

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 14.9.2003

Στην Αθήνα σήμερα, 14 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 17.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Βρειτού, Βουλευτή Περιφέρειας Ν. Αττικής, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Ευρωπαϊκή Ένωση, Κρίση στα Βαλκάνια, Κυπριακό, Τρίτος Κόσμος, Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις, Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, Εξοπλισμοί - Πυρηνικά, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Απόδημος Ελληνισμός, Παγκοσμιοποίηση, Μετανάστευση - Πρόσφυγες και Πόλεμος - Ειρήνη» της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002-2003 (1η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασίου Ιωάννης (Ν. Θεσπρωτίας), Ακριτίδης Κωνσταντίνος (Επικρατείας), Αναστασοπούλου Ελένη (Ν. Μεσσηνίας), Αντωνίου Σταυριάνα (Πάφος - Κύπρος), Αντωνογιαννάκη Ζηνοβία (Ν. Ηρακλείου), Αντωνοπούλου Ιωάννα (Ν. Αργολίδας), Αξυπόλντος Εμμανουήλ (Β' Πειραιά), Αχμαπέν Ελένη - Σοφία (Μ. Βρετανία), Βάρδα Δήμητρα (Λάρνακα - Κύπρος), Βέης Κωνσταντίνος (Αμμόχωστος - Κύπρος), Βλάχου Πολυτίμη - Μαρία (Ν. Αχαΐας), Βραζιτούλη Τατιάνα (Ν. Ιωαννίνων), Γανωτάκη Ειρήνη (Αιθιοπία), Γκαγκιτζή Χρυσούλα (Ν. Γρεβενών), Δάμισα Άννα (Ν. Μαγνησίας), Δαρδάνη Χριστίνα (Ν. Δράμας), Δημοπούλου Μαρία - Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Ζαφείρης Γεώργιος (Ν. Τρικάλων), Ηλιόπουλος Γιώργος (Α' Θεσσαλονίκης), Θεοδώρου Θανάσης (Ν. Φθιώτιδας), Ιωαννίδου Παρασκευή (Β' Πειραιά), Κάγκκαλου Αικατερίνη (Ν. Αργολίδας), Κολοβός Χρήστος (Σικάγο - Η.Π.Α.), Κολομοίρης Εμμανουήλ

(Ν. Ηρακλείου), Καλούδης Κωνσταντίνος (Ν. Βοιωτίας), Κοραβίνος Απόστολος (Β' Αθήνας), Κορκαώστας Φοίβος (Β' Θεσσαλονίκης), Κορναμπίτη Ευαγγελία (Α' Θεσσαλονίκης), Κάσορη Ελένη (Ν. Θεσπρωτίας), Κεχαγιός Ιωάννης (Ν. Δράμας), Κίτρινου Μαρία - Ουρανία (Κογκό), Κολοκοτρώνη Λίνα (Ν. Λακωνίας), Κούλα Παρασκευή (Λεμεσός - Κύπρος), Κουλουρίδη Μαρία (Ν. Ευβοίας), Κουρέα Ανθή (Σίδνεϋ - Αυστραλίας), Λαμπριανίδου Αλεξή (Επικρατείας), Μόδη Ελένη (Ν. Καβάλας), Μαρδά Νεκταρία (Καναδάς), Μετθαίου Αλεξάνδρα (Λεμεσός - Κύπρος), Μουρίδου Κυριακή (Επικρατείας), Μίκου Μαγδαληνή (Βέλγιο), Μπένη Θεανώ (Β' Θεσσαλονίκης), Μπατσαρά Φωτεινή (Ν. Πιερίας), Μπούγια Μαρία (Β' Πειραιά), Μπούζα Αικατερίνη (Ν. Βοιωτίας), Μιυσιδίου Ανατολή (Α' Θεσσαλονίκης), Ξάνθου Εμμανουέλα (Ν. Ευβοίας), Ορφανού Μαρία (Λουξεμβούργο), Παλαμπούκη Κωνσταντίνα (Ν. Σερρών), Πανούση Βασιλική (Β' Αθήνας), Παπαγγέλου Αναστασία (Ν. Σερρών), Παπαγεωργίου Γιώργος (Αιθιοπία), Παπαδοπούλου Χαρά (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Παπαρίζου Κλεοπάτρα (Ν. Καρδίτσας), Παπαστεργής Στέργος (Ν. Δωδεκανήσου), Πόλεου Άρτεμης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Ποταμί Γιώργος (Ν. Μαγνησίας), Ρεντζέλη Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σεχάτα Σακίνα (Αίγυπτος), Σιδηροπούλου Στέλλα (Ν. Καβάλας), Σπυλιώτη Ζωή, (Σαν Χοσέ, Η.Π.Α.), Σπύρου Ζαχαρίας (Αμμόχωστος - Κύπρος), Σφακιανάκη Θεονύμφη (Ν. Ηρακλείου), Τσουσάκος Αθανάσιος (Β' Αθήνας), Τζελέπ Σουζάν (Ν. Ξάνθης), Τζωρτζίδης Γεώργιος (Ν. Ροδόπης), Τούμπα Αλεξία (Β' Αθήνας), Τρύφωνος Χρήστος (Λευκωσία - Κύπρος), Τσαγγάρης Παναγιώτης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Τσόμπα Ρεγγίνα (Α' Αθήνας), Τσαρουχά Ουρανία (Β' Αθήνας), Τσατλίδου Μαρία (Ν. Ροδόπης), Τσόντζου Μιχαηλίνα (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Τσώλη Αναστασία (Α' Αθήνας), Φραντζιάς Ιωσήφ (Λευκωσία - Κύπρος), Χάλασα Ρόμζι (Σαουδική Αραβία), Χαλάτση Κυριακή (Α' Θεσσαλονίκης), Χαλβαντζή Χριστίνα (Ν. Φθιώτιδας), Χαλβατζόγλου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Χάντα Ευαγρία (Β' Θεσσαλονίκης), Χατζερά Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Χατζηγιαννακού Αγγελική (Β' Αθήνας), Χατζησοτηρίου Μαρίνα (Αμμόχω-

στος – Κύπρος), Χρηστάκη Ζωίτσα (Ν. Λάρισας), Χρυσόπουλος Νικόλαος (Μελβούρνη Αυστραλίας) και Χύτα Ελένη (Ν. Ημαθίας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παραβρέθηκε ο πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση. Καλωσορίσατε στη Βουλή των Ελλήνων.

Ακούσατε το πρώτο καλωσόρισμα από τον Πρόεδρο της Βουλής χθες το απόγευμα. Σας καλωσορίζω κι εγώ, με τη σειρά μου. Το όνομά μου είναι Κωνσταντίνος Βρεττός και είμαι Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και Πρόεδρος της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Εκλέγομαι από την Περιφέρεια του Νομού Αττικής. Η αρμοδιότητά μου είναι να συντονίζω τη συζήτηση και να εφαρμόζω τον Κανονισμό και δε μετέχω στη συζήτηση.

Είμαστε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Θα ήθελα να πω ότι στη Βουλή των Ελλήνων, αυτή η Επιτροπή είναι μία Επιτροπή εξαιρετικής σημασίας. Συνήθως συμμετέχουν συνάδελφοι, που έχουν μεγάλη πείρα σε θέματα εξωτερικών και άμυνας, τέως Υπουργοί και άνθρωποι με μακρά θητεία στη Βουλή. Καταλαβαίνετε τη σημασία αυτής της Επιτροπής.

Η Επιτροπή θα ασχοληθεί με θέματα, που έγραψαν 24.000 περίπου παιδιά, τα οποία συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων», από όλα τα σχολεία της Ελλάδας, της Κύπρου και του Αποδόχμου Ελληνισμού. Αυτές οι απόψεις βρίσκονται στη Σύνθεση των Κειμένων, που σας έχει διανεμηθεί στις σελίδες 23-37. Αυτή είναι μία αρκετά αξιόλογη Σύνθεση.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, θα δώσουμε αμέσως μετά το λόγο στον εισηγητή για οκτώ λεπτά και, στη συνέχεια, θα γίνει ο κατάλογος των ομιλητών. Θα παρακαλούσα όσους και όσες θέλουν να μιλήσουν, να γράψουν σε ένα χαρτί το όνομά τους και την περιφέρεια από όπου προέρχονται και να το φέρουν στη γραμματεία, ώστε να καταρτίσουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Θα έχουμε πρωτολογίες και δευτερολογίες.

Την τελευταία μέρα θα γίνει ψηφοφορία πάνω στα θέματα της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής και θα γίνει ψηφοφορία σε τυχόν νέες προτάσεις που θα διατυπωθούν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων επί των θεμάτων της Επιτροπής.

Επίσης, θα γίνει κλήρωση για πέντε Εφήβους, που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Η κλήρωση για Εφήβους από την Κύπρο και από τον Αποδόχμο Ελληνισμό θα γίνει από την Επιτροπή του Προγράμματος.

Ο Παναγιώτης Τσαγγάρης από την Αμμόχωστο της Κύ-

πρου είναι ο εισηγητής και έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ (Εισηγητής-Αμμόχωστος Κύπρου): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, τα παιδιά που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων και ανέπτυξαν θέματα που έχουν σχέση με την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, μίλησαν για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την κρίση στα Βαλκάνια, για το Κυπριακό, για τον Τρίτο Κόσμο, για τις Διεθνείς και Ελληνοτουρκικές σχέσεις, για τα Πυρηνικά Όπλα, για την Εθνική Ταυτότητα, για τις Μειονότητες, για τον Αποδόχμο Ελληνισμό, για την Παγκοσμιοποίηση, τη Μετανάστευση, τον Πόλεμο και την Ειρήνη. Εξέφρασαν τις απόψεις τους, τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες τους, γύρω από τα θέματα αυτά. Προσέγγισαν τα θέματα κριτικά και έδωσαν τις δικές τους προτάσεις.

Ευρωπαϊκή Ένωση: Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Έφηβοι πιστεύουν ότι υπάρχουν πολλά θετικά στοιχεία. Προσφέρει ελεύθερη διακίνηση στους πολίτες της και πολλές δυνατότητες εργασίας. Μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης διευρύνεται η δημοκρατία και εκσυγχρονίζονται τα πολιτικά συστήματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσφέρει διεύρυνση πόρων και συμβάλλει στην ανάπτυξη κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης. Από την άλλη, όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Η μετανάστευση, με τις συνέπειες που επιφέρει, είναι ένα από τα κυριότερα. Τα ανεπτυγμένα κράτη, δηλαδή τα οικονομικά ισχυρότερα, επιβάλλονται στα κράτη με περιορισμένη ισχύ. Πίνεται, ακόμη, ευκολότερη διακίνηση ναρκωτικών και παρατηρείται έξαρση της εγκληματικότητας. Τέλος, αλλοιώνεται η πολιτιστική ταυτότητα των λαών.

Οι Έφηβοι θίγουν και το γεγονός του πολέμου στο Ιράκ, ο οποίος έδειξε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει ακόμα κοινή εξωτερική πολιτική και δεν μπόρεσε να αντιταχθεί στην πολιτική των Η.Π.Α.. Η πορεία προς την ουσιαστική ενοποίηση είναι δύσκολη, όχι μόνο λόγω της πολιτικής των Η.Π.Α., αλλά και λόγω της διαφορετικότητας των λαών που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το σημαντικότερο γεγονός για το ησί, διότι δίνει ελπίδες για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Η Κύπρος θα ωφεληθεί, γιατί θα προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι των Τούρκων. Θα μειωθούν οι δασμοί των εισαγόμενων προϊόντων και θα διασφαλισθεί η ελεύθερη διακίνηση των Κυπρίων για εργασία, σπουδές και τουρισμό. Προς το παρόν, όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πιέζει την Τουρκία για την αποκατάσταση της ενότητας του ηησιού.

Η κρίση στα Βαλκάνια: Οι Βαλκανικοί πόλεμοι, τα εθνικιστικά κινήματα και η επέμβαση του NATO στη Σερβία,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

προκάλεσαν την κρίση στα Βαλκάνια. Οι Σκοπιανοί επιμένουν να ονομάζουν τη χώρα τους «Μακεδονία». Η Ελλάδα, έχοντας την οικονομική υπεροχή στα Βαλκάνια, βοηθά τα Σκόπια οικονομικά. Δεν πρέπει, όμως, ποτέ να αναγνωρίσει κράτος με το όνομα «Μακεδονία». Μια διάσταση της βαλκανικής κρίσης αποτελούν οι σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας. Οι Τούρκοι παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο, εγείρουν αξιώσεις στο Αιγαίο και δε συναινούν σε μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Θα πρέπει να γραφτούν νέα βιβλία ιστορίας για τα βαλκανικά κράτη, επειδή στα σχολικά βιβλία υπάρχουν πολλές ανακρίβειες. Θα πρέπει να ενημερωθούν οι ξένοι για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Με την ενδυνάμωση της συνεργασίας τους, οι βαλκανικές χώρες θα καταφέρουν να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυπριακό: Αναμφισβήτητα, η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού. Είναι επιτακτική ανάγκη η επανένωση του νησιού και η πτώση των διαχωριστικών γραμμών. Η Κύπρος, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, μπορεί να προσφέρει πολλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μεγάλα συλλαλητήρια έδειξαν τη διάθεση για συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Το Σχέδιο Ανάν δεν ικανοποιεί, αλλά μπορεί, με τις απαραίτητες τροποποιήσεις και διασαφηνίσεις, να αποτελέσει τη βάση της λύσης. Ζητούμε την αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων και την αποστρατιωτικοποίηση της Κύπρου. Για τη μη λύση του Κυπριακού ευθύνεται ο Ντενκτάς, που είναι αδιάλλακτος και στηρίζεται από το στρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας.

Επομένως, η ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού. Θέλουμε τη λύση του Κυπριακού, με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα και την επιστροφή των προσφύγων. Πρέπει να διατηρηθούν η σημαία και ο εθνικός ύμνος και να επιστραφούν τα αρχαία και τα έργα τέχνης, που κλάπηκαν από τους Τούρκους. Η Κύπρος είναι κοινή πατρίδα για όλους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους.

Τρίτος Κόσμος: Η φτώχεια, η πείνα, οι πόλεμοι, η αμάθεια και η αμορφωσιά μασιάζει τις χώρες του Τρίτου Κόσμου. Τα ισχυρά κράτη όχι μόνο δε βοηθούν, αλλά εκμεταλλεύονται τον Τρίτο Κόσμο. Είναι ντροπή για την ανθρωπότητα, εμείς να έχουμε όλα τα καλά και εκεί τα παιδιά να πεθαίνουν από την πείνα ή από την έλλειψη ενός εμβολίου. Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα ολοκληρωτικά καθεστάτα είναι τρόπος ζωής στον Τρίτο Κόσμο, όπου θερίζει άλλωστε και το aids. Οι μεγάλες δυνάμεις ξοδεύουν τεράστια ποσά για οπλικά συστήματα, αλλά δεν δίνουν οικονομική βοήθεια στους εξαθλιωμένους λαούς του Τρίτου Κόσμου. Πρέπει να δημιουργηθεί ένα Παγκόσμιο Ταμείο Βοήθειας για τον Τρίτο Κόσμο. Θα μπορούσαμε, ακόμη, να διαθέτουμε την υπερπαραγωγή μας, δωρεάν, στον Τρίτο Κόσμο. Η οικονομική ενίσχυση των «Γιατρών χωρίς

Σύνορα», καθώς και άλλων εθελοντικών οργανώσεων συντελεί στην αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στους λαούς αυτούς.

Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις: Στις διεθνείς σχέσεις ισχύει το δίκαιο του δυνατού. Κυριαρχούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Οι Η.Π.Α. έχουν επιβάλει στον κόσμο τη μονοκρατορία τους, μετά την κατάρρευση της Ε.Σ.Σ.Δ.. Ο Ο.Η.Ε. έχει αποτύχει, αφού τα ψηφίσματά του δεν εφαρμόζονται και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν τον πόλεμο στο Ιράκ. Το ΝΑΤΟ δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης, αφού υπηρετεί τα συμφέροντα των Η.Π.Α.. Η διπλωματία στις διεθνείς σχέσεις παραμερίζεται και μιλάει η «διπλωματία των όπλων» των ισχυρών.

Ελληνοτουρκικές σχέσεις: Οι Τούρκοι συνεχώς προκαλούν και οι Έλληνες φερόμαστε με δουλοπρέπεια απέναντι στις προκλήσεις τους. Η Ελλάδα, όμως, σαν ανώτερη χώρα που είναι, ακολουθεί πολιτική προσέγγισης. Η προσέγγιση θα είναι πιο εύκολη όταν λυθεί το Κυπριακό που αποτελεί το μεγαλύτερο αγκάθι στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η Τουρκία οφείλει να σταματήσει τις προκλήσεις και να σέβεται το Διεθνές Δίκαιο. Η φωνή των νέων πρέπει να εισακουέται από τους πολιτικούς των χωρών.

Εξοπλισμοί: Οι μεγάλες δυνάμεις έχουν αποδυθεί σε μια φρενήρη κούρσα εξοπλισμών. Θέλουν, μόνον αυτές, να διαθέτουν πυρηνικό και χημικό οπλοστάσιο και όχι οι μικρότερες. Τα πυρηνικά και χημικά όπλα μολύνουν την ατμόσφαιρα για πολλά χρόνια και ευθύνονται για καρκινογενέσεις και τερατογενέσεις. Σε περίπτωση πολέμου, η χρήση πυρηνικών όπλων θα σημαίνει την καταστροφή όλης της γης και του ανθρώπινου είδους. Οι Έφρβι προτείνουν την καταστροφή των πυρηνικών όπλων και των εξοπλισμών. Τα χρήματα για τους εξοπλισμούς θα μπορούσαν να διατίθενται για βοήθεια των φτωχών λαών.

Εθνική ταυτότητα: Η παγκοσμιοποίηση και η ευρωπαϊκή ενοποίηση ενέχει τον κίνδυνο να χάσουμε την εθνική μας ταυτότητα. Κινδυνεύουμε να αφελληνιστούμε. Οι νέοι αδιαφορούν για την εθνική μας κληρονομιά και κυριεύονται από ξενομανία. Ο Ελληνισμός της Θράκης και των ακριτικών περιοχών συρρικνώνεται. Οι Έλληνες, δυστυχώς, αντιμετωπίζουν τους Βορειοηπειρώτες σαν Αλβανούς. Οφείλουμε να διαφυλάξουμε την εθνική μας ταυτότητα και να αγαπάμε την πατρίδα μας. Οι νέοι πρέπει να γαλουχούνται από την οικογένειά τους με ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.

Μειονότητες: Οι Βορειοηπειρώτες αντιμετωπίζονται σαν Αλβανοί. Αισθάνονται εγκαταλελειμμένοι από τη μητέρα πατρίδα, αλλά, εν τούτοις, το όνειρό τους είναι να ενωθούν με την Ελλάδα.

Οι τσιγγάνοι έχουν σημαντική παρουσία στην Ελλάδα, είναι Έλληνες πολίτες, ψηφίζουν και υπηρετούν στο στρατό,

αλλά τους εκμεταλλευόμαστε και τους θεωρούμε πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους Πομάκους, τη μειονότητα που ζει στη Θράκη.

Η Ελλάδα μπορεί να κάνει επενδύσεις στη Βόρεια Ήπειρο και να βοηθήσει οικονομικά στην ίδρυση σχολείων. Θα πρέπει οι Βορειοηπειρώτες να δικαιούνται ελληνική ταυτότητα και να έχουν δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές. Θα πρέπει, ακόμα, να υπάρχει κρατική μέριμνα για τους τσιγγάνους.

Απόδημος Ελληνισμός: Οι Έλληνες της διασποράς είναι πολλοί και έχουν πολλά προβλήματα. Στη Γερμανία, συγκεκριμένα, αντιμετωπίζουν προβλήματα στην εκπαίδευση. Το ελληνικό κράτος απλά αδιαφορεί. Οι Έλληνες μετανάστες στο εξωτερικό ξεχωρίζουν και πολλοί από αυτούς κατέχουν σημαντικές θέσεις. Οι Έφηβοι εισηγούνται να ιδρυθεί Υπουργείο Απόδημου Ελληνισμού, καθώς και ελληνικά σχολεία σε όλες τις παροικίες του εξωτερικού. Επίσης, τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού να μπορούν να φιλοξενοούνται από οικογένειες στην Ελλάδα και να έρχονται να γνωρίζουν την πατρίδα τους.

Παγκοσμιοποίηση: Ένα τμήμα της νεολαίας υποστηρίζει την παγκοσμιοποίηση. Με την παγκοσμιοποίηση υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων και εμπορευμάτων, παράγονται φτηνότερα και καλύτερα προϊόντα και δημιουργούνται προοπτικές για την επέκταση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Τα οφέλη είναι, κυρίως, οικονομικά. Υπάρχουν, όμως, και πολλά αρνητικά στοιχεία. Καταλήγει στην ισοπέδωση των εθνικών πολιτισμών και στη διαμόρφωση του «καπιταλισμού», που οδηγεί στην επιβολή από τους ισχυρούς ενός παγκόσμιου συστήματος ελέγχου και εκμετάλλευσης. Πέραν από την ασυδοσία του μεγάλου κεφαλαίου, με την παγκοσμιοποίηση γίνεται ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών.

Ενδεχόμενος είναι ο κίνδυνος επιβολής μιας κοσμοκρατορίας. Ήδη, Η.Π.Α. και Αγγλία έχουν επιβάλει σε όλο τον κόσμο τη γλώσσα τους, τον τρόπο ζωής και τις θελήσεις τους. Οι λαοί, ευτυχώς, αντιδρούν με μαζικές κινητοποιήσεις στην παγκοσμιοποίηση, που θα έχει ως αποτέλεσμα την παρεκκολούθηση, ακόμη, και της προσωπικής μας ζωής. Τα Μ.Μ.Ε. και το διαδίκτυο διευκολύνουν την παγκοσμιοποίηση. Οι λαοί πρέπει να ανυποταχθούν στην ξενομανία και το μιμητισμό και να διασφαλίσουν την πολιτισμική τους κληρονομιά και την εθνική τους ταυτότητα.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Καρναμπίτη Ευαγγελία, Έφηβος Βουλευτής από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΡΝΑΜΠΙΤΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, οι διεθνείς και διμερείς σχέσεις είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας κάθε κράτους και, κατ' επέ-

κταση, ολόκληρου του κόσμου. Σχετίζονται άμεσα με την εξέλιξη και την ευημερία κρατών και λαών.

Οι κυβερνήσεις κρατών, οικονομικά ισχυρών, επικαλούνται τις διεθνείς σχέσεις ή τις διαμορφώνουν ανάλογα, για την πραγματοποίηση των σχεδίων και την προώθηση των συμφερόντων τους, που είναι, κυρίως, οικονομικής ή εδαφικής φύσης, το γνωστό μας από την αρχαιότητα «διαίρει και βασίλευε».

Η διαμόρφωση των διεθνών και διμερών σχέσεων στην εποχή μας κάθε άλλο παρά αισιοδοξία εμπνέει, καθώς σε μεγάλο ποσοστό οι σχέσεις αυτές κλονίζονται. Βέβαια, φαινομενικά είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις που παρατηρείται ανοικτή αντιπαράθεση μεταξύ κρατών.

Τον πρώτο λόγο στη διαμόρφωση των διεθνών σχέσεων έχουν σήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Όντας η πιο δυνατή, η υπερδύναμη, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, έχουν επιβάλει τη δική τους *raX americana*, χωρίς να ενδιαφέρονται για τη γνώμη του Ο.Η.Ε. ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε, στις διεθνείς σχέσεις είναι γνωστό ότι ισχύει το δίκαιο του ισχυρού. Έτσι, ο Ο.Η.Ε. και η Ευρωπαϊκή Ένωση αδυνατούν να αντιταχθούν στις αποφάσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, θέτοντας έτσι σε αμφισβήτηση από την κοινή γνώμη την αποτελεσματικότητά τους.

Μένει μόνο η γέυση της αποτυχίας στο τέλος, όπως έγινε με την περίπτωση της πολεμικής σύρραξης στο Ιράκ.

Στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων αναμφισβήτητο παράδειγμα για την αποσάθρωσή τους είναι το δίδυμο Ελλάδας-Τουρκίας. Οι δύο χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ -το οποίο σημειωτέον δεν είναι σε θέση να εξομαλύνει ούτε τις σχέσεις μεταξύ των μελών του- δεν μπορούν να έρθουν σε ανοικτή αντιπαράθεση, κάτι που αναγκάζει την Ελλάδα, καθώς είναι αδύναμη χώρα, να εξαρτάται από τις ισχυρές, να μην δύναται να αποχωρήσει από το ΝΑΤΟ και να υφίσταται τις συνέπειες.

Και ενώ οι λαοί δεν έχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους ο ανελέητος ανταγωνισμός διεθνών οικονομικών συμφερόντων έχει ως απόρροια τριγμούς και στις διεθνείς σχέσεις, που κάποιες φορές οδηγούνται σε ένοπλες επιθέσεις. Έτσι οι πολεμοκάπηλοι, με προπαγανδιστικά μέσα, δημιουργούν τεχνητές αντιθέσεις ανάμεσα σε γειτονικά και μη έθνη. Τα θύματα των συμφερόντων είναι οι μικροί λαοί, που υποχρεώνονται να ακολουθούν τους ισχυρούς. Παραμερίζονται η διπλωματία, η ανθρωπιά και η ηθική.

Η κατάσταση αυτή είναι αναγκαίο να αλλάξει. Πολλοί αναπαύονται στη μίζερια τους θεωρώντας αδύνατο να σηκώσουν κεφάλι οι αδύναμοι λαοί. Είναι, όμως, υποχρέωσή μας να μην σκύβουμε το κεφάλι. Σε ολόκληρο τον κόσμο παιδιά στην ηλικία μας ή και μικρότερα από μας λαχταρούν να φωνάξουν τη γνώμη τους και να εκδηλώσουν την απέχθειά τους

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

προς αυτούς που τους δυναστεύουν. Σε μας έχει δοθεί αυτή η ευκαιρία να το πραγματοποιήσουμε και οφείλουμε να το κάνουμε.

Οι διεθνείς σχέσεις μπορούν να οδηγήσουν στην ευημερία και την ειρήνη, που αποτελεί κορυφαία ανθρωπιστική αξία και οφείλουμε να τη διαφυλάξουμε. Καθώς ο ανταγωνισμός είναι ανασταλτικός για την αλληλεγγύη και τη συνεργασία των ανθρώπων, αλλά και για τη συνοχή των μελών μιας κοινωνίας και της διεθνούς κοινότητας, είναι αναγκαία η εξάλειψή του. Γιατί οι καλές διεθνείς σχέσεις εξαρτώνται τόσο από τις προθέσεις των κρατούντων όσο και από την αυτосυνείδηση των πολιτών.

Καταλυτικό ρόλο σ' αυτό μπορούν να έχουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η εκπαίδευση και οι πνευματικοί άνθρωποι. Σε εθνικό επίπεδο η Ελλάδα μπορεί να διαδραματίσει σοβαρό ρόλο για την ειρήνη και την ασφάλεια των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής, όντας ο γεωγραφικός και πνευματικός κρήκος που τα συνδέει. Ο απομονωτισμός και η ανέφικτη απάρκεια είναι ιστορικά ξεπερασμένα στάδια οικονομικής και πολιτικής δράσης και αποτελούν παθητική αντιμετώπιση. Τα μεγάλα προβλήματα, που ταλανίζουν την ανθρωπότητα, απαιτούν λύσεις. Η αντιμετώπιση θα επιτευχθεί με την εξομάλυνση και διεύρυνση των διεθνών σχέσεων. Δεν δικαιούμαστε να αποτύχουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Παλαμπούκη, από το Νομό Σερρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΛΑΜΠΟΥΙΚΗ (Νομός Σερρών): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, μετά τη διάλυση του Σοβιετικού μπλοκ οι Η.Π.Α. προσπαθούν να στήσουν τη δική τους αυτοκρατορία, μια που τώρα πλέον δεν υπάρχει αντίπαλο δέος.

Οι κυβερνήσεις των Η.Π.Α. γίνονται ολοένα και πιο αυταρχικές. Το ΝΑΤΟ, που ουσιαστικά δεν έχει λόγο ύπαρξης, έχει γίνει ο επιθετικός μηχανισμός της Αμερικής και ο Ο.Η.Ε. αποδείχθηκε αδύναμος να αντιδράσει. Οι επιθέσεις κατά της Σερβίας, του Αφγανιστάν και του Ιράκ πριν από μερικά χρόνια ήταν αδιανόητες, μια και θεωρούνταν παράνομη κάθε ανάμειξη στα εσωτερικά ξένου κράτους, όπως και ο προληπτικός πόλεμος.

Εκτός των άλλων, ο κ. Μπους στο Γιουγκοσλαβικό μας είπε ότι ήθελε να βοηθήσει τις καταπιεσμένες μειονότητες. Αν είναι έτσι, τότε γιατί δεν πήγε στην Κύπρο να βοηθήσει την καταπιεσμένη πλειοψηφία των Ελληνοκύπριων; Ή, γιατί δεν βοήθησε τους καταπιεσμένους από τους Τούρκους Κούρδους; Στο Αφγανιστάν μας είπε ότι πολεμάει κατά της τρομοκρατίας. Πρέπει να πούμε ότι φυσικά καταδικάζουμε την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου. Όμως, ας του πει κάποιος ότι η βία γεννάει βία και ότι το μόνο που, τελικά, μπορεί να πετύχει είναι να ξεσηκώσει όλους τους Μουσουλμάνους.

Για το Ιράκ μας διηγήθηκε ακόμη και παραμύθια, για πυρηνικά και χημικά όπλα, τα οποία φυσικά δεν βρέθηκαν ποτέ. Και για μια ακόμη φορά εηγήρησε ως «σωτήρας» και πήγε να ελευθερώσει τον Ιρακινό λαό από τον «τύραννο» Σαντάμ. Δεν λέμε, δικτάτορας ήταν ο Σαντάμ, αλλά αν δεν υπήρχαν τα πετρέλαια, θα νοιαζόταν ποτέ ο κ. Μπους για τον καταπιεσμένο Ιρακινό λαό;

Ας μην μιλήσουμε και για τις εταιρείες των όπλων, στις οποίες οι περισσότεροι υπουργοί είναι μέτοχοι ή ανώτερα στελέχη και βρήκαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν, να διαφημίσουν, ακόμη και να πουλήσουν τα όπλα τους. Κατά τα άλλα, πήγε να σώσει τους Ιρακινούς και όχι για να τους δολοφονήσει και να τους ληστέψει. Δεν σεβάστηκε βέβαια ούτε τη ζωή των παιδιών της Αμερικής, που τα έστειλε στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ και σκοτώνονται μέχρι σήμερα.

Ακόμη, καταλαμβάνοντας το Ιράκ, κατάφερε να ασκήσει μεγάλη πίεση στα αραβικά κράτη. Κάτω από αυτήν την πίεση επιχειρεί να επιλύσει το παλαιστινιακό πρόβλημα τώρα που το Ισραήλ, σαν κυριότερος σύμμαχός του στην περιοχή, είναι παντοδύναμο. Και δεν είναι τυχαίο που τώρα θα ενεργοποιήσουν και τον πετρελαϊκό αγωγό, που βγάζει στη Χάιφα του Ισραήλ.

Να άφηγε τον παλιό σύμμαχό του χωρίς μερίδιο στη λεία και να σταματούσε εκεί, θα ήταν καλά. Τώρα, όμως, απειλεί την Κορέα, το Ιράν και τη Συρία. Μετά, ποιος θα έχει σειρά; Γιατί τα όπλα που κατασκευάζουν οι έμποροι των Η.Π.Α. πρέπει να χρησιμοποιηθούν, άσχετα με το ποιος θα είναι το επόμενο θύμα;

Επιτέλους, είναι καιρός να ειπωθούν ανοιχτά ορισμένα πράγματα. Το ξέρουμε ότι αυτός έχει τη δύναμη και εμείς όχι, αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνουμε τι κάνει. Είναι καιρός να σηγματούσουμε ανοιχτά αυτήν την πολιτική και οι κύριοι Μπους και Μπλερ να δικαστούν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για εγκλήματα πολέμου.

Επίσης, πρέπει να ενισχύσουμε τον Ο.Η.Ε. και να του δώσουμε δύναμη, για να μπορέσει να επιβάλει τις αποφάσεις του, όπως και να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε μία δύναμη που θα μπορέσει να επιβάλει στις Η.Π.Α. το σεβασμό για τους υπόλοιπους λαούς του πλανήτη.

Τελειώνοντας, και προτού κάποιος τολμήσει να μας κατηγορήσει για αντιαμερικανισμό, θέλω να τονίσω ότι σε καμία περίπτωση δε στρεφόμαστε κατά του αμερικανικού λαού, ο οποίος είναι δημοκρατικός και θύμα της παραπληροφόρησης των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που ελέγχονται από τον κύριο Μπους, όπως είναι και θύμα του για το τρομοκρατικό χτύπημα που δέχθηκε η Αμερική την 11η Σεπτεμβρίου αλλά και για τις άλλες τρομοκρατικές επιθέσεις, που αποτελούν συνέπεια της πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση των Η.Π.Α. κατά των Αράβων. Εμείς θεωρούμε φίλους μας τους Αμερικανούς πολίτες και εχθρική την κυβέρνησή τους.

Ως νέοι κατηγορηθήκαμε από πολλούς ότι δεν ενδιαφερόμαστε για τα κοινά και ότι είμαστε «η γενιά του καναπέ». Εμείς, σε όλους αυτούς, απαντούμε ότι ενδιαφερόμαστε και ότι ευχαρίστως αφήνουμε τον καναπέ, όταν πρόκειται για σοβαρά θέματα. Δεν μας ενδιαφέρουν, όμως, οι κομματικές σκοπιμότητες και δεν βγαίνουμε με το παραμικρό στους δρόμους.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ με δύο λόγια στο Κυπριακό. Όλοι μας έχουμε τις καλύτερες διαθέσεις απέναντι στους Τουρκοκύπριους, όμως, εδώ και τόσα χρόνια, απαιτούμε να μάθουμε τι απέγιναν οι δικοί μας άνθρωποι. Και αν ακόμα είναι νεκροί, απαιτούμε να μας πουν πού τους έχουν θάψει. Όσο αυτή η πλήρη παραμένει ανοικτή, δεν πρόκειται, βαθιά στην ψυχή μας, να αποδεχθούμε καμία λύση, αφού δεν θα υπάρχει εμπιστοσύνη από την πλευρά μας.

Ακόμα, θα έπρεπε η Κυβέρνηση να αναγνωρίσει, επιτέλους, τους αγωνιστές της Κύπρου. Είναι λυπηρό οι άνθρωποι αυτοί, που αγωνίστηκαν και είτε σκοτώθηκαν είτε έχασαν τη σωματική ή την ψυχική τους υγεία, να ζουν ξεχασμένοι από όλους στο περιθώριο. Τους αξίζει καλύτερη τύχη.

Εμείς οι νέοι νιώθουμε ντροπή για την πατρίδα μας, όταν ακούμε κάθε χρόνο, στη θλιβερή επέτειο, τους αγωνιστές να παραπονούνται για τη συμπεριφορά του ελληνικού κράτους απέναντί τους. Και μας και η δική μας γενιά μπορεί αύριο, μεθαύριο να κληθεί να κάνει το ίδιο για την πατρίδα μας, θέλουμε αυτοί οι άνθρωποι να αναγνωρίζονται και να τιμούνται για όσα έκαναν.

Θα ήθελα, λοιπόν, από αυτό το Βήμα να πω σε αυτούς τους αφανείς ήρωες της χώρας μας ότι δεν τους ξεχνάμε, αλλά τους ευχαριστούμε και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτούς, που με τις θυσίες τους τίμησαν την πατρίδα μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δημοπούλου Μαρία-Ελένη, από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, μία από τις στερεότυπες φράσεις, που χρησιμοποιείται πολύ συχνά από τους πολιτικούς αναλυτές, είναι η κρίσιμη φάση στην οποία βρίσκεται μόνιμα το Κυπριακό πρόβλημα. Εκτός, βέβαια, από την «κρίσιμη φάση», έχουμε και το «κρίσιμη καμπή» ή το «κρίσιμο σταυροδρόμι», φράσεις, που χρησιμοποιούνται κάθε φορά που αναλαμβάνονται κάποιες πρωτοβουλίες, ή καταβάλλονται προσπάθειες για την επίλυση του προβλήματος.

Από την αρχή της δεκαετίας του '90, ενώ οι απειλές, για όλες σχεδόν τις χώρες, έπαψαν να έχουν τη μορφή της παραδοσιακής αντιπαράθεσης των ενόπλων δυνάμεων και μετουσιώθηκαν σε συγκρούσεις χαμηλής έντασης, με τη μορφή της δράσης οργανωμένων ομάδων τρομοκρατών με διασυνοριακή συνεργασία (λαθρομετανάστες, ναρκωτικά κλπ.), ο ελλη-

νισμός είχε το ατυχές προνόμιο, η μεν Ελλάδα να αντιμετωπίζει μια υπαρκτή απειλή εκ μέρους της Τουρκίας, η δε Κύπρος να συνεχίζει να είναι όμηρος, είκοσι εννέα χρόνια, των επεκτατικών βλέψεων της ίδιας χώρας.

Η Τουρκία εγκατέστησε στη Βόρεια Κύπρο μια ισχυρή στρατιωτική δύναμη κατοχής, πολύ μεγάλη σε σχέση με το μικρό μέγεθος του χώρου και του πληθυσμού. Σήμερα, εκμεταλλευόμενη την υπάρχουσα κατάσταση, στηρίζει τα δεδομένα της εισβολής ή κατοχής και προωθεί τους επεκτατικούς της σχεδιασμούς. Σήμερα έχει το πάνω χέρι στο στρατιωτικό τομέα και προσπαθεί με τη λύση του προβλήματος να κερδίσει και σε άλλα επίπεδα.

Κατά καιρούς, επιχειρήθηκαν πολλές προσπάθειες για εποικοδομητική προσέγγιση των δύο πλευρών. Ωστόσο, το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό είτε λόγω της στάσης της γείτονος να ερμηνεύσει, σύμφωνα με τα συμφέροντα της τα συμπεφωνημένα, προκειμένου να δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα, είτε λόγω της στάσης της να εκλάβει ως ένδειξη αδυναμίας τις ελληνικές υποχωρήσεις και να εκμεταλλευθεί τα γεγονότα.

Η ελληνοτουρκική φιλία του παρελθόντος αποτέλεσε, δυστυχώς, για τη χώρα μας μονόδρομη σχέση. Η Τουρκία κατόρθωσε να προωθήσει, σε εντυπωσιακό βαθμό, τα συμφέροντά της και τις επιδιώξεις της έναντι του Αιγαίου και του κυπριακού ελληνισμού, χωρίς να υποχρεωθεί σε καμία υποχώρηση, ούτε ακόμα και στη νέα πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Η συνεχής εκκίνηση των διαπραγματεύσεων εκ των μηδενός δικαιώνει τη βαρβαρότητα του εισβολέα και νομιμοποιεί ηθικά και ουσιαστικά την τουρκική αδιαλλαξία και κτητικότητα, ενώ παράλληλα τιμωρεί το θύμα για την εμμονή του στους κανόνες του διεθνούς δικαίου και στις ανθρωπιστικές αξίες. Κάτω από αυτό το πρίσμα, το δράμα των αγνοουμένων εξαλείφεται από το προσκήνιο. Η αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μετατρέπεται σε διαδικαστική υποσημείωση και η επιστροφή των προσφύγων ποσοστοποιείται στο μέτρο που επιτρέπει τη δικαίωση της εποικιστικής πολιτικής της Τουρκίας στα κατεχόμενα. Όλο αυτό το βάρος συσσωρεύτηκε, όπως ήταν φυσικό, πάνω στις πλάτες της Κύπρου. Δεν είναι καθόλου περιεργό πως ξεχάστηκαν τα αμέτρητα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε. για το Κυπριακό, σχετικά με το σεβασμό της κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Κύπρου.

Επίσης, αξιώνουμε να προηγηθεί, της οποιασδήποτε προσπάθειας για την επίλυση του προβλήματος, ο τερματισμός της τουρκικής κατοχής, η αποχώρηση των εποίκων, η επιστροφή των προσφύγων στις εστίες τους, η λύση του δράματος των 1619 αγνοουμένων.

Παρόλο που οι συγκυρίες κάθε άλλο παρά δικαιολογούν ελπίδες και προσδοκίες, θεωρούμε αναγκαίο να υπενθυμί-

σοιμε ότι για να αποδειχθεί το σχέδιο Ανάν ιστορική ευκαιρία για την Κύπρο πρέπει να επιδιωχθεί η ριζική αναμόρφωση βασικών διατάξεών του. Ειδικότερα για τη λειτουργία και, κυρίως, για τη βιωσιμότητα του νέου κράτους θα επιμένουμε να διασφαλιστούν οι στοιχειώδεις ρυθμίσεις που συνιστούν αυτονόητες προϋποθέσεις, προκειμένου ένα κράτος να είναι δημοκρατικό, ανεξάρτητο και κυρίαρχο. Μέσα από αυτό το πλαίσιο προσδιορίζεται η κατάργηση της αρχής της πλειοψηφίας, η οποία αποτελεί τη βάση της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα σε δύο πληθυσμούς. Έτσι, η ισότιμη αντιμετώπιση του 82% των ελληνοκυπρίων και του 18% των τουρκοκυπρίων, η παράβλεψη του κοινοτικού κεκτημένου, ιδίως σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα κυκλοφορίας, εγκατάστασης και απόκτησης περιουσίας, η επιστροφή των προσφύγων στις εσίες τους, η παραμονή των εποίκων στο βόρειο τμήμα της νήσου, αποτελούν προϋποθέσεις που πρέπει, κατά την άποψή μας, να συζητηθούν.

Επιπρόσθετα, το προτεινόμενο κυβερνητικό σχήμα, στο οποίο κυριαρχεί η εξίσωση τεσσάρων ελληνοκυπρίων με δύο τουρκοκύπριους και η καταλυτική παρουσία τριών ξένων δικαστών, ως τελικών διαμορφωτών των κυβερνητικών αποφάσεων και η δέσμευση για την υποστήριξη της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελούν ένα μέρος μόνο των ηθικά και πολιτικά απαράδεκτων ρυθμίσεων του σχεδίου Ανάν, που, εκ προοιμίου, ναρκωθούν οποιαδήποτε προοπτική ομαλής πορείας του νεοϊδρυμένου κράτους.

Το γεγονός ότι δεχόμαστε να ξεχάσουμε την ιστορία και να διαγράψουμε τη διεθνή νομιμότητα αποτελεί, ήδη, δυσβάσταχτη και δυσανάλογη προσφορά, σε σχέση με τα πάθη του κυπριακού ελληνισμού, στο όνομα της λύσης του συγκεκριμένου προβλήματος. Ας φροντίσουμε, τουλάχιστον, να ισοσταθμίσουμε αυτήν την τεράστια ηθική απώλεια με τη διασφάλιση στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων, που θα επιτρέψουν στους ελληνοκυπρίους να ζήσουν με ασφάλεια και ειρήνη, σε μια πατρίδα ανεξάρτητη και κυρίαρχη και να απολαύσουν τα πλεονεκτήματα του ευρωπαϊκού πολιτίτη, για τα οποία πολλαπλώς μόχθησαν τα τελευταία έτη και μάλιστα ερήμην των Τουρκοκυπρίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γκαγκτζή Χρυσούλα, από το Νομό Γρεβενών.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΓΚΑΓΚΤΖΗ (Νομός Γρεβενών): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, έρχομαι από τη Δεσκάτη Γρεβενών, εκπροσωπώντας βέβαια το νομό μου, την ιδιαίτερη πατρίδα μου, το σχολείο μου, αλλά εκφράζοντας παράλληλα τις δικές μου σκέψεις και απόψεις σε θέματα, που απασχολούν τη σημερινή κοινωνία.

Σαν εκπρόσωπος του νομού Γρεβενών σας κάνω γνωστό ότι ο νομός μας δεν είναι πια ο απομονωμένος νομός του πα-

ρελθόντος, που για να βρεθεί κάποιος εκεί έπρεπε να κατάγεται από εκεί ή έπρεπε να χάσει το δρόμο του. Με τις οδικές και τουριστικές υποδομές που έγιναν τα τελευταία χρόνια και με τις απαράμλλες φυσικές ομορφιές που διαθέτει, τα εκκλησιαστικά μνημεία, τα πέτρινα γεφύρια και τα βιολογικά προϊόντα, σας καλεί όλους να τον επισκεφθείτε, οποιαδήποτε εποχή του χρόνου.

Ως Έφηβος Βουλευτής, επέλεξα να εκφράσω τις απόψεις μου για ένα ζήτημα που μας υποβιβάζει σαν κοινωνία ανθρώπων, δηλαδή ανώτερων έμβιων όντων. Και αυτό δεν είναι παρά ο πόλεμος. Αυτός ο ανθρώπινος παραλογισμός, που μπορεί να αφαιρέσει χιλιάδες ζωές, να καταστρέψει κοινωνίες, να προκαλέσει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, να εξαθλιώσει τις ψυχές των ίδιων των ανθρώπων και, ακόμη, οι συνέπειές του να επηρεάσουν αρνητικά επί δεκαετίες όλες τις μορφές ζωής στον πλανήτη μας.

Και το τραγικό είναι πως ο πόλεμος δεν οφείλεται σε κανέναν άλλον, παρά στον άνθρωπο.

Επί αρκετά χρόνια τώρα προσπαθούμε, με διάφορους τρόπους, να καλύτερέσουμε τη ζωή μας. Ακολουθούμε πιστά τους δρόμους που μας ανοίγει η πρόοδος της επιστήμης και της τεχνολογίας και διινόμαστε, με κάθε τρόπο, στον αγώνα, για να γίνουμε κάτι χρήσιμο στην κοινωνία.

Τα πράγματα, όμως, είναι πολύ διαφορετικά, γιατί έχουμε χάσει τον εαυτό μας μέσα από την αναπτυξιακή διαδικασία που ακολουθούμε και τελικά αρχίζουμε να ξεσπάμε με διάφορους τρόπους, όπως η βία, απέναντι στους συνανθρώπους μας και στο ίδιο μας το κράτος.

Αλλά, το πιο φρικτό απ' όλα είναι η επεκτατική πολιτική ορισμένων μεγάλων δυνάμεων, που προσπαθούν να κατακτήσουν με πολεμικά μέσα περιοχές, όπου διάφοροι λαοί επιβιώνουν χιλιετίες ολόκληρες.

Κάποτε, εμείς οι Έλληνες, πολεμήσαμε για την ελευθερία, το μεγάλο αυτό ιδανικό. Δεν ήταν για οικονομικά συμφέροντα. Ήταν εσωτερική ανθρώπινη ανάγκη και εμείς, ως απόγονοι των Ελλήνων, λέμε «όχι στον πόλεμο των οικονομικών και στρατηγικών συμφερόντων».

Ο πλανητάρχης κ. Μπους δεν κατάφερε στο Ιράκ να φέρει ειρήνη και ζωή, αλλά καταστροφή και θάνατο. Σκόρπισε αλύπητα το θάνατο σε οικογένειες, που πραγματικά ήθελαν να γευτούν το δώρο του Θεού, τη ζωή. Χωρίς κανένα συναίσθημα ανθρωπιάς άνοιξε βαθιές πληγές στις ψυχές μικρών παιδιών, αναγκάζοντάς τα να αναγκαστούν τον πόλεμο κατάματα.

Και αν αυτός αφαιρεί μ' αυτόν τον τρόπο ανθρώπινες ζωές δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο παρά ένας δεύτερος Χίτλερ, ένας αλαζόνας ιμπεριαλιστής, που με την υπεροπλία του στρατού του κερδίζει πολέμους, αλλά, δυστυχώς, δεν κερδίζει την ειρήνη, που καθημερινά βλέπουμε καταρρακωμένη και αιμόφυρη στη σκληρή και αδυσώπητη τηλεοπτική οθόνη.

Ουσιαστικά, όμως, όλοι σκοτώνομαστε μεταξύ μας, χωρίς να σκεφτόμαστε ότι, ως ανθρώπινη γενιά, προερχόμαστε από την ίδια οικογένεια, αυτήν του Αδάμ και της Εύας, την οικογένεια του Θεού και πως γεννηθήκαμε για ένα σκοπό, να αγαπήσουμε, να ζήσουμε πραγματικά, να πιστέψουμε στον Παντοδύναμο και να πεθάνουμε. Όταν, όμως, ο Θεός το κρίνει και όχι όταν αποφασίζουν πολεμοχαρείς ηγέτες, του τύπου Μπους, Σαρόν, Μπιν Λάντεν και άλλοι.

Τελειώνοντας, θέλω να κλείσω με κάτι δικό μου, που ο πατέρας μου, που έχασα πολύ πρόσφατα, ήθελε να το ακούσει από μένα, αλλά δεν πρόλαβε. Κάποιες στιγμές η καρδιά μας πάλλεται να βρει το δίκιο της. Η λογική δεν μπορεί να βοηθήσει, τα έχει δώσει όλα. Μία, η ψυχή παλεύει ακόμη. Και εμείς οι νέοι διαθέτουμε περίσσειμα ψυχής και θα αγωνιστούμε, σε κάθε γωνιά της γης, να αποτρέψουμε νέους πολέμους, για να επικρατήσει η παγκόσμια ειρήνη.

Με την ευκαιρία και των Ολυμπιακών Αγώνων, που οργανώνει η Ελλάδα μας σε λίγο, ας βροντοφωνάξουμε όλοι οι νέοι του κόσμου: «Ποτέ πια πόλεμος, ειρήνη για πάντα».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα δώσουμε τώρα το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Ταουσάκο Θανάση, από τη Β' Αθήνας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΟΥΣΑΚΟΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ασχοληθώ και εγώ με το θέμα του πολέμου στο Ιράκ.

Αρχικά, για το πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων, προετοίμαξα μια εργασία, με θέμα τον αθλητισμό και ειδικότερα το ποδόσφαιρο, όμως η κήρυξη του πολέμου στο Ιράκ από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Αγγλία, ξύπνησαν μέσα μου το αίσθημα της αδικίας, που δεν με άφηνε να γράψω για κάτι άλλο. Άλλωστε, ο,τιδήποτε άλλο είναι δευτερεύον απέναντι στην ειρήνη, τη δικαιοσύνη και την ανθρώπινη και όχι μόνο ζωή.

Έτσι, όταν ο Πρόεδρος Μπους ανακοίνωνε πως στόχος της αμερικανικής πολιτικής είναι να επιβάλλει τη Δημοκρατία από το Μπαχρέιν ως το Μαρόκο, προσδιορίζοντας τον εαυτό του ως εγγυητή της παγκόσμιας ειρήνης και ταυτόχρονα να κηρύττει πόλεμο στο Ιράκ εναντίον του παλιού φίλου και νυν τρομοκράτη Σαντάμ Χουσεΐν, ο οποίος σύμφωνα πάντα με τον πλανητάρχη διαθέτει πυρηνικά όπλα ουρανού που μπορούν να καταστρέψουν τον κόσμο μέσα σε λίγα λεπτά, προβληματίστηκα.

Και αυτό, γιατί στο Γυμνάσιο έμαθα, πρώτον, πως ο διάλογος είναι η αρτιότερη μέθοδος για την επίλυση ενός προβλήματος και δεύτερον, ότι η βία, που σε καμιά περίπτωση δεν αντιπροσωπεύει τη δικαιοσύνη, προκαλεί με τη σειρά της βία.

Οι Η.Π.Α., όμως, ο μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον πλανήτη, με σύμμαχο την Αγγλία, είδε ότι με αφορμή τον πόλεμο στο Ιράκ, εκτός από τα πετρελαϊκά συμφέροντα θα εί-

χε την ευκαιρία για την υποβάθμιση του Ο.Η.Ε. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που επικυρώνει τη δική της παγκόσμια κυριαρχία.

Δυστυχώς τα κατάφερε, αφού ούτε ο Ο.Η.Ε. κατόρθωσε να αποτρέψει αυτόν τον πόλεμο, αλλά και σημαντικά στελέχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακολούθησαν τη φιλοπόλεμη πολιτική τους, σε αντίθεση με μικρότερες και πιο αδύναμες χώρες, όπως για παράδειγμα η Χιλή, που δεν δίστασε να διαφωνήσει ανοικτά με τον πόλεμο στο Ιράκ. Έτσι, ο πόλεμος ξεκίνησε, με εκατοντάδες αεροπλάνα να ρίχνουν έξυπνες, κατ' ευφημισμόν, βόμβες, σηματοδύοντας μουσεία με ανεκτίμητης αξίας θησαυρούς, σχολεία, νοσοκομεία, σχολικά λεωφορεία και άμαχους Ιρακινούς.

Τέσσερις και πλέον μήνες, μετά την πτώση του Χουσεΐν και την τυπική λήξη των πολεμικών επιχειρήσεων και ενώ δεν επιβεβαιώθηκε η φήμη για την αύξηση των ενοχοποιητικών στοιχείων, όσον αφορά την ύπαρξη πυρηνικών όπλων στο Ιράκ, φήμη που διατυπώθηκε τόσο από την υπόθεση Κέλι όσο και από τους ίδιους τους αμερικανούς αξιωματούχους, έχω την εντύπωση ότι η νίκη των Η.Π.Α. δεν έφερε αποτέλεσμα, δηλαδή την ευημερία. Στο Ιράκ παραμένουν ακόμα 140.000 Αμερικανοί στρατιώτες και οι απώλειες των κατοχικών δυνάμεων είναι μεγαλύτερες από την περίοδο των μαχών. Πάνω από 400 Ιρακινές έχουν πέσει θύματα βιασμού, απαγωγής και αγοραπωλησίας. Χιλιάδες άμαχοι Ιρακίνοι είναι νεκροί. Ο Σαντάμ Χουσεΐν παραμένει άφαντος. Η τραγωδία αυτή έχει και συνέχεια, αφού 8 εκατομμύρια νάρκες βρίσκονται ακόμα στους δρόμους του Ιράκ και παραμονεύουν.

Θα πρέπει κάποτε να σταματήσει η αυτοκρατορική αλαζονεία των Η.Π.Α., που κατάφερε να μετατρέψει την πολιτική σε συνέχιση του πολέμου με άλλα μέσα και όχι το αντίθετο. Το Διεθνές Δικαστήριο θα πρέπει να τιμωρήσει τους Μπους και Μπλερ, ως τρομοκράτες. Ο Ο.Η.Ε. δεν πρέπει να προτρέψει τα μέλη του να στείλουν στρατό στο Ιράκ και να συμβάλουν οικονομικά, καθώς κάτι τέτοιο θα νομιμοποιούσε τον πόλεμο και την κατάληψη του Ιράκ. Επιπλέον, θα πρέπει κάποιος να βραβεύσει την Άρια Μπάκερ που έσωσε 30.000 βιβλία από τη Βιβλιοθήκη της Βασόρας, πριν εισβάλλουν οι Βρετανικές δυνάμεις και την καταστρέψουν.

Είναι απαραίτητη η ύπαρξη μιας ακόμα αυτοκρατορίας, ικανής για να περιορίζει τις ιμπεριαλιστικές τάσεις των Αμερικανών. Θα πρέπει η πολιτική να εμπλουτιστεί με ηθικά κελεύσματα και να πάψει, επιτέλους, ο νόμος να είναι σαν τον ιστό της αράχνης, που εμποδίζει μόνο τα μικρά έντομα. Ωστόσο, σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να είμαστε δέσμοι του μίσους μας, κατά της ηγεσίας των Αμερικανών, καθώς αυτό αποτελεί μια μορφή δουλείας, στην οποία δεν επιτρέπεται να υποκύψουμε. Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επι-

τροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσώλη Αναστασία, από την Α΄ Περιφέρεια Αθηνών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΣΩΛΗ (Α΄ Αθήνας): Αξιόταμε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είναι χαρά για μένα να παρευρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας, συζητώντας ποικίλα σοβαρά θέματα, ανταλλάσσοντας απόψεις και ιδέες.

Σήμερα θα σας μιλήσω για τον πόλεμο του Ιράκ, με μια αναφορά στην κατάσταση που επικρατούσε τότε και σ' αυτήν που επικρατεί τώρα, προτείνοντάς σας κάποιες ιδέες, που θεωρώ άξιες λόγου και σκέψης.

Όλοι γνωρίζουμε ότι μετά την τρομοκρατική επίθεση κατά των Η.Π.Α., το Σεπτέμβριο του 2001, ξεκίνησε μια σειρά από ένοπλες επεμβάσεις σε κράτη της Ασίας, για την πάταξη της τρομοκρατίας. Πριν από λίγους μήνες, ολοκληρώθηκε ο πόλεμος στο Ιράκ. Ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Τζόρτζ Μπους, με τη βοήθεια του φίλου του Τόνι Μπλέρ και με το πρόσχημα ότι στο Ιράκ υπάρχουν πυρηνικά που μπορούν να καταστρέψουν τον πλανήτη, ξεκίνησε μια σειρά βομβαρδισμών, αφηρώντας την αρμοδιότητα του Ο.Η.Ε. να επικυρώνει πολέμους. Απ' αυτό το γεγονός αποκαλύπτεται, όχι μόνο η αδυναμία του Ο.Η.Ε. να επικυρώνει τις αποφάσεις του, αλλά και ότι οι δεσμοί μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι τόσο ισχυροί όσο πιστεύαμε και θέλαμε να είναι, για να διατηρηθεί η ενότητα των κρατών-μελών.

Αποκαλύφθηκε ότι η Αγγλία εξυπηρετεί τα δικά της συμφέροντα και των Η.Π.Α. και όχι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας είναι μέλος. Ξαν να μην έφτανε η καταπάτηση του διεθνούς δικαίου, ο Μπους, με τον πρωτοφανή στα ιστορικά δεδομένα «τρομοκρατικό πόλεμο», επενέβη βίαια σε μια ξένη χώρα. Με τους συνεχείς βομβαρδισμούς σε κατοικημένες πόλεις, στην αγορά της Βαγδάτης, ακόμα και στα νοσοκομεία της πόλης, αποδείχθηκε ο ίδιος ο μεγαλύτερος τρομοκράτης. Με την αλαζονεία και τον εγωισμό του οδήγησε στο θάνατο χιλιάδες αθώους ανθρώπους. Επιπλέον καταστράφηκαν οι υποδομές της χώρας και τα πολιτιστικά μνημεία ενός από τους αρχαιότερους πολιτισμούς του κόσμου. Ως συνέπεια αυτού του πολέμου, έρχεται το χάσμα που δημιουργήθηκε μεταξύ μουσουλμάνων και χριστιανών, χάσμα που θα εκδηλωθεί με περισσότερα τρομοκρατικά χτυπήματα. Γνωρίζουμε ότι οι μουσουλμάνοι είναι φανατισμένοι και γίνονται ιδιαίτερα αδιάτακτοι.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ανακοίνωση του Υπουργού της Αλ Κάϊντα: «Η υποχρέωση κάθε μουσουλμάνου είναι να πολεμά και να σκοτώνει τους Αμερικανούς και τους συμμάχους τους, ανεξάρτητα αν είναι στρατιώτες ή άμαχοι». Τι θα πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε εμείς, ώστε να περιορίσουμε τη δύναμη της αυτοκρατορίας; Πώς θα βοηθήσουμε το βασανισμένο λαό του Ιράκ; Αρχικά θα πρέπει να γίνουν προσπάθειες από τη διεθνή κοινότητα, ώστε η εξουσία του Ιράκ να παραδοθεί στον ίδιο τον Ιρακινό λαό και

όχι στους Αμερικανούς. Πώς είναι δυνατόν και πώς επιτρέπεται να παραχωρείται η εξουσία, οποιουδήποτε λαού, στα χέρια μιας άλλης χώρας, που δεν επιδιώκει τίποτε άλλο από το να εξυπηρετήσει τα οικονομικά της συμφέροντα και να εδραιώσει την κυριαρχία της; Επιπλέον η ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με γρηγορότερους ρυθμούς και παράλληλα να αποκτήσει η Ε.Ε. μία ενιαία εξωτερική πολιτική, χωρίς να παρεμποδίζεται από ορισμένα κράτη-μέλη, που παίζουν διπλό ρόλο.

Τέλος, θα πρέπει και εμείς, οι απλοί πολίτες, να πάρουμε το θάρρος και τη δύναμη να υψώσουμε τη φωνή μας και να φωνάξουμε «όχι στον πόλεμο». Ας περιορίσουμε την αγορά αμερικανικών προϊόντων. Με τον τρόπον αυτό θα επιφέρουμε σημαντικό πλήγμα στην αμερικανική οικονομία, που στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην Ευρώπη. Ας κατεβούμε όλοι στην επόμενη πορεία, στο επόμενο κίνημα ή συναυλία, που θα πραγματοποιηθεί ενάντια στον πόλεμο. Ας ενώσουμε όλοι τη φωνή μας στα ειρηνικά συνθήματα και ας απαντήσουμε στον Μπους, που δήλωσε απόλυτα «όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εχθρός μας», με τα λόγια της Ανταγόνης, της ηρωίδας του ομώνυμου έργου του Σοφοκλή «εγώ δεν γεννήθηκα για να μισώ, αλλά για να αγαπώ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Γεώργιος Τζωρτζιδής έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΩΡΤΖΙΔΗΣ (Νομός Ροδόπης): Κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ όλους σας, που θα με ακούσετε.

Διαβάζοντας όλα τα πρακτικά, την αρχειοθέτηση όλων των εργασιών και τις επισημάνσεις και τις προτάσεις, παρατήρησα πως όλοι μας είμαστε σε μια κατάσταση αγωνίας, για το αν και κατά πόσο θα μπορέσει να βγει ο κόσμος από αυτό το τέλμα, στο οποίο έχει περιέλθει. Λείπει το όραμα αυτήν τη στιγμή από τον κόσμο. Μέχρι το 1990 υπήρχε ένα όραμα, μία αριστερή ιδεολογία, κατευθυνόταν ο κόσμος προς τα εκεί. Όταν μιλούσε κανείς για ειρήνη, είχε και άλλα πράγματα στο μυαλό του και υπήρχε και μία δύναμη για να στηρίξει την ειρήνη τότε. Τώρα έχει μείνει μόνη της μία δύναμη, η οποία κάνει ό,τι θέλει. Αυτήν τη στιγμή έχει συμβεί τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών να στρέφονται προς τον πόλεμο. Αυτό που «πουλάει» αυτήν τη στιγμή για τους Αμερικανούς είναι τα όπλα. Κοστίζουν πολύ και τα χρειάζονται όλοι. Δεν μπορεί κανείς να ανέχεται το διπλανό του να αγοράζει όπλα τελευταίας τεχνολογίας και ο ίδιος να μην τα έχει. Κάποιες χώρες, που μπορούν και έχουν τα μέσα, στρέφονται προς την ανάπτυξη δικών τους τεχνολογιών. Οι άλλες, όμως, οι μικρότερες γίνονται καταναλωτές, παίρνουν δάνεια για να αγοράσουν τα όπλα αυτά. Μπαίνουν σε ένα φαύλο κύκλο. Πληρώνουν τόκους και εξαναγκάζονται σε μία πολιτική επιθετική απέναντι στους γείτονές τους. Αυ-

τή η κατάσταση μπορούσε κάποτε να λυθεί, να βγούμε όλοι από το αδιέξοδο αυτό, ίσως με κάποια φιλειρηνικά κινήματα, με κάποιες διαδηλώσεις άλλου είδους. Τώρα, όμως, κανείς δεν ασχολείται με αυτό και αυτές οι διαδηλώσεις που γίνονται στην Ελλάδα, από κάποιους εναπομειναντες, παίρνουν άλλο χαρακτήρα, δεν έχουν τον αρχικό τους προσανατολισμό.

Ακούστηκε πριν από λίγο ότι μας κατηγορούν, να μας προσάπτουν ότι δεν έχουμε αγωνιστικότητα. Εγώ θα έλεγα ότι δεν υπάρχει κάποιος να μας οργανώσει για να έχουμε αγωνιστικότητα. Υπάρχουν, βέβαια, κάποιοι θεσμοί, υπάρχουν οι προϋποθέσεις, υπάρχουν οι αρχές στον κόσμο -γι' αυτό άλλωστε είμαστε εδώ- γιατί έχουμε αρχές, αλλά λείπει το κεντρικό όραμα, ο προσανατολισμός. Αυτό θα ήθελα να τονίσω. Ότι τον προσανατολισμό μας αυτόν, αφού δεν μπορούμε να τον βρούμε έτοιμο και δεν δημιουργήθηκε από κάποιους άλλους, πρέπει να τον δημιουργήσουμε εμείς. Αυτήν τη στιγμή πιστεύω πως η μοναδική δύναμη, που μπορεί να ανταχθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία, όμως, δεν πρέπει να μείνει Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά πρέπει να γίνει Ευρώπη. Ο ίδιος ο κ. Μπους το έχει καταλάβει, καθώς και το επιτελείο του, γι' αυτό και μίλησε για το ευρωπαϊκό έθνος, κατ' αντιστοιχία του αμερικανικού έθνους.

Το πρόβλημα είναι βέβαια ότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκό έθνος. Η ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεκίνησε από ψηλά, από κάποιους πολιτικούς. Δεν ήταν όραμα, ούτε προέκυψε σαν ανάγκη. Η ανάγκη, όμως, τώρα είναι επιτακτική. Ο φαύλος κύκλος, στον οποίο έχει οδηγηθεί ο καπιταλισμός και ιδιαίτερα αυτός στην Αμερική, έχει ναρκώσει και τους πολίτες, τους έχει καταστήσει καταναλωτές, έχει κάνει γραφειοκρατική τη δημοκρατία ασιακού τύπου, αυτή την αντιπροσωπευτική που έχουμε και δεν μπορεί κανείς να πει τίποτα. Όλα είναι νόμιμα ή τουλάχιστον νομότυπα, πρέπει, όμως, εμείς να αγωνιστούμε. Πρέπει να αγωνιστούμε, για να οικοδομήσουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα έχει όραμα την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών. Τώρα, βέβαια, αυτό το όραμα δεν προβάλλεται. Σαφώς όμως υπάρχει: είναι καταγεγραμμένο στο Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις καρδιές όλων μας.

Ωστόσο, όλες οι διαδηλώσεις που έγιναν για την παγκοσμιοποίηση ή αυτές κατά του πολέμου στο Ιράκ, έληξαν και έτσι επιστρέψαμε στον καταναλωτισμό, στις συνήθειές μας, στον κινηματογράφο μας, στις αμερικάνικες ταινίες που θέλουν κακούς Βορειοκορεάτες να αγοράζουν πυρηνικές κεφαλές από λαθρέμπορους Ρώσους, οι οποίοι τώρα μετατρέπονται σε συμμάχους των Η.Π.Α..

Δεν θα πρέπει να αφήσουμε τη Ρωσία να γίνει, επίσης, μια καπιταλιστική δύναμη, ιμπεριαλιστική, η οποία θα κάνει και αυτή ανταγωνισμό. Δεν θέλουμε να πάμε σε μια κατά-

σταση τέτοια, γιατί θα μας οδηγήσει -πιστεύω εγώ- σε άλλες φάσεις μεταδημοκρατικές.

Θα ήθελα, όμως, να πω σε όλους σας ότι μπορούμε. Πριν από δυο χρόνια πήγα στο Ευρωκοινοβούλιο, με έναν παρόμοιο διαγωνισμό και διαπίστωσα ότι οι άνθρωποι, απ' όλη την Ευρώπη, έχουν πολύ περισσότερα κοινά απ' όσα νομίζουμε. Πέραν απ' αυτά τα θεωρητικά, περί κοινού πολιτισμού, περί κοιτίδας των πολιτισμών, είναι η καθημερινότητα που μετράει. Η καθημερινότητα η δική μας δεν διαφέρει σε πολλά σημεία απ' αυτήν του Γερμανού, του Αυστριακού, του Ολλανδού ή του Άγγλου. Διαφέρει ως προς τον τρόπο σκέψης, ως προς τη νοοτροπία, ως προς τις πολιτικές αναλήψεις, αλλά όχι ουσιαστικά. Όλοι μας ακούμε μουσική τον ελεύθερο χρόνο, βλέπουμε ταινίες, σκεφτόμαστε, αγωνιούμε, όλοι αισθανόμαστε τον πληθωρισμό στο πορτοφόλι μας, όταν θέλουμε να αγοράσουμε πράγματα και αυτές οι φιλολογίες περί οικονομίστικης Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θέλει μόνο τα συμφέροντα να ικανοποιήσει, δεν μου αρέσουν καθόλου.

Προσωπικά πιστεύω ότι πρέπει να αποκτήσουμε μια συνείδηση σαν Ευρωπαίοι και αυτό πρέπει να το ξεκινήσουμε μόνοι μας, ο καθένας ατομικά για τον εαυτό του. Οι συνειδήσεις δεν μπορούν να επιβληθούν. Όταν επιβάλλει κανείς συνειδήσεις σε λαούς έχει δυσάρεστα αποτελέσματα.

Σαν πρόταση διατυπώνεται, να σκεφθεί ο καθένας και να μεταφέρει αυτά εδώ στο κοινωνικό του περιβάλλον, στους συμμαθητές του, στην οικογένειά του, ότι δηλαδή πρέπει να οικοδομήσουμε τη δική μας Ευρώπη. Φεύγοντας από αυτήν τη Βουλή των Εφήβων, που μας δίνει μια δυνατότητα να βρεθούμε και να πούμε τις απόψεις μας, δεν πρέπει να αφήσουμε να περάσει σαν μια ωραία εκδρομή, που έγινε στις αρχές της σχολικής περιόδου. Πρέπει να πιστέψουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να ασχοληθούμε και να διαβάσουμε άρθρα γι' αυτήν. Πρέπει να ενημερωνόμαστε για τις ευρωπαϊκές εξελίξεις και πρέπει να απαιτήσουμε από τα μέσα ενημέρωσης να μας ενημερώνουν πραγματικά και όχι να ασχολούνται με διάφορες άλλες σκανδαλοθηρίες ή σκανδαλογίες.

Πρέπει να απαιτήσουμε από τους πολιτικούς μας να γίνουν πιο ουσιαστικοί. Μπορεί να μη μπορούν να απεμπολήσουν αυτήν την ξύλινη γλώσσα ή αυτό το ωφελμιστικό στοιχείο, γιατί αυτά είναι χαρακτηρισικά όλων των δημοκρατιών, ακόμη και της αρχαίας αθηναϊκής, που την έχουμε ως πρότυπο. Ωστόσο, μπορούμε να έχουμε έναν ιδεολογικό προσανατολισμό και πρέπει να εμμείνουμε στη νοοτροπία και στον πολιτισμό του μέτρου. Διότι αυτόν τον πολιτισμό δημιούργησαν οι αρχαίοι Έλληνες, αυτόν τον πολιτισμό ενστερνίστηκε και η Ορθοδοξία στη συνέχεια και αυτό το στοιχείο είναι που μας κάνει να διαφέρουμε και αν έχουμε κάτι, ως Έλληνες, να επιδείξουμε διαφορετικό σε όλο τον

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

κόσμο, αλλά και κατ' επέκταση ως Ευρωπαίοι -γιατί δεν διαφέρουμε απ' αυτούς- είναι ακριβώς αυτό.

Πρέπει, λοιπόν, να αγωνιστούμε και την επόμενη φορά που θα θελήσουμε να υπερβάλουμε, να σκεφτούμε τον εαυτό μας και να σκεφτούμε και το διπλανό μας. Δεν είμαστε ούτε όλοι ειδήμονες ούτε έχουμε τελειώσει τα πανεπιστήμια, για να μπορούμε να υποδείξουμε στους διπλωμάτες μας τι να κάνουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σφακιανάκη Θεονύμφη, από το Νομό Ηρακλείου.

ΘΕΟΝΥΜΦΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές και σύνεδροι, θέλω να εκφράσω κατ' αρχάς τη χαρά μου που βρίσκομαι σήμερα εδώ κοντά σας και σας ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία να μοιραστώ μαζί σας τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, τα προβλήματα που απασχολούν κάθε έφηβο είναι πολλά. Γι' αυτό θα ασχοληθώ με τα πιο σημαντικά. Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε τα προβλήματα, που απασχολούν όχι μόνο τη χώρα μας, αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο και ιδιαίτερα το διεθνές πολιτικό σκηνικό.

Η αλαζονική πολιτική των Η.Π.Α. και της Αγγλίας, των μεγάλων αυτών υπερδυνάμεων, καθορίζει τη μοίρα όλου του κόσμου. Οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών προάγουν τον πόλεμο και ενισχύουν τις ανυπαρθέσεις, με πρόφαση την καταπολέμηση της παγκόσμιας τρομοκρατίας. Με την πρόφαση αυτή έκαναν και θα συνεχίσουν να κάνουν πολέμους, σε όσες χώρες θέλουν ακόμα να αποκτήσουν τον οικονομικό και στρατιωτικό έλεγχο, επινοώντας ψεύτικες ή φανταστικές αποδείξεις, για να δικαιολογήσουν τις άνομες και αποτρόπαιες πράξεις τους στον κόσμο. Το έκαναν επανειλημμένα με το ψεύτικο οπλοστάσιο του Σαντάμ, που παρουσίασε ο κ. Μπλερ ως απόδειξη για την επιτακτικότητα της άμεσης επέμβασης στο Ιράκ, κοροϊδεύοντας την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Πρόσφατα, όμως, όλα αποδείχθηκαν ψέματα, μια καλοστημένη απάτη, με την οποία νόμισαν ότι θα παραπλανήσουν τον κόσμο. Τελικά κατάφεραν αυτό που ήθελαν, παρά την κατακραυγή του κόσμου. Το ίδιο έγινε πριν ένα χρόνο στο Αφγανιστάν, αλλά και πριν από μερικά χρόνια στη Βοσνία, δημιουργώντας ακόμα περισσότερα προβλήματα και εντείνοντας την κρίση στα Βαλκάνια.

Ως πότε θα ανεχόμαστε την πολιτική αυτήν του τρόμου, της βίας και του πολέμου; Ως πότε θα αφήνουμε αθώους ανθρώπους να πεθαίνουν, μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση των οικονομικών συμφερόντων της αμερικανικής αυτοκρατορίας;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση κρατά ουδέτερη στάση και φοβάται την αμερικανική κυβέρνηση. Ο Ο.Η.Ε. εγκρίνει τους

πολέμους των Η.Π.Α. και, όταν δεν τους εγκρίνει, τότε οι αποφάσεις του καταστρατηγούνται. Είναι και αυτός ένας τυπικός οργανισμός, που ελέγχεται από τις Η.Π.Α.. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αντιστασσει σε αυτά που γίνονται; Γιατί επεμβαίνει μόνο όταν η Αμερική το επιτρέπει;

Γι' αυτό είναι αναγκαίο οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ενωθούν ουσιαστικά και όχι μόνο τυπικά, να αποκτήσουν δύναμη, να υψώσουν τη φωνή τους, να καταδικάσουν τις κυβερνήσεις Μπους και Μπλερ και ομόφωνα να προωθήσουν την ειρήνη. Δεν μπορεί να κυριαρχεί ο φόβος του ισχυρότερου, που θα καταστρέψει τα αδύναμα κράτη. Οι λαοί της Ευρώπης θα μπορούσαν να αφήσουν στην άκρη τις διαφορές τους και να αποτελέσουν το παράδειγμα να αποδείξουν, ότι τα κράτη μπορούν να συνυπάρχουν ειρηνικά και να επιλύουν χωρίς βία τις διαφορές τους.

Εμείς, οι νέοι, πρέπει να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και να αντद्रούμε σε κάθε μορφή βίας, να έχουμε ιδέες και οράματα, να εκφράζουμε τη γνώμη μας ελεύθερα, χωρίς να φοβόμαστε κανέναν και τίποτα. Όλοι, πιστεύω, έχουμε το ίδιο όνειρο, να καλυτερέψουμε αυτόν τον κόσμο. Και θα το κάνουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σεχάτα Σακίνα, από την Αίγυπτο.

ΣΕΧΑΤΑ ΣΑΚΙΝΑ (Αίγυπτος): Κατ' αρχάς, να συγχαρώ τον κ. Τζωρτζίδη Γεώργιο, γιατί με συγκλόνησε πολύ η ομιλία του και ας περάσω στα δικά μου.

Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές από Ελλάδα, Κύπρο και Απόδημο Ελληνισμό, είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά μου να βρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας, σε αυτόν το σεβαστό χώρο της Βουλής, εδώ όπου χτυπά αδιάκοπα η καρδιά της Δημοκρατίας.

Εκπροσωπώ την ελληνική ομογένεια της Αλεξάνδρειας Αιγύπτου. Είμαι εδώ για να σχολιάσω κάποιες διαφορές απ' ό,τι σχολιάσατε εσείς, δηλαδή το θέμα της μετανάστευσης, της διασποράς, ένα θέμα που αφορά πολύ εμάς, τους Έλληνες, που έχουμε μία μεγάλη ιστορία ως μετανάστες ή πρόσφυγες.

Η ελληνική λέξη «ξеноφοβία» έχει υιοθετηθεί από πολλές γλώσσες, για να σημαίνει το φόβο προς τους ξένους, ένα φόβο που μπορεί να μείνει κρυφός, αλλά συχνά μεταφράζεται και εκδηλώνεται με ξεσπάσματα και εκρήξεις μίσους, απέναντι στους ξένους, ένα φόβο που δεν πρέπει να υφίσταται.

Από πού προέρχεται αυτή η εχθρότητα για τους ξένους; Αναρωτηθήκατε ποτέ; Μπορεί οι Γάλλοι εμμεγρέδες να εγκατέλειψαν τη Γαλλία με το ξέσπασμα της επανάστασης, για να συναντήσουν εκτός συνόρων τους συγγενείς ή τους Ευρωπαίους συμμάχους τους, που ήθελαν την αποκατάσταση της μοναρχίας.

Εδώ, όμως, θα μιλήσω για τα παιδιά της φτώχειας, της ανέχειας και του πολέμου, που εγκαταλείπουν την πατρίδα τους είτε γιατί η χώρα τους μαστίγεται από οικονομική κατάρρευση, που τους ρίχνει στην ανεργία, αλλά και στην πορνεία, είτε εξ' αιτίας ενός εμφύλιου εθνικού πολέμου. Όλοι συμφωνούν ότι με τη νέα τους ιδιότητα, του ξένου, αργά ή γρήγορα γίνονται εύκολη λεία για εκμετάλλευση. Γιατί;

Παρόλο που δε μοιάζει λογικό, ο άνθρωπος θέλει το δικό του χώρο. Ο ξένος είναι εξ' ορισμού εκτός χώρου. Ας μη ξεχνάμε ότι η αποδημία είναι αρχαίο ελληνικό φαινόμενο. Ο ελληνισμός της αρχαίας διασποράς χάθηκε, απορροφήθηκε από τον εγχώριο πληθυσμό, το ίδιο και οι ελληνικές κοινότητες στην Ευρώπη κατά την τουρκοκρατία. Ας θυμηθούμε μόνο πως ο Αυστριακός μαέστρος φον Κάραγιαν καταγόταν από την Κοζάνη.

Σήμερα βρίσκονται σε ξένες χώρες ως απόδημοι, αλλά μόνιμα εγκατεστημένοι, γύρω στα έξι εκατομμύρια Έλληνες, εκ των οποίων άλλοι ζουν στις Η.Π.Α., οι περισσότεροι ως Αμερικανοί πολίτες, άλλοι στην Αυστραλία, άλλοι στον Καναδά. Ακόμα, υπάρχουν στη Βραζιλία, στην Αργεντινή, στην Αφρική, στη Σαουδική Αραβία, στην Αίγυπτο, στο Σουδάν, στο Ζαΐρ, στη Νότια Αφρική, στην Αιθιοπία. Επίσης, υπάρχουν στο Βέλγιο, τη Σουηδία, την Αγγλία, τη Γερμανία, την ανατολική Ευρώπη, την Κωνσταντινούπολη, καθώς, επίσης, και στην Ασία, σε Ιράν, Ιράκ, Ιορδανία.

Όλοι εμείς οι ομογενείς σας αδελφοί, δε σας ξεχάσαμε ποτέ, δεν ξεχάσαμε ποτέ τις ρίζες μας. Οι πρόγονοί μας έκαναν περιουσίες και βοήθησαν με κάθε τρόπο τη μητέρα-πατρίδα, ιδρύοντας ελληνικά σχολεία και εκκλησίες, για τη διατήρηση της δικής μας γλώσσας και των παραδόσεων του έθνους μας. Βοήθησαν, ως εθελοντές, σε πολέμους ή παρείχαν οικονομική βοήθεια στην πατρίδα μας σε δύσκολες ώρες.

Παρ' όλα αυτά, το ελληνικό κράτος μας έχει παραμελημένους, μας ξεχνά. Σήμερα είναι παραμελημένες πολλές από τις ελληνικές ομογένειες, ιδίως των αφρικανικών και ασιατικών χωρών, μεταξύ των οποίων και η ξακουστή και ανθηρή ελληνική παροικία της Αλεξάνδρειας Αιγύπτου, την οποία και εκπροσωπώ, με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος του ελληνισμού της δεύτερης και μεγαλύτερο της τρίτης γενιάς να χάνεται οριστικά για την πατρίδα. Πολλοί από εμάς αφομοιώνονται από τους ντόπιους, δε γνωρίζουν ελληνικά, παύουν να είναι ορθόδοξοι. Βλέπετε, αυτή είναι η μοίρα των αποδήμων.

Αξίζει εδώ να σας θέσω μία ερώτηση. Είναι κατάρρα ή ευλογία, φίλες και φίλοι, η αποδημία; Αν η ιστορία βραβαίνει πολλές φορές τις πλάτες μας, ας μη φοβόμαστε, δεν πρόκειται να μας τσακίσει με το βάρος της.

Θα ήταν, άραγε, ποτέ σε θέση η Ευρώπη να αποδείξει ότι οι άνθρωποι είναι ικανοί να αποσεισουν από τους ώμους τους το βάρος της ιστορίας; Κι όμως, τα σύνορα καταργού-

νται στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ελευθερώνεται η κυκλοφορία ανθρώπων και αγαθών, οι ανταλλαγές διευρύνονται χωρίς περιορισμούς, οι πολιτισμοί συγχωνεύονται, κι όμως όλα είναι απλώς γραμμένα στα χαρτιά. Το ελληνικό κράτος συμβάλλει στη βελτίωση της ζωής των μεταναστών άλλων χωρών, αλλά ξεχνάει όλους εμάς και μας αφήνει έρμαια της μοίρας μας.

Όλοι εσείς έχετε να δηλώσετε τίποτα; Αυτή η ερώτηση δεν πρόκειται να ξανατεθεί. Το μόνο που θα μείνει γραμμένο με χρυσά γράμματα θα είναι η λίστα των ονομάτων των Ελλήνων της διασποράς που δε σας ξεχάσαν, δε σας ξεχνούν και δε θα σας ξεχάσουν ποτέ, ούτε εσάς ούτε τη μητέρα-πατρίδα μας, την Ελλάδα.

Θα κλείσω με τα λόγια του μεγάλου μας αλεξανδρινού ποιητή Κωνσταντίνου Καβάφη: «Χαιρέτα την Αλεξάνδρεια που χάνεις». Εδώ η Αλεξάνδρεια, την οποία εκπροσωπώ, ζει, υπάρχει και θα συνεχίσει να οδεύει στο δρόμο που χάραξε ο μεγάλος στρατηλάτης Μέγας Αλέξανδρος, για να αφήσει άσβεστη τη φλόγα του ελληνικού πολιτισμού και του πνεύματος και να φωτίζει, ωσάν αλεξανδρινός φάρος, τα πέρι της οικουμένης.

Μη μας ξεχνάτε αδελφια, ούτε εμάς ούτε τους φίλους μας...

Με συγχωρείτε για τη συγκίνηση.

...ούτε εμάς ούτε τους Κυπρίους. Είμαστε και εμείς μέρος της ιστορίας σας. Αποτελούμε έναν ελληνισμό, ο οποίος μπορεί να αναδείξει πάρα πολλά. Σας παρακαλώ μη μας ξεχνάτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να δώσουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Τσόντζου Μιχαηλίνα.

ΜΙΧΑΗΛΙΝΑ ΤΣΟΝΤΖΟΥ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπημένες μου φίλες και αγαπημένοι μου φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, χαίρομαι που αξιώθηκα να βρεθώ σ' αυτό το χώρο. Προσπερνά φόβους και αγωνίες και με θλίψη αναπολώ το χαμό του Προέδρου της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», Αντώνη Σαμαράκη.

Αναρωτιέμαι μήπως με το χαμό του χάθηκε και η εποχή που γεννούσε ήρωες, η εποχή που γεννούσε ιδέες και δημιουργούσε προσδοκίες σε όλους τους νέους. Θέλω να πιστεύω πως όχι.

Αναρωτιέμαι, όμως, γιατί όλοι αυτοί που σχεδίασαν την παγκοσμιοποίηση δεν έλαβαν υπόψη τους νέους όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά όλου του κόσμου. Οι εμπειρίες τους, από ό,τι φαίνεται, τους κλείνουν τις καρδιές. Έχασαν την επαφή με την τρέλα που όλοι κρύβουμε μέσα μας. Με θυμό τα σχεδίασαν όλα αυτά. Πληγές θα ανοίξουν και πόνο θα προκαλέσουν. Γιατί, άραγε, προσπαθούν να κλέψουν τη ζωτικότητα μας; Αγνοούν πως κάποια πράγματα είναι αδιαπραγμά-

τευτα. Σίγουρα δεν εννοούσαν τον αιώνιο Έφρηβο. Γιατί δεν παραδειγματίστηκαν από αυτόν, τις ιδέες και τα οράματά του, τη γεμάτη αγάπη καρδιά του, που πάντα είχε χώρο, πρώτα για τα παιδιά και μετά για όλο τον κόσμο. Βιλικρινά λυπάμαι για όλα αυτά που έγιναν για εμάς, χωρίς εμάς. Λυπάμαι, όμως, και γιατί τίποτα δίπλα μου δεν με εκφράζει. Βλέπω την ξενομανία και τον ελιτισμό και τρομάζω. Διαπιστώνω με πίκρα πως η εθνική μας ταυτότητα χάνεται. Ο πολιτισμός μας, που στάθηκε πηγή έμπνευσης και δημιουργίας τόσων λαών, η ιστορία μας, που πολλοί ζήλησαν, αφήνουν τους περισσότερους νέους ασυγκίνητους. Γι' αυτό κάτι πρέπει να γίνει, κάτι ουσιαστικό. Αυτό που θέλουμε και επιτακτικά ζητούμε είναι μια παιδεία ανθρώπινη, γεμάτη οράματα. Ας σταματήσουν τα σχολεία, με το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα να βγάζουν ανιστόρητους και αδιάφορους νέους, για την πολιτιστική τους κληρονομιά. Ας γίνουν, επιτέλους, το φωτεινό σπίτι, όπου πρωτεύουσα θέση θα έχουν ο αγώνας, η ελπίδα και η ομορφιά.

Δώστε μας την ευκαιρία αυτήν και ορκιζόμαστε πως δεν θα εγκαταλείψουμε ούτε τον αγώνα ούτε θα αρηθούμε την ελπίδα. Δέτε πως είμαστε το μέλλον, πως περιμένετε από μας και πως κάνετε τα πάντα για μας. Τι κάνετε, όμως, και πώς; Τα πάντα γίνονται ερήμην μας. Μας αναγκάζετε να πάρουμε μέρος σε έναν αγώνα δρόμου, σε ένα μακρινό ταξίδι και φυσικά για να τα καταφέρουμε πρέπει να μοχθήσουμε πολύ, τόσο που τελικά ούτε το ταξίδι απολαμβάνουμε, ούτε τον αγώνα νιώθουμε. Η πολυπλόκτη θέση στα Α.Ε.Ι. δεν μπορεί να μας δώσει πίσω τη νιότη και τη χαμένη μας αθωότητα. Έχουμε ανάγκες, διψάμε για επικοινωνία. Θέλουμε ελεύθερο χρόνο, για να μπορούμε να διοχετεύσουμε την ενεργητικότητά μας παντού. Θέλουμε παιδεία πολύ-πολιτισμική, μια παιδεία ανοικτή και διαθέσιμη στις επιθυμίες μας. Γι' αυτό στέλνω σήμα κινδύνου προς τους κυβερνώντες. Ζητώ ελπίδες από τους πνευματικούς ηγέτες αυτού του τόπου. Αρνούμαι να συμβιβαστώ με το κατεστημένο. Όμως, σας έχω στο όνειρο και σας θέλω ανθρώπινους σε περίπτωση λάθους.

Εν ονόματι όλων των νέων αυτού του τόπου ζητώ ένα εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά και μια κοινωνία που θα παίζει το ρόλο του πατέρα, του φίλου και του δασκάλου. Ζητάω πολλά; Νομίζω πως όχι. Απλά το διαβατήριο για να μπω στη ζωή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να δώσουμε το λόγο στην Έφρηβο Βουλευτή Μαρδά Νεκταρία, από τον Καναδά.

ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΜΑΡΔΑ (Καναδάς): Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, έρχομαι από το Μόντρεαλ του Καναδά και, όπως στο αρχικό μου κείμενο σχολήθηκα με υπαρκτά προβλήματα που απασχολούν εμάς τους απόδημους νέους, έτσι και σήμερα θα προσπαθήσω να παρουσιάσω ορισμένα από αυτά

τα προβλήματα, αλλά και τις ανησυχίες μου για ό,τι συμβαίνει γύρω μας.

Οι δύο ελληνικές κοινότητες στο Μόντρεαλ έχουν συσσωρεύσει τεράστια χρέη. Γίνονται προσπάθειες ένωσης των κοινοτήτων, αλλά, δυστυχώς, η γκρίνια και η μξέρια βάζει και πάλι τις τρικλοποδιές της. Ένα βήμα μπρος, δύο πίσω. Το μόνιμο αρνητικό στοιχείο του Έλληνα: ποιος θα πάρει την καρέκλα, ποιος θα είναι ο αρχηγός.

Δυστυχώς, αυτά τα πράγματα απογοητεύουν εμάς τους νέους και δεν μας αφήνουν να πλησιάσουμε τις κοινότητες και να δουλέψουμε για την πρόοδο και για την ανάπτυξή τους. Μια ενωμένη κοινότητα θα γίνει πιο λειτουργική και πιο ευέλικτη, αλλά -το κυριότερο- θα βελτιώσει τα οικονομικά της και θα αποκτήσει ισχυρότερη φωνή στις απαιτήσεις της από τις κυβερνήσεις της χώρας και τις επαρχίες όπου ζούμε.

Πιστεύω ότι η Ελληνική Κυβέρνηση, μέσω του Ελληνικού Προξενείου, πρέπει να προωθήσει την ένωση, η οποία πρέπει να γίνει σε ισότιμη βάση.

Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κοινότητα είναι η έλλειψη ημερήσιου ελληνικού γυμνασίου και λυκείου. Διδασκόμαστε τα ελληνικά μας το Σάββατο, ημέρα η οποία για πολλά παιδιά είναι ημέρα ξεκούρασης. Πιστεύω ότι ένα ημερήσιο ελληνικό γυμνάσιο και λύκειο θα αύξανε κατά πολύ τον αριθμό των φοιτούντων παιδιών και θα προετοίμαζε καλύτερα τα Ελληνόπουλα της νέας γενιάς να διατηρήσουν και να προωθήσουν τον πολιτισμό και την κουλτούρα τους. Στο γυμνάσιο, με τη σημερινή του μορφή, υστερούμε στη γραμματική. Πιστεύω ότι χρειάζεται περισσότερη έμφαση στη γλώσσα και στη γραφή της. Πρέπει ή να προστεθεί μία ώρα διδασκαλίας ή να αφαιρεθούν ο χορός και το θέατρο, που είναι μαθήματα που καλύπτονται από τους τοπικούς συλλόγους, για να δοθεί έμφαση στη γλώσσα.

Επίσης, χρειάζεται η εισαγωγή νέων μαθημάτων, όπου παράλληλα με την ιστορία του πολιτισμού μας να διδασκόμαστε και τη σημερινή ελληνική πραγματικότητα. Χρειαζόμαστε μαθήματα πολιτικής επιστήμης και διπλωματίας για να μπορούμε να είμαστε άξιοι πρεσβευτές των ελληνικών συμφερόντων.

Θέλουμε το ελληνικό κράτος να εργαστεί προς την κατεύθυνση ίδρυσης ελληνικού ημερήσιου γυμνασίου και λυκείου και να μας στηρίξει με την αποστολή εκπαιδευτικού προσωπικού και σύγχρονων βιβλίων.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ενώσω και εγώ τη φωνή μου με τη φωνή χιλιάδων παιδιών για τη δεινή θέση στην οποία έχει περιέλθει ο Ο.Η.Ε.. Αντικρίζουμε σήμερα έναν Ο.Η.Ε., ο οποίος είναι ανίσχυρος να αντισταθεί στα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων. Βλέπουμε ότι επιβάλλει την ισχύ του στις μικρές και αδύναμες χώρες, αλλά στάθηκε αδύνατο να σταματήσει τον πόλεμο στο Ιράκ. Και όλοι βλέ-

πουμε και ζούμε τις συνέπειες αυτού του πολέμου. Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός του ρόλου του Ο.Η.Ε. και να αποκτήσει ο οργανισμός πραγματική ισχύ.

Για να γίνει αυτό θα πρέπει να αφαιρεθεί η δυνατότητα άσκησης του βέτο από τα πέντε κράτη και να δοθεί η δυνατότητα να ψηφίζουν όλες οι χώρες ισότιμα. Ας ελπίσουμε ότι μία μέρα και οι μεγάλες χώρες θα σέβονται τις αποφάσεις του Ο.Η.Ε. και ότι θα μπορεί να επικρατήσει ειρήνη στον κόσμο. Το σύνθημα «λαϊκή κυριαρχία» είναι στις μέρες μας επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χάντα Ξανθά, από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΧΑΝΤΑ (Β' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, πολλά είναι τα εξωτερικά ζητήματα που απασχολούν στους καιρούς μας τη χώρα μας, αλλά και τον κόσμο ολόκληρο. Ανάμεσα σ' αυτά, δηλαδή ανάμεσα στην κρίση στα Βαλκάνια, στο Κυπριακό, στα προβλήματα του τρίτου κόσμου, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, στις διεθνείς και διμερείς σχέσεις, στις εθνικές ταυτότητες, τις μειονότητες, την παγκοσμιοποίηση και τη μετανάστευση, υφίσταται και ο πάντα επίκαιρος και μοδάτος πόλεμος, στον οποίο θα αναφερθώ.

Πόλεμος: Ένας ορισμός της έννοιας αυτής θα μπορούσε να είναι: μια ενέργεια υποκινούμενη από λίγους συνήθως ανθρώπους, οι οποίοι, έχοντας την εξουσία συγκεντρωμένη στα χέρια τους, οδηγούν τους λαούς στη φτώχεια, την εξαθλίωση και την εξαχρείωση, οξύνοντας τα προβλήματα παρά λύνοντάς τα, για χάρη του προσωπικού τους συμφέροντος, για χάρη του δικού τους θεού, του χρήματος.

Και μας και οι μνήμες από τον τελευταίο πόλεμο στο Ιράκ είναι ακόμη ζωντανές, σε αντίθεση με χιλιάδες Ιρακινούς, οι οποίοι είναι νεκροί, ας σκεφτούμε όλοι κάποια πράγματα και ας αρχίσουμε από το πιο απλό, από το γιατί ξεκίνησε αυτός ο αδικαιολόγητος, από όλες τις απόψεις, πόλεμος. Γιατί κάποιοι άνθρωποι, σαν τους κυρίους Μπους και Μπλερ, να επιθυμούν τις καταστροφές, τους θανάτους και τους ακρωτηριασμούς; Γιατί η σκέψη εκατομμυρίων δολαρίων να τους προκαλεί μεγαλύτερη χαρά, από την εικόνα ενός μικρού χαμογελαστού παιδιού;

Όπως αποδείχθηκε, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ο εκδημοκρατισμός του Ιράκ και η καταστροφή των χημικών όπλων του Σαντάμ δεν ήταν παρά μόνο ψευδείς δικαιολογίες. Οι ανελέητοι βομβαρδισμοί, επί δικαίων και αδίκων, σκόρπισαν το θάνατο στους αμάχους, κατέστρεψαν τις υποδομές της χώρας –σχολεία, νοσοκομεία- και πολλά πολιτιστικά μνημεία ενός από τους αρχαιότερους πολιτισμούς. Πώς μπορεί, όμως, ένας λαός σαν τους Αμερικάνους να εκτιμήσει τη ζημιά που υπέστη ο Ιρακινός πολιτισμός, από τη στιγμή που οι ίδιοι δεν έχουν πολιτισμό;

Οι Αμερικάνοι ισχυρίζονται πως είναι θεματοφύλακες της δημοκρατίας και της ελευθερίας και γι' αυτά αγωνίζονται. Ξεχνούν, όμως, ότι στη χώρα τους δεν έχουν ούτε δημοκρατία ούτε ελευθερία. Αυτό αποδεικνύεται από τη στάση των αμερικανικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, που είναι υποχείρια της κυβέρνησης και μεταδίδουν μόνο ό,τι τους επιτρέπουν. Έτσι, ο αμερικανικός λαός έχει πλήρη άγνοια του τι πραγματικά συμβαίνει. Δεν γνωρίζουν τις τρομακτικές συνέπειες του πολέμου στην ανθρωπότητα ούτε και την οπισθοδρόμηση που της προκαλεί.

Τέλος, όσον αφορά εμάς, δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ τις φριχτές εικόνες μικρών βασανισμένων παιδιών, με ακρωτηριασμένα άκρα, με τη θλίψη στα πρόσωπά τους και δίπλα τις τραγικές φιγούρες των μανάδων τους να κλαίνε και να ουρλιάζουν απ' τον πόνο. Σαν νέοι που είμαστε πρέπει να σκοπεύουμε στο να μην ξαναζήσει η ανθρωπότητα τέτοιες καταστάσεις. Να συνεχίσουμε να δίνουμε πάντα βροντερό «παρών» στις διαδηλώσεις κατά του πολέμου, αποδεικνύοντας έτσι ότι δεν είμαστε η γενιά του «καναπέ», όπως κάποιοι μεγαλύτεροι υποστηρίζουν και να μην απογοητευόμαστε από δηλώσεις του τύπου: «εκατομμύρια άνθρωποι διαδήλωσαν σ' όλον τον κόσμο, αλλά ούτε αυτών η φωνή εισακούστηκε». Ίσως έτσι καταφέρουμε να πετύχουμε ό,τι δεν πέτυχε ο Ο.Η.Ε. και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Κούλα, από τη Λεμεσό της Κύπρου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΛΑ (Λεμεσός - Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που βρίσκομαι σήμερα ανάμεσά σας.

Ως Κύπρια που είμαι θα ήθελα να αναφερθώ στο δικό μας πρόβλημα και να σας ρωτήσω: Για ποια πατρίδα θέλετε να σας πω; Γι' αυτήν που κερδίστηκε μέσα από αγώνες και εξεγέρσεις; Για την πατρίδα που διατηρήθηκε μέσα στους αγώνες; Που κατάφερε να κρατήσει την πίστη της, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμά της, τη σημαία της, ζωντανά; Ή μήπως θέλετε να σας πω για την άλλη πατρίδα, αυτήν που προσπαθούν να διαμορφώσουν τώρα οι μεγάλες δυνάμεις αυτής της γης;

Εγώ μια πατρίδα ξέρω και σ' αυτήν θα ορκίζομαι σ' όλη μου τη ζωή. Τι μου ζητάνε να διαπραγματευθώ; Την ιστορία μου; Τη σημαία μου; Τον ύμνο μου;

Μα, δεν μπορώ. Την ιστορία μου άλλοι τη φτιάξαν, άλλοι θυσίασαν τις ζωές τους και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να την παζαρεύει. Μοναδική μου έγνοια πώς να τη διαφυλάξω, έτσι ώστε και οι επόμενες γενιές να νιώθουν περήφανες γι' αυτό που κουβαλούν ως έθνος.

Η Ευρώπη του αύριο χρειάζεται πολίτες με συνείδηση, πολίτες που να γνωρίζουν το παρελθόν τους, τις ρίζες τους,

την ιστορία τους και να σέβονται τους δεσμούς με ό,τι υπήρξε πριν από αυτούς, για να μπορούν να χτίσουν το τώρα και ένα υγιές αύριο.

Μα εγώ τώρα κοιτάζω το αύριο και νιώθω δάκρυα στα μάτια μου. Δάκρυα χαράς για το κοινό όραμα μιας ενωμένης Ευρώπης, μα περισσότερο δάκρυα λύπης για τη μοιρασμένη μου πατρίδα. Μου λένε ότι η σημαία μου πρέπει να αλλάξει. Η σημαία του τόπου μου είναι διπλή, γιατί έτσι το θέλησε η ιστορία, να ανήκω σε ένα έθνος, αλλά να έχω δύο σημαίες, το γαλάζιο του ελληνικού ουρανού και της ελληνικής θάλασσας και ένα κλαδί ελιάς, σύμβολο ειρήνης, που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος μου. Λέτε να μπορώ να δεχτώ το μισοφρέγαρο; Τι αντιπροσωπεύει για μένα;

Τι εκφράζει, όμως, από την ψυχή μου η δική μου σημαία; Προδίδει όλα αυτά για τα οποία έχουν αγωνιστεί οι πρόγονοί μου: ελευθερία ή θάνατος. Δεν είναι απλά ένα κομμάτι ύφασμα κρεμασμένο στον ιστό. Δεν είναι απλά ένα σύμβολο, όπως τόσα άλλα. Πίσω από αυτήν κρύβεται ό,τι έχω μάθει να αγαπώ από τον τόπο μου. Κρύβεται κάθε αξία, κάθε δάκρυ, κάθε χαμόγελο περηφάνιας, αυτό που έχει κάνει το ελληνικό έθνος να είναι τόσο διαφορετικό από τα υπόλοιπα.

Και με τον ύμνο τι γίνεται; Μου λένε ότι η αλλαγή του θα είναι αναγκαία. Και για ποιο πράγμα θα μιλάνε οι σίχοι του νέου ύμνου; Για τη φίλια, για την οποία δεν μου είχαν μιλήσει ποτέ ως σήμερα και, όμως, μόλις τώρα μου την προτείνουν ως βιώσιμη; Για τι άλλο; Για δύο λαούς που, από την αρχαιότητα περισσότερο πράγματα τους χώριζαν παρά τους ένωσαν; Τι να νμνήσω; Μάθετε με! Διδάξτε με! Ποιες κοινές αξίες, ποια κοινά ιδανικά θα έχω να μοιράζομαι με τα αδέρφια μου, για να μπορέσω να σκεφτώ καινούριους στίχους για ένα καινούριο ύμνο, που θα αγγίζει και των δυο τις ψυχές μας;

Εμείς οι νέοι θα πρέπει, επιτέλους, όπως η ιστορία μας έχει μάθει, να λέμε όχι. Να νιώσουν ότι οι νέοι αυτού του τόπου είναι ζωντανοί, αγαπούν τον τόπο τους και πάνω από όλα βάζουν την πατρίδα τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ζωίτσα Χρηστάκη, από τη Λάρισα.

ΖΩΙΤΣΑ ΧΡΗΣΤΑΚΗ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, «ζούμε σε ένα κόσμο που υπάρχει για τον απλούστατο λόγο ότι υπάρχει η ατομική βόμβα, δηλαδή από φόβο», είπε ο Φρέντριχ Νίρεματ, Γερμανός δραματολόγος, αρκετά χρόνια μετά τον όλεθρο της πυρηνικής έκρηξης, που ισοπέδωσε τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, χωρίς να έχει διόλου επίγνωση του μέτρου της διαχρονικότητας των βαρυσήμαντων, τελικά, λόγων του.

Δύο μήνες και μία περίπου εβδομάδα μετά την 58η επέτειο της διαδοχικής ρύψης ατομικών βομβών σε χώρες της

δυτικής Ιαπωνίας, διάλεξα την παραπάνω φράση για να ξεκινήσω το σύντομο κατηγορητήριο μου ενάντια σε όλους εκείνους που αφέθηκαν στον βίγγο του παραλογισμού τους και θεώρησαν ότι η επιστήμη μας έκανε θεούς πριν μας ολοκληρώσει πρώτα και κύρια ως ανθρώπους.

Ανέκαθεν πίστευα πως το ισχυρότερο όπλο στη διάθεση του ανθρώπου είναι η σκέψη του και ο καλύτερος σύμβουλος ακριβώς η ελευθερία της νόησης. Τώρα σκέφτομαι ότι το μυαλό του γίνεται απαίσιο, όσο προχωρά και γνωρίζει. Δεν κάνει ο άνθρωπος να γνωρίζει τα πάντα, να βγαίνει από τα όρια του. Γι' αυτό, εξάλλου, δεν είναι προορισμένος να ζει και πολλά χρόνια.

Η δύναμη, το χρήμα και η επιστήμη, δημιουργήματα του ανθρώπου και υπηρέτες του, πήραν και παίρνουν ολοένα τόση αυτόνομη κυριαρχία πάνω στη σκέψη και την πορεία του, που ξέφυγαν από τον έλεγχο του και έγιναν αφέντες και τύραννοι του.

Η πυρηνική φυσική, ειδικότερα, με τα φανταστικά άλματα, που έχει πραγματοποιήσει τα τελευταία χρόνια, απελευθέρωσε ασύλληπτα τρομακτικές δυνάμεις, που η υπανάπτυκτη ανθρώπινη ηθική είναι ανίκανη να χαλιναγωγήσει. Η πλάνη των ερευνητών, ότι δήθεν μπορούμε να κάνουμε τα πάντα εάν κλειστούμε σε ένα θάλαμο με κομπιούτερς και επιστημονικά όργανα, έχει αποθηριώσει τη φαντασία τους, ενώ η άνετη καθημερινή διαβίωση των λοιπών θνητών φαίνεται πως δεν έχει ακόμα κορέσει την αρρωστημένη περιέργειά τους.

Τόσα χρόνια, με τό τις καταστροφικές εκρήξεις και το θάνατο χιλιάδων αθώων πολιτών, ο αγώνας πυρηνικού δρόμου των μεγάλων δυνάμεων καλά κρατεί.

Οι αλληπάλληλες δοκιμές σε ξηρά και θάλασσα, η κούρσα εξοπλισμών, στην οποία έχουν εμπλακεί οι επίδοξες παντοκρατορίες της εποχής μας, καθώς και η συνεχής απασχόληση των φυσικών επιστημόνων στους θαλάμους υπερσύγχρονων βιολογικών εργαστηρίων, όχι φυσικά για την υπηρετήση φιλανθρωπικών σκοπών ή την ανακούφιση του ανθρωπίνου πόνου –προς Θεού!– μα για την κατασκευή πιο ισχυρών όπλων ώστε ούτε οι κατσαρίδες να μην επιβιώσουν μετά τον επόμενο πυρηνικό πόλεμο, μαρτυρούν πως αυτές οι προσπάθειες έχουν γίνει έως τώρα για την εξαφάνιση κάθε πιθανού χημικού οπλοστασίου, αποτελούν απλώς μια ελεγκτική φιλειρηνική προπαγάνδα που τείνει να καλύψει την πραγματικότητα των διαρκώς εντεινόμενων προσταθειών υπεροπλίας.

Όλοι βιώνουμε καθημερινώς και ανεξαιρέτως τα φοβερά μακροχρόνια αποτελέσματα, που έχουν επιφέρει κάθε είδους ακτινοβολίες και τα ραδιενεργά κατάλοιπα πάνω στο ανθρώπινο γένος και πάνω σε κάθε μορφή ζωής. Και όλα αυτά, παράλληλα με την εξέλιξη που πραγματοποιείται στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας. Τι και αν λένε πως η στάχτη

από την καταστροφή γίνεται ευεργετικό λίπασμα, για να βλαστήσει μια νέα κοινωνία!

Όμως, ας προσπαθήσουμε να μαντέψουμε τι θα κάνουν όλα αυτά τα κακέκτυπα του Αϊνστάιν την επόμενη φορά που θα ξυπνήσουν με διαθέσεις αναδημιουργίας και τάσεις αναπλάσεως του κόσμου, έχοντας πλαγιάσει το προηγούμενο βράδυ στο προσκέφαλο των διαστροφικών εμμονών τους. Και αν έρθει η μέρα που θα θελήσουν να ανατινάξουν και τα όνειρά μας, τα δικά μας όνειρα, τότε εμείς τι θα κάνουμε; Τώρα φιλάγουν το μέλλον μας.

Τότε και τώρα εμείς δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να καταστρέψει τις μέρες που έρχονται ούτε να αμφισβητήσει το δικαίωμά μας να οραματιζόμαστε έναν καλύτερο κόσμο. Και αυτό γιατί είναι τα όνειρά μας και κανείς δεν ξέρει πόσο μας στοίχισε να ονειρευτούμε. Είναι μεγάλος πόνος να ξέρεις πως άλλοι αποφασίζουν για σένα.

Και αναρωτιέμαι: Άραγε οι ιδιοφυίες πρέπει να σωπαίνουν σήμερα; Αλίμονό μας αν η επιστήμη έφθασε σε τέτοια όρια, που η μόνη σωτηρία της είναι η αυτοκατάργησή της. Γιατί κινδυνεύει η ανθρωπότητα -και αυτό πρέπει να το κάνουμε κτήμα της συνείδησής μας τώρα, όσο είναι, ας πούμε, γωρίς -από κάποια παράφρονα χέρια, που θα αρπάξουν εκείνη τη θανάσιμη εφεύρεση η οποία θα δημιουργήσει το δεύτερο μεγάλο «μπιαμ» στο δύστυχο πλανήτη μας.

Σας παρακαλώ κάντε κάτι, ο,τιδήποτε, γιατί δεν μπορώ να φανταστώ την επιστήμη, παρά σαν δίδυμη αδελφή της φιλάνθρωπιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ηρακλείου, Εμμανουήλ Καλομοίρης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, με έχουν καλύψει οι συναδέλφοί μου. Ευελπιστώ να θέσω ένα θέμα αύριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ακολουθούμε μια συγκεκριμένη σειρά. Θα σας δώσω το λόγο, εφόσον ολοκληρωθεί ο κύκλος όλων όσοι έχουν εγγραφεί.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Μάλιστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φθιώτιδος Χαλβαντζή Χριστίνα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΛΒΑΝΤΖΗ (Νομός Φθιώτιδος): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλες και φίλοι, κάπου στα ανατολικά ετούτου του κόσμου υπάρχει μια πολύ μικρή χώρα, που τη λένε Ελλάδα. Θα μπορούσα αναμφίβολα να αρχίσω να σας διηγούμαι το παραμύθι της, γιατί η ιστορία της είναι ένα παραμύθι. Και ποιους δεν αντιμετώπισε η χώρα μας; Δράκους, μάγισσες, κύκλωτες και λαιστρυγόνες. Όλους τους βρήκε στο δρόμο της. Βέβαια, τα ονόματά τους διέφεραν,

όμως τα καμώματά τους εκείνα, που έκαναν την πατρίδα μας να υποφέρει, να πληγώνεται και να βασανίζεται, είναι ίδια με εκείνα των μυθικών τεράτων. Είναι ένα παραμύθι η ιστορία της Ελλάδας που, όπως όλα τα παραμύθια, πριν από διακόσια περίπου χρόνια, τότε που έγινε το θαύμα, τότε που οι λιγοστές ελληνικές δυνάμεις δήλωσαν παρούσες στο ραντεβού τους με τον εχθρό, είχε αίσιο τέλος. Τέλος, που έμελλε να γραφεί στα βιβλία του κόσμου με χρυσά γράμματα και να σηματοδοτήσει μια εποχή ολόκληρη πριν, αλλά και μετά. Και είναι αυτό το μετά, το βασανιστικό και βαρύ, που καλούμαστε να υπερασπιστούμε με νύχια και με δόντια. Είναι η ελεύθερη, η δημοκρατική, η όμορφη Ελλάδα, που πρέπει να δημιουργήσουμε.

Θα βρεθούν άνθρωποι, οι δυνατοί του κόσμου, που θα θελήσουν να την βλάψουν, να την επηρεάσουν και τελικά να τη λεηλατήσουν. Θα πρέπει εμείς να δείξουμε απολυτότητα; Να προσβάλουμε τον εχθρό ή να του φερθούμε με τό γάντι; Με δύο λόγια: Αδιαλλαξία ή διπλωματία; Για μια χώρα σαν την Ελλάδα, μάλλον θα συνέφερε το δεύτερο.

Δεν μπορούμε να είμαστε κάθετοι, γιατί κάθετοι θα είναι και οι εχθροί μας. Δεν μπορούμε να σκεφτόμαστε μονάχα συναισθηματικά, γιατί εκείνοι δε θα μπουκν στον κόπο να το κάνουν.

Ναι, η Ελλάδα αξίζει μονάχα συναισθηματική μεταχείριση. Καιροί, όμως, όπως οι σημερινοί, μάλλον είναι δύσκολοι για ιπποτισμούς.

Θα εμμένω σε ένα γεγονός μονάχα, γιατί ο λόγος μου θα πρέπει να είναι σύντομος. Είναι ο πόλεμος. Ο πόλεμος του Ιράκ σαφέστερα. Τελικά, ποια ήταν η θέση μας; Η θέση της πολιτείας ποια ήταν; Ήταν ξεκάθαρη;

Εγώ θα έλεγα πως ήταν διπλωματική. Και η διπλωματία σίγουρα είναι η επίσημη προσκεκλημένη των ευρωπαϊκών και παγκόσμιων συνεδριάσεων και διαπραγματεύσεων.

Είναι αναγκαίο να διατηρήσουμε τις ισορροπίες, να διαφυλάξουμε τα συμφέροντά μας, χωρίς να αφήσουμε περιθώρια αμφισβήτησης στον αντίπαλο. Αν πρώτοι φωνάξαμε «όχι στον πόλεμο», ο πρόεδρος των Η.Π.Α. θα μας θεωρούσε εχθρούς. Αν λέγαμε πάλι «ναι», ολόκληρος ο ελληνικός λαός θα θεωρούσε εκείνους που το εκστόμισαν στυγνούς πολιτικούς, ψυχρά όντα.

Όντως, η θέση της Ελλάδας στον πόλεμο ήταν δύσκολη. Είναι, όμως, οφθαλμοφανές πως, ενώ η θέση της πολιτείας ήταν συγκαλυμμένη, εκείνη της κοινωνίας ήταν ξεκάθαρη. Έγινε πασίγνωστη στους δρόμους, εκεί που πάντα ο Έλληνας διεκδικεί το δικίο του.

Πριν, όμως, βιαστούμε να ριζούμε το βάρος στους συνήθεις υπόπτους του κόσμου μας, στους πολιτικούς ηγέτες μας, θα πρέπει να αναλογισθούμε: Είμαστε πατριώτες ή εθνικιστές; Εθνικιστής θα πει επιθετικός, διεκδικητικός σε βάρος των άλλων, ρατσιστής. Πατριώτης θα πει υπερασπιστής των

δικαίων του, γνώσης της ιστορίας του τόπου του και πολλές φορές συμβιβαστικός για το καλό του.

Εμείς οι Έλληνες ξέρουμε να σκύβουμε το κεφάλι, όταν οι περιστάσεις το απαιτούν, για να συνεχίσουμε να λεγόμαστε Έλληνες, όταν θα περάσει η αναταραχή, όταν θα ξαναυψώσουμε το κεφάλι, κερδίζοντας το σεβασμό, ακόμα και του αντιπάλου. Γιατί ακόμα και εκείνος δεν μπορεί να αμφισβητήσει το μεγαλείο μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα δώσουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Τσάμπρα Ρεγγίνα, από την Α' Αθήνας.

ΡΕΓΓΙΝΑ ΤΣΑΜΠΡΑ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου για την τιμή που μου γίνεται να συμμετάσχω στην Η' Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων. Το πρόγραμμα αυτό αποτελεί ευκαιρία προβληματισμού, για θέματα που απασχολούν τη χώρα μας αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο.

Ένα από αυτά είναι και η παγκοσμιοποίηση, όρος που με τον καιρό τείνει να αποτελέσει κομμάτι των καθημερινών μας συζητήσεων, όπως και μέρος της ζωής. Οι ρυθμοί ζωής είναι πλέον ιλιγγιώδεις. Τα δεδομένα μεταβάλλονται ταχύτατα. Η ενοποίηση της παγκόσμιας αγοράς καταργεί τα σύνορα των χωρών. Οι αποστάσεις εκμηδενίζονται, χάρη στην εξέλιξη της τεχνολογίας. Πληθυσμοί μετακινούνται από το ένα κράτος στο άλλο. Αυτή η κατάσταση, αν και ανοίγει νέους ορίζοντες στις διακρατικές σχέσεις και στο διεθνές εμπόριο, ενέχει κινδύνους για την εθνική μας ταυτότητα, που αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στη σύγχρονη λογική της ομοιογενοποίησης και στον κινεζάνα των πληροφοριών, που σε καθημερινή βάση γινόμαστε αποδέκτες.

Ένα από τα σημαντικότερα επακόλουθα της παγκοσμιοποίησης είναι το γεγονός πως σβήνουν ουσιαστικά οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των χωρών. Κάτι τέτοιο μεταφράζεται σε αύξηση της, ήδη σε έξαρση, μετανάστευσης, που άλλωστε δημιουργείται για λόγους πολιτικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς.

Έτσι, η αυξημένη προσέλευση μεταναστών σε ένα κράτος γεννά καταστάσεις, που αλλοιώνουν τον πολιτισμό και την αυθεντικότητα ενός έθνους. Φυσικά, ο μεγάλος αριθμός μεταναστών δεν αποτελεί, σε καμία περίπτωση, πρόβλημα για ένα κράτος, υπό την προϋπόθεση πάντα πως αυτά διαθέτει την κατάλληλη υποδομή, ώστε να τους αφομοιώσει ομαλά. Με αυτές τις συνθήκες οι μετανάστες, όχι μόνο προσαρμόζονται χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα για το κράτος, αλλά, ταυτόχρονα, βοηθούν την ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας.

Παράλληλα, όμως, με τη μετανάστευση, παρατηρείται τεράστια εισροή ξένων πολιτιστικών στοιχείων και από άλλους φορείς, με αντιπροσωπευτικότερο παράδειγμα τα μέσα

νημέρωσης, τον τοπικό και διεθνή Τύπο, αλλά και άλλους. Η ευκολία και η ταχύτητα με την οποία ταξιδεύουν πληροφορίες και άνθρωποι από τη μία άκρη του κόσμου στην άλλη, σίγουρα συντέλεσαν στη δημιουργία του όρου «πολυπολιτισμικότητα».

Σήμερα, στις περισσότερες μεγαλουπόλεις, συμπεριλαμβανομένης της δικής μας πρωτεύουσας, συναντάται ένα κράμα πολιτισμών, εξαιτίας της μεγάλης συγκέντρωσης ανθρώπων και ιδεών. Μια τέτοια κατάσταση είναι θετική, καθώς από τη συνύπαρξη πολλών και διαφορετικών πολιτισμών, οι άνθρωποι γίνονται κοινωνοί απόψεων και συνηθειών, έξω από το σχετικά στενό κύκλο της πόλης ή ακόμα και της χώρας τους, διευρύνεται ο γνωστικός και πνευματικός τους ορίζοντας, αναπτύσσονται αισθήματα φιλίας μεταξύ των λαών.

Όμως, την ίδια στιγμή αυτού του είδους η συνύπαρξη εγκυμονεί και κάποια προβλήματα. Με την ανάμιξη πολλών πολιτισμών παραμονεύει ο κίνδυνος να ξεχαστούν σταδιακά τα ήθη, τα έθιμα, οι παραδόσεις και, ίσως, το πιο επικίνδυνο η ιστορία ενός λαού, ειδικότερα εάν η παρεχόμενη παιδεία δεν έχει το κατάλληλο επίπεδο. Ο μηχανισμός καθιέρωσης προτύπων που χρησιμοποιεί τη μόδα, στοχεύοντας στην ομαδοποίηση των προτιμήσεων των καταναλωτών, ιδίως των νέων, λειτουργεί ως ανασταλτικός παράγοντας στη διαφορετικότητα και στη γνησιότητα της ελληνικής παράδοσης. Τέτοιου είδους περιστατικά έχουμε συχνά στον τόπο μας, σε συνδυασμό με την παγκοσμιοποίηση που ολοένα κερδίζει έδαφος. Χωρίς την απαραίτητη προσοχή μπορεί να ισοπεδωθεί η μονάδα ενός έθνους μπροστά στη μάζα του κόσμου.

Από όλα τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι είναι ανάγκη να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα, εκ μέρους της πολιτείας, άμεσα. Μία από τις βασικότερες αρχές σε αυτό το εγχείρημα είναι η συναίσθηση της σπουδαιότητας της μεγαλοσύνης του πανάρχαιου ελληνικού πολιτισμού και η γνώση ότι υπήρξε ο θεμελιώδης λίθος για την ανάπτυξη του δυτικού κόσμου. Όλες οι προσπάθειες θα πρέπει να γίνουν με γνώμονα τον άνθρωπο και όχι το οικονομικό ή οποιοδήποτε άλλο συμφέρον, με σεβασμό στις ιδιαιτερότητες του κάθε πολιτισμού, με γόνιμο και ειλικρινή διάλογο. Εάν αυτό επιτευχθεί, θα αποτελέσει ένα μεγάλο και αποφασιστικό βήμα προς την αρμονική συμβίωση των λαών.

Αναμφίβολα τα μέτρα που θα μπορούσαν να προταθούν προς αυτήν την κατεύθυνση είναι πολλά και αφορούν διάφορους τομείς. Θα περιοριστώ μόνο σε μία πρόταση επί του θέματος, που αφορά εμάς τους νέους. Αποτελεσματική θα μπορούσε να αποδειχθεί η αναβάθμιση του μαθήματος της ιστορίας και η τροποποίηση του τρόπου διδασκαλίας, σε συνδυασμό με περισσότερες εκπαιδευτικές επισκέψεις, για να γνωρίσουμε εμείς, η νέα γενιά, σωστά και εις βάθος την εθνική μας κληρονομιά, αλλά και για να αποκτήσουμε αντι-

κειμενική γνώση των γεγονότων. Γιατί, αν η φιλοπατρία είναι επικροτούμενη, ο εθνικισμός είναι σίγουρα κατακριτέος.

Ζούμε σε μια εποχή αναπόφευκτης παγκοσμιοποίησης. Οι πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες μεταβάλλονται. Ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο σε μια εποχή όπου όλα αλλάζουν. Υπάρχει, όμως, κάτι που δεν αλλάζει, κάτι που προσδιορίζει, κάτι που χαρακτηρίζει το κάθε έθνος και αποτελεί σταθερή αξία και μέτρο αναφοράς. Αυτό είναι η ιστορία του, η πορεία του μέσα στο χρόνο. Είναι κάτι που αξίζει και πρέπει να διασωθεί και να διαφυλαχθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αχματιάν Ελένη - Σοφία, από τη Μεγάλη Βρετανία.

ΕΛΕΝΗ - ΣΟΦΙΑ ΑΧΜΑΤΙΑΝ (Μεγάλη Βρετανία): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, ως μια έφηβος 15 χρονών, που ζει σε μια μεγάλη πρωτεύουσα, που είναι, ίσως, το πιο σημαντικό οικονομικό κέντρο της Ευρώπης και καθώς ξεκινώ το ταξίδι μου στη ζωή, παρατηρώ, τόσο στη χώρα στην οποία ζω, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο, με συναισθήματα βαθιάς ανησυχίας το μέλλον. Στην Αγγλία είναι πολύ έντονη η διαφορά πλουσίων και φτωχών. Ακραιο παράδειγμα αυτού του χάσματος είναι οι άστεγοι, οι οποίοι βρίσκονται κάτω από κάθε γέφυρα του Τάμεση. Η διαφορά μεταξύ πλουσίων και φτωχών είναι αισθητή και, γενικότερα, στην κοινωνία βλέπουμε ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας βρίσκεται σε άθλια κατάσταση, έτσι ώστε η δωρεάν περίθαλψη να είναι αμφισβητήσιμης αξίας. Όσοι έχουν υψηλά εισοδήματα προτιμούν τους ιδιωτικούς γιατρούς και τα ιδιωτικά νοσοκομεία, τα οποία απαιτούν τεράστια ποσά, που είναι αδύνατον να πληρωθούν από τις κατώτερες οικονομικά τάξεις.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στην εκπαίδευση. Τα καλά ιδιωτικά σχολεία, τα οποία προσφέρουν εγγύηση για επαγγελματική αποκατάσταση είναι πανάκριβα και μόνο λίγοι μπορούν να στείλουν εκεί τα παιδιά τους. Αντίθετα, τα δημόσια σχολεία, και ειδικά αυτά των υποβαθμισμένων περιοχών, έχουν αισθητά χαμηλότερο επίπεδο. Έτσι, σπάνια καταφέρνουν τα παιδιά να αποκτήσουν εκεί την καλύτερη δυνατή μόρφωση.

Όταν η υγεία και η μόρφωση, δύο βασικά αγαθά που δικαιούται ο άνθρωπος, σε μια πολιτισμένη κοινωνία, είναι προσβάσιμα μόνο σε ένα μέρος του πληθυσμού, μιλάμε για σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, που γίνεται ακόμη πιο σοβαρό εφόσον συμβαίνει σε μια χώρα η οποία θεωρείται από τις πιο ανεπτυγμένες της Ευρώπης. Από όσο ξέρω η Ελλάδα δεν βρίσκεται ακόμη σε τέτοια κατάσταση. Όμως, τα πράγματα σε σχέση με την ιατρική περίθαλψη δεν είναι τόσο μακριά.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η πυρηνική ενέργεια, που, ακόμη και εάν χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς, μπορεί πολύ εύκολα να αποβεί καταστροφική. Κατά τη γνώμη μου, το κυνήγι του κέρδους είναι υπεύθυνο και γι' αυτόν

τον κίνδυνο των πυρηνικών ατυχημάτων, κάτω από τον οποίο ζει πλέον μονίμως η ανθρωπότητα. Οι πυρηνικοί αντιδραστήρες παράγουν ενέργεια με φθηνό τρόπο, σε σχέση με άλλες πηγές. Αλλά, πιστεύω ότι το όφελος αυτό είναι μηδαμινό μπροστά στους κινδύνους από τη χρήση τους.

Αν οι σύγχρονες κοινωνίες ήταν λιγότερο άπληστες και πιο ανοιχτόμυαλες θα προσπαθούσαν να εκμεταλλευτούν αποκλειστικά άλλες πηγές ενέργειας, όπως την αιολική και την ηλιακή, που είναι φιλικές προς το περιβάλλον. Όμως, ο μεγαλύτερος κίνδυνος της ανθρωπότητας είναι οι συνεχείς πόλεμοι, που γίνονται σχεδόν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Συνήθως, τα συμφέροντα που διακυβεύονται είναι η οικονομική και πολιτιστική εξουσία, από μια ισχυρή χώρα προς μια ασθενέστερη, η οποία προσπαθεί να αντισταθεί. Κατά συνέπεια, δύσκολα μπορεί να οραματιστεί κανείς το μέλλον ενός τέτοιου κόσμου με φωτεινά χρώματα.

Τα παραπάνω ήταν λίγες από τις παρατηρήσεις και σκέψεις που μου γεννιούνται, μεγαλώνοντας σε μια ευρωπαϊκή μεγαλούπολη, με αφορμή τα καθημερινά ερεθίσματα από το περιβάλλον μου και κάποιες διαπιστώσεις για τις συνθήκες ζωής του ανθρώπου-κατοίκου ενός σύγχρονου αστικού κέντρου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μπουζά Αικατερίνη, από τον νομό Βοιωτίας, έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΟΥΖΑ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητά μέλη της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, αρχικά θα μου επιτρέψετε να τονίσω ότι είναι πραγματικά τιμή μου να βρίσκομαι ανάμεσα σε τόσο ξεχωριστούς εκπροσώπους της σημερινής νεολαίας.

Αφορμή για τη συγγραφή του κειμένου μου «Πόλεμος στη σύγχρονη πραγματικότητα» υπήρξε η εισβολή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στο κράτος του Ιράκ. Για να είμαι ειλικρινής όχι τόσο η εισβολή και αυτό γιατί θεωρώ ότι έχουμε πλέον συνηθίσει τα ισχυρά κράτη να επεμβαίνουν στα πιο αδύναμα, όσο τα αίτια και οι συνέπειές της, τις οποίες βιώνουμε μέχρι και σήμερα.

Ένωσα θλίψη από τις εικόνες παιδιών, από τις εικόνες των ορφανών, από τις εικόνες της καταστροφής πανάρχαιων πολιτιστικών μνημείων. Οι ηγέτες των κρατών, που συμφώνησαν μ' αυτήν την εισβολή, ισχυρίζονταν ότι κύριος στόχος τους θα ήταν να πατάξουν την τρομοκρατία, να σώσουν την ανθρωπότητα από τα πανούργα μωαλά των τρομοκρατών. Λίγους μήνες μετά αναρωτιέμαι, μήπως απ' αυτούς τους μεγάλους και τρανούς ηγέτες αναδείχθηκαν τελικά οι μεγαλύτεροι τρομοκράτες; Μήπως μάλιστα έγιναν τρομοκράτες των ίδιων τους των λαών; Φαντάζομαι πως όλοι θα θυμάστε τη διακοπή ρεύματος που έγινε πριν από κάποιες εβδομάδες στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η μια πολιτεία μετά την άλλη βυθιζόταν στο σκοτάδι και ο κόσμος παρακολουθούσε απλώς πανικοβλημένος, θύμα ενδεχομένως κάποιας

βλάβης. Φαίνεται ότι οι Αμερικανοί πληρώνουν ακριβά το τίμημα της δόξας, αλλά και της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Φαίνεται ότι είναι θύματα του ίδιου τους του κυβερνήτη, του, κατά τα άλλα αξιότιμου, κ. Μπους.

Δεν είναι πραγματικά κρίμα να βλέπουμε ανθρώπους να τρέχουν στους δρόμους πανικόβλητοι; Δεν είναι πραγματικά κρίμα κάθε χρόνο στην επέτειο της 11ης Σεπτεμβρίου οι άνθρωποι να κλείνονται στα σπίτια τους; Αισθάνομαι ότι κάποιιοι χειρίζονται την ψυχολογία μας ή για να είμαι ειλικρινής, αισθάνομαι ότι κάποιιοι μας περιπαίζουν.

Ερισκόμαστε εδώ για να συζητήσουμε, να αποφανθούμε για καταστάσεις που μας ενοχλούν. Ελπίζω ότι σήμερα εμείς οι νέοι είμαστε ενάντια στην τρομοκρατία κάθε είδους είτε πρόκειται για σωματική είτε για ψυχολογική τρομοκρατία. Θέλω να πιστεύω ότι, έστω και τώρα, μπορούμε να σταματήσουμε την εφαρμογή του Μωσαϊκού Νόμου «Οφθαλμόν αντί οφθαλμού» και να εφαρμόσουμε την αγάπη προς το συνάνθρωπο. Επιθυμώ η ανθρωπότητα να αντισταθεί στην τρομοκρατία. Επιθυμώ η ανθρωπότητα να αφυπνιστεί. Επιθυμώ η ανθρωπότητα να πει τελικά ένα μεγάλο και βροντερό «όχι». «Όχι» στους δημαγωγούς, «όχι» στους μεταπολητές ελπίδων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ακριτίδης Κωνσταντίνος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΚΡΩΠΙΑΗΣ (Επικρατείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η γη μας, αυτό το παγκόσμιο χωριό, φαίνεται να συνταράσσεται από δραματικές καταστάσεις, από γεγονότα που μοιάζουν με εφιάλτες. Η τεχνολογική εξέλιξη συνοδοιπορεί με τους πολέμους σε ολόκληρο τον πλανήτη, με την πείνα στις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, με τους θανάτους παιδιών, με τη βία. Η Ασία και η Αφρική στην πρώτη γραμμή της φτώχειας και της δυστυχίας. Στην αντίπερα όχθη οι πλούσιες χώρες μοιάζουν να εμπαιζουν, με την επάθεια και τον κινισμό τους, την πάσχουσα ανθρωπότητα. Λαοί και φυλές δύο ταχυτήτων, το λευκό και το μαύρο, ο θύτης και το θύμα, ο κατακτητής και ο κατακτημένος. Τα οράματα των ρομαντικών για ένα καλύτερο κόσμο, η ελπίδα πως η ελευθερία, η ειρήνη και η βελτίωση των συνθηκών ζωής θα κυριαρχήσουν, αργοσβήνει μέσα στη γενική απραξία του κάθε πολίτη και όλων μας.

Και φυσικά σ' αυτό το σημείο, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα πρέπει να δούμε αυτοκριτικά τη στάση μας, τη δική μας στάση, όχι των μεγάλων, γιατί αυτοί δημιούργησαν έναν τέτοιο κόσμο. Θα μου πείτε πως η γενίκευση δεν είναι δίκαιη. Όμως, εμείς οι Έφηβοι μπορούμε να εξετάσουμε την παγκόσμια κατάσταση προβάλλοντας ηθικά κριτήρια. Και αν απ' αυτήν την έρευνα βγάλουμε σημαντικά συμπεράσματα, τότε μπορούμε να τα συνταιριάσουμε με εκείνα των μεγάλων, όχι όλων, μα τουλάχιστον όσων έχουν τη βούληση να

συμπράξουν μαζί μας, για να κάνουμε καλύτερο τον κόσμο. Το είτε με πολύ κοφτό, ειλικρινή και εύσημο τρόπο ο τραγός συγγραφέας, άνθρωπος και ανθρωπιστής, Αντώνης Σαμαράκης, στο έργο του «Αρνούμαι»: «Όσο υπάρχουν δύο άνθρωποι, ένας άνθρωπος και ένας άλλος άνθρωπος, αυτοί οι δύο άνθρωποι είναι μια βεβαιότητα».

Από τους μεγάλους, λοιπόν, τους ενήλικες, ζητούμε να γίνουν μαζί μας μια βεβαιότητα, μια υπόσχεση, ότι δεν θα πουν άλλα λόγια, ότι τώρα πια θα πράξουν. Ίσως, τα επίπεδα να είναι πολλά μα όχι αδιαπραγμάτευτα. Ευτυχώς ή δυστυχώς, απαιτείται μια άρνηση, έτσι όπως και πάλι την καθόρισε ο αλησμόνητος Αντώνης Σαμαράκης. «Αρνούμαι» ήταν η αντίσταση στον κόσμο του κατακτητή, «αρνούμαι» ήταν το πάθος και το πνεύμα της ζωής εναντίον του ρεύματος, εναντίον της ηττοπάθειας, εναντίον της υποταγής, εναντίον του θανάτου.

Αν, λοιπόν, μελετήσουμε στοχαστικά τα παραπάνω λόγια, τότε θα χρειασθεί απλώς η βούληση για να τα κάνουμε πράξη. Η βία, ο επεκτατισμός, η υποταγή, η φτώχεια, η πείνα, η ανεργία, ο πόλεμος και ο θάνατος απαιτείται να απαντηθούν με ένα περίτρενο «όχι». Από δω αρχίζει το οδοιπορικό της πράξης. Γιατί, «όχι» στη βία σημαίνει συμμετοχή στην αντιμετώπισή της. «Όχι» στον επεκτατισμό σημαίνει εναντίωση όλων των ανθρώπων και κυρίως των νέων στις σφαγές των λαών. «Όχι» στη φτώχεια και στην πείνα σημαίνει αντίσταση σε εκείνους που τη δημιουργούν μέσα από οικονομικά μανιφέστα δύο ταχυτήτων. «Όχι» στην ανεργία σημαίνει μαζική απαίτηση από τους πολιτικούς να είναι αληθινά δίκαιοι. «Όχι», εν τέλει, στον πόλεμο και στο θάνατο σημαίνει να αγαπούμε τη ζωή τη δική μας όσο και των άλλων. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να μένει ουδέτερος ανάμεσα στο ναι και το όχι. Πρέπει να ξεστομίσει με θάρρος το ένα μόνο από τα δύο. Δάσκαλος και πάλι ο Αντώνης Σαμαράκης, που μας παραγγέλλει από τον κόσμο της αθανασίας: «Η συνείδηση δεν είναι ουδέτερη. Δεν γίνεται να μένει ουδέτερη μπροστά σε όσα πάσχουν οι άνθρωποι από ανθρώπους».

Η σιωπή δεν είναι πάντα χρυσός. Μάλιστα, γίνεται ευτελές μέταλλο όταν εκφράζεται μπροστά στο παιδί του Ιράκ που πεθαίνει αβοήθητο, στη μένα την παλαισιτίνα που σέρνει νεκρά τα παιδιά της, στους έφηβους της Αφρικής που όχι μόνο δεν μπορούν να έχουν ένα βιβλίο στα χέρια τους, αλλά ούτε και μια γουλιά γάλα, στους άστεγους, στους πρόσφυγες, στους οδικημένους του πλανήτη. Οι δρόμοι επομένως είναι δύο: ή υποστηρικτές των θυμάτων της οικουμένης ή δεκανίκια των θυτών. Όπως ακριβώς το τραγουδήσε ο μεγάλος τραγουδοποιός μας Διονύσης Σαββόπουλος «με ποιους θα πας και ποιους θα αφήσεις».

(Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 15')

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Θα αρχίσουμε με την Ελένη Αναστασοπούλου, Έφηβο Βουλευτή Μεσσηνίας.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ(Νομός Μεσσηνίας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, είναι τιμή μου να βρίσκομαι ανάμεσα σε ανθρώπους με ανησυχίες και προβληματισμούς, που αφορούν το μέλλον της χώρας μας, αλλά και όλου του κόσμου.

Βρίσκομαι εδώ, έχοντας τη μοναδική ευκαιρία να παρουσιάσω ένα θέμα, το οποίο απασχολεί όχι μόνο τη χώρα μας, την Ελλάδα, αλλά και όλες τις χώρες της Μεσογείου, και αφορά τη μεσογειακή συνεργασία.

Από αρχαιοτάτων χρόνων η λεκάνη της Μεσογείου υπήρξε η θάλασσα που έφερε σε επαφή την Ευρώπη με την Αφρική και τα Αραβικά κράτη, αλλά και τους λαούς της Μέσης Ανατολής, το νοτιανατολικό άκρο της. Οι μεσογειακοί λαοί και τα μεσογειακά κράτη στη μεγάλη τους πλειοψηφία αντιλαμβάνονται πως η μεσογειακή συνεργασία είναι προς το συμφέρον όλων. Δεν τους χωρίζουν σοβαρές εδαφικές διαφορές και διεκδικήσεις. Έχουν ξεπεράσει τους παλιούς σωβινισμούς. Τα αντικειμενικά δεδομένα σπρώχνουν προς τη συνεργασία. Κοινά προγράμματα και έργα μπορούν να βοηθήσουν αποφασιστικά τον εκσυγχρονισμό των μεσογειακών λαών. Οι μεσογειακές χώρες μαζί με αυτές που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέτυχαν μέσα από διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες να δημιουργήσουν ισχυρούς δεσμούς συνεργασίας σε διάφορους τομείς, που είναι πολύ σημαντικοί για την περιοχή της λεκάνης της Μεσογείου.

Σημαντικότερος σταθμός αυτής της συνεργασίας θεωρείται η συνάντηση της Βαρκελώνης, που το 1995 ορίστηκε σαν στήριγμα στην ειρήνη και συνεργασία, την αιεφόρο ανάπτυξη και το διαπολιτισμικό διάλογο στην περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Στο πλαίσιο της δραστηριοποίησης μεταξύ των μεσογειακών εταίρων η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στη μεταφορά τεχνολογίας και τεχνογνωσίας της δημόσιας διοίκησης και στην ανάπτυξη των δικτύων μεταφορών επικοινωνιών και ενέργειας. Στις μέρες μας έχει καθιερωθεί ένα σύνολο κοινών αρχών και συμπεριόντων στις δυο όχθες της Μεσογείου. Εργάζονται τα κράτη από κοινού για τη δημιουργία, την πολιτική, οικονομική και κοινωνική σταθερότητα, την προστασία του περιβάλλοντος, το ελεύθερο εμπόριο, την εξάπλωση της τεχνολογίας, τη μεταφορά της τεχνογνωσίας, το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και την καταπολέμηση της φτώχειας και των κοινωνικών ανισοτήτων, της βίας και κάθε μορφής πολιτικής καταπίεσης.

Η ελληνική προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρώτο εξάμηνο 2003 κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας της Βαρ-

κελώνης, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση σε όλα τα θέματα.

Από το 1994 και με πρωτοβουλία της χώρας μας, η οποία ασκούσε την προεδρία τότε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η μεσογειακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενισχύθηκε, αποκτώντας συγκεκριμένο χαρακτήρα και ευρύτερους στόχους. Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Κορυφής στην Κέρκυρα το 1994 αποφασίστηκε να ληφθούν συγκεκριμένες δράσεις, ώστε η Μεσόγειος να αναπτυχθεί στην περιοχή, να αποβεί τόπος συνεργασίας, ειρήνης, ασφάλειας, σταθερότητας και κοινωνικής ευημερίας.

Η απόφαση αυτή άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά με διάφορα προγράμματα και κυρίως με έργα, τα οποία προβλέπον χρηματοδότηση από το ταμείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την ανάπτυξη έργων υποδομής στις χώρες της Μεσογείου. Επιπρόσθετα, στο πλαίσιο της Διάσκεψης της Βαρκελώνης το 1995, η Ευρωπαϊκή Ένωση, επεκτείνοντας διαρκώς την πολιτική συνεργασίας, προέβλεψε τη δημιουργία μιας ευρείας ευρωμεσογειακής περιοχής ελεύθερου εμπορίου μέχρι το 2010-2020, μέσω κυρίως της χρηματοδοτικής βοήθειας.

Όπως γίνεται αντιληπτό, η περιοχή μας έχει ιδιαίτερα οφέλη από τη μεσογειακή συνεργασία, λόγω γεωγραφικής θέσης. Κλείνοντας, λοιπόν, την εισήγησή μου θέλω να καταθέσω τις παρακάτω ρεαλιστικές προτάσεις.

Πρώτον, σύνδεση με την Αλεξάνδρεια, το Τομπρούκ, το Κάιρο και άλλες πόλεις.

Δεύτερον, συνεργασία επιχειρήσεων, οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανώσεων με αντίστοιχες της Μεσογείου.

Και τρίτον, αύξηση των εξαγωγών στις χώρες της Μεσογείου, μέσω υποστηρικτικών δράσεων του Οργανισμού Βξωωτερικού Εμπορίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Αντωνοπούλου, από το Νομό Αργολίδας.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αργολίδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, στην εποχή μας η επιστημονικοτεχνική επανάσταση και οι συνακόλουθες μεταβολές στο χώρο της οικονομίας έχουν δημιουργήσει ένα πλέγμα αλληλοεπιδράσεων στο γήινο χώρο, που με τη σειρά τους έχουν οδηγήσει στην ενοποίησή του. Ιδιαίτερα η απελευθέρωση των αγορών και η καθιέρωση ενιαίων κανόνων στην οικονομική ζωή έχουν δημιουργήσει το, σχετικά, καινοφανές φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης.

Η παγκοσμιοποίηση δεν αναφέρεται μόνο σε οικονομικά αγαθά και προϊόντα, αλλά προκαλεί και τη διάχυση πολιτιστικών προϊόντων σε παγκόσμια κλίμακα. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης αποτελεί νομοτέλεια και αναπόφευκτη συνέπεια του οικονομικού συστήματος, αλλά και της τεχνολογικής ανάπτυξης. Το ερώτημα, όμως, που βασανίζει όλους μας είναι αν η παγκοσμιοποίηση δημιουργεί το πλαίσιο μέ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σα στο οποίο ζουν αρμονικά οι λαοί, χωρίς όξυνση των αντιθέσεων, καταπίεση και συγκρούσεις.

Οι πιο αισιόδοξοι θα μπορούσαν να υποστηρίξουν ότι με την παγκοσμιοποίηση, για πρώτη φορά, καταρρίπτονται τα τείχη που χωρίζουν τους λαούς, δημιουργείται ένα πλαίσιο συνεργασίας και δίνεται η δυνατότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες να γευθούν οικονομικούς πόρους και γνώσεις, που μετατίθενται από τη Δύση.

Όσοι, όμως, συμμερίζονται τους διαδηλωτές του Σιάτλ και της Γένοβας, όπως και γενικότερα κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος, προβληματίζονται για τη σαρωτική δύναμη αυτού του φαινομένου. Μια αρνητική συνέπεια της παγκοσμιοποίησης, που δεν αφορά μόνο την οικονομία, αλλά έχει και πολιτικές διαστάσεις, είναι η οικονομική εξάρτηση των αδύναμων κοινωνιών από τις ισχυρές, καθώς οι ασθενείς οικονομικά κοινωνίες αδυνατούν να επιβιώσουν μέσα στον αθέμιτο διεθνή ανταγωνισμό. Η οικονομική εξάρτηση οδηγεί σε απώλεια της πολιτικής αυτονομίας. Οι ισχυρές χώρες, απομυζώντας τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των φτωχών και παρεμποδίζοντας την πρόσβασή τους στη γνώση, αναπαράγουν τις σχέσεις υποτέλειας.

Η παγκοσμιοποίηση δεν περιορίζεται μόνο στον οικονομικό τομέα, αλλά έχει ολοκληρωθεί και στον πολιτιστικό, σε ένα μεγάλο βαθμό. Οι πολυεθνικές του θεάματος και της ενημέρωσης έχουν δημιουργήσει ένα ρεύμα πολιτιστικών προϊόντων και υποπροϊόντων, που διαχέονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Σε αυτό το σημείο ζητώ από τους αρμόδιους πολιτικούς να δράσουν, ώστε ο ελληνικός πολιτισμός και κυρίως η γλώσσα μας να μη χαθούν στη δίνη της παγκοσμιοποίησης. Η ελληνική γλώσσα, που συνδέεται άμεσα με τον ελληνικό πολιτισμό, αποτελεί έναν από τους θησαυρούς της Ευρώπης, που δεν πρέπει να επιτρέψουμε να χαθεί. Έτσι, ζητώ από τους Έλληνες Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διεκδικήσουν το δικαίωμα να διδάσκεται η ελληνική γλώσσα στα πανεπιστήμια των ευρωπαϊκών χωρών. Έτσι θα διατηρήσουμε την πολιτισμική μας ταυτότητα.

Εξετάζοντας, λοιπόν, με νηφαλιότητα και ανακειμενικότητα το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, εμείς ως νέοι άνθρωποι, που πορευόμαστε στο μέλλον, οφείλουμε να την αποδεχθούμε ως μια πραγματικότητα αναπότρεπτη. Με την ευαισθητοποίηση και την αφύπνιση θα καταπολεμήσουμε τη διαβρωτική και αποσυνθετική της δύναμη, στελεχώνοντας το οικολογικό κίνημα, το ειρηνιστικό κίνημα, το κίνημα κατά του ρατσισμού και των διακρίσεων. Μπορούμε να συμβάλουμε στον περιορισμό των αρνητικών συνεπειών. Ζητάμε συνεργασία ουσιαστική, ειρήνη, σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ζητάμε παιδεία ουσιαστική, που θα μας κάνει σκεπτόμενους πολίτες με αντιστάσεις και κρίση. Σε αυτή τη δύσκολη, γεμάτη κινδύνους, αλλά και προκλήσεις εποχή, κα-

λούμε εσάς τους μεγαλύτερους, αλλά και τους πολιτικούς ηγέτες, να δράσετε ως καθοδηγητές και συμπαράστατες μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Κάσσαρη, από το νομό Θεσπρωτίας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΣΣΑΡΗ (Νομός Θεσπρωτίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι μεγάλη τιμή για μας, από το χώρο αυτό, που αποτελεί το ναό της δημοκρατίας στη χώρα μας, την πατρίδα της δημοκρατίας, να μπορούμε να εκφράσουμε τις δικές μας σκέψεις και απόψεις και να μεταφέρουμε τους δικούς μας προβληματισμούς και τις δικές μας προτάσεις, σ' αυτούς που κυβερνούν αυτόν τον κόσμο.

Ένας από τους σημαντικότερους σταθμούς στην εξέλιξη και στην πορεία της ανθρωπότητας αναγνωρίζεται ότι είναι η λεγόμενη παγκοσμιοποίηση, της οποίας, κατά τη δική μου γνώμη, η σημερινή έννοια ταυτίζεται με την αμερικανοποίηση.

Απαρχή αυτής της εξέλιξης υπήρξε το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και οριστικοποίηση της ήταν η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, του αντίπαλου δέους, και, παράλληλα, η αναγνώριση της Αμερικής ως μοναδικής και παγκόσμιας υπερδύναμης και του κυβερνήτη της ως διαδραματιστή του πλανητάρχη.

Στο εξής, το έργο της παγκοσμιοποίησης φαντάζει ευκολότερο. Η υφήλιος, ενοποιημένη πολιτικά, οικονομικά, θρησκευτικά, γλωσσικά και πολιτισμικά, είναι παράδεισος γι' αυτούς που επιδιώκουν να επιβάλουν όλα τα υλικά και πνευματικά προϊόντα τους, τους τρόπους ζωής και σκέψης.

Στις προτεραιότητες για την υλοποίηση του στόχου είναι η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, με τη διαμόρφωση της παγκόσμιας ελεύθερης αγοράς και αυτό σημαίνει την αιχμαλωσία των μικρών και αδύναμων κοινωνιών από της πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις χρηματιστηριακές αγορές. Η οικονομική βοήθεια προς τους φτωχούς περιορίζεται ή καταργείται, ενώ αυξάνεται ο προϋπολογισμός των στρατιωτικών και πολεμικών δαπανών. Ως νέα παγκοσμιοποιημένη γλώσσα μας επιβλήθηκε το αγγλοαμερικανικό γλωσσικό κατασκευάσμα.

Αξίζει να τονιστεί ότι το πιο χρήσιμο εργαλείο στα χέρια των οικονομιστών είναι η τεχνολογία και η τρομακική εξέλιξή της. Η παγκόσμια κυβέρνηση, ήδη υπάρχει μονοκρατορικά, αυτοαναγορεύτηκε σε κηδεμόνα και δικαστή αυτού του κόσμου, παρεμβαίνει και επιλύει κατά το δοκούν τις όποιες εθνικές διαφορές. Η ιμπεριαλιστική της πολιτική «βαφτίστηκε» ως ανθρωπιστική επέμβαση. Η οικονομική αφαίμαξη του Τρίτου Κόσμου ονομάζεται ελεύθερο εμπόριο και η ασυδοσία της παγκόσμιας υπερδύναμης ονομάζεται «νέα τάξη πραγμάτων».

Η πολιτική αυτή οδήγησε τους λαούς σε απόγνωση, διό-

γκωσε τον αντιαμερικανισμό και καταπολεμήθηκε με μεθόδους απελευθέρωσης, όπως είναι οι τρομοκρατικές ενέργειες, με χιλιάδες αθώα θύματα και με ένα κύκλο βίας, του οποίου το τέλος δεν είναι ορατό.

Για πρώτη φορά φάνηκε στον πρόσφατο πόλεμο στο Ιράκ η εγκατάλειψη της παγκόσμιας συνεννόησης μέσα από όργανα με νομιμοφανή μανδύα διεθνούς δικαίου, όπως ο Ο.Η.Ε.. Για πρώτη φορά κατασκευάστηκαν οι αυτονομασθέντες σύμμαχοι, οι Αμερικάνοι και οι υποτελείς τους, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την απελευθέρωση των λαών και την απονομή της δικής τους δικαιοσύνης.

Και ο Ο.Η.Ε.; Αισθανόμενος ενοχή για τη σιωπή του στον πόλεμο της Σεβρίας και για την ανοχή του στην επίθεση του Αφγανιστάν, δεν επέτρεψε την επίθεση κατά του Ιράκ και έθεσε τους πολέμαρχους εκτός διεθνούς νομιμότητας.

Ο πόλεμος στο Ιράκ δεν τελείωσε. Οι πολέμαρχοι μετρούν καθημερινά θύματα και ξαναθυμήθηκαν τον Ο.Η.Ε., για να μοιραστούν μαζί του τις ευθύνες τους, όχι όμως και τα «λάφυρα», τα οποία θέλουν αποκλειστικά δικά τους.

Η διεθνής κοινή γνώμη, που στην πλειοψηφία της δεν εξαπατήθηκε από τους πολέμαρχους, εκδηλώθηκε με πρωτοφανείς αναπολεμικές εκδηλώσεις σε όλο τον κόσμο και αναδείχθηκε σε νέα παγκόσμια υπερδύναμη.

Το μέλλον της ανθρωπότητας ανήκει στην ειρήνη και όχι στον πόλεμο. Εμείς έχουμε υποχρέωση να κατευθύνουμε την παγκοσμιοποίηση σε μία πολιτική οικονομικής αλληλεγγύης, ώστε το μέλλον να έχει προοπτική για τις κοινωνίες όλου του κόσμου.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα, το διεθνές δίκαιο, η ασφάλεια των λαών και η βοήθεια προς τους ασθενέστερους είναι θετικές όψεις της παγκοσμιοποίησης. Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι υπόθεση της υπερδύναμης, είναι ευκαιρία των λαών να την ταυτοποιήσουν. Πρέπει να χαρακτηρίζεται από πολυκεντρική οπτική, που θα σέβεται τις διαφορές των λαών και θα εργάζεται ειρηνικά για την οικοδόμηση ενός κοινού πλαισίου αξιών.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, από το Βήμα αυτό, σας καλώ όλους ακούραστα να αγωνιστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να δώσουμε το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Χρήστο Τρύφωνος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία - Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, το θέμα με το οποίο έχω ασχοληθεί είναι μία μόνο πτυχή, από ένα πρόγραμμα που χάραξε τη ζωή της δικής μου γενιάς. Δεν είναι ένα απλό πρόβλημα, είναι μία τραγική καθημερινότητα που ο καθένας από μας, από τη μέρα που γεννήθηκε, την κουβαλάει μαζί του. Είναι ο βιασμός ενός λαού μέσα στο ίδιο του το σπίτι. Είναι αυτό που συνηθίσαμε να αποκαλούμε Κυπριακό πρόβλημα.

Συνοπτικά σας υπενθυμίζω τα γεγονότα του καλοκαιριού του 1974. Τα τουρκικά στρατεύματα εισέβαλαν από τις βόρειες ακτές του νησιού μας, κατακτώντας το 1/3 του, καταλύοντας έτσι τη νόμιμη εξουσία του κράτους, εκτοπίζοντας 200.000 Ελληνοκύπριους και καταπατώντας βασικά, αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τώρα, 29 χρόνια μετά, αυτοί που θέλουν να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμα κατέχουν παράνομα το 1/3 από τη Μεγαλόνησο του Ελληνισμού.

Αντιπροσωπεύοντας, λοιπόν, την Κύπρο και ειδικότερα τους νέους της, θέλω να δηλώσω ότι εμείς, περισσότερο ίσως από οποιονδήποτε άλλο, θέλουμε να βρεθεί μια δίκαιη λύση, μια λύση που θα ενώσει τον τόπο μας και θα τον οδηγήσει με σιγουριά στην πολιτιστική και οικονομική ακμή.

Για να οδηγηθούμε, όμως, εκεί πρέπει ο συμβιβασμός που θα γίνει και από τις δύο πλευρές να είναι έντιμος. Σίγουρα υπάρχουν θέματα, τα οποία θα διαπραγματευθούμε και στο τέλος θα συμβιβαστούμε, παραδείγματος χάρη το εδαφικό, οικονομικά ζητήματα, αποστρατιωκοποίηση.

Εν τούτοις, όμως, υπάρχουν ορισμένα θέματα, που δεν θα δεχθούμε να μπουν μέσα στην πλάστιγγα του παζαρέματος. Υπάρχουν θέματα στα οποία θα είμαστε ασυμβίβαστοι, ανυποχώρητοι και αδιαπραγμάτευτοι, γιατί η οποιαδήποτε υποχώρηση θα αποτελέσει την αυτοκαταστροφή μας. Θα μας αποπλύνει από τα ίδια μας τα όπλα και θα γκρεμίσει τις δημοκρατικές αξίες, που πριν χιλιάδες χρόνια γεννήθηκαν στο κλεινόν άστυ. Αυτά τα θέματα είναι τα ακόλουθα:

Πρέπει να διασφαλιστούν τα ανθρώπινα δικαιώματά μας, τα οποία ως γνωστόν η μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια κατοχυρώνει και προασπίζει, όπως θα έπρεπε να κάνει άλλωστε για κάτι το τόσο σημαντικό, για κάτι που η ίδια η ανθρωπότητα προσυπέγραψε με το ίδιο της το αίμα. Είναι για μας αδιανόητο να μη μπορούμε να ζήσουμε στα σπίτια των γονιών μας και να μπορεί ο οποιοσδήποτε Ευρωπαίος να κατοικήσει στους τόπους μας. Όπως αδιανόητο είναι να εκμεταλλεύονται τις περιουσίες μας και με εκείνα τα λεφτά που κερδίζουν από αυτές να στρέφονται εναντίον μας. Ακόμα κάτι που θα πρέπει να διαφυλάξουμε, σαν κόρη οφθαλμού, είναι η ελληνική εθνική μας ταυτότητα. Γιατί πολλοί από αυτούς, που κρύβονται πάντα πίσω από τα δρώμενα της ιστορίας, δεν μας θέλουν Έλληνες. Μας θέλουν άβουλους καταναλωτές, απρόσωπους συντελεστές παραγωγής, που θα εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Μας θέλουν μηδίζοντες. Γι' αυτό εμείς πρέπει να κρατήσουμε τη σκέψη μας καθαρή, να φανούμε άξιοι συνεχιστές ενός τιμημένου έθνους, που πάντοτε, παρά τα κάποια ελαττώματά του, το χαρακτήριζαν και θα το χαρακτηρίζουν αξίες και ιδεώδη υψηλά.

Ακόμα πρέπει να υπάρξει παροχή εγγυήσεων για την ασφάλεια, κάνοντας το μέλλον να φαντάζει ευοίωνο, αποκλείοντας έτσι ένα άλλο οδυνηρό αιματοκύλισμα.

Οι διεθνείς εγγυήσεις δεν είναι αρκετές. Δεν θα τους επιτρέψουμε να μας φανατίσουν και να μας διχάσουν. Ο σωβινισμός δεν πρέπει να ξαναπεράσει, γιατί κάτι τέτοιο θα είναι καταστροφικό για ολόκληρο το λαό. Οποιαδήποτε λύση δεν είναι δυνατόν να καταστεί λειτουργική, χωρίς την έμπρακτη συνεργασία και των δύο πλευρών. Έτσι, η πλευρά μας, κάνοντας εκείνη το πρώτο βήμα, πρότεινε ένα δυναμικό πακέτο μέτρων στήριξης των τουρκοκυπρίων, το οποίο θα τους βοηθήσει οικονομικά, τείνοντάς τους τις κενές θέσεις εργασίας και επιτρέποντάς τους την ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων τους. Ακόμα θα τους παρέχουμε δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Θα έχουν πλήρη πολιτικά δικαιώματα και, το σημαντικότερο, θα έχουν δωρεάν φοίτηση σε ανώτερα και ανώτατα ιδρύματα.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω πως οι νέοι μπορούν να προσφέρουν πολλά. Και αν πολλοί από αυτούς τώρα τηρούν μία παθητική στάση, είναι στο χέρι το δικό μας, αλλά και του κράτους να τους προβληματίσουμε. Έτσι, όλοι ενωμένοι θα παλέψουμε για τη λύση. Θα παλέψουμε για ένα καλύτερο αύριο. Θα παλέψουμε για να δικαιώσουμε τις γενιές που έφυγαν και να μην απογοητεύσουμε τις γενιές που θα έρθουν. Θα παλέψουμε, γιατί οι Έλληνες ξέρουν να παλεύουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ματθαίου Αλεξάνδρα, από τη Δεμοσό της Κύπρου.

ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Δεμοσός - Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ πατέρα Γεώργιε, αγαπημένοι φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, επηρεασμένη από τα τεκταινόμενα και τις εξελίξεις της πολιτικής σκηνής, τόσο στην πατρίδα μου όσο και στο διεθνή χώρο, επέλεξα να εστιάσω την προσοχή σας σε ένα μείζονος σημασίας θέμα, θέλοντας να μοιραστώ μαζί σας τους προβληματισμούς και τις απόψεις μου.

Το 1957 ήταν η χρονιά που έξι χώρες επεχείρησαν, με τη Συνθήκη της Ρώμης, να τοποθετήσουν τις βάσεις γι' αυτό που τριάντα πέντε χρόνια αργότερα, με την ιστορικής σημασίας Συνθήκη του Μάαστριχ, θα αποτελούσε την Ενωμένη Ευρώπη. Σήμερα, εν έτει 2003, η Γηραιά Ήπειρος βρίσκεται σε ένα κρίσιμο κατώφλι, καθώς είναι αντιμέτωπη με πάρα πολλές προκλήσεις: Αφενός η διεύρυνσή της από 15 σε 25 χώρες και η ανάγκη διασφάλισης ενός ευοίωνου μέλλοντος και αφετέρου η εξωτερική πολιτική και η στάση της απέναντι στο αντίπαλο δέος, τις Η.Π.Α..

Δυστυχώς, τα πρόσφατα γεγονότα στο Ιράκ και η φανερή αποτυχία της Ενωμένης Ευρώπης να εμποδίσει, ή τουλάχιστον να καταδικάσει ομόφωνα και ευθαρσώς, το αποτρόπαιο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όχι μόνο πλήττουν το κύρος της, αλλά και φανερώνουν ότι κάθε άλλο παρά αγαστή σύμπνοια επικρατεί στους κόλπους της.

Είναι εξωφρενικό το γεγονός ότι μέρος των χωρών της, τάχα, Ενωμένης Ευρώπης ασπάζτηκε την πολιτική των δύο

μέτρων και δύο σταθμών, που εφαρμόζει η Αμερική, δείχνοντας έτσι απεριφραστα την πλήρη υποτέλειά τους στις ιμπεριαλιστικές διαθέσεις ενός σύγχρονου Νέρωνα. Και όλοι εμείς οι Ευρωπαίοι, που εναποθέτουμε ελπίδες και στηρίζουμε τόσο σθεναρά την ευρωπαϊκή οικογένεια, τι είμαστε; Κυνήγοι μας χίμαιρας, μας πλάνης;

Το ευρωπαϊκό όραμα μοιραία κατέρρευσε. Αποδείχθηκε ισχνό και υπονομεύτηκε από τη μεγάλη υπερδύναμη. Οι ευρωπαϊκές αξίες, όπως ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η δημοκρατία και ο αποκλεισμός κάθε μορφής βίας, περιφρονήθηκαν και αλλοτριώθηκαν. Έμειναν στο συρτάρι και δεν υιοθετήθηκαν από κανένα, γελοιοποιώντας έτσι την ύπαρξη της Ενωμένης Ευρώπης και ενισχύοντας τα επιχειρήματα των διαφόρων καλοθελητών, που θέλουν την Ευρωπαϊκή Ένωση να μην είναι τίποτε άλλο από ένα συνοθύλευμα υποκρισίας και οικονομικών συμφερόντων, που χτίστηκε πάνω στα νεκροταφεία των σκοτωμένων από τους δύο Παγκοσμίους Πολέμους.

Δυστυχώς, η Ευρώπη περιορίστηκε στην απλή φραστική εναντίωση κατά του αμερικανικού επεκτατισμού και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Παρ' όλες τις προσπάθειες και τις αντιδράσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας, η Ενωμένη Ευρώπη φάνηκε αδύναμη να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, αφού η εναντίωσή της στον πόλεμο δεν ενέπνεε το αίσθημα της ενότητας, αλλά περισσότερο της διχογνωμίας και της διάσπασης. Παράδειγμα αποτελεί η στάση της Μεγάλης Βρετανίας, που με δουλοπρέπεια επιτελεί τις διαταγές του πολεμοχαρή δικτάτορα, προδίδοντας την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Το ευρύ βλέμμα που μας χάρισε η Ευρώπη προτίμησε να κοιτάξει αλλού, όταν οι πύραυλοι στο Ιράκ έσχιζαν τους ουρανούς, να κλείσει τα μάτια στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, αργότερα στο Αφγανιστάν και αύριο ποιος ξέρει σε ποια άλλη χώρας την καταστροφή θα γίνει σιωπηλός μάρτυρας, αν δεν αλλάξει η ίδια η Ευρώπη τα μέχρι στιγμής δεδομένα, που παραχωρούν στις Η.Π.Α. το δικαίωμα να εξαγοράζουν συνειδήσεις με τα δολάρια και επιτρέπουν την εκποίηση των ευρωπαϊκών αξιών.

Αν η Ενωμένη Ευρώπη δεν επαναπροσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους δημιουργήθηκε και τις αξίες τις οποίες πρεσβεύει, πολύ φοβάμαι ότι οποιαδήποτε προσπάθειά της να ανακτήσει το γόητρο και τη χαμένη της αξιοπρέπεια, καθώς και να σταθεί ενάντια στις αυθαιρεσίες των Η.Π.Α., θα είναι σαν να αντλείς από τον πύθο των Δαναΐδων.

Αυτό που η Ευρώπη πρέπει ερρωμένος να κατορθώσει είναι να αποτελέσει τον αντίποδα στην εξωτερική πολιτική της Αμερικής και όχι το συνένοχο, αποσιωπώντας και εξωραϊζοντας την ωμή πραγματικότητα. Πρέπει να εμβολιάσει με τις πανανθρώπινες αξίες της όχι μόνο την ίδια την Ευρώπη, αλλά ολόκληρο τον πλανήτη.

Με την πλήρη ένταξη της Κύπρου στην ενωμένη Ευρώπη το Μάιο του 2004 ένα νέο κεφάλαιο ανοίγεται στην ιστορία μας, αφού πλέον, ως ενσωματωμένα κράτη ενός ισχυρού μοντέλου πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής οργάνωσης, θα μπορούμε να συμβάλουμε αισθητά στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Αυτό, όμως, που μας απασχολεί άμεσα δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο από την εξεύρεση μια βιώσιμης λύσης στο Κυπριακό πρόβλημα, η οποία δεν θα οδηγήσει σε τέλμα. Πώς μπορούμε, όμως, να είμαστε σίγουροι ότι η σταθερότητα, η ευημερία, η ασφάλεια και το κράτος δικαίου που θα επέλθουν μέσα από την Ευρώπη είναι αρκετά, ώστε να αποδοθεί η δικαιοσύνη και 29 χρόνια μετά, από εκείνο το καταραμένο καλοκαίρι του 1974, να δούμε ξανά την επανένωση του νησιού;

Θεωρώ ότι μέχρι στιγμής δεν έχουν γίνει ενέργειες τέτοιες που να φανερώσουν τις ειλικρινείς προθέσεις της Ευρώπης να βοηθήσει ένα αυριανό μέλος της και, χρησιμοποιώντας την ισχύ της να επηρεάσει την αδιαλλαξία της Τουρκίας στο θέμα του Κυπριακού. Δεν θα ήταν, λοιπόν, υπερβολικό να πω ότι η ευρωπαϊκότητα της Ευρώπης θα «περάσει» μέσα από την Κύπρο και θα κριθεί από τις κινήσεις που θα γίνουν με σκοπό μία δίκαιη λύση, που θα αποτρέψει την οριστική ρήξη μεταξύ των δύο πλευρών.

Αρνούμαι να πιστέψω –νομίζω το ίδιο κι εσείς- ότι η ήπειρος που γέννησε τον Όμηρο, τον Αϊνστάιν, τον Πικάσο, το Μότσαρτ, τον Καντ, το Σαίξπηρ κι αποτέλεσε κέντρο όλων των επιστημών και του πολιτισμού, είναι η ίδια ήπειρος που σήμερα δίνει, με την ανοχή και τη σιωπή της, τη συγκατάθεση σε ανήθικα, φρικιαστικά εγκλήματα, που μας καταδικάζουν να βιώνουμε ένα σύγχρονο κοινωνικό μεσαίωνα. Συγχωρέστε με, αλλά θέλω το δικό μας αύριο να έχει φόντο ζωηρά χρώματα στους ήχους της «Ωδής στη Χαρά», όχι έρεβος και αίμα. Θέλω η δική μας ενωμένη Ευρώπη να είναι ενωμένη όχι μόνο στα λόγια, αλλά σαν ένα σύνολο αλληλεξάρτητων κρατών, που προασπίζουν την ανά τον κόσμο ειρήνη. Η Ευρώπη παράγει πολιτισμό, δεν παράγει βόμβες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Θεοδώρου, από το Νομό Φθιώτιδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πρέπει κατ' αρχήν να τονίσω ότι αισθάνομαι μεγάλο δέος που βρίσκομαι σ' αυτόν εδώ το χώρο, που επί πολλά, συναπτά, έτη αποτέλεσε σημαντικό κέντρο για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων, οι οποίες, αδιαμφισβήτητα, καθόρισαν την πολιτική, πολιτισμική πορεία του λαού μας, σ' αυτόν το χώρο, που χτυπά η καρδιά της δημοκρατίας. Θέλω ακόμη να εκφράσω τη χαρά μου, γιατί βρίσκομαι ανάμεσα σε άτομα που με την κοπιαστική τους προσπάθεια και

τις ικανότητες που επέδειξαν κατόρθωσαν να είναι σήμερα εδώ.

Το θέμα που πραγματεύομαι είναι ένα θέμα, που απασχόλησε την Ελλάδα επί αρκετές εκατονταετίες. Είναι, όπως όλοι θα καταλάβετε, οι σχέσεις μας με τη γειτονική μας χώρα, την Τουρκία.

Είναι γνωστό τοις πάσι ότι τα τελευταία χρόνια γίνονται προσπάθειες, ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα που μας χωρίζει τόσο πολιτικά όσο και πολιτισμικά. Να εξοβελιστεί αυτό το αρχέγονο μίσος που υπήρχε μεταξύ των δύο λαών και να επέλθει, επιτέλους, μια μορφή συμφιλίωσης, κάτι που είναι σημαντικό για την εθνική ασφάλεια και των δύο χωρών. Φαίνεται, όμως, ότι οι προσπάθειες αυτές εφαρμόζονται στην πράξη μόνο από την πλευρά της Ελλάδας, καθώς η Τουρκία αρέσκεται περισσότερο στα λόγια και λιγότερο στα έργα.

Ενώ, λοιπόν, η Ελλάδα κάνει συνεχείς παραχωρήσεις, η Τουρκία απλώς τις λαμβάνει χωρίς να ανταποκρίνεται στις ελληνικές χειρονομίες. Ένα παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα λεγόμενά μου είναι αυτό που αφορά την υπηκοότητα των μουσουλμάνων – τούρκων στην καταγωγή - που κατοικούν στην Ελλάδα.

Το τουρκικό κράτος, λοιπόν, εκμεταλλευόμενο το φιλελεύθερο κλίμα που επικρατεί στην Ελλάδα προσπαθεί να χαλκεύσει τον τουρκισμό στο εθνολογικά ανομοιογενές μουσουλμανικό στοιχείο, που κατοικεί στη χώρα μας. Και όλα αυτά την ίδια ώρα που ο μεγάλος αριθμός Ελλήνων που ζούσαν στην Κωνσταντινούπολη και άλλες περιοχές της Τουρκίας έχει εκδιωχθεί από τις εστίες του, έχει κυριολεκτικά αποδεκατιστεί.

Ένα επιπλέον γεγονός που μας ωθεί να χαρακτηρίσουμε ως επιθετική την πολιτική της Τουρκίας έναντι της Ελλάδας είναι οι συνεχείς παραβιάσεις του εναερίου χώρου μας από τουρκικά αεροσκάφη. Η ειρηνεία, όμως, σε όλα αυτά έγκειται στο ότι η Άγκυρα εξακολουθεί να κατηγορεί την Αθήνα για υπερεξοπλισμούς και διάθεση επεκτατισμού.

Η αδιαλλαξία της Τουρκίας φανερώνεται, κυρίως, στο θέμα της Κύπρου. Με την ανακήρυξη σε κράτος του ψευδοκράτους του Ντενκτάς εμπαίζεται το Διεθνές Δίκαιο και καταστρατηγούνται όλοι οι γραπτοί και άγραφοι κανόνες ηθικής.

Επιπλέον, σχέδια τύπου Ανάν δεν δύναται να γίνουν δεκτά, αφού εξισώνουν τη μειοψηφία με την πλειοψηφία.

Αυτό, όμως, που πρέπει κυρίως να τονίσουμε, είναι ότι εδώ και καιρό η Άγκυρα ακολουθεί τη στρατηγική «του μαστίγιου και του καρότου» στη σχέση της με την Αθήνα. Η τουρκική διπλωματία επιδιώκει να συνομιλεί με την Αθήνα, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει τη διαπραγματευτική θέση της Άγκυρας και τη στρατηγική της, τονίζοντας τη δυνατότητα επιβολής δια της στρατιωτικής ισχύος. Άλλωστε, αυτό είναι

και το μεγάλο πρόβλημα της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, δηλαδή η συμφιλίωση με την ιδέα ότι η Τουρκία αποτελεί στο παγκόσμιο πολιτικό στερέωμα παίκτη δευτερεύουσας ισχύος. Με το προηγούμενο θέλω να τονίσω ότι οι οθωμανικές καταβολές της πολιτικοστρατιωτικής ελίτ δεν έχουν εξαλειφθεί, γεγονός που σχεδόν επιβάλλει μια επιθετική συμπεριφορά από πλευράς Άγκυρας.

Ο μόνος τρόπος να αναθεωρηθεί η εν λόγω συγκρουσιακή, εχθρική, θα έλεγα, στάση έναντι της Ελλάδας, είναι να «αποθωμανιστεί» το πλαίσιο διαμόρφωσης της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας. Να ξεπεραστεί, επιτέλους, αυτός ο εθνικιστικός αταβισμός και να επέλθουν πολιτειακές αλλαγές στο πλαίσιο μας αναθεωρημένης δημοκρατικής πολιτικής.

Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε ότι από πλευράς Ελλήνων, τόσο κυβερνώντων όσο και λαού, είναι επιθυμητή η ειρηνική συνύπαρξη με τη γείτονα χώρα. Άλλωστε, όπως όλοι καταλαβαίνουμε, η συνύπαρξη αυτή είναι αναγκαία. Ωστόσο, όταν πρόκειται για τον αμυντικό σχεδιασμό της χώρας και άλλες αποφάσεις σε κρίσιμα ζητήματα, τότε όλα αυτά δεν γίνεται να οικοδομούνται σε επιθυμίες και διατυπώσεις ευχών, αλλά σε πραγματισμό και ορθολογισμό. Μόνο όταν, και αν, ωριμάσουν οι συνθήκες στη γείτονα και πραγματοποιηθεί ουσιαστική πολιτική, κοινωνική, αλλά και οικονομική μεταρρύθμιση, τότε μόνο μπορεί -υπό προϋποθέσεις ακόμη και τότε- να επαναπροσδιοριστούν οι βάσεις των ελληνοτουρκικών σχέσεων και να υπάρξει μια κάποια προσέγγιση. Μέχρι τότε ο συσχετισμός ισχύος στο στρατιωτικό και οικονομικό πεδίο, οι δύο συντελεστές που καθορίζουν την εθνική ασφάλεια, οφείλει να καθορίζει το στρατηγικό πλαίσιο των διμερών σχέσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μπούγια, από τη Β' Πειραιά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΥΓΙΑ (Β' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, Πατέρα Μεταλληγέ, αγαπητοί συνάδελφοι, σας χαιρετώ και εκφράζω τη λύπη μου για την απώλεια του αείμνηστου Σαμαράκη. Ο λόγος μου θα είναι απλός, αυθόρμητος και ουσιαστικός, χωρίς βαθυστόχαστες σκέψεις, αναλύσεις και περίπλοκες ιδέες.

Το ερώτημα που με βασανίζει, εδώ και μήνες, δεν είναι άλλο από την ίδια μου την ύπαρξη, δεν είναι άλλο από τον άνθρωπο, τον άνθρωπο τον τέλειο, που, μέσα στη σοφία και την τελειότητά του, ξέχασε την ανθρωπιά, το σκοπό, την ύπαρξή του, τον άνθρωπο αυτόν που έχασε το δρόμο του και απανθρωπίστηκε.

Ένα από τα κύρια γνωρίσματα αυτού του απανθρωπισμού είναι ο πόλεμος. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι οι πόλεμοι είναι κάποια καταστροφή που τους έστελναν οι Θεοί για να τους τιμωρούν. Ο Θουκυδίδης ήταν ο πρώτος που αντιλήφθηκε την αλήθεια. Έλεγε ότι οι πόλεμοι θα επανα-

λαμβάνονται αιώνια, εάν οι άνθρωποι δεν γίνουν περισσότερο άνθρωποι. Οι δυνατοί της γης, που τα ξέχρουν όλα, αλλά δεν γνωρίζουν το Θουκυδίδη, απλώς ασπάζονται τη θεωρία των Σοφιστών «δίκαιο είναι ό,τι συμφέρει».

Πώς θα ήταν άραγε η γη μας εάν δεν γνώριζε τον πόλεμο; «Δεν γεννήθηκα για να συμμερίζομαι το μίσος, αλλά για να συμμερίζομαι την αγάπη», απάντησε άφοβα η Αντιγόνη στον τυραννικό δυνάστη Κρέοντα και αυτός τη θανάτωσε. Ο ήλιος της ειρήνης γιατί να μην λάμπει για πάντα στη γη; Γιατί να μη ζήσουμε με ειρήνη, στη διάρκεια της οποίας δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις, για να ζητάει χωρίς κανένα εμπόδιο ο άνθρωπος την καλύτερευση της προσωπικής του ζωής και, σε επέκταση, της ζωής του κοινωνικού συνόλου;

Δεν μπορούμε, όμως, να είμαστε ονειροπόλοι. Η εποχή μας έχει άλλες ταχύτητες, άλλες ανάγκες, που επιλύονται μόνο με πόλεμο. Ποια αιτία πολέμου είναι πιο σημαντική από την ανθρώπινη ζωή; Η εδαφική ακεραιότητα ίσως; Η τιμή της πατρίδας ίσως; Όχι! Ο πόλεμος είναι μια νέα μέθοδος για την ενημέρωση σχετικά με τα πυρηνικά και τα βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανίου, τη νέα τεχνολογία των όπλων, τις έξυπνες βόμβες, τους πυραύλους Patriot.

Με τον πόλεμο γίναμε και πιο πλούσιοι λεξιλογικά, μαθαίνοντας καινούργιες λέξεις, όπως βιοτρομοκρατία, φονταμενταλισμός. Έμαθα για χώρες που μέχρι σήμερα δεν ήξερα και όχι μόνο δεν ήξερα και ένοιωθα ένοχη γι' αυτό, αλλά ως άνθρωπος είχα την υποχρέωση να τις διορθώσω, να αλλάξω τη μορφή τους, την κοιλτούρα τους, την αυτονομία και την ανεξαρτησία τους.

Έπρεπε να τους επιβληθώ και τους επιβλήθηκα. Σαν άνθρωπος έκανα αυτό που έπρεπε. Τις κουρέλιασα, τις μάτωσα, χώρισα οικογένειες, γκρέμισα σπίτια, αφάνισα πληθυσμούς και πολιτισμούς. Και αφού εκτέλεσα το έργο μου γύρισα πίσω και το έδειξα στους συνανθρώπους μας για να χαρούμε όλοι μαζί για το κατόρθωμα. Πήραμε και τα λάφυρά μας: Ψυχές, πολλές ψυχές. Αλλά, τις ψυχές τι να τις κάνεις; Ο ορυκτός πλούτος έχει την αξία. Τα σύνορα έχουν αξία. Η δύναμη έχει αξία. Πήραμε το κομμάτι που ζητούσαμε και μετά καθίσαμε όλοι μαζί και σχεδιάσαμε τον άλλο πόλεμο, την άλλη καταστροφή, τον άλλο αφανισμό.

Πιατί πρέπει να μοιράζεται ο πλούτος στα χέρια των δυνατών του πλανήτη; Να διαφημίζεται ζωντανά η πραγματεία, τα σύγχρονα, δηλαδή, όπλα που έχουν την τρομακτική ικανότητα να σκοτώνουν με σύγχρονη λογική αθώους ανθρώπους; Πρέπει να ανεβάσω τη δημοτικότητα των ισχυρών πολιτικών. Ένας πόλεμος είναι ό,τι πρέπει. Και εγώ πρέπει για όλα αυτά να σιωπήσω και να ακολουθήσω τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, την ιστορία του κατακτητή, την ιστορία που «βοηθάει» τους αδύναμους και αλλάζει σύνορα και αφανίζει κράτη.

Θέλω να νοιώσω άνθρωπος, αλλά δεν με αφήνουν. Με βομβαρδίζουν προσπαθώντας να με πείσουν ότι όλα γίνονται για μένα, για τα παιδιά μας, για το αύριο. Τα παιδιά μας. Ποια παιδιά μας; Παιδί δεν είναι και το παιδί του Ιρακινού;

Είδατε τη φωτογραφία του μικρού, που έκανε το γύρο του κόσμου με υπερηφάνεια; Ήταν δικό μας αποτέλεσμα. Ήταν αποτέλεσμα του πολιτισμού μας. Ένα παιδί χωρίς πόδια, χωρίς χέρια, χωρίς γονείς, χωρίς αύριο. Ε, και; Εμείς κάναμε αυτό που έπρεπε για το καλό του. Γιατί εμείς οι μεγάλοι και δυνατοί βομβαρδίζουμε τους μικρούς και αδύναμους, χωρίς να τους ρωτήσουμε. Έτσι, λοιπόν, για το καλό του, κάναμε αυτό που έπρεπε, το βομβαρδίσαμε και μετά πήγαμε στο νοσοκομείο και το βγάλαμε φωτογραφία. Αυτό έπρεπε να κάνουμε.

Ε, λοιπόν, όχι. Είμαι άνθρωπος και θα παραμείνω άνθρωπος. Η φωτογραφία του μικρού Ιρακινού ως στοιχειώζει τις ψυχές και τη συνείδηση των δυνατών και ως πάρουν τις τύψεις τους μαζί, να τους νανουρίζουν στον ύπνο του δικαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τρικάλων Γεώργιος Ζαφείρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητές φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα μείζονα προβλήματα στο δρόμο για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, φυσικά μετά την ίδια την απόφαση για ενοποίηση, είναι ο ρόλος των εθνικών ταυτοτήτων. Για το θέμα αυτό έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις, συμπεριλαμβανομένων ακόμη και των πιο ακραίων, που πρεσβεύουν παραδείγματος χάρι την πλήρη διαγραφή των εθνικών συνειδήσεων και τη δημιουργία μιας νέας.

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, τουλάχιστον, γίνεται προσπάθεια δημιουργίας από πολλούς φορείς νέας τεχνητής και, ως ένα βαθμό, πλαστικής εθνικής συνείδησης. Γίνεται, θα έλεγα, ένα είδος υποχρεωτικού, κατά κάποιον τρόπο, εξευρωπαϊσμού εις βάρος της εθνικής μας ταυτότητας. Πολλές φορές στο παρελθόν επιχειρήθηκε η αντίστοιχη δημιουργία νέας τεχνητής ταυτότητας σε άλλες χώρες. Όμως, τα αποτελέσματα ήταν αντίθετα, οδηγώντας σε αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ των λαών.

Η ενωμένη Ευρώπη, μία νέα πολιτική κατάσταση για όλους, δεν μπορεί να διέπεται παρά μόνο από κλίμα φιλίας, ενότητας, αδελφοσύνης και ειρήνης μεταξύ των λαών της. Μόνο έτσι θα υπάρξει, όπως αποδείχθηκε και από την ιστορία, ευμάρεια και ανάπτυξη σε όλους τους τομείς. Όμως, η διαφορετική ιδιοσυγκρασία του κάθε λαού, η ξεχωριστή ιστορία και αγώνες του κάθε ευρωπαϊκού έθνους, καθώς ακόμη τα ήθη και η γλώσσα, θα πρέπει να είναι σεβαστά από όλους.

Στο σημείο αυτό τίθεται θέμα δημοκρατικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πώς μπορεί να γίνει ενοποίηση σε όλους τους τομείς, ένα ουσιαστικά ενιαίο κράτος, χωρίς να ερωτηθούν οι πολίτες του για τη μορφή που θα έχει και τα άλλα κρίσιμα θέματα που αφορούν το μέλλον τους;

Μετά τη σύνταξη, βέβαια, του προσχεδίου για το νέο Σύνταγμα της Ευρώπης, η ανάγκη δημοψηφίσματος για την έγκρισή του ή μη, κρίνεται επιτακτική. Ιδιαίτερα δε η εξαιρετικά έμμεση εκλογή της Συντακτικής Επιτροπής αφήνει πολλά ερωτηματικά για τη δημοκρατικότητα των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ήπειρος που γέννησε τη δημοκρατία πρέπει να παραμείνει παράδειγμα δημοκρατικότητας, έχοντας τα συμφέροντα και τις αποφάσεις των πολιτών της ως πρωταγωνιστικό στοιχείο της πολιτικής της ζωής. Ακόμη, πρέπει να υπάρχει ισονομία, αυτονομία και ουσιαστική ανεξαρτησία για κάθε έθνος. Μόνο έτσι θα είναι δυνατή η διοίκηση ενός γιγαντιαίου και πολυεθνικού κράτους, και θα αποφευχθούν παράλληλα τα θλιβερά παραδείγματα του παρελθόντος, αλλά και σύγχρονων πολυεθνικών κρατών.

Όσον αφορά το προσχέδιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, θεωρώ λανθασμένη τη μη αναφορά στο προοίμιο του, του ελληνικού πολιτισμού, που επηρέασε βαθύτατα ανεξαιρέτως όλες τις πτυχές της ευρωπαϊκής σκέψης και ζωής και του Χριστιανισμού στον οποίο ανήκει το συντριπτικά πλειοψηφικό κομμάτι των Ευρωπαίων, η διδασκαλία του οποίου διέπει τις περισσότερες των ενεργειών τους.

Πολλές, βέβαια, ήταν οι δικαιολογίες που προβλήθηκαν από τους συντάκτες του προσχεδίου. Πιστεύω, όμως, πως είναι κενές, αφού η ουσιαστική προσφορά και η επιρροή των παραπάνω στη γηραιά ήπειρο είναι από όλους αδιαμφισβήτητη και αναγνωρισμένη.

Κλείνοντας και συνοψίζοντας, θα παρομοίαζα τη μέλλουσα Ευρώπη των ονείρων μου με ένα μεγάλο και όμορφο μπουκέτο διαφορετικών λουλουδιών, που το καθένα συμβάλλει εξίσου με τη διαφορετικότητά του στο σχηματισμό και σε ένα άρτιο αποτέλεσμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σιδηροπούλου Στέλλα, από το Νομό Καβάλας.

ΣΤΕΛΛΑ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι, φίλες Έφηβοι Βουλευτές, πρώτα ήταν η Γιουγκοσλαβία, ύστερα οι δίδυμοι πύργοι, μετά το Αφγανιστάν, τελευταίο το Ιράκ. Τέσσερις συντριπτικές τραγωδίες και χιλιάδες νεκροί χρειάστηκαν, προκειμένου να ταραχθεί, έστω και αργά, η ανέμελη εφηβική ζωή μου και να αναρωτηθώ, μαζί με εκατομμύρια άλλους συνανθρώπους μου παγκοσμίως: Ποιος έδωσε το δικαίωμα σε ορισμένους να μας στρατολογούν ακούσια στην προκατασκευασμένη και αδυσώπητη διαμάχη ανάμεσα στον ισχυρό και τον αδύ-

ναμο, τον καλό και τον κακό; Γιατί να υπάρχουν πλανητάρες και ζάπλουτοι, που να εκμεταλλεύονται τα πάντα, προκειμένου να βγάλουν κι άλλα, κι άλλα χρήματα;

Ζούμε αναμφίβολα σε μια εποχή, που χαρακτηρίζεται από μια έντονη σήψη αξιών. Τα πανανθρώπινα ιδεώδη βρίσκονται σε κατάσταση προχωρημένης αποσύνθεσης, ενώ όλοι παλεύουν με νύχια και δόντια για να σταθούν, έστω και λίγο, στη θέση του βασιλιά, πάνω στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα των συμφερόντων, που τόσο περίτεχνα έχουν κατασκευάσει.

Αυτοί που μας χαρακτηρίζουν τηλεξαρτημένα και χαμπουργκεροτραφή νιάτα, βυθισμένα στο λήθαργο του play station, πνιγμένα στην coca cola και χαμένα σε πυκνούς καπνούς τσιγάρων, αυτοί είναι που μας θέλουν ευκολόπιστα θύματα στο βωμό της γλαμουροποίησης, γιατί απλά έτσι τους συμφέρει. Κατάφεραν να καταργήσουν σε χρόνο ρεκόρ τα αδιαφιλονίκητα ανθρώπινα δικαιώματα. Αποδείχθηκαν δεινοί τακτικιστές, με εξαιρετες επιδόσεις στη σύγχρονη επιστήμη της συκοφαντίας και της σκανδαλογαγνίας, πιστοί ιεροκήρυκες των πολιτικοοικονομικών συμφερόντων των λίγων.

Όντας πολεμοκάπηλοι και πολεμοχαρείς, αποπροσανατολίζουν τα πλήθη, τρέποντάς τα σε όχλο που ακολουθεί δουλικά το σύνθημα, παραγκωνίζοντας τη λογική, καθώς μεσουραίνει το δόγμα «ο θάνατός σου η ζωή μου», με μια μικρή βεβαίως παράφραση, δηλαδή «ο θάνατός σου, η γεμάτη τσέπη μου».

Την ίδια στιγμή σφυρηλατούν, με αξιοθαύμαστη τεχνική, ανθρώπους αιωνίως και αμετακλήτως αμέτοχους στα παγκόσμια δράματα, θολώνοντας με δεξιοτεχνία τη διαύγεια των οφθαλμοφανέστατων καταστάσεων. Σαν πολεμοχαρείς που είναι εκχέουν δηλητήριο κάθε φορά που ανοίγουν το στόμα τους, το οποίο επιμένουν πεισματικά να το βαφτίζουν πολιτικό λόγο και μάλιστα σοβαρό. Χαμογελούν βλακωδώς, χτενίζονται αμέριμνα και παίζουν χαλαροί με το καλοχτενισμένο σκυλάκι τους μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες και στα μάτια εκατομμυρίων τηλεθεατών, λες και έχουν καταφέρει να αγκαλιάσουν σφιχτά την ευτυχία, την οποία δεν πρόκειται ούτε καν να αγγίξουν ποτέ.

Το μόνο που πραγματικά κατάφεραν είναι να εδραιώσουν έναν κόσμο που το «έχω» είναι αδιαφιλονίκητα υπέρτερο του «είμαι» και ο τρομοκρατικοφοβικός πανικός κυρίαρχος στις ανθρώπινες ψυχές.

Όλοι αυτοί είναι για πηχτές κόκκινες μπογιές, όπως κόκκινο και καυτό είναι το αίμα των λαών που σφάζονται στη λουσάτη ποδιά τους.

Ενώ, λοιπόν, όλοι οι παραπάνω συνεχίζουν να κατασκευάζουν στα οβάλ ή οποιουδήποτε άλλου σχήματος γραφεία τους ανά τον κόσμο τις μηχανορραφίες τους, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρίσκεται, με ταξιά άλλων, μια από τις πά-

μπολλες διαφημίσεις, γνωστής πολυεθνικής εταιρείας καλλυντικών, το ρηχό σλόγκαν της οποίας τονίζει «γιατί έτσι σας αξίζει», χωρίς καν να αναρωτιούνται αν τα 800 εκατομμύρια αυτών που πρόκειται να πεθάνουν, γιατί δεν έχουν τα στοιχειώδη, ή τα 3 δισεκατομμύρια αυτών που ζουν με λιγότερα από 2 ευρώ την ημέρα, αξίζουν τη ζωή που τους έλαχε να ζήσουν.

Ο λόγος φυσικά γίνεται για τους άλλους αφεντάδες της καθημερινότητάς μας, δηλαδή τους μεγαλοεπιχειρηματίες, τους εκπομπάρχες, τους καναλάρχες, τη μόδα και τα media που προσπαθούν νυχθημερόν να εγκλωβίσουν το συλλογικό αισθητικό κριτήριο μέσα σε τυποποιημένα και προκατασκευασμένα καλούπια, τα οποία συνηθίζουν να αναδεικνύουν οι πολυδιαφημισμένοι τηλεστάρ των 15 λεπτών.

Επειδή, λοιπόν, δεν θέλω να χαρακτηριζόμαστε εμείς οι Έλληνες ως λαός της διασκέδασης και του «σπάσα όλα», καλώ όλους εμάς να ενωθούμε σε ένα ιερό αγώνα κατά αυτών. Συγκεκριμένα καλώ εμάς, όλους τους νέους να χαλυβδώσουμε την ψυχή μας με αγωνιστικότητα και ψυχολογική ελευθερία. Οφείλουμε να υψώσουμε τη σημαία του πολιτισμού ψηλά, ακόμη πιο ψηλά.

Ας μην τους κάνουμε το χατίρι να μετατραπούμε οριστικά και αμετάκλητα σε νέους βραχυκυκλωμένους και αποχαυνωμένους. Ας αποφασίσουμε να προτάξουμε ένα ηχηρό «παρών» απέναντι στο εμπορευματοποιημένο μέλλον που μας επιφύλασσαν αυτοί. Ας σταματήσουμε να επιδιώκουμε ένα ολιγαρχές και ξεπεσμένο ζην, και να διεκδικήσουμε ένα τονωμένο ευ ζην, εμποτισμένο με αξίες και ιδανικά.

Επιθυμώ κατόπιν ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να καταπολεμά τον εφησυχασμό και να αποτελεί κινητήρια δύναμη αφύπνισης της νεολαίας.

Κάποιος κάποτε είπε: Τρεις ήταν οι λόγοι για να γίνει κανείς καθηγητής, ο Ιούνιος, ο Ιούλιος και ο Αύγουστος. Σας παρακαλούμε μη μας αναγκάσετε να πιστέψουμε ότι είχε δίκιο.

Επιζητώ η ελληνική οικογένεια να βοηθήσει τα παιδιά της ουσιαστικά και όχι τυπικά. Πολλοί γονείς υποστηρίζουν ότι προσφέρουν στα παιδιά τους τα πάντα. Δυστυχώς εθελουφλούν, γιατί το «πάντα» αναφέρεται στα υλικά αγαθά. Ως προς τα πνευματικά, όμως, η απάντηση είναι ένα βαρύγδουπο «τίποτα». Πρέπει να επαναφέρουμε τη χαρακτηριστική φράση των σωματοφυλάκων του μεσαίωνα «ένας για όλους και όλοι για έναν», που σήμερα έχει παραφραστεί σε όλοι για έναν και πάλι όλοι για έναν.

Τέλος, ζητώ από τους ανθρώπους της διανόησης να εγκαταλείψουν την υπερπαθητική στάση, που έχουν υιοθετήσει κατά το μεγαλύτερο ποσοστό τους. Έχουν χρέος να λειτουργήσουν ως οδηγοί συνειδήσεων, όπως έκανε με αυταπάρνηση ο αιώνιος έφηβος και πνευματικός καθοδηγητής των νέων Αντώνης Σαμαράκης, με το καθηλωτικό τους έργο. Αν

πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω, τότε οι ισχυροί του πλανήτη θα ταρακουνηθούν για τα καλά από τις βολικές θέσεις, στις οποίες στρογγυλοκάθονται επί χρόνια. Αν πάλι δεν καταφέρουμε να τους κάνουμε να ιδρώσουν καθόλου, τότε το μόνο που μας απομένει είναι να τους αδράξουμε από το γιακά, να τους ταρακουνήσουμε δυνατά και κοιτάζοντάς τους ίσα μέσα στα μάτια, να ουρλιάξουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας. Δεν είμαστε βλάκες. Δεν είμαστε βλάκες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φραντζιάς Ιωσήφ, από τη Λευκωσία της Κύπρου.

ΙΩΣΗΦ ΦΡΑΝΤΖΙΑΣ (Λευκωσία – Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η πολυπόθητη υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης της Κύπρου στην Ενωμένη Ευρώπη στις 16 Απριλίου 2003 αποτελεί αναμφισβήτητο ένα ιστορικό ορόσημο. Με τους σωστούς χειρισμούς θα οδηγήσει σε εποχή αλλαγής για τον κυπριακό λαό, Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Αρμένιους και Λατίνους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνίσταται από κράτη με πλήρη κυριαρχία, που επέλεξαν με την αβίαση θέλησή τους να θέσουν τέλος στις αναπαλόμενες αιώνων. Αποφάσισαν να συνεταιριστούν κατ' αρχήν οικονομικά και εν συνεχεία πολιτικά, παραχωρώντας μεγάλο μέρος της εθνικής τους κυριαρχίας. Έκαναν, ίσως, την πιο ειρηνική επανάσταση του 20ού αιώνα. Διαφορετικά έθνη συνεργάστηκαν μεταξύ τους, διαμορφώνοντας κοινές πολιτικές, προσεγγίζοντας αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Ακούγοντας την παραπάνω ερμηνεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχεται στο μυαλό μας η Κύπρος, όπου εδώ και 30 χρόνια η επανένωση φαντάζει όνειρο. Μια επανένωση, που συνάμα φαντάζει και σαν εύκολη υπόθεση, αν αναλογιστεί κανείς το γεγονός ότι, όπως πολύ εύστοχα επισήμανε η κα Αρβελέρ σε πρόσφατη διάλεξή της, η Κύπρος απέτελεσε και αποτελεί σταυροδρόμο πολιτισμών. Ρωμαίοι, Βυζαντινοί, Άραβες, Φράγκοι, Οθωμανοί, Άγγλοι, είναι μερικοί από τους λαούς που έζησαν στην Κύπρο, δημιουργώντας από τα αρχαία χρόνια πλουραλιστικές κοινωνίες που άντεξαν για αιώνες.

Υπόδειγμα πλουραλισμού και ανεκτικότητας αποτελεί αναμφισβήτητο και η συμβίωση των δύο κοινοτήτων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, πριν ο ξένος παράγοντας, δια του «διαίρει και βασίλευε», τις οδηγήσει στην παρούσα κατάσταση. Τα πολλά κοινά που οι δύο κοινότητες μοιράζονται αποδεικνύουν έμπρακτα αυτήν την καλή σχέση. Κοινές καλλιτεχνικές παραδόσεις –αναφέρω ενδεικτικά το τσιφτετέλι- κοινές γαστρονομικές παραδόσεις –το χαλούμι- κοινά γνωρίσματα του χαρακτήρα, όπως ανεκτικότητα, εγκράτεια, προδιάθεση στην ανυποταξία, τάση αγιοποίησης των παιδιών και φυσικά την ίδια αγάπη για το νησί τους.

Ποια, λοιπόν, είναι τα μέτρα που πρέπει να λάβουμε, ώστε να φέρουμε τις δύο κοινότητες ξανά μαζί σε μια ενω-

μένη και όλβια Κύπρο; Είναι προφανές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αποτελέσει το πρότυπό μας γι' αυτήν την προσπάθεια. Ποιο είναι το μυστικό της ευρωπαϊκής επιτυχίας; Σε μεγάλο βαθμό είναι η υλοποίηση του οράματος του πνευματικού πατέρα της Ευρώπης, του Ζαν Μονέ, «δεν προσπαθούμε να δημιουργήσουμε συνασπισμούς κρατών, αλλά να ενώσουμε ανθρώπους». Σημαντικό, όμως, ρόλο έπαιξε και η θέληση των ευρωπαϊκών κρατών να υπερβαίνουν τις όποιες διαφορές τους και να συμβιβάζονται μεταξύ τους.

Στην Κύπρο, αντίθετα, ο συμβιβασμός έγινε συνώνυμος με την ήττα. Είναι απαραίτητο δε για την υλοποίηση του οράματος μιας ενωμένης Κύπρου η αλλαγή νοοτροπίας, κάτι ομολογουμένως εξαιρετικά δύσκολο, που πρέπει να υλοποιηθεί μέσω του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να διδάσκεται η ιστορία της Ευρώπης, να υιοθετηθεί η σημαία και ο ύμνος στη χαρά πλάι στον εθνικό μας ύμνο. Είναι, επίσης, σημαντικό να αφαιρεθούν, σ' όλους τους τομείς, όλα τα ακραία εθνικιστικά στοιχεία, που μολύνουν τις ψυχές των ανθρώπων και να προωθηθούν, σύμφωνα με τον Μονέ, όλα όσα ενώνουν τους ανθρώπους. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη ιδιαίτερα στην παιδεία, όπου η υποκειμενικότητα και η επιτήδεια διαστρέβλωση γεγονότων μπορεί να αποβεί καταστροφική, γιατί, όπως λέει και ο Γκαίτε, «η τύχη κάθε έθνους, σε κάθε εποχή, εξαρτάται από τις ιδέες των νέων που είναι κάτω από 25 ετών». Η αλλαγή νοοτροπίας προϋποθέτει το πέρασμα από την ελληνοκεντρικότητα και την ομφαλοσκοπική αυταρέσκεια, που μας χαρακτηρίζουν και που αναπόφευκτα οδηγούν στον αποκλεισμό από τον υπόλοιπο κορμό της παγκόσμιας κοινωνίας, στην ελληνική οικογενειακή αυταρέσκεια, που με θεϊκό πνεύμα και με δημιουργική αγάπη αγκαλιάζει όλο τον κόσμο.

Πρέπει, τέλος, να περάσουμε από την παρούσα κοινωνία του κράτους στην κοινωνία των πολιτών, ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα μέτρο προς αυτήν την κατεύθυνση είναι η δημιουργία θεσμών με στόχο την προστασία του ατόμου από τον αυταρχισμό της πολιτικής εξουσίας. Συνεπακόλουθο αυτών θα είναι, πιστεύω, η δημιουργία μιας ατμόσφαιρας ισότητας μεταξύ των κοινοτικών ομάδων.

Εν κατακλείδι, οι σωστοί χειρισμοί είναι απαραίτητοι για την πλήρη εκμετάλλευση, με την καλή έννοια της λέξης, των πλεονεκτημάτων από την ένταξη του νησιού μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά δεν είναι λίγα και αναφέρω ενδεικτικά την οικονομική βοήθεια που θα δοθεί για σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των δύο μερών του νησιού, καθώς και για την ανάπτυξη της βιομηχανίας, της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, των υπηρεσιών και του τουρισμού και επομένως, τη διεύρυνση της βάσης της, προς το παρόν, εύθραυστης κοινωνίας του νησιού.

Σημαντική είναι και η αναμενόμενη αύξηση της ασφάλει-

ας του ησιού από εξωγενείς παράγοντες, που θα επέλθει με την ένταξη. Έτσι, είμαι βέβαιος πως το όραμα για επανένωση και ευημερία του ησιού, δεν θα είναι πλέον όραμα, αλλά πραγματικότητα και μόνο τότε το μέλλον θα ανήκει στην Κύπρο μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φοίβος Καρακώστας, από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Αγαπητοί μου συνάδελφοι και συμμαθητές, χαίρομαι πολύ που μου δίνεται η δυνατότητα να εκφράσω τις απόψεις μου σ' ένα τόσο ενδιαφέρον και ζωντανό ακροατήριο. Η ομιλία μου αφορά κυρίως θέματα εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας. Οι απόψεις μου εκφράζουν ένα μεγάλο προβληματισμό μου, που αγγίζει τα όρια του φόβου. Ο προβληματισμός μου αυτός κινείται γύρω από την εφιαλτική ιδέα του πολέμου. Τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς, έχουμε δει αρκετά πολεμικά επεισόδια, που προέρχονται από τις αντιθέσεις ανάμεσα σε κράτη ή από τη συνήθη, όχι όμως και δίκαιη, επιθυμία του δυνατού να επιβληθεί στον ασθενέστερο. Δύο μεγάλα ερωτηματικά γεννιούνται αμέσως στο μυαλό μου.

Το πρώτο, που δεν θέλω να μάθω την απάντηση, είναι: μέχρι πού μπορεί να φτάσει ο κόσμος μας; Και το δεύτερο, γύρω από το οποίο προβληματίζομαι και βρίσκομαι εδώ για να προτείνω κάποιες απαντήσεις είναι, τι πρέπει να γίνει για να πάνε τα πράγματα καλύτερα; Οι προσωπικές μου προτάσεις είναι οι εξής: Κατ' αρχή, θα πρέπει όλοι, ως κράτη, αλλά και ο καθένας μας ξεχωριστά, να κάνει τη δική του αντίσταση απέναντι στις υπερδυνάμεις που φιλοδοξούν να καταστούν παγκόσμιοι δικτάτορες. Ξέρουμε καλά ότι μια υπερδύναμη που ποθεί την απόλυτη εξουσία έχει χάσει τον αυτοελεγχό της και μπορεί να προκαλέσει πολλά δεινά σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα, στην προσπάθεια της ολοκληρωτικής επιβολής της. Για το λόγο αυτό, θα ήθελα να δω μια ισχυρή, δημοκρατική και ανθρώπινη Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα μπορεί να έχει σημαντικό λόγο στις αποφάσεις που κρίνουν το μέλλον του κόσμου. Θέλω να δω να εξαλείφονται τα αδικαιολόγητα πλέον μίση, που υπάρχουν ανάμεσα σε λαούς. Πρώτος και καλύτερος, περιμένω να λάβει τέλος ο φαύλος κύκλος της έχθρας ανάμεσα στη χώρα μας και τη γειτονική Τουρκία, μια έχθρα που είναι αιτία πολλών συμφορών, με σημαντικότερη το Κυπριακό, που δημιουργήθηκε απ' αυτήν την έχθρα και λόγω αυτής μοιάζει άλυτο.

Θα πρέπει, επιτέλους, οι λαοί να καταλάβουν ότι για να ζήσουν αρμονικά ένας είναι ο δρόμος, να έλθουν κοντά με βάση την ανθρωπιά.

Τέλος, θέλω να πραγματοποιηθεί η παγκοσμιοποίηση των λαών και της επικοινωνίας τους και όχι αυτή του εμπόρου με τη συσσώρευση αμύθητου πλούτου σε ελάχιστα χέρια παγκοσμίως. Η παγκοσμιοποίηση είναι αποδεκτή μόνο όταν

γίνεται με μοναδικό στόχο την εξασφάλιση βασικών αγαθών για όλη την ανθρωπότητα και αποβλέπει στο οριστικό τέλος της εκμετάλλευσης του ασθενέστερου από το πιο ισχυρό, είτε πρόκειται για κράτη είτε για φυλές είτε για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά: Μια αγνότητα των λαών, που θα εξασφαλίσει τα μεγαλύτερα αγαθά, την παγκόσμια ειρήνη και τη δημοκρατία.

Το ξέρω ότι το όνειρό μου φαντάζει ανέφικτο, όμως σας καλώ όλους εσάς να πιστέψετε σε αυτό, να πιστέψετε σε σας τους ίδιους και να με ακολουθήσετε για το πιο ωραίο ταξίδι, την πιο μεγάλη νίκη, την πιο μεγάλη κατάκτηση για όλους.

Σας ευχαριστώ, όλους εσάς που μας ακούσατε, μα πιο πολύ έναν αγαπημένο μου άνθρωπο, που μου έδωσε τη δυνατότητα να βρίσκομαι τώρα εδώ.

Αντώνη Σαμαράκη, σε ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Τσατλίδου, από το νομό Ροδόπης.

ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΤΛΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες, όπως βλέπετε, δεν κρατάω τίποτα, δεν κρατάω λόγο, γιατί βρίσκομαι εδώ για να μοιραστώ μαζί σας κάποιους προβληματισμούς μου.

Πρώτον, αυτό που με απασχολεί είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ρόλος που παίζει σε αυτήν η χώρα μας. Με κάλυψαν ο φίλος και συντοπίτης Γιώργος Τζωρτζίδης, καθώς και η φίλη Μικέλα Τσόντζου, αν δεν κάνω λάθος.

Αυτό που θέλω να τονίσω, ακόμη μια φορά, είναι ότι το πιο σημαντικό, για να αναπτύξουμε σαν χώρα μια ικανοποιητική εξωτερική πολιτική και να έχουμε δυναμικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι να γνωρίζουμε την ιστορία μας, να μην ξεχάσουμε πως είμαστε Ευρωπαίοι -και αυτό είναι πολύ θετικό-, αλλά πάνω απ' όλα είμαστε Έλληνες. Πιστεύω ότι ένα κράτος δεν μπορεί να αναπτύξει εξωτερική πολιτική όταν η πορεία του είναι ανιστόρητη. Παρατηρώ πως, τουλάχιστον στη χώρα μας, αυτό είναι κατά κάποιο τρόπο γεγονός.

Εδώ και πολλά χρόνια βγαίνουμε από το λύκειο χωρίς να ξέρουμε νεότερη ιστορία, τόσο γιατί τα βιβλία δεν είναι ικανοποιητικά, αλλά και γιατί δεν προλαβαίνουμε να διδαχθούμε τη νεότερη ιστορία της χώρας μας.

Δεν έχω κάτι άλλο να τονίσω όσον αφορά αυτό το θέμα.

Θέλω να μοιραστώ ακόμη έναν προβληματισμό μου μαζί σας: Ζω σε μια περιοχή, τη Θράκη, το νομό Ροδόπης συγκεκριμένα, όπου η συμβίωση με τους μουσουλμάνους με ελληνική υπηκοότητα είναι καθημερινότητα. Αυτό που με απασχόλησε και με ώθησε να γράψω ένα δοκίμιο για τη Βουλή είναι αυτή η συμβίωση.

Είναι πολύ σημαντικό να ξέρουμε όλοι μας ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι το ίδιο Έλληνες με μας και όχι παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Πιστεύω ότι η μειονότητα αυτή είναι καθαρή και μόνο θρησκευτική και πρέπει κάποια στιγμή να την αντιμετωπίσουμε έτσι. Απαιτώ, ως Θρακιώτισσα, γι' αυτούς τους ανθρώπους ίσα δικαιώματα στην παιδεία και, πιστέψτε με, δεν είναι έτσι. Πολλοί απ' αυτούς, ειδικά αυτοί που κατοικούν σε ορεινές περιοχές, σε ορεινά χωριά, δεν έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν ούτε καν τα μαθήματα στο δημοτικό ή, σε πολλές περιπτώσεις, οι γονείς δεν είναι αρκετά μορφωμένοι, ώστε να καταλάβουν την αξία του σχολείου και δεν στέλνουν καν τα παιδιά τους στο σχολείο. Αυτό είναι ένα λάθος, που πρέπει κάποια στιγμή να διορθωθεί.

Αυτά τα παιδιά πρέπει να μορφωθούν και κυρίως πρέπει να μάθουν την ελληνική γλώσσα. Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουν, να νιώσουν επιτέλους πως είναι και αυτοί Έλληνες πολίτες, ισότιμοι με όλους τους υπόλοιπους, ανεξάρτητα από τη θρησκεία τους. Αυτό που σας λέω, επαναλαμβάνω ότι είναι πολύ σημαντικό, να νιώσουν, δηλαδή, πως είναι Έλληνες πολίτες και ότι είναι ίσοι με μας, γιατί έτσι δεν θα μπορούν πια να χειραγωγούνται από μουσουλμένους Τούρκους. Δεν θα υπάρχει δυνατότητα, δεν θα υπάρχει περίπτωση, κατά τη γνώμη μου τουλάχιστον, να γίνονται φερέφωνα της τουρκικής πολιτικής.

Επίσης, είναι σημαντικό να μάθουμε και εμείς μέσα από το σχολείο –γιατί νομίζω πως η παιδεία είναι το κλειδί για να βρεθεί λύση σε όλα τα προβλήματα- να αντιμετωπίσουμε, επιτέλους, αυτούς τους ανθρώπους, ως Έλληνες. Είναι μια θρησκευτική μειονότητα, τίποτε λιγότερο, τίποτε περισσότερο.

Επίσης, ίσα δικαιώματα στην παιδεία, αλλά χωρίς να ξε-

περνούντα κάποια όρια. Όπως ανέφερα και προηγουμένως, είναι Έλληνες πολίτες και δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά, όχι μόνο ως κατώτεροι, αλλά ούτε και ως ανώτεροι σε κάποιες περιπτώσεις. Το θεωρώ μεγάλη αδικία το ότι ένας μουσουλμάνος από την Κομοτηνή, Έλληνας, μπαίνει στο πανεπιστήμιο πολύ πιο εύκολα απ' ότι θα μπορώ εγώ, επειδή απλά είναι μουσουλμάνος. Είναι Έλληνας πολίτης και αυτό για μένα είναι αρκετό, για να είμαστε ίσοι.

Αυτά είχα να πω και συγχωρήστε με για το άγχος μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η σημερινή συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής των Εφήβων.

Ήθελα να σας ευχαριστήσω για τις πολύ καλές, εμπειροστατωμένες και μεστές ομιλίες σας. Θέλω να σας πω θερμά συγχαρητήρια.

Ακόμη, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι η αυριανή συνεδρίαση θα γίνει στην ίδια Αίθουσα, στις 10.30', όπου θα μιλήσουν οι επόμενοι ομιλητές. Το πρόγραμμά σας το ξέρετε. Μετά από εδώ θα πάτε στο ξενοδοχείο και κατόπιν θα πάτε στο Ηρώδειο. Σας εύχομαι καλή διασκέδαση!

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.04' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 15-9-2003

Στην Αθήνα σήμερα, 15 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.30' π.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Βρεττού, Βουλευτή Περιφέρειας Νομού Αττικής, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Ευρωπαϊκή Ένωση, Κρίση στα Βαλκάνια, Κυπριακό, Τρίτος Κόσμος, Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις, Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, Εξοπλισμοί - Πυρηνικά, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Απόδημος Ελληνισμός, Παγκοσμιοποίηση, Μετανάστευση - Πρόσφυγες και Πόλεμος - Ειρήνη» της Σύνοψης Κεμμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002-2003 (2η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασίου Ιωάννης (Ν. Θεσπρωτίας), Ακριτίδης Κωνσταντίνος (Επικρατείας), Αναστασοπούλου Ελένη (Ν. Μεσσηνίας), Αντωνίου Σταυριάννα (Πάφος - Κύπρος), Αντωνογιαννάκη Ζηνοβία (Ν. Ηρακλείου), Αντωνοπούλου Ιωάννα (Ν. Αργολίδας), Αξυπόλυτος Εμμανουήλ (Β' Πειραιά), Αχμαπάν Ελένη - Σοφία (Μ. Βρετανία), Βάρδα Δήμητρα (Λάρισα - Κύπρος), Βέης Κωνσταντίνος (Αμμόχωστος - Κύπρος), Βλάχου Πολυτίμη - Μαρία (Ν. Αχαΐας), Βραζιτούλη Τατιάνα (Ν. Ιωαννίνων), Γανωτάκη Ειρήνη (Αιθιοπία), Γκαγκιτζή Χρυσούλα (Ν. Γρεβενών), Δάμτσα Άννα (Ν. Μαγνησίας), Δαρδάνη Χριστίνα (Ν. Δράμας), Δημοπούλου Μαρία - Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Ζαφείρης Γεώργιος (Ν. Τρικάλων), Ηλιόπουλος Γιώργος (Α' Θεσσαλονίκης), Θεοδώρου Θανάσης (Ν. Φθιώτιδας), Ιωαννίδου Παρασκευή (Β' Πειραιά), Κάγκαλου Αικατερίνη (Ν. Αργολίδας), Κολοβός Χρήστος (Σικάγο - Η.Π.Α.), Καλομοίρης Εμμανουήλ (Ν. Ηρακλείου), Καλούδης Κωνσταντίνος (Ν. Βοιωτίας), Καραβίνος Απόστολος (Β' Αθήνας), Καρακώστας Φοίβος (Β' Θεσσαλονίκης), Καρναμπίτη Ευαγγελία (Α' Θεσσαλονίκης), Κάσσαρη Ελένη (Ν. Θεσπρωτίας), Κεχαγιάς Ιωάννης (Ν. Δράμας), Κίτρινου Μαρία - Ουρανία (Κογκό), Κολοκοτρώνη Λίνα (Ν. Λακωνίας), Κούλα Παρασκευή (Λεμεσός - Κύπρος), Κουλουριδή Μαρία (Ν. Ευβοίας), Κουρέα Ανθή (Σίδνεϋ - Αυστραλίας), Λαμπριανίδου Άλκηστη (Επικρατείας), Μόδη Ελένη (Ν. Καβάλας), Μαρδά Νεκταρία (Καναδάς), Ματθαίου Αλεξάνδρα (Λεμεσός - Κύπρος), Μαυρίδου Κυριακή (Επικρατείας), Μίκου Μαγδαληνή (Βέλγιο),

Μπάντη Θεανώ (Β' Θεσσαλονίκης), Μπατσαρά Φωτεινή (Ν. Πιερίας), Μπούγια Μαρία (Β' Πειραιά), Μπουζά Αικατερίνη (Ν. Βοιωτίας), Μωυσίδου Ανατολή (Α' Θεσσαλονίκης), Ξάνθου Εμμανουέλα (Ν. Ευβοίας), Ορφανού Μαρία (Λουξεμβούργο), Παλαμπουίκη Κωνσταντίνα (Ν. Σερρών), Πανούση Βασιλική (Β' Αθήνας), Παπαγγέλου Αναστασία (Ν. Σερρών), Παπαγεωργίου Γιώργος (Αιθιοπία), Παπαδοπούλου Χαρά (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Παπαρίζου Κλεοπάτρα (Ν. Καρδίτσας), Παπαστεργής Στέργιος (Ν. Δωδεκανήσου), Πόλεου Άρτεμης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Ποτσαί Γιώργος (Ν. Μαγνησίας), Ρεντζέπη Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σεχάτα Σακίνα (Αίγυπτος), Σιδηροπούλου Στέλλα (Ν. Καβάλας), Σπιλιώτη Ζωή, (Σαν Χοσέ, Η.Π.Α.), Σπύρου Ζαχαρίας (Αμμόχωστος - Κύπρος), Σφακιανάκη Θεονύμφη (Ν. Ηρακλείου), Ταουσάκος Αθανάσιος (Β' Αθήνας), Τζελέπ Σουζάν (Ν. Ξάνθης), Τζωρτζίδης Γεώργιος (Ν. Ροδόπης), Τούμπα Αλεξία (Β' Αθήνας), Τρύφωνος Χρήστος (Λευκωσία - Κύπρος), Τσαγγάρης Παναγιώτης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Τσάμπρα Ρεγγίνα (Α' Αθήνας), Τσαρουχά Ουρανία (Β' Αθήνας), Τσατλίδου Μαρία (Ν. Ροδόπης), Τσόντζου Μιχαηλίνα (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Τσώλη Αναστασία (Α' Αθήνας), Φραντζιάς Ιωσήφ (Λευκωσία - Κύπρος), Χάλασα Ράμζι (Σαουδική Αραβία), Χαλάτση Κυριακή (Α' Θεσσαλονίκης), Χαλβαντζή Χριστίνα (Ν. Φθιώτιδας), Χαλβατζόγλου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Χάντα Ευανθία (Β' Θεσσαλονίκης), Χατζαρά Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Χατζηγιαννακού Αγγελική (Β' Αθήνας), Χατζησωτηρίου Μαρίνα (Αμμόχωστος - Κύπρος), Χρηστάκη Ζωίτσα (Ν. Λάρισα), Χρυσόπουλος Νικόλαος (Μελβούρνη Αυστραλίας) και Χύτα Ελένη (Ν. Ημαθίας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παραβρέθηκε ο πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής της Θεολογικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σήμερα θα συνεχίσουμε με τους επόμενους ομιλητές.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μόδη Ελένη, από την Καβάλα.

ΕΛΕΝΗ ΜΟΔΗ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, η Βουλή των Εφήβων πριν από πολύ μικρό χρονικό διάστημα έχασε ένα από τα ιδρυτικά της μέλη, έναν άνθρωπο ξεχωριστό που έδινε παλμό στο θεσμό αυτόν, τον «αιώνιο έφηβο» Αντώνη Σαμαράκη, έναν άνθρωπο, που με το λόγο του ξεσήκωνε τους Έφηβους, ακόμη περισσότερο, να μιλήσουν για θέματα που απασχολούν την κοινωνία. Ήταν από εκείνους που πραγματικά ήθελε να ακούει τους νέους να μιλούν, να δίνουν τις δικές τους απόψεις. Ελπίζω πως πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι, που θα στηρίζουν το θεσμό αυτόν. Αισιοδο-

ξό πως ποτέ δε θα πάψει να ακούγεται η φωνή των νέων. Έτσι κι εμείς, ως εκπρόσωποι ενός μεγάλου αριθμού Εφήβων, που ενδιαφέρονται και αγωνιούν για το μέλλον της χώρας μας και της ανθρωπότητας, βρισκόμαστε εδώ για να παρουσιάσουμε κάποιους προβληματισμούς, τα πιστεύω μας, και να δώσουμε τις δικές μας απόψεις και προτάσεις.

Όλοι εμείς ασχοληθήκαμε με θέματα, που αφορούν την εθνική άμυνα και την εξωτερική πολιτική του τόπου μας. Εκείνο, όμως, το οποίο θεωρώ πως θα επηρεάσει άμεσα το μέλλον της χώρας μας σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική, είναι η σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη νεολαία, καθώς και τι έχει κάνει το κράτος μας για να την ενισχύσει.

Τα κράτη μέλη της έχουν οργανώσει ενιαία οικονομία, επιτρέπουν την ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών μεταξύ των χωρών – μελών και επιδιώκουν τη δημιουργία ενός ενιαίου αμυντικού συστήματος και δικαίου. Όλα αυτά, όμως, είναι θέματα, τα οποία κατά κύριο λόγο αφορούν τους ενήλικες. Τι ζητά, όμως, για μας τους νέους, τι μας παρέχει, ποια είναι τα μελλοντικά της σχέδια;

Από το 1986 λειτουργεί το πρόγραμμα «ERASMUS», που συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα «ΣΩΚΡΑΤΗΣ», ένα πρόγραμμα χρηματοδότησης, στο πλαίσιο του οποίου όλοι οι μαθητές, σπουδαστές, διδάσκοντες, μπορούν να λάβουν μία υποτροφία. Το πρόγραμμα το διαχειρίζονται οι εθνικές αρχές, που δημιουργούνται σε κάθε συμμετέχουσα χώρα. Έτσι διασφαλίζεται μία πιο άμεση σχέση με τους πολίτες, γεγονός που σημαίνει ενημέρωση, πληροφόρηση και ενθάρρυνση για συμμετοχή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσπίσει και ορισμένα άλλα προγράμματα, με στόχο να βοηθήσουν τη νεολαία να ενταχθεί ευκολότερα στην Ένωση. Ένα από αυτά είναι το πρόγραμμα «ΝΕΟΛΑΙΑ», το οποίο συμπεριλαμβάνει ορισμένα παλαιότερα προγράμματα. Αυτό φιλοδοξεί να ανοίξει μια συζήτηση στα κράτη – μέλη, για την κατάρτιση μιας πραγματικής πολιτικής για τη νεολαία. Η εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών θα έδιδε τη δυνατότητα στους νέους να διευρύνουν τους ορίζοντές τους σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, οι υπάρχουσες καταστάσεις μάς στερούν αυτήν την ευκαιρία. Στη χώρα μας τέτοιου είδους προγράμματα είναι απλώς ακουστά ή τελείως άγνωστα και, κυρίως, στην επαρχία, γεγονός που με λυπεί ιδιαίτερα, καθ' ό,τι κι εγώ είμαι Έφηβος της επαρχίας.

Τι προσφέρει και τι μας έχει ωφελήσει η δημιουργία της; Η έλλειψη σωστής ενημέρωσης και πληροφόρησης των νέων, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση από «αρμόδια» άτομα, μας γεμίζει φοβίες, αναστολές και δημιουργεί ένα αίσθημα κατωτερότητας απέναντι στους Ευρωπαίους εταίρους.

Η Ένωση πιστεύω πως μέσω των προγραμμάτων της μπορεί να προσφέρει στους νέους, μπορεί να τους βοηθήσει

να ενταχθούν ευκολότερα και καλύτερα στην ευρωπαϊκή κοινωνία. Πώς, όμως, θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος; Θα πρέπει, παρά την άποψη ότι κάθε χώρα είναι καλό να έχει το δικό της τρόπο οργάνωσης της εκπαίδευσης και των διαφόρων προγραμμάτων, να εφαρμοστεί ένα ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο βέβαια δε θα πρέπει να εξαλείφει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του πολιτισμού. Έτσι, όλοι οι μαθητές, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης, θα αποκτούν σχεδόν την ίδια παιδεία και μόρφωση. Τότε μόνο θα μπορεί να θεωρηθεί ίσως και δίκαιος ο ανταγωνισμός μεταξύ των νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μία από τις σημαντικές βελτιώσεις, που θα παράσχει το πρόγραμμα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η δημιουργία ενιαίου εκπαιδευτικού συστήματος, είναι η ριζική αλλαγή στο μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού. Θα πρέπει να διδάσκεται από κατάλληλα καταρτισμένους και ενημερωμένους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα ενημερώνουν τους μαθητές για τις πιθανές ευκαιρίες που μπορεί να τους δίδονται στις άλλες χώρες – μέλη της Ένωσης είτε αυτές αφορούν σπουδές είτε δραστηριότητες παράλληλα ή μετά από τις σπουδές.

Επίσης, πιστεύω ότι για να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε από διάφορες πλευρές τα κράτη – μέλη της, σημαντική θα ήταν η προσφορά της διδασκαλίας του μαθήματος «Ευρωπαϊκή Ιστορία και Τέχνη». Τα προγράμματα που αφορούν τις ανταλλαγές μεταξύ των χωρών – μελών, θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη της Ένωσης, μέσω των προγραμμάτων ανταλλαγής και φιλοξενίας μαθητών. Στις διάφορες χώρες – μέλη θα δοθεί η ευκαιρία στους νέους να έλθουν σε επαφή και να θαυμάσουν άλλους πολιτισμούς, να γνωρίσουν την κουλτούρα τους, να διδάξουν και να διδαχθούν τα ιδιαίτερα στοιχεία του κάθε πολιτισμού.

Τέλος, νιώθοντας ενθουσιασμό και ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», θα ήθελα να προτείνω τη δημιουργία ενός αντίστοιχου θεσμού και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των Εφήβων. Εκεί, ύστερα από ανάλογες διαδικασίες με αυτές τις Βουλές των Εφήβων, νέοι απ' όλες τις χώρες – μέλη της Ένωσης, θα συγκεντρώνονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και παρουσία Ευρωβουλευτών θα συζητούν τα θέματα που τους απασχολούν, καθώς και τα προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο τόπος τους. Έτσι θα γνωρίσει καλύτερα ο ένας τον άλλον και θα αγωνιστούν μαζί για την αντιμετώπισή τους.

Οι νέοι σήμερα έχουμε τη θέληση και τη δυνατότητα να πραγματοποιούμε τους στόχους και τα όνειρά μας. Χρησιμοποιούμε κάθε δυνατό μέσο, προκειμένου να επιτύχουμε την επιθυμητή λύση στα προβλήματα που μας απασχολούν. Αγωνιζόμαστε να βελτιώσουμε το σήμερα, ώστε να έχουμε ένα καλύτερο αύριο. Σε αυτή μας την προσπάθεια ελπίζουμε

πως θα έχουμε τη συμπαράσταση της πολιτείας.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην αίθουσα ο Καθηγητής κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος, Γενικός Γραμματέας της Βουλής, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δαρδάνη Χριστίνα, από το Νομό Δράμας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΑΡΑΑΝΗ (Νομός Δράμας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συναδελφοί Έφηβοι Βουλευτές. Θα ήθελα να σας συγχαρώ για τις ιδέες και τις προτάσεις σας. Όμως, αυτήν τη στιγμή θέλω να σας εκφράσω τα χιλιάδες συναισθήματα που πλημμυρίζουν την ψυχή μας και είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής για όλα τα παιδιά, που έχασαν τη ζωή τους σε έναν άδικο πόλεμο.

Δεν υπάρχει πιο άσχημο συναίσθημα φίλοι μου, από το συναίσθημα της απογοήτευσης, για την κατάρρευση όλων των ονείρων που έχεις κάνει μέχρι τώρα. Ξαφνικά ξυπνάς ένα πρωί και βλέπεις πως όλα όσα πίστευες και πιστεύεις είναι μια πλάνη, πως όλα όσα σου διδάσκονταν ήταν ιστορία και χαμένο παρελθόν, πως όλοι αυτοί, που σου διαβεβαίωναν ότι ζεις ασφαλή, ότι ζεις στον πολιτισμένο κόσμο σε χρησιμοποίησαν, σε χρησιμοποίησαν για να ικανοποιήσουν την ακόρεστη επιθυμία τους για πλούτο, δόξα, εξουσία και τότε διαπιστώνεις ότι η ζωή σου δεν είναι αυτή που θα ήθελες να είναι, ο κόσμος σου δεν είναι αυτός που φαντάστηκες, η εποχή σου δεν είναι η εποχή της ανάπτυξης και του πολιτισμού. Είναι η εποχή που το κέρδος έχει μεγαλύτερη αξία και από τον ίδιο τον άνθρωπο. Το πετρέλαιο αξίζει όσο οι αθώες ψυχές των παιδιών, τα όπλα όσο η ευτυχία και η ζωή.

Θυμώνω με τον εαυτό μου, θυμώνω με την ανικανότητά μου να κάνω κάτι, να δράσω άμεσα, ακόμα και με την αντίδρασή μου κάθε βράδυ μπροστά από την τηλεόραση, με το φαγητό στο χέρι, να κάνω γκριμάτσες απέχθειας για τη γενοκτονία που εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μου. Την ώρα που εγώ θα κοιμάμαι στην απόλυτη ησυχία και άνεση από την άλλη μεριά στον μη πολιτισμένο, όπως μας τον παρουσιάζουν, κόσμο, παιδιά σαν εμένα, σαν εσάς πολεμούν, σκοτώνονται και αντικρίζουν τη βιαιότητα του πολέμου. Τι και αν εγώ έχω τα εξωτερικά φώτα αναμμένα, τι και αν πηγαίνω σε συλλαλητήρια και φωνάζω, η φωνή μου όσο δυνατή και αν είναι δεν φθάνει στα αυτιά τους. Πώς μπορώ άλλωστε εγώ και εκατομμύρια άνθρωποι ανά τον πλανήτη να εμποδίσουμε τα συμφέροντά τους; Τι είμαστε εμείς; Αυτοί είναι οι δυνάστες, αυτοί μας εξουσιάζουν. Τι κοινό μπορεί να υπάρχει ανάμεσά μας; Ένα. Όλοι αγαπάμε κάτι. Εμείς την ειρήνη και τις αθώες ψυχές, αυτοί το πετρέλαιο και τα όπλα. Τουλάχιστον αγαπάνε κάτι!

Κλείνω τα μάτια μου και δεν μπορώ να ονειρευτώ. Κατάλαβα πως οι καιροί δεν είναι ευνοϊκοί για τους ονειροπό-

λους. Είναι άσκοπο να σχεδιάζω το μέλλον μου, όταν αυτό διαγράφεται αβέβαιο. Περνούν μόνο από μπροστά μου εικόνες. Το άγαλμα της Ελευθερίας, σύμβολο των δημοκρατικών ιδεωδών, αιματοβαμμένο έχει καταρρεύσει. Ποιος, άλλωστε, ο λόγος της ύπαρξής του; Η εικόνα μιας σκάλας, που σχηματίζουν στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο χιλιάδες άψυχα κορμά, καθώς τους ανεβάζει στην εξουσία και τον πλούτο. Ο κόσμος μας μας εκπλήσσει κάθε φορά δυσάρεστα. Ποτέ δεν ξέρεις τι θα προκύψει την επομένη ή σχεδόν δεν ξέρεις. Ψέματα θα παρουσιαστούν σαν βαρυσήμαντες δηλώσεις και ειδήσεις, ψέματα παταγωδώς θα αποκαλυφθούν, άλλα επιμελώς θα καλυφθούν κ.ο.κ.

Ο κόσμος μας, άλλωστε, είναι γεμάτος αντιφάσεις. Έξυπνες βόμβες, άμυαλοι άνθρωποι, άνθρωποι που παρουσιάζονται στις τηλεοπτικές κάμερες αγκαλιάζοντας παιδιά και την επομένη με τους πυραύλους τους τα σκοτώνουν κατά εκατοντάδες. Γιατί τα κάνουν όλα αυτά; Θέλω να πιστεύω πως σαν ανθρώπινα όντα που είναι έχουν έστω και ελάχιστες τύψεις και ζητούν με αυτό τον τρόπο άφεση αμαρτιών.

Εγώ, όμως, αρνούμαι να τους συγχωρήσω. Αρνούμαι! Έσως ελάχιστα να τους ευχαριστώ. Ναι, συγχαρητήρια! Καταφέρατε και ενώσατε λαούς, γλώσσες, θρησκείες, κουλτούρες και υπηρέξατε η αιτία που παραμερίστηκαν οι πολιτικές εμπάθειες και οι όποιοι είδους διαφορές, έστω και για λίγο.

Ποτέ δεν θα μπορούσα να φανταστώ ότι θα ερχόταν η στιγμή, που όλοι μαζί θα φωνάζαμε αυτό που ελάχιστοι μέχρι τότε τολμούσαν να ψιθυρίζουν: Έχετε καταπατήσει όλα μας τα δικαιώματα και σας ανεχτήκαμε. Το δικαίωμα, όμως, στη ζωή δεν μπορεί κανείς να μας το πάρει. Δεν είμαστε η άβουλη μάζα που θα θέλατε να κυβερνάτε. Είμαστε οι πολίτες του κόσμου, που τόσα χρόνια κάναμε κουράγιο και υπομονή και περιμέναμε. Ο χρόνος σας τελείωσε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής κυρία Χύτα Ελένη, από την Ημαθία.

ΕΛΕΝΗ ΧΥΤΑ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, στον ελληνικό λαό και γενικότερα στο έθνος μας ανήκει το προνόμιο να συγκαταλέγεται ανάμεσα στα έθνη που όχι μόνο δημιούργησαν ένα σπουδαίο πολιτισμό, αλλά πρόσφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν εκπληκτικά επιτεύγματα σε όλους τους τομείς της ζωής.

Οι Έλληνες ενωμένοι κατόρθωναν, πραγματικά, να μεγαλουργούν και να αναγνωρίζονται ως πρωταγωνιστές της ιστορίας και του πολιτισμού. Η αξιοθαύμαστη, όμως, πορεία του ελληνικού έθνους επισκιάζεται από κάποιες μελανές περιόδους, που ασφαλώς δεν αποτελούν καύχημα κανενός. Γιατί όσα κατορθώνουν να δημιουργήσουν ενωμένοι σε εποχή ειρήνης και ομοψυχίας, τα καταστρέφουν όταν είναι διχασμένοι.

Η ιστορία, βέβαια, είναι αυτόδηλος μάρτυρας τόσο των λαμπρών όσο και των σκοτεινών σελίδων του λαού μας. Δεν είμαστε υπερήφανοι μόνο για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, που κατάφερε να αναδείξει ορισμένα από τα μεγαλύτερα αγαθά, όπως αυτό του πολιτεύματος της δημοκρατίας, αλλά και για το Βυζαντινό πολιτισμό, που η θρησκευτικότητα του μας αγγίζει ακόμα και σήμερα. Εξυμνούμε τους ήρωες του 1821. Αποδίδουμε φόρο τιμής στους ήρωες του '40.

Η αναφορά σε όλα αυτά δεν αποτελεί ασφαλώς εθνικιστική έξαρση, αλλά κατάθεση πραγματικών τεκμηρίων διεθνώς αναγνωρισμένων. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να παραλείψουμε ή να αγνοήσουμε γεγονότα της ιστορίας μας όχι και τόσο κολακευτικά. Η εθνική προδοσία, οι εμφύλιοι σπαραγμοί, η αλληλοεξόντωση, οι συκοφαντίες, σφραγίζουν σχεδόν κάθε κομμάτι της εθνικής μας ιστορίας.

Το ελληνικό έθνος διακρίνεται για τον πλούσιο συναισθηματισμό του. Αγαπάει την πατρίδα του, το χώμα του, τα ιδανικά και τα ιερά των προγόνων του. Για αυτό μάχεται εναντίον όποιου φιλοδοξεί να το σφετεριστεί. Οι Έλληνες συσπειρωμένοι και στην υπηρεσία συλλογικών στόχων και οραμάτων μπορούν να ξεπεράσουν οποιοδήποτε εμπόδιο, είτε εσωτερικό είτε εξωτερικό.

Η σύμπτωση και ο υγιής πατριωτισμός εκφράζουν το πραγματικό νόημα της εθνικής ομοψυχίας, που είναι ζωτικής σημασίας για κάθε λαό. Εθνική ομοψυχία δεν σημαίνει απαραίτητα ταύπιση απόψεων, ώστε όλοι να βαδίζουν ενωμένοι, αλλά καλλιέργεια του διαλόγου και της συνεργασίας, για την ειρηνική επίλυση των προβλημάτων και κυρίως των εθνικών.

Η καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και η απόκτηση της εθνικής ταυτότητας δεν είναι τίποτα άλλο παρά η ένταξη σε ένα ενιαίο σύνολο και η προάσπιση αυτού, ακόμα και με προσωπικές θυσίες.

Αξίζει μόνο να σκεφτεί κανείς πόσα προβλήματα, ίσως, θα επιλύονταν, εάν τα κόμματα συνεργάζονταν και προωθούσαν μια κοινή γραμμή σε θέματα, κυρίως, εξωτερικής πολιτικής. Ιδιαίτερα σήμερα που η Ελλάδα βρίσκεται σε μια κρίσιμη φάση η διατήρηση και η καλλιέργεια της εθνικής ομοψυχίας προβάλλεται ως η μοναδική σανίδα σωτηρίας, καθώς οι κίνδυνοι είναι πολλοί, ορατοί και αόρατοι και δρουν έμμεσα, άμεσα και πολλαπλά.

Η εθνική μας υπερηφάνεια πληγώνεται θανάσιμα, όταν μένουμε αδρανείς μπροστά στην παραχάραξη της ιστορίας μας και στις παραβιάσεις του εθνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου μας. Γείτονες λαοί, βόρειοι και ανατολικοί, καιροφυλακτούν και απειλούν με προκλήσεις. Θίγεται η εδαφική μας ακεραιότητα και οι πολιτικοί μας αφιμαχούν για ασήμαντα ζητήματα.

Η Ελλάδα του μακρινού παρελθόντος χάρισε τη λάμψη

της στον κόσμο. Η Ελλάδα του παρόντος και του μέλλοντος αποτελεί και θα αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της Ευρώπης, καθώς είναι μια δύναμη σταθερότητας και ισορροπίας στην ευαίσθητη ζώνη των Βαλκανίων. Μπορεί να βελτιώσει ακόμα περισσότερο τη θέση της, με συλλογικές και ρεαλιστικές προσπάθειες όλων των φορέων και των πολιτών της, για να πείσει έμπρακτα ότι έχει βγει πλέον από το περιθώριο και τις παγίδες του παρελθόντος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δίνουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Μαρία Ορφανού, από το Λουξεμβούργο.

ΜΑΡΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ (Λουξεμβούργο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα που με απασχόλησε είναι η γνωριμία μεταξύ των νέων της Ευρώπης, ως βασική προϋπόθεση για την καλλιέργεια της συνείδησης του αυριανού Ευρωπαίου πολίτη.

Έτυχε να ζήσω στο εξωτερικό για πέντε χρόνια και να έρθω σε επαφή με νέους από διάφορες χώρες της Ευρώπης. Παρατήρησα έτσι ότι οι περισσότεροι νέοι σε κάθε χώρα έχουν λανθασμένη άποψη για τους άλλους Ευρωπαίους. Αυτό συμβαίνει, επειδή οι νέοι σε κάθε χώρα γνωρίζουν ελάχιστα τους άλλους νέους. Στηρίζουν, λοιπόν, την άποψή τους για τους άλλους Ευρωπαίους σε στερεότυπα, που τα θεωρούν ως κανόνα. Όμως, όταν γνωρίσουν καλύτερα κάποιον ανακαλύπτουν ότι απέχει πολύ από το στερεότυπο και νομίζουν ότι αυτός αποτελεί εξαίρεση. Σίγουρα θα έχετε όλοι σας ακούσει κάτι σαν τη φράση «όλοι οι Σκοτσέζοι είναι τσιγκούνηδες, αλλά ο φίλος μου ο τάδε –που είναι Σκοτσέζος– είναι χρυσό παιδί».

Καθώς οι γνωριμίες πολλαπλασιάζονται, οι νέοι ανακαλύπτουν ότι κανόνας είναι αυτό που μέχρι τότε θεωρούσαν εξαίρεση. Ανακαλύπτουν ότι όλοι οι νέοι έχουν περίπου τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες προσδοκίες, τα ίδια οράματα. Έτσι τα πράγματα μπαίνουν σε σωστή βάση. Καταρρέιπτονται τα στερεότυπα ή –καλύτερα– παίρνουν στη συνείδηση των νέων την πραγματική τους αξία, αυτή της εξαίρεσης και όχι του κανόνα.

Δυστυχώς αυτή η διαπίστωση γίνεται από λίγους μόνο νέους. Η άγνοια των υπολοίπων γεννά την εκ προοιμίου απόρριψη των άλλων, τη δυσπιστία και την επιφυλακτικότητα απέναντί τους, όταν δεν οδηγεί σε ξενοφοβία και ρατσισμό. Βξαιτίας αυτού η συνεργασία γίνεται δύσκολη ή και αδύνατη. Το πρόβλημα αποκτά μεγαλύτερη βαρύτητα, σε μια εποχή που η συνεργασία πολιτών από διάφορες χώρες γίνεται όλο και πιο επιτακτική, στο πλαίσιο της ενωμένης Ευρώπης.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι χρειάζεται να ληφθούν ορισμένα μέτρα, προκειμένου εμείς, οι νέοι της Ευρώπης, να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας, ώστε να ωφεληθούμε και εμείς ως άτομα, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο.

Θα ήταν καλό να θεσμοθετηθούν συγκεκριμένοι τρόποι,

που θα βοηθήσουν εμάς τους νέους να γνωριστούμε μεταξύ μας. Μόνο έτσι θα συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας διαφοροποιούν και θα στηρίξουμε πλέον τη συνεργασία μας σε αυτά τα κοινά στοιχεία. Επιπλέον, έτσι θα μάθουμε να μη φοβόμαστε την πολιτιστική διαφορετικότητα, αλλά αντίθετα να τη θεωρούμε ως δέλεαρ, για την καλύτερη γνωριμία με τους άλλους.

Μία ιδέα θα ήταν να ενισχυθούν και να αξιοποιηθούν τα ήδη υπάρχοντα προγράμματα ανταλλαγών μεταξύ σχολείων μέσης εκπαίδευσης. Επίσης, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν νέα προγράμματα τύπου ERASMUS για μαθητές γυμνασίου και λυκείου ή ακόμα να θεσμοθετηθεί η δυνατότητα να διδάσκει ένας εκπαιδευτικός για μικρό διάστημα σε σχολείο μιας άλλης χώρας. Τέλος, θα ήταν καλό να προωθηθεί η ιδέα της συνεργασίας με τα ήδη υπάρχοντα ευρωπαϊκά σχολεία, όπως, επίσης, να επεκταθεί ο θεσμός αυτών των σχολείων, πέρα από τις ανάγκες για εκπαίδευση, των παιδιών όσων δουλεύουν στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απαραίτητη προϋπόθεση, ώστε να έχουν επιτυχία όλα τα προαναφερθέντα σχέδια είναι να κατανοήσουν οι υπεύθυνοι αφενός ότι απαιτούνται μεγάλα κονδύλια και πολλή δουλειά και αφετέρου ότι πρόκειται για τη σοβαρότερη επένδυση για το μέλλον της Ένωσης, διότι χωρίς τη συνεργασία των ευρωπαίων πολιτών ούτε το ευρωσύνταγμα, ούτε το ευρωπαϊκό νόμισμα, ούτε ο ευρωστρατός μπορούν να εγερθούν μια παραγωγική και συγχρόνως ανθρώπινη Ευρώπη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται, βέβαια, νομικές ρυθμίσεις, αλλά πάνω απ' όλα χρειάζεται να πιστεύουν οι πολίτες στην αναγκαιότητα της Ένωσης.

Ένας συνάδελφος μίλησε χθες για το κοινό όραμα, που θα πρέπει να έχουν οι νέοι της Ευρώπης. Αυτό το όραμα και μαζί του το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα χιστεί πάνω στις συνειδήσεις των νέων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μίκου Μαγδαληνή, από το Βέλγιο.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΜΙΚΟΥ (Βέλγιο): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, νιώθω ιδιαίτερη τιμή και χαρά που βρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας. Ξεκίνησα από το κέντρο της Ευρώπης, το Βέλγιο, για να έρθω εδώ στη Βουλή να σας παρουσιάσω μία άλλη εικόνα της Ελλάδας, μία εικόνα που ίσως εμείς οι Έλληνες αγνοούμε. Αυτή είναι μία εικόνα διαφορετική, μία εικόνα που έχουν αποκομίσει για εμάς οι άλλοι λαοί του εξωτερικού.

Κατοικώντας για τρία χρόνια στο εξωτερικό, είχα την ευκαιρία να έρθω σε επαφή με άτομα διαφορετικής κουλτούρας και νοοτροπίας από τη δική μου. Συνομιλώντας μαζί τους, συνειδητοποίησα πως στα μάτια των ξένων η Ελλάδα φαντάζει ως μία χώρα με ατελείωτες παραλίες, βαθυγάλανο

ουρανό, πανέμορφα φυσικά τοπία, αμέτρητα νησιά, νόστιμο φαγητό και απεριόριστη διασκέδαση και ελευθερία.

Ως περιήρανη Ελληνίδα που είμαι, μιλούσα πάντα με νοσταλγία και ενθουσιασμό για την Ελλάδα στους συμμαθητές και στους καθηγητές μου. Η ανταπόκρισή τους, όμως, ήταν αποθαρρυντική: «Α, η Ελλάδα, αυτή η μικρή χώρα κοντά στη Μίκονο με το μουσακά και το τζατζίκι;». Μπορεί αυτή η απάντηση να κυκλοφορεί ως το τελευταίο ανέκδοτο στις ιστοσελίδες του διαδικτύου, αλλά δυστυχώς είναι η θλιβερή αλήθεια.

Σαν Έλληνες, πρέπει να παραδεχτούμε πως έχουμε κλειστεί στον εαυτό μας και δεν ενδιαφερόμαστε για την εικόνα που προβάλλουμε στο εξωτερικό. Πρέπει να καταλάβουμε πως δεν είμαστε η μοναδική χώρα στον πλανήτη, πως πρέπει να παλέψουμε σκληρά και να υψώσουμε το ανάστημά μας και να διεκδικήσουμε ξανά τη θέση που μας άφησαν οι πρόγονοί μας.

Πρέπει να δείξουμε και να αποδείξουμε στις μεγάλες κυρίαρχες χώρες, μα και σε όλον τον κόσμο, πως μπορεί να είμαστε μικρή χώρα σε μέγεθος, αλλά είμαστε μεγάλη χώρα σε πολιτισμό και ιστορία. Αυτόν τον πολιτισμό και αυτήν την ιστορία πρέπει να αναδείξουμε. Βξάλου, από τον πολιτισμό μας και την ιστορία μας έχουν παραδειγματιστεί πολλοί άλλοι λαοί. Για παράδειγμα, το δημοκρατικό πολίτευμα που επικρατεί σήμερα σε αρκετές χώρες ξεκίνησε από τους Έλληνες και πολλές γλώσσες έχουν δεχτεί επιρροή από την ελληνική.

Είναι κρίμα να χαθεί ο πολιτισμός μας. Το πρώτο που μου έρχεται στο μυαλό είναι τα μουσεία. Τα μουσεία είναι η αρχή του νήματος. Το Ελληνικό Κράτος θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει ή να ενισχύσει οικονομικά τα μουσεία της χώρας. Επιπλέον, θα μπορούσε να προσλάβει ειδικευμένους αρχαιολόγους για τη συντήρηση των ευρημάτων, ώστε να μη χρειάζεται να στέλνουμε τα αρχαία μας στο εξωτερικό και στο τέλος να μένουν εκεί.

Δεν είναι, όμως, μόνο τα μουσεία που μπορούμε και πρέπει να ενισχύσουμε. Για παράδειγμα, μπορούμε να βοηθήσουμε οικονομικά τις πανεπιστημιακές μας έδρες στο εξωτερικό ή ακόμα να στείλουμε εξειδικευμένους καθηγητές με μεράκι και αγάπη για την Ελλάδα να διδάξουν και να εφοδιάσουμε τα πανεπιστήμια με πλούσιο υλικό διαθέσιμο για τους φοιτητές.

Μία άλλη ιδέα, που είχα, είναι η ανταλλαγή μαθητών, ένα πρόγραμμα που έχει ήδη εφαρμοστεί στην Ελλάδα. Εμείς, οι Έφηβοι, έχουμε έναν κοινό κώδικα επικοινωνίας και καταλαβαίνουμε. Έτσι, μπορούμε να περάσουμε πολλά μηνύματα στα ξένα παιδιά για τον τόπο μας. Θα μπορούσαμε μέχρι και να εκμεταλλευτούμε το γεγονός της επιστροφής των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αν ήμουν Υπουργός Πολιτισμού ή ο Γενικός Γραμματέας

του Β.Ο.Τ., θα σκεφτόμουν το ενδεχόμενο να διοργανώσω ταξίδι για τους τουρίστες στους αρχαιολογικούς χώρους, μα και στη σύγχρονη Ελλάδα, γιατί -κακά τα ψέματα- πολιτισμός δεν είναι μόνο αυτά που μας άφησαν οι αρχαίοι, αλλά και αυτά που συνεχίζουμε εμείς.

Ένα γεγονός που συσχετίζεται άμεσα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι ο εθελοντισμός. Γιατί να μη δώσουμε την ευκαιρία στους ξένους να γίνουν εθελοντές ή γιατί να μην τους βοηθήσουμε να πάρουν την απόφαση; Μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα, θα νιώσουν περήφανοι και χρήσιμοι και θα αισθανθούν ευγνωμοσύνη στο Ελληνικό Κράτος, που τους αφήνει να εξοικειωθούν με το θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων και να γνωρίσουν την Ελλάδα, μία Ελλάδα διαφορετική απ' αυτήν που προβάλλουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, την Ελλάδα που αγαπάμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χατζησωτηρίου Μαρίνα, από την Αμμόχωστο της Κύπρου.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΑΤΖΗΣΩΤΗΡΙΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ και εγώ, όπως πολλοί Έφηβοι Βουλευτές πριν από εμένα, σε μία από τις μεγαλύτερες πληγές του ελληνισμού, το Κυπριακό πρόβλημα, που παραμένει, δυστυχώς, μέχρι σήμερα άλυτο.

Ως Έφηβοι από την Κύπρο, μας ημι-κατεχόμενης πατρίδας, και ως μελλοντικοί πολίτες όχι μόνο της Κύπρου, αλλά και της Ενωμένης Ευρώπης, δεν μπορούμε παρά να νιώθουμε πίκρα και οργή, που δεν μπορούμε να επισκεφθούμε τα μέρη, στα οποία γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι παππούδες μας. Γνωρίζουμε γι' αυτά μόνο μέσα από τις συγκινηματικές τους διηγήσεις και από τις λιγοστές μαυρόασπρες φωτογραφίες που απεικονίζουν τους τόπους μας.

Ο παππούς μου είναι σήμερα 83 χρόνων και πάσχει από αρτηριοσκλήρωση. Ξεχνά τι έφαγε το μεσημέρι ή σε ποια τάξη φοιτά. Δεν ξεχνά, όμως, ποτέ τη γενέτειρά του, την Αμμόχωστο και συνεχώς με ρωτά για τις εξελίξεις στο Κυπριακό. Έτσι και εγώ, συμπάσχοντας με τον παππού μου, είχα δημιουργήσει μία φοβερή εικόνα στο μυαλό μου για τους Τούρκους και τους Τουρκοκύπριους, που μέχρι πρόσφατα τους θεωρούσα το ίδιο πράγμα. Ήταν αυτοί που ήρθαν βίαια και βάνουσα και εισέβαλαν στην πατρίδα μου, αναγκάζοντας χιλιάδες ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις εστίες τους, σαν τρομαγμένα πουλιά, σκορπώντας παντού θάνατο και μζέρια.

Όμως, όλα αυτά άλλαξαν όταν πέρυσι το καλοκαίρι συμμετείχα σε ένα διακοινοτικό πρόγραμμα που έγινε στο Βερμόντ της Αμερικής. Στο πρόγραμμα αυτό συμμετείχαν συνολικά 20 Ελληνοκύπριοι και 20 Τουρκοκύπριοι Έφηβοι. Οι εμπειρίες που απέκτησα εκεί με ωρίμασαν και με έκαναν να βλέπω τους ανθρώπους και τη ζωή με διαφορετικό μάτι. Να

μην πιστεύω μόνο τα όσα ακούω, αλλά να ψάχνω σε βάθος για την αλήθεια. Πάνω από όλα, όμως, να αντιμετωπίζω τα πάντα με ανυπακομικότητα, να σέβομαι τη διαφορετικότητα και να μην αρκούμαι σε υπεραπλουστεύσεις του τύπου: άσπρο – μαύρο ή σωστό-λάθος, αλλά να αποφασίζω με τη δική μου κρίση.

Στο Βερμόντ ήρθα για πρώτη φορά σε επαφή με αυτούς, κάποιους από την άλλη κοινότητα, με Τουρκοκύπριους. Αρχικά κυριαρχούσε μεταξύ μας αμοιβαία καχυποψία, ανησυχία και φόβος, αφού δεν μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι έπρεπε να μοιραζόμαστε το δωμάτιό μας με κάποιον από αυτούς. Η συγκάτοικός μου ονομαζόταν Γκουρσούν. Σιγά σιγά, μέσα από τις διάφορες δραστηριότητες, στις οποίες πήραμε όλοι μέρος και οι οποίες καλλιεργούσαν την έννοια της εμπιστοσύνης και της δύναμης της ομάδας, αλλά και μέσα από την καθημερινή συμβίωση, καταφέραμε να ξεπεράσουμε τις ανησυχίες και τους φόβους μας και να νιώσουμε όλοι μας δεμένοι μεταξύ μας. Ακούγοντας τη 15χρονη Τουρκοκύπρια Γκουρσούν να τραγουδά στα ελληνικά ένα τραγούδι που της είχε μάθει η γιαγιά της, αλλά και συγκλονισμένα από τις περιγραφές των Τουρκοκυπρίων, που ανέφεραν ότι και αυτοί είναι πρόσφυγες όπως και εμείς, συνειδητοποίησα τη διαφορά των Τουρκοκυπρίων από τους Τούρκους. Μοιάζουν πολύ περισσότερο σε μας τους Ελληνοκύπριους, παρά στους Τούρκους. Έχουμε την ίδια κουλτούρα και χρησιμοποιούμε κοινές λέξεις, γνωστές ως κυπριακή διάλεκτος. Αγαπούμε το νησί μας και θέλουμε να το ξαναδούμε ενωμένο. Πάνω από όλα, όμως, είμαστε άνθρωποι με τους ίδιους φόβους και ανησυχίες για το μέλλον.

Αποχαιρετιστήκαμε με την υπόσχεση ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας στην Κύπρο, όμως νιώθω απογοήτευση, γιατί δεν μπορούσαμε να βρεθούμε στην ίδια μας την χώρα, αλλά έπρεπε να πάμε στο εξωτερικό, εξαιτίας του βαρβαρικού συρματοπλέγματος.

Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει, φαινομενικά προς το καλύτερο, αφού ο κ. Ντενκτάς αποφάσισε να ανοίξει τις διόδους από και προς τα κατεχόμενα και να επιτρέψει «ελεύθερη» διακίνηση. Η είδηση αντήχησε στα αυτιά μας σαν σε όνειρο. Ήταν ποτέ δυνατόν να πραγματοποιηθεί κάτι τέτοιο; Ακόμα και ο πιο αισιόδοξος Κύπριος δεν θα το φανταζόταν, μετά από την πλήρη απόρριψη του σχεδίου Ανάν από τον κ. Ντενκτάς. Όμως, πράγματι γίναμε μάρτυρες συγκινηματικών ανθρώπινων ιστοριών. Πρόσφυγες επέστρεφαν στα σπίτια τους, μετά από τόσα χρόνια, έστω και για λίγο, και αγκάλιαζαν τους παλιούς Τουρκοκύπριους συγχωριανούς τους. Όλα φαίνονταν τόσο αρμονικά και ειρηνικά και στα μάτια Ελληνοκύπριων και Τουρκοκυπρίων φαινόταν η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Δυστυχώς, όμως, η πικρή πραγματικότητα γρήγορα αποκαλύφθηκε. Ο Ντενκτάς επιτρέπει την είσοδο στα κατεχό-

μενα μόνο με την επίδειξη διαβατηρίου. Επιμένει στην αναγνώριση του ψευδοκράτους του. Επιμένει στη διχοτόμηση, επιμένει στην αδικία, επιμένει να εξουσιάζει τις ζωές τόσων αθώων ανθρώπων. Και εμείς πόσο ακόμα να υπομένουμε; Το άνοιγμα των διόδων δεν αποτελεί λύση. Δεν μπορούμε να γυρνάμε στους τόπους μας σαν ξένοι επισκέπτες, να αναγκάζομαστε να χτυπούμε το κουδούνι του σπιτιού μας και να εκλιπαρούμε τον Τούρκο έποικο να μας αφήσει να το δούμε για λίγο.

Έχει φθάσει πια η ώρα όλα αυτά να σταματήσουν. Παππού, με ακούς; Ο πόθος σου για επιστροφή στο σπίτι σου, σαν νόμιμος ιδιοκτήτης, θα πραγματοποιηθεί σύντομα. Η κατηγορηματική σου άρνηση να γυρίσεις πίσω ως επισκέπτης, μόνο για κάποιες ώρες, είναι απολύτως δικαιολογημένη. Σε καταλαβαίνω και θα αγωνιστώ για τη δίκαιη επιστροφή σου.

Γκοιλισούν, Χουσεΐν, Γκορκέμ, Τσιτσέκ, Ούρ, όσα έζησα μαζί σας με γεμίζουν ενέργεια, μου δίνουν δύναμη και κουράγιο να συνεχίσω τον αγώνα για μία ελεύθερη, ενιαία Κύπρο, χωρίς βαρβαρικά συρματοπλέγματα και πράσινη γραμμή. Οι λέξεις «ειρήνη» και «μπαρίς» αντηχούν στα αυτιά μου το ίδιο. Είναι κραυγές των νέων της Κύπρου, που φανερώνουν τον πόθο και συνάμα τον πόνο. Το κορδελάκι που βάλαμε πριν από ένα χρόνο, σύμβολο αγάπης, φιλίας και ειρήνης, βρίσκεται ακόμα στο χέρι μου. Είστε νοερά δίπλα μου σε κάθε βήμα. Ποτέ πια δεν θα είμαστε χώρια γιατί, όπως λένε, όπου υπάρχει θέληση υπάρχει και τρόπος. Και εμείς θέλουμε να είμαστε μαζί και θα αγωνιστούμε γι' αυτό. Γιατί είμαστε πολίτες της ίδιας πονεμένης πατρίδας.

Προτού οι μεγάλες δυνάμεις εξασκήσουν στην Κύπρο την πολιτική του «διαίρει και βασιλεύει» και πριν τα τραγικά λάθη που έγιναν από τις δύο πλευρές καταλήξουν στη βάρβαρη εισβολή της Τουρκίας το 1974, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ζούσαν μαζί. Σήμερα μπορούμε με κάποιους τρόπους να βοηθήσουμε τις δύο κοινότητες να έλθουν σε επαφή.

Πρέπει να γίνουν οι απαραίτητες αλλαγές στη σχολική ύλη και κυρίως στο μάθημα της ιστορίας, ώστε να σταματήσει η αιώνια προπαγάνδα και το ιστορικό μίσος μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Η εξάλειψη του ιστορικού μίσους δεν συνεπάγεται, όμως, την ιστορική λύση. Αλίμονο, αν θα μπορούσαμε ποτέ να λησμονήσουμε την ένδοξη ιστορία μας, τους αγώνες και τις θυσίες μας, που έγιναν για τα μεγάλα ιδανικά. Επίσης, με τη διοργάνωση διάφορων εκδηλώσεων, με την πραγματοποίηση κατασκηνώσεων όπως αυτή, στην οποία είχα συμμετάσχει, αλλά και με διάφορες ενημερωτικές συνεδριάσεις, που μπορεί να διοργανώσει το κράτος, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί μια σύγκλιση των αντιθέσεων που μας κρατούν τόσα χρόνια χώρια και ο ριζικός των ομοιοτήτων που μας καθιστούν όλους Κύπριους, όπως η κυπρια-

κή διάλεκτος, τα ήθη και τα έθιμα αλλά κυρίως η αγάπη για την πατρίδα μας.

Για όλα αυτά, λοιπόν, Έφηβοι Βουλευτές αγωνιστείτε. Αγωνιστείτε με νύχια και με δόντια, για όσα δικαιωματικά μας ανήκουν. Αγωνιστείτε για τα μεγάλα ιδανικά της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, που πρώτη η Ελλάδα εισήγαγε στην Ευρώπη. Αγωνιστείτε για τις γενιές που έρχονται. Αγωνιστείτε για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Αγωνιστείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Βάρδα Δήμητρα, από τη Λάρνακα της Κύπρου, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΑΡΔΑ (Λάρνακα Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, έχουμε χρέος ως νέοι να φέρουμε στην επιφάνεια τα προβλήματα μας. Αν και είναι γνωστά, εντούτοις, όμως, μπορούμε ανεπιφύλακτα να πούμε ότι η μελέτη σε βάθος αυτών των προβλημάτων δεν απασχόλησε τους υπευθύνους, ώστε να βρεθούν λύσεις. Το μέλλον της κοινωνίας ανήκει σε εμάς. Έχουμε οράματα και φιλοδοξίες. Έχουμε στόχους και αποβλέπουμε σε έναν κόσμο καλύτερο.

Σήμερα, σε αυτήν τη Βουλή, θα ακουστεί η δική μας φωνή και θα εξωτεριεύσουμε το συναισθηματικό μας κόσμο. Εγώ, όπως και κάποια άλλα παιδιά σε αυτή τη Βουλή, καταγόμαστε από το μαρτυρικό νησί την Κύπρο, την θαλασσοφιλήτη.

Το 1974, πριν από είκοσι εννέα χρόνια, τα τούρκικα στρατεύματα εισέβαλαν στο νησί μας και εξακολουθούν να κατέχουν το 40% του κυπριακού εδάφους και να διατηρούν την Κύπρο μοιρασμένη. Πριν τέσσερις, περίπου, μήνες μια λάμψη ήρθε πάνω από την Κερύνεια τον Απόστολο Ανδρέα. Εκεί που κανείς δεν το περίμενε ο κατοχικός ηγέτης προέβη στην μερική άρση των περιορισμών, στην ελεύθερη διακίνηση υπό απαράδεκτους όρους. Το όνειρο αρχίζει να πραγματοποιείται. Όλα αυτά τα χρόνια αυτή η φλόγα, που λέγεται πίστη στα ιερά χώματα, έμενε και μένει αναμμένη. Όλοι διερωτώμαστε, γιατί ο κ. Ντενκτάς έκανε αυτόν τον πολιτικό ελιγμό. Τι να σχεδιάζει άραγε; Όμως, ό,τι και να έχει κατά νου, με την μερική ελεύθερη μετακίνηση, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι διέψευσαν τον κ. Ντενκτάς και την Άγκυρα, ότι τάχα δεν μπορούν να ζήσουν μαζί. Αντίθετα, απέδειξαν ότι η κοινή συμβίωση, σε κοινό κράτος, είναι εφικτή και επιθυμητή από όλον το λαό της Κύπρου.

Αυτά όλα, όμως, είναι εφικτά μόνο στη βάση της αμοιβαιότητας. Η αμοιβαιότητα, ο αλληλοσεβασμός, αλλά και η πολιτική ωριμότητα που επέδειξαν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι στη διάρκεια αυτής της μαζικής διακίνησης έδειξαν το παράλογο της κατοχής και των τετελεσμένων. Η μαζική διακίνηση όχι μόνο δεν αφείρεσε το κυπριακό από τη διεθνή ατζέντα αλλά συντήρησε και τη δυναμική. Όχι μόνο δεν

ενταφίασε το σχέδιο Ανάν, όπως επιχειρήσε ο κ. Ντενκτάς, αλλά επιβεβαίωσε ότι αυτή είναι η μόνη διέξοδος στη σημερινή κατάσταση, καταρρίπτοντας, επίσης, τη θέση του ότι η συμβίωση μεταξύ των δύο κοινοτήτων είναι αδύνατη. Στην Κύπρο δεν χωρούν δύο κράτη, ξένα στρατεύματα, έποικοι, εγγυήτριες δυνάμεις και ήρθε η ώρα όλοι αυτοί να αφήσουν τον κυπριακό λαό να διαχειρίζεται την τύχη του μόνος του. Το πιο ανόητο πράγμα στην όλη υπόθεση είναι ότι για να περάσουμε στα κατεχόμενα πρέπει να δείχνουμε διαβατήρια, όπως γίνεται όταν ταξιδεύεις σε άλλη χώρα. Είμαστε ξένοι στην ίδια μας τη χώρα, στον ίδιο τον τόπο, ο οποίος γέννησε, ανέθρεψε και δέχτηκε στα σπλάχνα του τους προγόνους του. Αυτό αποδεικνύει πόσο ύπουλος είναι ο κ. Ντενκτάς.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να μας δώσει ένα χέρι βοήθειας, ώστε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, το οποίο είναι άλλοτο εδώ και είκοσι εννέα ολόκληρα χρόνια. Τώρα θεωρούμαστε και εμείς πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, θα πρέπει να προστατεύονται και τα δικά μας ανθρώπινα δικαιώματα, όπως όλων των άλλων χωρών.

Η Κύπρος είναι η μόνη μοιρασμένη πατρίδα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Δεν υπάρχουν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, υπάρχει κυπριακός λαός. Η Ευρώπη δεν θέλει μοιρασμένες πατρίδες, πρόσφυγες και εγκλωβισμένους. Θέλουμε την πτώση των διαχωριστικών γραμμών. Όλοι αξίζουμε τις ίδιες ευκαιρίες. Γιατί εμείς να αποτελούμε εξαίρεση; Δεν είμαστε και εμείς άνθρωποι του Θεού; Ασφαλώς και είμαστε άνθρωποι με τα ίδια δικαιώματα.

Στο θέμα της Κύπρου, η Ευρωπαϊκή Ένωση, προς το παρόν τουλάχιστον, δεν πιέζει όσο πρέπει την Τουρκία για αποκατάσταση της ενότητας του νησιού μας. Γι' αυτό πρέπει να παρθούν γρήγορα κάποια μέτρα, όπως να υπάρξει κοινή πατρίδα για όλους, να έχουμε κοινές εκδηλώσεις, να αδελφοποιηθούν τα σχολεία μας, να γίνουν οι δύο πλευρές φίλοι, να μας επιστραφούν οι περιουσίες μας, να επιστρέψουν οι πρόσφυγες στα σπίτια τους, να μάθουμε για την τύχη των αγνοουμένων μας, να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του ανθρώπου και τέλος να κυριαρχεί η ειρήνη και η ελευθερία στο νησί μας.

Επομένως, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, με την ομιλία μου θέλω να σας προβληματίσω και να αφυπνίσω τη συνείδησή σας, για να αντιληφθείτε πως εμείς όλοι αντιμετωπίζουμε, εκτός από τα κοινά προβλήματα και ένα ιδιαίτερο πρόβλημα, το Κυπριακό.

Έχουμε οράματα και στόχους, όπως κάθε νέα γενιά, όπως όλοι εσείς. Χρειαζόμαστε τη βοήθεια του κράτους, αλλά και των άλλων χωρών, για να μπορέσουμε να πετύχουμε. Μας χαρακτηρίζει, όπως ξέρετε, μια δυναμική που αρμόζει στα νιάτα και πιστεύουμε πως θα τα καταφέρουμε. Ζήτω τα νιάτα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επι-

τροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ζαχαρίας Σπύρου, από την Αμμόχωστο της Κύπρου.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ο πόλεμος για τον καθένα μας σημαίνει κάτι διαφορετικό. Είναι το αίσθημα που πολεμούμε να πνίξουμε, είναι η αιτία της προσφυγοποίησής μας, είναι τα μέταλλα στη στρατιωτική μας στολή, ο φονιάς των συγγενών μας, η υπόθεση της νέας ταινίας, ο απαλλοτριωτής του τόπου μας, ο εφιάλτης των ονείρων μας, η παιδική μας διασκέδαση, η μάστιγα της ανθρωπότητας. Μία τόσο απλή λέξη με μία τόσο πολύπλοκη και δύσκολη ερμηνεία.

Ο τρόπος που εισβάλλει στη ζωή του καθενός μας είναι διαφορετικός. Άλλοτε αθώος σαν ένα παιγνίδι, άλλοτε σκληρός και ένοχος στην αληθινή του μορφή, χωρίς ψευδαισθήσεις και φανταχτερά καλύμματα. Περιδιαβαίνοντας την Κύπρο, αν ρωτήσεις για πόλεμο, αμέσως το μυαλό του ανταποκριτή στρέφεται στις ένοπλες συγκρούσεις και στη βάρβαρη εισβολή του 1974 από τους Τούρκους κατακτητές. Ο λαός της Κύπρου, απροετοίμαστος για τέτοιες εχθροπραξίες, βρέθηκε προ εκπλήξεως, όταν σαν εξαγριωμένες ακρίδες οι Τούρκοι κατασπάραξαν το νησί του. Ριγμένοι στη μάχη με όποιο μέσο είχαν, προσπάθησαν να αμυνθούν και να προστατεύσουν τον τόπο τους.

Εγγυητές, κατακτητές, αθώοι, αγνοούμενοι, πρόσφυγες, χιλιάδες πρόσφυγες και νεκροί, αμέτρητοι νεκροί. Ένα νησί αλλοιωμένο από τις βόμβες, μια φύση πληγωμένη από τις σφαίρες, πηγμένη στο αίμα των ανθρώπων της, μια πρωτεύουσα μοιρασμένη στα δυο, ένας τόπος που βογκάει για τα παιδιά που έχασε, γι' αυτά που αγνοείται η μοίρα τους και για τα άλλα, τα πιο μικρά, που μεγαλώνουν μέσα στις μαύρες επετείους και στις διακηρύξεις κατά του ψευδοκράτους.

Αυτός είναι ο πόλεμος για μένα. Αυτός είναι που πήρε τον πατέρα του πατέρα μου, όταν ήταν στην ηλικία μου, όπως και πολλούς άλλους πατέρες και μητέρες, αδελφούς και αδελφές, συγγενείς και φίλους. Ο πόλεμος με ανάγκασε να λέω ότι είμαι Ελληνοκύπριος, να μένω στο νότιο μέρος του νησιού, να κατατάσσομαι αναγκαστικά στο στρατό και να φοβάμαι να πλησιάσω τα σύνορα.

Δε φοβάμαι να χαθώ σαν Κύπριος, δε φοβάμαι τη συγχώνευση ή την ένταξη στην Ευρώπη. Αναθέτως την αποζητώ. Θα διατηρήσω μέσα σε αυτήν την εθνική μου ταυτότητα και τις ιδιαιτερότητές μου σαν Έλληνας και σαν Κύπριος. Ευελπιστούμε γενικά πως η ένταξη θα μας βοηθήσει οικονομικά, ηθικά, πολιτιστικά, πολιτικά και σε όλους τους τομείς και μάλιστα θα μας προστατεύσει από το να καταλήξουμε σε ένα τριτοκοσμικό κράτος.

Δυστυχώς, το κυπριακό πρόβλημα δεν είναι το μόνο που απασχολεί την παγκόσμια γνώμη και κυρίως την Ευρώπη. Στα Βαλκάνια η κρίση παραμένει. Ο κόσμος εκεί, αποδυνα-

μωμένος και παραμελημένος, πολλές φορές σπαράζει για βοήθεια και για τη λύση των προβλημάτων του, όπως στην Κύπρο, αλλά και εν μέρει στην Ελλάδα, μια Ελλάδα που προσπαθεί επανειλημμένα να αποτρέψει την Τουρκία από το να συνεχίσει τις παραβιάσεις στον εναέριο χώρο του Αιγαίου, μια Ελλάδα που προσπαθεί να διαδώσει την πραγματική ταυτότητα της Μακεδονίας, να προστατεύσει τα νησιά της, που είναι κοντά στα μικρασιατικά παράλια και να βοηθήσει στην επίλυση του προβλήματος της Κύπρου και στην ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την αποτυχία του σχεδίου Ανάν, οι Κύπριοι ζητούμε ένα νέο σχέδιο, το οποίο, όμως, δεν θα μας αδικεί, όπως το προηγούμενο. Ζητούμε, δηλαδή, μια ίση αντιμετώπιση με τους Τουρκοκύπριους, αλλά συνάμα θέλουμε οι ειρηνευτές, οι ειρηνοποιοί, να έχουν υπόψη τους την πλειοψηφία του Ελληνοκυπριακού λαού και τα δικαιώματά του, βάσει αυτού του αριθμού.

Πρέπει, όμως, να αλλάξουν πρώτα οι ηγέτες της Τουρκοκυπριακής πλευράς, που, κατά την άποψή μου, κατέχουν το μεγαλύτερο ποσοστό ευθύνης, για τη μη εύρεση λύσης του προβλήματος τόσα χρόνια. Οι Κύπριοι του σήμερα ευελπιστούν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα ενισχύσει τη βοήθεια που προσφέρει η Ελλάδα τόσα χρόνια σε όλα τα δυσάρεστα αυτά γεγονότα.

Πώς, όμως, μπορούμε να επιτύχουμε την ένταξη, αν δεν επιλύσουμε πρώτα το πρόβλημα; Ίσως, σφίγγοντας ακόμα λίγο τα λουριά με την Τουρκία, θέτοντας σαν όρο για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση τη λύση πρώτα του Κυπριακού, το πρόβλημα να ξεδιαλυθεί πιο γρήγορα και ο κόσμος να ανασάνει και να χαρεί, μετά τα τριάντα χρόνια μαυροφορεσιάς και μοιρολογιού, αβεβαιότητας και φόβου.

Στη γη είμαστε όλοι προσωρινοί, φιλοξενούμενοι της ζωής και συγκαίτιοι με ανθρώπους, ζώα και φυτά. Πολεμώντας πληγώνουμε τα συναίσθημα των συνανθρώπων μας, τη φύση, καταστρέφουμε την ισορροπία, προξενούμε πόνο και θλίψη. Και όλα αυτά σε έναν πλανήτη που μετρά δισεκατομμύρια χρόνια ύπαρξης, αμέτρητη ανάπτυξη, τεχνολογική, βιοτική και ιδεολογική, έναν πλανήτη που βαδίζει γερά στον 21ο αιώνα, έναν πλανήτη αγανακτισμένο και κουρασμένο από τους πολέμους και τους θανάτους.

Ας σταματήσουμε να τον πονάμε. Ας ξεκαθαρίσουμε τα προβλήματα, ας απαλείψουμε τον πόνο, ας βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο για να ετοιμάσουμε το χώρο, καθαρό και ειρηνικό για την επόμενη γενιά, χωρίς πολέμους, χωρίς αιματοχυσίες. Ας κάνουμε το αύριο πιο γλυκό. Και είθε οι μέρες που θα έλθουν να είναι όλο ειρήνη και χαμόγελα. Πολλά και αληθινά χαμόγελα. Να χαμογελάτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Βέης, από την Αμμόχωστο της Κύπρου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΗΣ (Αμμόχωστος - Κύπρος):

Αξιόταμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, από κάθε μέρος του Ελληνισμού, εδώ και 29 ολόκληρα χρόνια ο Κυπριακός Ελληνισμός υποφέρει από τη βάρβαρη εισβολή του Ατάλα, η οποία έχει αφήσει πολλές αρνητικές συνέπειες σε όλο τον κυπριακό λαό, στους Ελληνοκυπρίους κατά κύριο λόγο, Τουρκοκυπρίους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους.

Με την κατάθεση του σχεδίου Ανάν στο τραπέζι των συνομιλιών και την οριστική ένταξη της Κύπρου, έκτοτε οι εξελίξεις, όσον αφορά την επίλυση του Κυπριακού, υπήρξαν ραγδαίες και βαρυσήμαντες. Σήμερα θα λέγαμε πως η επίλυση του Κυπριακού βρίσκεται σε κομβικό σημείο, αφού μέσω του σχεδίου Ανάν επιζητείται λύση το συντομότερο, ώστε μία ενιαία Κύπρος να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση το Μάιο του 2004, ενώ παράλληλα η Τουρκία καλείται να αποφασίσει, αν θα συμβάλει στην προσπάθεια επίτευξης λύσεως στο Κυπριακό, ώστε να επιδείξει πνεύμα συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το μέτρο της μερικής άρσης των περιορισμών στην ελεύθερη διακίνηση, το οποίο αναγκάστηκε ο Ντενκτάς να εφαρμόσει, πιεζόμενος από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και την Αμερική, ενήργησε τελικά ως καταλύτης, ώστε να καταρριφθεί ο μύθος του Ντενκτάς, πως Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι είναι αδύνατον να συμβιώσουν.

Είναι σημαντικό η Κυβέρνηση να βοηθήσει, ώστε το, κατά γενική ομολογία, πολύ καλό κλίμα που αναπτύχθηκε μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων να συνεχιστεί με κοινά προγράμματα, εκδηλώσεις, αλλά και συζητήσεις σε διακοινοτικό επίπεδο.

Ας εργαστούμε μεθοδικά, ώστε να μην περάσουν οι μεθοδεύσεις που επιχειρεί ο Ντενκτάς και η Άγκυρα για Αμμοχωστοποίηση του Κυπριακού.

Αυτό είναι δυνατόν να το πετύχουμε μόνο, αν δεν δεχθούμε την επιστροφή της περιφραγμένης περιοχής της Αμμοχώστου με ανταλλάγματα, όπως άρση του εμπάργκο στην εξαγωγή των τουρκοκυπριακών εμπορευμάτων από το λιμάνι της Αμμοχώστου.

Η μόνη κίνηση καλής θελήσεως, που μπορεί να κάνει η τουρκική πλευρά, είναι η επιστροφή της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της, χωρίς κανένα αντάλλαγμα.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο, που πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, είναι οι παράνομες εκλογές στα κατεχόμενα μεταξύ των υποστηριχτών του Ντενκτάς και του status quo, όπως ο υιός Ντενκτάς Κιέρογλου και των υποστηριχτών της λύσης, που είναι ως γνωστό η τουρκοκυπριακή αντιπολίτευση.

Από την πλευρά μας εμείς ελπίζουμε πως νικητής των ψευδοεκλογών θα είναι η τουρκοκυπριακή αντιπολίτευση, ούτως ώστε να μπορούμε να συζητάμε το Κυπριακό με ένα

συνομιλητή, που να εργάζεται εποικοδομητικά προς την επίτευξη λύσεως, όσο και αν αυτό φαντάζει δύσκολο εξ αιτίας της παρουσίας εποίκων, οι οποίοι ως γνωστό έχουν την πλειοψηφία στα κατεχόμενα.

Σε περίπτωση νίκης της τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης, το γάντι θα ριχτεί στην Τουρκία, η οποία θα κληθεί να αποφασίσει κατά πόσο θα βοηθήσει στην επίτευξη λύσεως, αφού είναι γνωστό πως η ευρωπαϊκή της πορεία εξαρτάται καθαρά από την επίλυση ή όχι του Κυπριακού, πράγμα το οποίο έχουν δηλώσει πολλοί Ευρωπαίοι ηγέτες, επανειλημμένα.

Όσον αφορά το σχέδιο Ανάν, πιστεύω πως αποτελεί μία καλή βάση διαπραγμάτευσης, όμως ως έχει δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει βάση επίλυσης του Κυπριακού, αφού παρουσιάζει κενά στη λειτουργικότητα και βιωσιμότητα.

Οι αλλαγές που θα πρέπει να επέλθουν, θα πρέπει να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου, ώστε να διασφαλίζονται οι τρεις βασικές αρχές του δικαίου, που είναι η ελευθερία της περιουσίας, της διακίνησης, αλλά και της εγκατάστασης.

Ας ελπίσουμε πως το σχέδιο Ανάν με τις αλλαγές αυτές, οι οποίες δεν θα αλλάζουν την όλη φιλοσοφία του περί ομοσπονδίας, θα καταστεί βιώσιμο και λειτουργικό, αλλά και δίκαιο, ώστε να αποτελέσει τη λύση του Κυπριακού, για το κοινό καλό όλων των νόμιμων κατοίκων της Κύπρου.

Επίσης, η Κυβέρνηση θα πρέπει να ζητήσει την ενεργότερη εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κυπριακό, για το λόγο πως δεν γίνεται οποιοσδήποτε πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δικαιούται να απολαμβάνει τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι πρόσφυγες να μην μπορούν να το πράξουν, αν και αυτοί είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στους εγκλωβισμένους της κατεχόμενης Καρπάσιος, οι οποίοι στερούνται κάθε δικαίωματος. Αν είναι δυνατόν να συμβαίνει κάτι τέτοιο, εν έτει 2003! Για εμάς αυτοί είναι ήρωες, αφού αρνούνται πεισματικά να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες, παρά τις καθημερινές προκλήσεις που δέχονται από το ψευδοκράτος.

Ας καταγγείλουμε σε κάθε αρμόδιο ευρωπαϊκό όργανο, όπως είναι η Ευρωβουλή, αλλά και στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές ομάδες, που είναι το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και η Ευρωπαϊκή Σοσιαλιστική Ομάδα, τις μεθοδεύσεις του Ντενκτάς, ο οποίος αρνείται πεισματικά να συγκατανεύσει στη λειτουργία της Νήσου Καρπάσου, με αποτέλεσμα όλη η οικογένεια του εγκλωβισμένου παιδιού να αναγκάζεται να έρθει στις ελεύθερες περιοχές. Αυτό είναι ντροπή και αίσχος να συμβαίνει και να στερούνται τα παιδιά του δικαίωματος μόρφωσης. Εδώ είναι απαραίτητη η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτά ήθελα να πω και να προτείνω, ευχόμενος παράλληλα

τη γρήγορη επίλυση του Κυπριακού και τη συνέχιση των εξαιρετικών θέσεων Ελλάδος-Κύπρου, γιατί πέραν πάσης αμφιβολίας έχει αποδεχθεί πως στις δύσκολες στιγμές του κυπριακού ελληνισμού η μητέρα-πατρίδα ήταν πάντα κοντά μας.

Τελειώνω με τους στίχους ενός συγκινητικού τραγουδιού για την αγαπημένη μας πόλη. «Χώμα που περπάτησα, γη που νοσταλγώ, χώμα που με ανάστησε, Αμμόχωστος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πόλεου Αρτεμης, από την Αμμόχωστο της Κύπρου.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΠΟΛΑΕΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, βαρέθηκα να ζω σε έναν κόσμο ψεύτικο, να κάνω το χαζό, να καθορίζουν κάποιοι άλλοι το μέλλον μου για εμένα χωρίς εμένα, ένα μέλλον όπως αυτοί θέλουν. Θέλω να καθορίζω εγώ και ο κάθε Κύπριος το μέλλον μου, το μέλλον αυτού του τόπου.

Στην Κύπρο παίζεται ένα πολύ βρώμικο παιχνίδι, όπου δυστυχώς παραβλέπονται οι σκέψεις, τα συμφέροντα και οι επιθυμίες του λαού. Πρόκειται για ένα παιχνίδι που όχι μόνο δεν υπολογίζονται χιλιάδες άνθρωποι, αλλά απ' ό,τι βλέπω εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των ξένων και μεγάλων δυνάμεων.

Είμαι σίγουρη ότι πολλοί είναι αυτοί που θα μου πουν ότι βρίσκομαι σε πολύ μικρή ηλικία και δεν μπορώ να έχω πολιτικές πεποιθήσεις, ούτε ξέρω ποιο είναι το ορθό και ποιο το λάθος, σχετικά με το Κυπριακό πρόβλημα. Ξέρω, όμως, αυτό που με πονά, αυτό που βασανίζει τον κάθε Κύπριο, εδώ και χρόνια.

Πάνε σχεδόν τριάντα χρόνια που, μετά τα τραγικά γεγονότα του 1974, η μικρή μας πατρίδα χωρίστηκε στα δύο. Ο κυπριακός λαός έκλαψε θρηγώνοντας για τους αδικοχαμένους, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το χώμα που γεννήθηκε, το χώμα που περπάτησε, το χώμα που έζησε, το χώμα που είναι θαμμένοι οι πρόγονοί του. Έχασε τις περιουσίες του, έχασε συγγενείς, φίλους, γνωστούς. Μία μικρή αξιοζήλευτη πατρίδα χωρισμένη στα δύο. Μία οδός, ένα δρόμος, κομμένος στα δύο. Ένα τείχος να χωρίζει μια γειτονιά. Πολλά τέτοια τείχη, πολλά συρματοπλέγματα να χωρίζουν το νησί μας.

Στο βόρειο τμήμα του νησιού μας τώρα βρίσκονται Τουρκοκύπριοι και στο νότιο οι Ελληνοκύπριοι. Τελικά έγινε αυτό που ήθελαν οι μεγάλοι και τρανοί. Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι έπεσαν θύματα των μεγάλων δυνάμεων, των Άγγλων, της Άγκυρας και του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Ο κυπριακός λαός, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, ήταν τα πρόβατα που επιτελούσαν οδηγίες των «Λύκων». Οι «Λύκοι» δημιουργούν εθνικιστές και από τις δύο πλευρές. Κατάφεραν να ζωγραφίσουν στα πρόσωπα της άλλης κοινότητας το πρόσωπο του διαβόλου. Με την πλύση εγκεφάλου που τους έκαναν, ο ένας πολεμούσε στον άλλον το

πρόσωπο του διαβόλου και όχι τον άνθρωπο, που γνώριζε εδώ και χρόνια.

Έτσι, τώρα κάθε ελληνοκυπριακή ή τουρκοκυπριακή οικογένεια έχει να διηγηθεί και μία τραγική ιστορία.

Δεν πονέσαμε μόνο εμείς αλλά και αυτοί. Δεν σκότωσαν μόνο αυτοί αλλά και εμείς. Κάποτε αυτοί οι άνθρωποι ζούσαν μαζί, δούλευαν μαζί, έτρωγαν ο ένας στο σπίτι του άλλου, κάθονταν στο καφενείο και έπαιζαν τάβλι, περνούσαν τις γιορτές μαζί. Τώρα αναγκάζονται να ζούνε χωριστά. Δεν λέω ότι δεν υπήρχαν και κάποιες συγκρούσεις. Υπήρχαν συγκρούσεις, ναι, αλλά συγκρούσεις που βιώνουμε καθημερινά. Αυτός δεν είναι λόγος, για να μην μπορούσαμε να ζήσουμε μαζί. Οι λαοί πρέπει να μάθουν να ζουν μαζί. Πώς μπορούν τα συρματοπλέγματα οι απαγορευτικές πινακίδες και τα βρώμικα τείχη να μπουν ανάμεσά μας;

Μην ξεχνάμε πως κάποτε παλεύαμε μαζί για το κοινό μέλλον της Κύπρου, είχαμε κοινή ιστορία. Όπως λέει και ο Κώστας Βάρναλης, «δεν είναι δίκαιο να σκοτώνονται οι λαοί για του αφέντη το ψωμί».

Η ισοπεδωτική αντίληψη και από τις δύο πλευρές, ότι ο άλλος είναι ο βάρβαρος, ο απολίτιστος, ο φανατισμένος, ο εχθρός, δεν είναι αντικειμενική. Ο διαχωρισμός του ανθρώπου με φυλετικά, θρησκευτικά ή εθνικά κριτήρια είναι συνταγή για την καταστροφή.

Οι εθνικιστές πρέπει να δουν το παρελθόν με ωριμότητα, να μην είναι φανατισμένοι. Ελληνοκύπριοι ή Τουρκοκύπριοι, πρέπει να βρούμε μια λύση στην οποία να δούμε το συμφέρον αυτού του τόπου, γιατί η Κύπρος δεν ανήκει μόνο σε έναν, ανήκει σε όλους μας. Ας μην είμαστε το μπαλάκι των μεγάλων δυνάμεων, ποτέ ξανά.

Πρόσφατα ο αδιάλλακτος κ. Ντενκτάς άνοιξε τα σύνορα που το καθεστώς του όρισε, πράγμα απίστευτο. Προσηγήθηκαν φυσικά κάποια μεγάλα συλλαλητήρια. Ο Κυπριακός λαός αγανάκτησε με τις συνθήκες που κυριάρχησαν. Φοβισμένος μην τον ριξουν, αφήνει ελεύθερη διακίνηση, αλλά με κάποιους όρους. Να παρουσιάσουμε τα διαβατήριά μας, να εκδίδουμε τη λεγόμενη βίβα πληρώνοντας το καθεστώς με 10 λίρες, λες και μπαίνουμε σε μια νέα χώρα. Έβ, αυτό δεν είναι λύση. Και όμως, τώρα ο κάθε πονεμένος πρόσφυγας, που νοσταλγούσε τόσο καιρό τους τόπους του, έχει την ευκαιρία να τους ξαναπερπατήσει. Να δουν τους Τουρκοκύπριους φίλους τους, γείτονές τους, να κλάψουν, να πουν τα δικά τους. Το ίδιο και με τους Τουρκοκύπριους. Το κλίμα που επικρατούσε στο ηρώι ήταν αδελφικό, ειρηνικό. Γέλια, χαρές, ελπίδες.

Τα μάτια βουρκώνουν, όταν πρώτα αντικρίζουν τους τόπους που γεννήθηκε ο πατέρας μου, οι παππούδες, οι γιαγιάδες μας, τους τόπους που μου περιέγραφαν τόσο καιρό. «Πάνω στην άμμο την ξανθή γράψαμε το όνομά της», όπως λέει και ένα τραγούδι. Ελευθερία στην Κύπρο μας. Με βρήκε το παράπονο. Αυτή η γη είναι δική μας, είναι όλων μας.

Πίσω από τα συρματοπλέγματα δεν υπάρχουν άνθρωποι να με βασανίσουν, να με φοβίσουν. Ήμουν με την ιδέα πως υπήρχαν. Πίσω από τα συρματοπλέγματα δεν είδα κανέναν διχασμένο να σκοτώσει και, όμως, νόμιζα πως υπήρχαν. Είδα ανθρώπους γεμάτους καλοσύνη, φιλόξενοι, όπως εμείς, με την ίδια τη συμπεριφορά τη δική μας. Χρόνια τώρα κάποιιοι μας φύτευαν ένα μύθο.

Ο Τούρκος ο κακός, ο Τούρκος που σκοτώνει, ο Έλληνας ο καλός, ο Έλληνας ο αθώος. Και, όμως, τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Οι Τούρκοι της Κύπρου δεν είναι εχθροί μας, είναι αδελφοί μας. Άλλος ο Τούρκος ο έποικος και άλλο ο Τούρκος ο Κύπριος. Είχαμε τώρα την ευκαιρία να το αποδείξουμε.

Βρισκόμαστε στο σημείο που η συζήτηση για την επαναπροσέγγιση είναι πιο επίκαιρη παρά ποτέ. Αλλά, όπως έγραψε ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, «για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολύ». Δεν αρκεί να λέω στον Τουρκοκύπριο ότι δεν κινδυνεύει από τον Ελληνοκύπριο, όταν το παρελθόν σχεδόν της κάθε οικογένειας έχει να διηγηθεί και μία τραγωδία. Πρέπει να τον πείσω. Χρειάζεται έμπρακτα να πείσουμε και να πειστούμε.

Πρέπει να διοργανώνονται πιο συχνά διακοινοτικές εκδηλώσεις. Πρέπει οι δύο κοινότητες να έχουν επικοινωνία με οποιοδήποτε τρόπο και τώρα με την τεχνολογική ανάπτυξη είναι πολύ εύκολο, μέσω διαδικτύου ή τηλεφώνου. Έτσι θα ξαναγαπηθούμε. Άνθρωποι είμαστε όλοι. Μπορούμε να έλθουμε κοντά και να πείσουμε ακόμα και τους εθνικιστές. Να σηκώσουμε το συρματοπλέγμα, μπορούμε. Να γκρεμίσουμε αυτό το τείχος, που έχουν χύσει ανάμεσά μας και δεν μας αφήνουν να γίνουμε ένα. Επιτέλους, πρέπει να ελευθερωθούμε και να δικαιωθούμε. Θέλω να σφίξω το χέρι σε έναν Τουρκοκύπριο και να του πω ότι δεν φταίνε μόνο αυτοί για ό,τι έγινε, αλλά και οι δύο πλευρές. Πιο σωστά, θα έλεγα ότι οι μόνοι που φταίνε είναι αυτοί οι μεγάλοι. Λύκοι, όμως, θα υπάρχουν όσο θα υπάρχουν πρόβατα, όπως λέει και το τραγούδι. Γι' αυτό και ο Κυπριακός λαός πρέπει να ενωθεί, να αποκτήσει δύναμη σαν μια γερή γροθιά, έτσι ώστε να αντιστέκεται σε όποιον προσπαθεί να επηρεάσει τη μικρή μας πατρίδα και τις σχέσεις της. Δε ζητάμε πολλά.

Απλά: Θέλουμε ειρήνη στην Κύπρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Καραβίνος, από τη Β' Αθήνας, έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΒΙΝΟΣ (Β' Αθήνας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές και συνάδελφοι, ακούμε συνέχεια από κάθε μέσο ενημέρωσης τις εξελίξεις που υπάρχουν σε όλο τον κόσμο καθημερινά, παραδείγματος χάρι πόλεμοι, πλημμύρες, καταστροφές, θάνατοι, πείνα, εξαθλίωση. Δεν μας λένε, όμως, πώς ξεκίνησαν όλα αυτά και τι μέτρα θα ληφθούν.

Ακούμε για τα θετικά αποτελέσματα της ένταξης της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακούμε για ευκολότερη εύρεση εργασίας, την ώρα που οι χώρες ανοίγουν διάπλατα τα σύνορά τους προς αναζήτηση του φτηνού εργατικού δυναμικού, που έχει ανάγκη για εργασία. Ακούμε για την ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων, τη στιγμή που για να περάσεις τα προϊόντα σε όλα τα τελωνεία ή θα περιμένεις πότε θα σαπίσουν ή θα πληρώσεις μια ολόκληρη περιουσία.

Μας λένε για το άνοιγμα νέων πόρων, την ώρα που μια από τις εκατοντάδες βόμβες τους ανοίγουν χιλιάδες τάφους σε χώρες μικρότερης ισχύς. Μας λένε για μια Ευρωπαϊκή Ένωση ειρήνης και φιλίας, την ώρα που όλοι ψάχνουν για νέες φλέβες πετρελαίου, για μεγαλύτερους πόρους ουρανίου, όχι για να αγοράσουν φάρμακα και τρόφιμα για τις χώρες που πεινάνε, αλλά για να μπορέσουν να αγοράσουν πυρηνικά και άλλα πυρηνικά και άλλα πυρηνικά.

Είχα διαβάσει σε ένα βιβλίο κάποτε μια φράση, που με ανατρίχιασε και με έκανε να θέλω να αντισταθώ και να αγωνιστώ για αυτόν τον πλανήτη. Ο τέτατος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει με ρόπαλα. Αυτό σημαίνει ότι τότε δεν θα υπάρχουν πυρηνικά, κράτη και χρήματα. Οι άνθρωποι τότε θα πολεμούν για το μέλλον τους και όχι για το παρελθόν ή τον αφανισμό τους.

Αυτό εμείς μπορούμε να το αποτρέψουμε ή έστω να το καθυστερήσουμε όσο γίνεται, για να μπορέσουμε να έχουμε όσο το δυνατόν καλύτερη ζωή. Μπορούμε να φωνάξουμε δυνατά ότι δεν θέλουμε να καταστρέφουν άλλο το μέλλον μας. Θέλουμε εμείς να δημιουργήσουμε ένα μέλλον ειρηνικό, πιο φιλικό, πιο ανθρώπινο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αξυπόλυτος Εμμανουήλ, από τη Β' Πειραιά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΞΥΠΟΛΥΤΟΣ (Β' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το να προβώ σε φλύαρους διαλόγους για γνωστά πράγματα το θεωρήσα περιττό. Όλοι εδώ ξέρουμε για ποια θέματα θα ασχοληθούμε, αφού, εξάλλου, γι αυτά γράψαμε.

Το θέμα που ασχολήθηκα εγώ, στην έκθεση για την επιλογή μου ως βουλευτής, ήταν ο πόλεμος στο Ιράκ. Παρόλο που έχω πολλά να πω πάνω σε αυτό το θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ αργότερα και για αρχή να πω κάποιες διαπιστώσεις μου, σχετικά με την εξωτερική πολιτική της χώρας μας.

Η θέση της χώρας μας απέναντι σε πολλά ζητήματα έχει συχνά διχάσει την κοινή γνώμη. Παρόλο που ο απλός πολίτης δεν γνωρίζει από διπλωματία, εκφράζει γνώμη και λανθασμένη τις περισσότερες φορές. Αυτό συμβαίνει, γιατί εμείς σαν πολίτες έχουμε επηρεαστεί πολύ από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπου μας δείχνουν αυτά που θέλουν να μας δείξουν και έτσι νομίζουμε ότι έχουμε μια σωστή άποψη. Σε αυτό έχει συμβάλει και το γεγονός ότι δεν έχουμε μια

κοινή εξωτερική πολιτική. Κάθε κυβέρνηση, ακόμη και κάθε διαφορετικός υπουργός, με διαφορετικά στελέχη-συνεργάτες, έχουν μια ξεχωριστή νοοτροπία και έτσι δεν μπορούμε να πούμε ότι η χώρα μας έχει μια κοινή εξωτερική πολιτική, την οποία υιοθετούν όλα τα κόμματα της Βουλής και εκφράζει απόλυτα την ελληνική κοινωνία, τα ελληνικά πιστεύω ή υποστηρίζει την ελληνική παράδοση.

Όλοι θα θέλαμε μια καλύτερη, πιο συνολική αντιμετώπιση των εξωτερικών ζητημάτων της χώρας μας. Πιο αποδοτικό θα ήταν να υπάρχει μια επιτροπή από Βουλευτές όλων των κομμάτων, που θα συνεδριάζει για τις θέσεις που θα παίρνει η Ελλάδα σε καυτά ζητήματα για την ανθρωπότητα και για την παγκόσμια πολιτική σκηνή. Τα μέλη καλό θα ήταν να ήταν μόνιμα, να έχουν ίση αξία και γνώμη με τους υπόλοιπους. Όλα τα κόμματα, που έχουν έστω και έναν Βουλευτή εκλεγμένο, να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στην επιτροπή με ίσο αριθμό μελών το κάθε κόμμα, έστω και αν τα μέλη δεν είναι εκλεγμένοι Βουλευτές. Ένα μέλος, επίσης, θα είναι ο εκάστοτε Υπουργός Εξωτερικών, όπου θα έχει ένα ρόλο στην επιτροπή, σαν αυτόν που έχει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στη χώρα μας. Αυτή η επιτροπή θα δώσει περισσότερη αξιοπιστία στις αποφάσεις μας, ως χώρα, απέναντι στα διεθνή θέματα.

Τέτοιες επιτροπές θα ήταν καλό να υπάρχουν και σε άλλα Υπουργεία, όπως το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και άλλα που δεν είναι αρμοδιότητά μας να συζητήσουμε εδώ.

Βλέπουμε πολλά θέματα εξωτερικής πολιτικής, αυτήν την εποχή, στο προσκήνιο, να πρωταγωνιστούν στα δελτία ειδήσεων και στον Τύπο. Πρόσφατο παράδειγμα είναι η αμφισβήτηση των ελληνικών συνόρων με την Τουρκία, η «ελεύθερη» είσοδος των Κυπρίων στα κατεχόμενα και άλλα, που θα ήθελα πολύ να ασχοληθώ, αλλά πρέπει να αναφερθώ στον πόλεμο του Ιράκ.

Νομίζετε ότι όλα τελείωσαν, ότι ο πόλεμος, που δεν μπορούσαμε να αποτρέψουμε τελικά, έχει σταματήσει ή ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχασαν τον κύριο σκοπό τους, δηλαδή να σκοτώσουν το Σαντάμ Χουσεΐν; Όποιοι πιστεύουν κάτι τέτοιο, κάνουν λάθος.

Όμως, ο πόλεμος δεν τελείωσε. Όλα αυτά που βλέπουμε ήταν απλώς μία μάχη. Ο αληθινός πόλεμος τώρα άρχισε, ο πόλεμος των Αμερικάνων ενάντια στη δημοκρατία, στην ελευθερία αυτής της περιοχής και ειδικά ενάντια στο λαό της Βαγδάτης. Ο πόλεμος δεν έχει σε καμία περίπτωση ως σκοπό το διωγμό του Σαντάμ ως δικτάτορα, παρόλο που εκλεγόταν συνεχώς στη χώρα του επί είκοσι χρόνια. Σκοπός τους ήταν ο έλεγχος των πετρελαίων της περιοχής και η υποταγή του πολιτισμού του Ιράκ στην αμερικάνικη βιομηχανοποιημένη κουλτούρα. Αυτό είναι καθαρή οικονομική εκμετάλλευση.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Εκτός όλων αυτών, οι Αμερικάνοι δεν έφεραν τη δημοκρατία και την ελευθερία στην περιοχή, όπως είχαν υποσχεθεί, αλλά αντίθετα, έγιναν αυτοί δικτάτορες του λαού του Ιράκ και ο κόσμος έχει αγανακτήσει.

Αφού οι Αμερικάνοι αποφασίζουν να επεμβαίνουν στα πολιτικά όλων των χωρών και έδιωξαν έναν εικοσαετή ηγήτη εκλεγμένο από το λαό του –δε μας ενδιαφέρει αν ήταν νόμιμη η εκλογή του- γιατί δεν κάνουν το ίδιο και στον Ντενκτάς, ο οποίος εδώ και τριάντα χρόνια είναι κατακτητής και δεν έχει κανένα δικαίωμα πάνω στην Κύπρο; Γιατί δεν τον διώχνουν;

Είναι απλό. Οι Ηνωμένες Πολιτείες ακολουθούν μία επεκτατική εξωτερική πολιτική τέτοια, ώστε να ελέγχουν όλον τον κόσμο. Αυτά που λένε στους λαούς είναι απλές δικαιολογίες, φτηνές, θα έλεγα.

Εκεί που θέλω να καταλήξω, κάνοντας νύξη αυτού του θέματος, είναι ότι εκεί που τους συμφέρει, οι Αμερικάνοι επιβάλλουν τη γνώμη τους και εκεί όπου δεν τους ενδιαφέρει, αδιαφορούν. Αδιαφορούν για το κυπριακό, αδιαφορούν για τους θαλάσσιους και εναέριους νόμους, όσον αφορά τα σύνορά μας, αλλά δε δηλώνουν άγνοια στο θέμα της Γιουγκοσλαβίας, στο θέμα του Αφγανιστάν και τώρα στο Ιράκ. Απλά βομβαρδίζουν.

Ποιος είναι ο επόμενος, κύριε Μπους; Η Συρία, η Κορέα ή εμείς; Βίμαστε κι εμείς μέσα στη λίστα σας; Πότε θα τελειώσει η αλαζονεία σας; Επιτέλους, θέλουμε λίγη ειρήνη. Μπορούμε να την έχουμε;

Πράγματι, είναι κρίμα για μία τέτοια υπερδύναμη να υπάρχουν τόσοι, που να θέλουν να έλθει η παρακμή της, ενώ μπορεί να παίζει σημαντικό ρόλο στην πρόοδο της τεχνολογικής ανάπτυξης προς όφελος της ανθρωπότητας.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι είμαστε κι εμείς υπό την επήρεια της αμερικάνικης πολιτικής και θέλουμε να τα έχουμε καλά μαζί τους. Όμως, μας επιβάλλονται και τους βρίσκουμε πάντα στο δρόμο μας, σε όποια ενέργεια και αν θέλουμε να προβούμε. Ας επαναστατήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανθή Κουρέα, από το Σίδνεϋ Αυστραλίας.

ΑΝΘΗ ΚΟΥΡΕΑ (Σίδνεϋ Αυστραλίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα πρώτα να σας ευχαριστήσω που μου δώσατε την ευκαιρία να παρευρεθώ στη Βουλή και να συμμετέχω στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας από Ελληνοκύπριους γονείς. Είμαι τώρα στη δεύτερα Λυκείου και όλα αυτά τα χρόνια περιμένω με λαχτάρα να ακούσω έστω και μία μικρή θετική εξέλιξη πάνω στο καυτό για μένα και την οικογένειά μου θέμα της απελευθέρωσης των κατεχόμενων εδαφών από τους Τούρκους κατακτητές και της επανένωσής τους με την υπόλοιπη Κύπρο.

Η μητέρα μου κατάγεται από την αρχαία και πανέμορφη Λάπηθο, που τώρα ανήκει στα κατεχόμενα. Έχω επισκεφθεί πέντε φορές την Κύπρο μέχρι τώρα και πάντα η επίσκεψή μου συνοδεύεται από την ελπίδα να δω αυτό το σύμβολο κατοχής να λείπει από τον τόπο μου. Το όνειρό μου είναι να τη γνωρίσω από κοντά ως νόμιμος κάτοικος της Κυπριακής Δημοκρατίας και όχι σαν τουρίστας.

Στον τελευταίο χρόνο έχουν σημειωθεί σημαντικές εξελίξεις στην Κύπρο, όπως η πρόσφατη ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η αναμενόμενη επανεξέταση της τουρκοκικής αίτησης για θετικό χρονοδιάγραμμα το Δεκέμβριο του 2004.

Αυτό που με προβληματίζει είναι, πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση θα εξετάσει την ένταξη μας χώρας, η οποία, πρώτον, εκ των πραγμάτων έχει υπό κατοχή το 40% μας χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, δεύτερον, καταπατά τις βασικές ανθρώπινες αξίες και δικαιώματα, που απαρτίζουν το Σύνταγμα των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Αυστραλία, που μεγάλωσα, είναι μία πολιτισμένη χώρα, στην οποία ζουν αρμονικά πάνω από εκατό διαφορετικές εθνικότητες. Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι, σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας, που βασίζεται σε δημοκρατικές αρχές. Γι' αυτό πιστεύω ότι κάτω από δημοκρατικές συνθήκες, η συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων είναι εφικτή. Το σχέδιο Ανάν μπορεί να αποτελέσει τη βάση για διάλογο, αλλά δεν εκφράζει τις δημοκρατικές αρχές των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι Κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Κύπρου πρέπει να συνεχίσουν τις προσπάθειες μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διεκδικήσουν την επιστροφή των κατεχομένων εδαφών και να χαρίσουν μία Κύπρο απελευθερωμένη, ενωμένη και δημοκρατική στη νέα γενιά Κυπρίων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Κλείνοντας πιστεύω ότι μετά από μακροχρόνιες διπλωματικές και πολιτικές διαδικασίες, αν δεν επιτευχθεί μία βιώσιμη λύση, που θα είναι συμβατή με τις δημοκρατικές αξίες των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ίσως τότε συμβεί το ανεπιθύμητο, δηλαδή ο πόλεμος, επειδή η ιστορία μας μας δίδαξε ότι η ελευθερία δεν χαρίζεται, αλλά κερδίζεται με αγώνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Κάγκαλου, από το Νομό Αργολίδος, έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΓΚΑΛΟΥ (Νομός Αργολίδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το σημαντικό είναι γνωστό και καθημερινό: στην τηλεόραση «παράθυρα», με ταυτόχρονη σύνδεση πλατειών και οδών, στούντο και πέντε καλεσμένοι, συνδεδεμένοι μεταξύ τους, αρχίζουν και σήμερα, μεταξύ των άλλων και για την παγκοσμιοποίηση. Εργάτης, αγρότης, πωλήτρια, δεν έχουν προσκαλεστεί,

γιατί μάλλον είναι αντιηλεοπιτικοί. Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές, λέει ο ένας. Θα είμαστε πολίτες όλου του κόσμου, λέει ο άλλος. Και ο πιο περισπούδαστος ρίχνει στο τραπέζι δισεκατομμύρια, τρισεκατομμύρια ευρώ ή δολάρια. Η συζήτηση διακόπτεται. «Κολλημένος με τη μπάλα», «κολλημένος με τα κέρδη». Και μετά συνεχίζεται.

Όλα βαίνουν καλώς, είναι ακίνδυνα και σε καμία περίπτωση δεν βλάπτονται οι θεομοί. Οι συζητούντες ξέρουν πιο πολλά από μένα και δεν μπορώ να τους παρακολουθήσω. Έτσι, πελαγωμένη, αλλάζω κανάλι και ψάχνω για αγροκτήματα και δυστυχημένους ανθρώπους. Δεν είδα το τέλος της εκπομπής, αλλά είμαι σίγουρη ότι θα έχουν όλοι συμφωνήσει σχεδόν σε όλα, εκτός ίσως από κάποιον «γραφικό». Η εκπομπή εκπλήρωσε την αποστολή της. Καληνύχτα, φίλοι. Αυτός ο κόσμος δε θα αλλάξει ποτέ.

Κάποιοι, όμως, στη Γένοβα, στο Σιάτλ, στη Φλωρεντία, στο Πόρτο Αλέγκρε, στην Αθήνα, διαμαρτύρονται για τον κόσμο που φάχγεται, διαταράσσουν την κοινή ησυχία, φωνάζουν ότι ο πόλεμος δεν είναι αναπόφευκτος. Το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα. Είναι οι αναρχικοί, οι αλήτες, οι τρομοκράτες, οι περιθωριακοί, οι δυνάμεις του κακού. Αυτοί οι λιγοστοί αρχίζουν και προβληματίζουν την ελίτ. Είναι, λέει, τύποι, που φρενάρουν την πρόοδο ή την παγκοσμιοποίηση.

Ρωτώ, αρχίζω και ψάχνω και διαβάζω από το Ρουσσώ, ότι αυτός που πρώτος έφραξε ένα κομμάτι γης, σκέφτηκε να φωνάξει «αυτό το κομμάτι είναι δικό μου» και οι αφελείς τον πίστεψαν, αυτός είναι και ο ιδρυτής της κοινωνίας. Η ζωή κυλά. Παγκοσμιοποίηση. Οι προφήτες της προαναγγέλλουν ότι ένας νέος κόσμος γεννιέται, αρχίζει να οικοδομείται και όλοι θα ζούμε ειρηνικά, κάτω από τη φροντίδα κάποιων αγαθών ανθρώπων, με οικονομική ηρεμία, με ίσες ευκαιρίες, με δικαιομοίρασμα. Είναι μία νομοτέλεια. Οι τελάληδες της καθημερινά μιλούν για ελεύθερη αγορά, ελεύθερη διακίνηση προϊόντων, ελεύθερη διακίνηση πολιτών, ελεύθερη διακίνηση ιδεών, ελεύθερη διακίνηση μέσα σε έναν παράδεισο.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμιος Τράπεζα, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνδράμουν αποφασιστικά, ώστε να γίνουν πραγματικότητα τα όνειρά μου. Αν κάτι, βέβαια, δεν πάει καλά, υπάρχει και η «λεγεώνα» των κοινωνιολόγων και ψυχολόγων, που θα μελετήσουν και θα δώσουν λύση σε κάθε επιθυμία μου και πόθο! Είναι, όμως, έτσι τα πράγματα, όπως θέλουν να τα παρουσιάσουν; Η καθημερινή πραγματικότητα τους διαψεύδει.

Ανακάλυψαν τις δυνάμεις του κακού και του καλού και κάποιοι αυτοεξουσιοδοτήθηκαν ως δυνάμεις του καλού και έχουν δικαίωμα να ισοπεδώσουν χώρες. Αναλυτές αρθρογράφουν και προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει σύγκρουση πολιτισμών και, ξαφνικά, διαπιστώνουν ότι τους «γραβατωμένους» λαούς τους βοηθάει ο Θεός! Πρέ-

πει, λένε, να απαλλάξουμε τους λαούς από τη μπούργκα και τις μαντίλες. Πρέπει να επιβληθεί η δημοκρατία, να σταματήσουμε την τρομοκρατία. Τέτοια ακριβώς γελοία επιχειρήματα χρησιμοποίησαν και σε άλλες εποχές για τους Ινδιάνους και τους λαούς της Αφρικής οι απεσταλμένοι του δυτικού «Θεού»!

Η εξαθλίωση σκοτώνει κάθε χρόνο στον πλανήτη δέκα τέσσερα εκατομμύρια παιδιά. Και το ανήλικο παιδάκι της Αφρικής αμείβεται με ένα δολάριο την εβδομάδα, για να κατασκευάσει το παιχνιδάκι-δώρο, που συνοδεύει το χάμπουργκερ.

Οι πλούσιες χώρες κατηγορούν τις φτωχικές ότι δεν έχουν την κουλτούρα, για να ωφεληθούν από την παγκοσμιοποίηση. Καταστρέφουν μια χώρα και μετά ζητούν τη νομομοποίηση του Ο.Η.Ε.. Λένε «ναι» στις σφαγές στη Γιουγκοσλαβία και στο Αφγανιστάν και μετά κλαίνε για τις σφαγές στο Ιράκ. Μιλάνε για ειρήνη, για ελευθερία, ευημερία, ιδανικά, εθελοντισμό εν όψει της Ολυμπιάδας, ενώ έχει στηθεί χορός δισεκατομμυρίων. Ας σταματήσουν, λοιπόν, την υποκρισία, τις διαλέξεις και τις Συνόδους με την καθιερωμένη χαμογελαστή φωτογράφιση οι ισχυροί και ας δείξουν μια πραγματική ματιά στους φτωχούς και ανίσχυρους και να πάνε να τους τιμωρούν για τις «αμαρτίες» τους.

Ας σταματήσουν οι λαοί να θεωρούν τους εαυτούς τους ανίσχυρους και αδύναμους. Όλοι οι δυνατοί έχουν την Αχίλλειο πτέρνα. Πρόσφατα παραδείγματα, η Γένοβα, το Σιάτλ, όπου οι εκλεγμένοι, κατά τα άλλα, κοίταζαν αμήχανοι και στο τέλος αναγκάστηκαν να απομονωθούν.

Η φωτογραφία της Κιμ στο Βιετνάμ ήταν ικανή να ξεσκώσει θύελλα αντιδράσεων σε όλον τον κόσμο.

Είδαμε κατά την πρόσφατη εισβολή στο Ιράκ πόσο μετρούσαν την κοινή γνώμη και οι δύο.

Έξυπνες βόμβες! Όμως και οι ίδιοι οι αχαλίνωτοι πατρινοίκοι του χρήματος και του Θεού πέφτουν θύματα της υποτιθέμενης εξυπνάδας τους.

Ας σταματήσουν, τέλος πάντων, οι δημοσιογράφοι να υιοθετούν τις διάφορες στρατιωτικές επεμβάσεις και να ταυτίζονται και να παραλληλίζουν την προσπάθεια του χειρουργού για ζωή, με την προσπάθεια του χειριστή για θάνατο. Αξίζει περισσότερο να ασχοληθούμε με το διαμαρτυρόμενο κατά της φτώχειας και του πολέμου του απεργού πείνας, με τον αυτοκτονούντα δεκαοκτάχρονο Παλαιστίνιο, με τον αυτοπυρπολούμενο Ιταλό. Δειλοί ή ήρωες; Συμφωνούμε ή διαφωνούμε; Δύσκολη απάντηση. Κανένας δυνατός και καμία εξουσία δεν χάρισε ποτέ, μα ποτέ, την ελευθερία και την ευτυχία. Τα αγαθά αυτά κατακτούνται με αγώνες και θυσίες από τους ίδιους τους λαούς. Όσο και αν θέλουν οι επικοινωνιολόγοι και οι κάθε είδους λόγιοι να κοιμάμαι, θα παραμένω ξύπνια, για να μπορώ να ονειρεύομαι.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 15'.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Δίνω το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Ηλιόπουλο Γεώργιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συμμαθητές και σύνεδροι, είναι τιμή για μένα που σήμερα είμαι εδώ, ανάμεσά σας. Καθημερινά στον πλανήτη μας γνωρίζουμε νέες τεχνολογικές προόδους, που έρχονται να διευκολύνουν τη ζωή μας, κατασκευές που στοχεύουν στο να περιορίσουν την εργασία του ανθρώπου, μηχανήματα, που εξασφαλίζουν περισσότερο χρόνο ξεκούρασης και χαλάρωσης για τον άνθρωπο. Καθημερινά, όμως, στον πλανήτη μας αδιαφορούμε και για την τύχη των χωρών του Τρίτου κόσμου. Από τη στιγμή που εμείς έχουμε τα πάντα, όλα τα άλλα μας αφήνουν παγερά αδιάφορους. Κατά καιρούς πληροφορούμαστε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αμέτρητους θανάτους, ένα στοιχείο, το οποίο σίγουρα μας προβληματίζει, αλλά, δυστυχώς, δεν μας δραστηριοποιεί.

Γνωρίζουμε ότι σε πολλές χώρες του Τρίτου κόσμου ο θάνατος από την πείνα ή τη στέρση ενός εμβολίου είναι ένα σύνηθες φαινόμενο. Δυστυχώς, όμως, δεν αντιδράμε, απλά λυπούμαστε, τίποτα παραπάνω. Προσποιούμαστε ότι δεν τρέχει τίποτα, την ώρα που σε πολλές χώρες του Τρίτου κόσμου ο μόνος ήχος που ακούγεται είναι ο βήχας από τη φυματίωση και το κλάμα των ετοιμοθάνατων παιδιών. Εμείς έχουμε τα πάντα και, όμως αρνούμαστε να προσφέρουμε δωρεάν την υπερπαραγωγή μας στις τρίτες χώρες, αρνούμαστε να απαλλάξουμε τα κράτη αυτά από τα αιώνια χρέη τους. Η άγονη γη, οι θανατηφόρες επιδημίες, οι πόλεμοι, η έλλειψη ιατρικής περίθαλψης και πληθώρα άλλων παραγόντων στρέφουν τους λαούς του Τρίτου κόσμου στην προσφυγιά. Οι πρόσφυγες προσπαθούν να βρουν καλύτερες συνθήκες ζωής στις γειτονικές χώρες. Όμως, παρά τα αγνά τους συναισθήματα, έχουν αντιμετωπίσει το ρατσισμό, την περιθωριοποίηση και την εχθρότητα των ανθρώπων των περιοχών, στις οποίες εγκαθίστανται. Έτσι, πολλές φορές στοιβάζονται σε αξιοθρήνητους καταυλισμούς. Η ανάγκη για εργασία οδηγεί τα άτομα σε πλήρη συμβιβασμό και στην εκμετάλλευση, τα χρησιμοποιούν ως φθηνό εργατικό δυναμικό, δεν εργάζονται συγκεκριμένα ωράρια και εκτελούν άπειρες εργασίες, έναντι ελάχιστης αμοιβής. Είναι ντροπή, από ανθρώπους σαν και εμάς, που θεωρούνται πολιτισμένοι, να υπάρχει τέτοια εκμετάλλευση. Οι κυβερνήσεις των ανεπτυγμένων χωρών ξοδεύουν δισεκατομμύρια δολάρια για ειδικούς εξοπλισμούς, ενώ υποκρίνονται δακρύζοντας για τους πεινασμένους όλου του κόσμου. Γιατί, επιτέλους, δεν καταλαβαίνουν οι ισχυροί ότι με τα λόγια τους και τις ψυχολογικές εξάρσεις αυτού του είδους δεν γεμίζουν τα άδεια στομάχια των πεινασμένων του πλανήτη μας;

Γιατί τέτοια υποκρισία, τη στιγμή που θα μπορούσαμε όλοι μας να προσφέρουμε ένα φόρο, μικρό βέβαια, για την ενίσχυση αυτών των περιοχών; Αλλά, να μεν προβληματιζόμαστε, αλλά δεν δραστηριοποιούμαστε.

Πάνω από όλα απορώ γιατί σήμερα θεωρούμαστε προβληματισμένη ανθρωπότητα. Πώς; Με τους εκατοντάδες θανάτους; Με τα πυρηνικά όπλα; Αυτό σημαίνει τεχνολογική πρόοδος; Οι καταστροφές του τύπου Χιρσίμα και Ναγκασάκι; Άνθρωποι καθημερινά στην Αμερική πεθαίνουν από την πολυφαγία, ενώ κάποια παιδάκια στον Τρίτο κόσμο δεν έχουν νερό να πουν.

Τι θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει; Σε πρώτο στάδιο όλες οι οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες να δημιουργήσουν μία αερογέφυρα για τη συνεχή μεταφορά τροφίμων, φαρμάκων και άλλων αγαθών στις χώρες του Τρίτου κόσμου. Να αποφασίσουν, δηλαδή, να βοηθήσουν ουσιαστικά, χωρίς αντάλλαγμα, τις υποανάπτυκτες χώρες.

Ο Ο.Η.Ε., η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και οι υπερδυνάμεις να πάνον να είναι ευθυνόφοβοι. Να αποφασίσουν, δηλαδή, να βοηθήσουν ουσιαστικά, να αναλάβουν σημαντικές πρωτοβουλίες, για να δώσουν ένα τέλος στους αλλεπάλληλους θανάτους από πείνα, φτώχεια και αρρώστιες. Στις υποανάπτυκτες χώρες να ενισχυθεί το παραμελημένο και σχεδόν ανύπαρκτο εκπαιδευτικό σύστημα. Να αναλάβει, επιτέλους, ο Ο.Η.Ε. να μορφώσει τους λαούς της Αφρικής.

Επιπροσθέτως, οι διεθνείς φιλανθρωπικές οργανώσεις να δραστηριοποιηθούν ακόμα περισσότερο. Ιδίως οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα να βοηθήσουν αυτές τις χώρες με ιατρικά προγράμματα. Πολλοί από τους καλλιτέχνες, καθώς και τους πνευματικούς ανθρώπους θα πρέπει, επιτέλους, να δείξουν τον ανθρωπινό χαρακτήρα τους. Καιρός είναι να διοργανωθούν πολιτιστικές εκδηλώσεις αγάπης με στόχο τη βοήθεια των αρρώστων παιδιών και γυναικών του Τρίτου κόσμου.

Και, επιτέλους, οι οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες να πάνον να εκμεταλλεύονται τους λαούς αυτούς. Μπορούν κάλλιστα να κάνουν επενδύσεις στα μέρη εκείνα, δημιουργώντας έτσι θέσεις εργασίας εκεί και αφήνοντας περιθώρια οικονομικής ανάπτυξης στις χώρες αυτές.

Τα μηνύματα, όμως, από το σύγχρονο κόσμο είναι καταθλιπτικά. Τα προβλήματα που μαστίζουν τις χώρες του Τρίτου κόσμου δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν από διεθνείς φιλανθρωπικές, μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, που συνεχώς εκπέμπουν αγωνιώδεις εκκλήσεις για αποστολή τροφίμων και φαρμάκων προς όλες τις κυβερνήσεις των πλούσιων χωρών.

Μόνο με τις πρωτοβουλίες του Ο.Η.Ε., της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπερδυνάμεων είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της πείνας στον κόσμο. Όλοι μας πρέπει να δραστηριοποιηθούμε, όχι να παραμένουμε παθητικοί θεατές. Τα άδεια στομάχια των πεινασμένων δεν γεμίζουν με συναισθήματα αδελφικής αλληλεγγύης και κροκοδείλια δά-

κρουα. Οι λαοί του Τρίτου κόσμου δεν έχουν ανάγκη τον οίκο μας, αλλά τις πράξεις μας και ειλικρινά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι θάνατοι αυτών των ανθρώπων ντροπιάζουν εμάς τους ίδιους και το σύγχρονο πολιτισμό μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χατζαρά Βιρήνη, από το νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΤΖΑΡΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, αφιερώνω αυτήν την εργασία στον αιώνιο Έφηβο Αντώνη Σαμαράκη, που ήθελα τόσο να γνωρίσω, καθώς, επίσης, και στο Λύκειο Βόνιτσας.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με κάποιους στίχους του ποιητή Αναγνωστάκη: «Τότε θυμάσαι που μου λες, ετέλειωσεν ο πόλεμος. Όμως, ο πόλεμος δεν τέλειωσε ακόμα. Γιατί κανένας πόλεμος δεν τέλειωσε ποτέ».

Θυμάμαι εκείνη τη νύχτα, ξημερώματα, λίγο πριν την επίθεση στο Ιράκ, που περιμένα με αγωνία ένα θαύμα: Η αυτοαποκαλούμενη προστάτιδα της δικαιοσύνης, Αμερική, να ακούσει την έκκληση ολόκληρης της υψηλής και να μην πραγματοποιήσει τα σχέδιά της, ένα θαύμα που δεν επρόκειτο να συμβεί.

Έτσι κηρύχθηκε για πολλοστή φορά πόλεμος στην ανθρωπότητα, που μπορεί φαινομενικά να έληξε, όμως στις καρδιές όχι μόνο του πολύπαθου Ιρακινού λαού, αλλά και στις δικές μας έχουν εγκατασταθεί εικόνες φρίκης, τρόμου και θανάτου.

Μια εικόνα, λένε, αξίζει όσο χίλιες λέξεις. Παρόλα αυτά θα ήθελα για τις συγκεκριμένες εικόνες να μιλήσω. Με λίγες λέξεις, ίσως άκομψα στοιβαγμένες, που, όμως, αποτελούν τη δική μου απάντηση στον πόλεμο και τον ακρωτηριασμό αρχικά του σώματος και έπειτα της ψυχής.

«Είναι περίεργες ετούτες οι βραδιές, μηνύματα γεμάτες. Το φεγγάρι αλλόκοτο φωτορραγεί. Ένας νεκρός που περπατά, που περιμένει, αιμορραγεί. Αιμορραγώ, αιμορραγούμε. Κοίταξα τον ουρανό και μετά τον άντρα, που έχει αιώνια το βλέμμα του στραμμένο στο απέραντο. Για μια στιγμή έπαυα να φοβάμαι το θάνατο που караδοκεί, που παραμονεύει στις γωνίες, το θάνατο που έρχεται από ψηλά. Το ερυθριάζον φως, που με τυφλώνει, δεν είναι δικό σας. Πηγάζει από το αίμα μιας γυναίκας, που έμεινε αιώνια αγκαλιά με το παιδί της». Ψάχνω εικόνες που να περιγράφουν την παρανοϊκή λογική ενός θανάτου που δεν αποφασίστηκε από εκείνον. Ψάχνω την αιτία μέσα στις αφορμές, την ισοτιμία της ψυχής. Υπάρχουν, άραγε, λόγια για τον άρρητο πόνο, εικόνες για τον αθέατο καημό; Σώματα αυτών έπρεπε να σωριάζονται, ψυχές σύρριζα να φλέγονται και η θαμνή αχλύς που απλώνεται κάνει τη φλόγα της επανάστασης τη μόνη αλήθεια, για την οποία ζω, ζούμε, τη μόνη προοπτική για δικαιοσύνη.

Η θηριωδία στο Ιράκ ξύπνησε μέσα μας αυτό που ως τώρα βρισκόταν σε λήθαργο: τον άνθρωπο, και μας έδωσε να

καταλάβουμε πως στη σημερινή εποχή δε γίνονται θαύματα. Τίποτα δεν χαρίζεται. Τα πάντα κατακτώνται με αγώνες και θυσίες. Ακόμη και δικαιώματα, όπως η ισότητα, ο σεβασμός, η ελευθερία, που είναι σύμφυτα με το ανθρώπινο γένος, πρέπει να τα ξανακερδίσουμε.

Πώς, όμως, θα γίνει αυτό; Μόνο με αδυσώπητη και συνεχή πάλη δια βίου κατά των ληστρικών επιδρομών. Οι λαοί είναι στην ουσία υποχρεωμένοι πια να ορθώσουν το ανάστημά τους με πρωτοστατούντες εμάς, τους Έλληνες, που η ιστορία μας είναι διάσπαρτη από αγώνες για την ελευθερία. Τον χρωστάμε αυτόν το ξεσηκωμό ενάντια σε όλα αυτά τα ανθρωποειδή καθάρματα, που παραβιάζουν σήμερα κάθε έννοια του διεθνούς δικαίου. Το χρωστάμε σε όλους αυτούς που θυσιάστηκαν, για να γίνει ο κόσμος λίγο καλύτερος, για να δούμε, επιτέλους, όλα αυτά τα ανθρωπόμορφα κτήνη να λογοδοτούν για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Τέρμα τα ψέματα! Έχουμε πόλεμο ενάντια σ' αυτούς που θέλουν να άρχουν, να κατέχουν, να πλουτίζουν πάνω σε πτώματα ανθρώπων, να ισοπεδώνουν καθετί που δεν τους μοιάζει, ενάντια σ' αυτούς που από τρόμο σπέρνουν το θάνατο. Δεν θα νικήσουν! Γιατί μονάχα εμείς έχουμε τη δύναμη. Είμαστε η ανθρωπότητα, ενώ αυτοί η απαθρωπιά. Αρκεί να προτάξουμε τη ματιά ενάντια στην τύφλωση, την ποίηση ενάντια στην αδιαφορία, την καρδιά των λαών, που είναι πιο πλατιά από όλη την οικουμένη. Γιατί όσο η Πολιτεία διστάζει να αναστηθεί, τόσο οι εκάστοτε τύρανοι θα εκτείνονται στον καιρό. Η δύναμή τους είναι ο φόβος μας.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα τα πολλά μας χέρια να ενωθούν, να αντισταθούμε σ' αυτούς που περιφρονούν το καθετί που δεν τους μοιάζει, που προσπαθούν να ισοπεδώσουν τον κόσμο, για να τον φέρουν στα μέτρα τους. Ας κηρύξουμε πόλεμο στον πόλεμο. Ας αντιταχούμε εμείς, που πιστεύουμε στο δικαίωμα στη ζωή, σ' αυτούς που πιστεύουν στο δικαίωμα να σκοτώνουν.

Οι αλλαγές πρέπει να ξεκινήσουν από την παιδεία. Το σχολείο επιβάλλεται να είναι φορέας ουσιαστικής και όχι στείρας γνώσης, να οξύνει την κριτική σκέψη, έτσι ώστε να μπορούμε να καταλάβουμε τι θα αλλάξουμε και τι θα αφήσουμε ίδιο σ' αυτόν τον κόσμο. Και το κυριότερο; Πρέπει να έρθουμε όλοι προ των ευθυνών μας. Αν αυτοί που σκοτώνουν κοιτάζουν κατάματα τα παιδιά που υποφέρουν, θα αντέξουν, άραγε, το βάρος των πράξεών τους; Γιατί ο καθένας μας μπορεί να απαλλαγθεί από το οτιδήποτε, όχι όμως από το βάρος της ευθύνης. Δεν ήρθε, επιτέλους, ο καιρός να πάρουμε πίσω ό,τι μας ανήκει; Η δικαιοσύνη, η ισότητα, η ελευθερία, δε μας κληροδοτήθηκαν από την αρχή της ύπαρξής μας;

Στέκομαι εδώ και απευθύνομαι στον κάθε «κύριο» Μπούς, σε όλους τους κολαούζους του, σε όλους αυτούς που προσπαθούν να μας εξαπατήσουν με τα γλιθια παραμύθια

και τις κάλπικες δικαιολογίες τους: Αυτόν τον πόλεμο δεν θα τον κερδίσετε και σύντομα θα δικαστείτε για κάθε παιδί που πόνεσε, για κάθε μάνα που υπέφερε, για κάθε άνθρωπο που καταδικάστηκε σε δυστυχία, για κάθε άδικη σταγόνα αίματος που χύθηκε. Και όσο για την ετυμηγορία, από εμάς, τουλάχιστον, έχετε ήδη καταδικαστεί.

Και ρωτώ τον καθένα από τους μεγάλους: Πού μας αφήνετε; Με τι μούτρα μας χαρίζετε έναν κόσμο, όπου το φέμα οργιάζει, η βλακεία προσβάλλει τη νοημοσύνη, έναν κόσμο που πάει να σκύψει; Τον θέλουμε όρθιο, για να μπορούμε να ατενίζουμε με σιγουριά το μέλλον, να ζούμε, όπως μας αξίζει και να ονειρευόμαστε. Και αν δεν έχετε τη δύναμη να τον αλλάξετε, διδάξτε εμάς, τους κληρονόμους του σήμερα, πώς να σας ξεπεράσουμε, πώς να μπούμε μπροστά. Αφυπνίστε μας, δίνοντάς μας πιο αληθινή παιδεία, πιο ειλικρινή ενημέρωση, πιο επαναστατικό φρόνημα, για να γκρεμίσουμε ό,τι έχει κτιστεί σαθρό, να κάνουμε τον κόσμο λιγάκι καλύτερο και πλουσιότερο σε ανθρώπους. Είμαστε πρόθυμοι να υπηρετήσουμε τα όνειρα του αύριο, ακόμη κι αν αυτά αύριο είναι διαφορετικά. Είμαστε έτοιμοι να τα κληρονομήσουμε, ακόμη κι αν μοιάζουν χίμαιρες. Το σήμα σας περιμένουμε, εσάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δίνουμε το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Νικόλαο Χρυσόπουλο, από τη Μελβούρνη της Αυστραλίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Μελβούρνη Αυστραλίας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, η προσφυγιά είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα, το οποίο επηρεάζει εκατομμύρια ανθρώπους.

Εμείς ζούμε σε μια πολυεθνική κοινωνία και έχουμε μάθει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλο. Υπάρχουν άτομα από όλα τα μέρη της γης που ελεύθερα μπορούν να συνεχίσουν να τηρούν τα ήθη και έθιμά τους, να έχουν τη θρησκεία τους και να μιλούν τη γλώσσα τους. Πολλοί πήγαν στην Αυστραλία, για να ξεφύγουν από τη βία, ή η μετανάστευσή τους εκεί ήρθε ως αποτέλεσμα πολέμου.

Σήμερα βλέπουμε το πρόβλημα των προσφύγων να είναι και πάλι επίκαιρο. Άτομα από τις στέπες της Ασίας φεύγουν, καταδιωγμένοι από τις άσχημες συνθήκες ζωής στις χώρες τους. Παρακολουθούμε τα συμβάντα στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ.

Εμείς, που είμαστε κάτοικοι ανεπτυγμένων χωρών, έχουμε την ευθύνη να προσέχουμε και να βοηθούμε τους πρόσφυγες και τους αιτούντες άσυλο, που έρχονται από χώρες πληγωμένες από τον πόλεμο και τη δυστυχία. Έχουμε την υποχρέωση να δώσουμε σε αυτούς μια δεύτερη ευκαιρία να ξαναρχίσουν τη ζωή τους σε χώρες γεμάτες ελπίδες.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών υπογραμμίζει ότι τα βιομηχανικά ανεπτυγμένα κράτη πρέπει να έχουν περισσότερη ευθύνη να προστατεύουν τους πρόσφυγες και να δώσουν άσυλο στους αιτούντες.

Όμως, χώρες σαν την Αυστραλία αρνούνται να δεχθούν τους πρόσφυγες και τους κλειδώνουν σε κέντρα κρατήσεως, μέχρι να αποφασίσει η Κυβέρνηση τι θα απογίνουν. Εν τω μεταξύ οι περισσότεροι πρόσφυγες πηγαίνουν στις φτωχές χώρες και άλλες εκατοντάδες περιμένουν έξω στα καράβια και στους ωκεανούς του κόσμου.

Η Αυστραλία είναι η μόνη δυτική χώρα, που κρατάει τους πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, την ώρα που επεξεργάζονται τις αιτήσεις τους, για να τους αφήσουν να μπουκ μέσα στη χώρα. Αυτό με ενοχλεί, γιατί ζω σε μια χώρα που λέει ότι είναι καλόκαρδη σε όσους μπαίνουν στα σύνορά της. Επίσης, η Κυβέρνηση νομίζει ότι σε αυτήν την περίπτωση οι πρόσφυγες είναι ο κίνδυνος, ενώ στην πραγματικότητα αυτό προσπαθούν να αποφύγουν και οι ίδιοι οι πρόσφυγες.

Μέσα από αυτά τα κέντρα κρατήσεως οι πρόσφυγες και οι αιτούντες άσυλο αντιμετωπίζονται σαν εγκληματίες. Από αυτούς που είναι κλειδωμένοι μέσα σε αυτά τα κέντρα έχουν βγει πολλά παράπονα. «Ξάπλωνα στο κρεβάτι και είχα νευρικότητα σκεφτόμενος τι θα γίνει με εμάς», λέει ο ένας. «Ενοχλήθηκε ο ύπνος μας από τους φρουρούς που μας κάνουν έλεγχο κάθε βράδυ», λέει ένας άλλος. Ακόμα ακούμε στις ειδήσεις και διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι οι πρόσφυγες αρχίζουν απεργίες πείνας και ράβουν τα χείλη τους, εξαιτίας της μεταχείρισής τους από τους φρουρούς. Από αυτά τα στοιχεία καταλαβαίνουμε ότι αυτοί οι αθώοι άνθρωποι φοβούνται για την ίδια τους τη ζωή σε αυτά τα κέντρα.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι με το να δεχθούμε πρόσφυγες στις χώρες μας έχουμε κάποια θετικά στοιχεία:

Πρώτον, υψώνουμε τις θέσεις μας στη διεθνή κοινότητα. Θα δείξουμε στον κόσμο ότι είμαστε ανεκτικοί. Όμως, για να γίνει αυτό πρέπει να είμαστε πιο δίκαιοι και να έχουμε ανθρωπιά. Υπάρχουν και άλλες λύσεις, που είναι βασισμένες στην κοινότητα, όπως, για παράδειγμα, ένα σύστημα εγγύησης.

Δεύτερον, η οικονομία θα καλυτερεύσει. Υπάρχει ζήτηση από το λαό για διάφορα προϊόντα και υπηρεσίες, κάτι που αυξάνει το ποσοστό της εργασίας. Εάν δεν έχει δουλειά στην πόλη, υπάρχουν ευκαιρίες να δουλέψουν σαν γεωργοί στα χωράφια και στις φάρμες. Όταν οι πρόσφυγες βρουν δουλειά, θα έχουν την ευκαιρία να μοιράζονται ένα καλό μερίδιο του πλούτου της οικονομίας.

Τρίτον, με βάση το κοινωνικό επίπεδο, οι πρόσφυγες εμπλουτίζουν την κουλτούρα. Η ιστορία μας έχει δείξει ότι οι πρόσφυγες συνεισφέρουν στην κοινωνία, εισάγοντας καινούργιες κουζίνες, γλώσσες, θρησκείες και διαφορετικά ήθη και έθιμα. Μας βάζουν σε καλύτερη θέση, ώστε να μπορούμε να κατανοούμε και να επικοινωνούμε με άλλες εθνικότητες και κουλτούρες.

Τέλος, πρέπει να αναρωτηθούμε, τι ακριβώς θα κάναμε

εμείς σε τέτοια περίπτωση. Πώς θα αισθανόμασταν εμείς, εάν αποκλειόμασταν από την πατρίδα μας για λόγους ράτσας ή θρησκείας και καταλαβαίναμε ότι η χώρα που πιστεύαμε ότι ήταν το καλύτερο καταφύγιο, για να γλιτώσουμε από τη βία, αρνιόταν να μας δεχθεί.

Καλύτερα να μην πούμε όχι στους πρόσφυγες. Καλύτερα να τους δείξουμε την ευπρέπιά μας, την ανθρωπιά μας και την καλοσύνη μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δίνουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Ειρήνη Ρεντζέπη, από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΕΙΡΗΝΗ ΡΕΝΤΖΕΠΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές.

Με λένε Ειρήνη. Κάποιος ποιητής παλιός, Μπέρτολντ Μπρεχτ το όνομά του, έγραψε κάποτε σε ένα από τα ποιήματά του: «όσο γίνονται πιο πολλοί αυτοί που υποφέρουν τόσο πιο φυσιολογικά φαίνονται και τα βάσανά τους».

Πόσο αληθινό και πόσο επώδυνο αλήθεια να το επαληθεύει η ανθρωπότητα, μια στην Κορέα, μια στο Βιετνάμ, την άλλη στο Αφγανιστάν, στο Κόσσοβο, στο Ιράκ. Μόλις χθες στο Ιράκ. Και ένας μεγάλος φόβος συμπυκνωμένος σε ένα μικρό ερώτημα: Αύριο πού; Και η εξελιγμένη ανθρωπότητα, καθισμένη στον άνετο καναπέ της να παρακολουθεί και να φιλοσοφεί περί ειρήνης και πολέμου. Συζητήσεις στα κανάλια, τοποθετήσεις ειδικών και μη ειδικών πάνω στο θέμα, απευθείας συνδέσεις με τα πεδία του πολέμου και παντού το τεράστιο ψέμα των δυνατών, ότι μπορεί ο πόλεμος να γίνεται, για να φέρει την ειρήνη.

Μέρες το σκεπτόμουνα αυτό. Αλήθεια των καιρών ή το μεγάλο ψέμα αυτών που κυβερνούν τη γη; Συζητήσεις με φίλους και γονείς, με γνωστούς, δελτία των επτάμισι, πρωτοσέλιδα εφημερίδων, δεν μπορεί σκεπτόμουν: Αν αυτοί οι πόλεμοι γίνονται με βιτρίνα ένα μεγάλο ψέμα, κάπου στηρίχτηκαν αυτοί που κάνουν τον πόλεμο και νομίζουν πως μπορούμε να τους πιστεύουμε. Το σχεδίαζαν καιρό. Πόνταραν στην επανάστασή μας, στη βολή και στην άνετη ζωή μας. Έκαναν δημοσκοπήσεις και έρευνες. Φόβισαν με τον μπαμπούλα της τρομοκρατίας. Το δίδαξαν στα σχολεία. Έβαλαν τους επιστήμονές τους να μιλήσουν. Το έκαναν ταινίες, τραγούδια, τρόπο ζωής. Και όλοι τους βοηθήσαμε, κάνοντας τα τελευταία χρόνια κυρίαρχη τη λογική «ό,τι δε με αγγίζει, δε με αφορά».

Ε, ναι, λοιπόν. Οι δυνατοί αυτής της γης μας έχουν πουλήσει ένα ψέμα για αλήθεια. Το ψέμα ότι όλοι εμείς οι απλοί άνθρωποι είμαστε ηττημένοι. Εμείς, εσείς, όλοι. Και όμως, έκαναν λάθος. Γιατί όλοι όσοι σκέπτονται ότι είναι δυνατός και αναγκαίος ένας κόσμος, όπου η ειρήνη, η ελευθερία, η ισότητα και η δικαιοσύνη θα πάνε να είναι ζητούμενα στα ονειράτα των ποιητών και θα έλθουν να κατοικήσουν μαζί μας, δεν ηττήθηκαν. Οι μάσκες έπεσαν και ο Σαίξπηρ, χρό-

νια πριν, μοιάζει να περιγράφει τους πραγματικούς σκοπούς τους. Χρυσάφι, κίτρινο γυαλιστερό, ακριβό χρυσάφι. Τόσο από αυτό που κάνει το μαύρο άσπρο, το άσχημο ωραίο, το άδικο δίκαιο, το χυδαίο ευγενικό, το παλιό νέο, τη δειλία αντρεία. Θεοί, γιατί αυτό;

Και το κατάλαβαν αυτό οι λαοί του κόσμου και πλημμύρισαν τους δρόμους της γης. Και όσο και αν οι δυνατοί, κρύβοντας τις αληθινές προθέσεις τους και παραπλανώντας τους, προσπάθησαν να τους κάνουν θεατές στο έργο που εκείνοι είχαν επιλέξει να ανεβάσουν, είδαμε από άκρη σε άκρη της γης, σε Ευρώπη και Αμερική, σε Ανατολή και Δύση, άντρες και γυναίκες, άσπρους και μαύρους και κυρίως νέα παιδιά να διαδηλώνουν ενάντια στον πόλεμο. Και δεν ήταν λίγοι. Ποτάμι ήταν, πλημμύρα. Ένας κόσμος ολόκληρος, της ειρήνης, του μόχθου, της εργασίας, που έμοιαζε να λέει «λοιπόν, τι έχουμε να χάσουμε;». Τίποτε άλλο εκτός από το φόβο, την ανασφάλεια για το αύριο, την ανεργία, την αγωνία για το μέλλον, τους εφιάλτες, για όσους άδικα σκοτώνονται κάθε μέρα στη γη.

Γιατί να μείνουμε μόνο η γενιά του καναπέ, του PC και του ηλεκτρονικού υπολογιστή; Γιατί να μην προσπαθήσουμε να γράψουμε και εμείς μόνοι μας το μέλλον μας; Γιατί, τι είναι η ειρήνη; Μήπως έπαψε να είναι το χαμόγελο της μάνας ή ένα καρβέλι ψωμί στο τραπέζι του κόσμου;

Εμείς επιμένουμε μαζί με το Ρίτσο. Τίποτε άλλο δεν είναι η ειρήνη, μόνο αυτό. Πώς να τους πιστέψουμε, λοιπόν, όταν τον καθημερινό μόχθο των πολιτών τους τον μετατρέπουν σε βόμβες και πυρηνικά, όταν ασυλλόγιστα σκορπίζουν το θάνατο όχι μόνο στις «παράπλευρες απώλειες», όπως κατονομάζουν τους αμάχους, αλλά και όταν προετοιμάζουν αργά αλλά σταθερά, το θάνατο της ίδιας της γης, χωρίς να σκέπτονται καθόλου πως τούτη είναι το μεγάλο σπίτι όλων μας; Πώς να τους πιστέψουμε, όταν δε σέβονται την εδαφική ακεραιότητα των άλλων λαών, όταν λένε πως θα τους φέρουν την ευημερία, ξεχνώντας πως ούτε στους ίδιους τους τους λαούς δεν την έχουν εξασφαλίσει για όλους; Πώς να δικαιολογήσεις ότι, λίγο πριν το 2004, πεθαίνουν παιδιά από έλλειψη φαρμάκων στις περιοχές που ανακαλύφθηκαν τα φάρμακα;

Και αν όλα γίνονται για να πλουτίσουν κάποιοι, που τα όπλα τους θέλουν να πουλήσουν, που την κατεστραμμένη χώρα προς όφελός τους θέλουν να ξαναχτίσουν, με συμβόλαια υπογεγραμμένα με το αίμα των αμάχων, που η μυρωδιά του πετρελαίου τους υπνωτίζει και που βλέπουν τον κόσμο ολόκληρο σαν μία μεγάλη αποικία, εμάς τι μας απομένει; Μόνο ένας δρόμος: Ευαισθητοποίηση στα μεγάλα και κοινά προβλήματα του κόσμου, προβληματισμός και κριτική αποψη απέναντι σε κάθε σκέψη, διεκδίκηση δημοκρατικής αγωγής στο σχολείο, παρακολούθηση της επικαιρότητας και της πολιτικής, με την ευρεία έννοια, για τη διαμόρφωση άποψης,

έτσι που να πάψουμε να βλέπουμε τα πράγματα συμπερονολογικά, που να ξεφύγουμε από τον μικρόκοσμο μας, που να απαλλαγούμε από την υποκρισία των μεγάλων, έτσι ώστε να μην προσφέρουμε καθημερινά νέα μέλη στην κοινωνική περιθωριοποίηση, για να γίνουμε πολίτες του κόσμου και να ετοιμαστούμε σωστά, όχι σαν θεατές, αλλά πρωταγωνιστές της ενήλικης ζωής μας.

Μην νομίζετε πως όλα αυτά είναι καινούρια. Η ιστορία ξαναγράφεται, αλλά κανέναν δε διδάσκει. Και αυτός ο ποιητής που λέγαμε, ο Μπρεχτ, χρόνια πριν –μη νομίζεις– χωρίς να έχει την τιμή να γνωρίσει τους Μπους και Μπλερ, είπε: «Στεκόμουν πάνω σε ένα λόφο και είδα το παλαιό να πλησιάζει, μα ερχόταν σαν νέο και η πομπή συνέχιζε να προχωράει μέσα στη νύχτα. Μα, αυτό που πήρανε για χάραμα ήταν το φως από της φωτιάς τον ουρανό και η κραυγή «φτάνει το νέο, χαιρετίστε το νέο» πιο εύκολα θα ακουγόταν, αν όλα δεν είχαν πειγεί μέσα στις ομβροπτώσεις των όπλων».

Εμείς οι νέοι άνθρωποι ζητούμε να μην έχει η χώρα μας καμία εμπλοκή, με κανέναν τρόπο και με καμία μορφή στα σενάρια του πολέμου, που γίνονται ή που θα ετοιμάζονται. Ελπίζουμε, ως αυριανοί Ευρωπαίοι πολίτες, η Ευρώπη του μέλλοντος να αντισταθεί στο δέλεαρ του μοιράσματος της πίτας και να μην παίζει ποτέ το μακάβριο ρόλο της ύαινας, που θα τρέφεται με τα απομεινάρια των λαών, που οι μεγάλοι θα αποφασίζουν.

Ακόμα και γι' αυτό ο ποιητής έχει μιλήσει: «Και όπως πετάει κανείς ψίχουλα στα σπουργίτια, έτσι τάιζε και αυτός φτωχούς ανθρώπους, με ψίχουλα που από φτωχούς ανθρώπους ο ίδιος τα είχε αρπάξει».

Ελπίζουμε. Αρκεί; Όχι βέβαια. Πρέπει και να αγωνιστούμε γι' αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δίνουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Βλάχου Πολυτίμη-Μαρία, από το Νομό Αχαΐας.

ΠΟΛΥΤΙΜΗ-ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το 1991, όταν άρχισε ο Πόλεμος του Κόλπου, ο Ουμπέρτο Έκκο έγραψε ένα κείμενο, στο οποίο –ανάμεσα στα άλλα– υπογράμμισε πως οι πνευματικοί άνθρωποι οφείλουν να απορρίψουν την ιδέα ότι ο πόλεμος είναι μία ακόμα λογική δυνατότητα. «Είναι πνευματικό μας καθήκον –έγραφε– να ανακηρύξουμε τον πόλεμο ως αδύνατο. Στη σύγχρονη εποχή, εξηγούσε ο Έκκο, ο πόλεμος δεν είναι μόνο ηθικά απαράδεκτος, αλλά και παράλογος. Έπαψε να είναι η έσχατη λύση, αλλά ένα απολύτως φυσιολογικό μέσο. Έχει μεταλλαχθεί σε ένα παιχνίδι αυτοαφανισμού, που προκαλεί ανεξέλεγκτες συνέπειες».

Αυτές οι λιγοστές, αλλά επαρκείς παρατηρήσεις, με αφορμή την επέμβαση των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ, υποδεικνύουν ότι η κατάσταση, στην οποία βρισκόμα-

στε, δεν επιτρέπει, ακριβώς, εξαιτίας της σοβαρότητάς της, καθαρές τομές, διαιρέσεις στρατοπέδων, καταδίκες του τύπου: Όποιος δεν σκέφτεται, όπως εμείς, είναι εχθρός μας ή δύο τα χρώματα, άσπρο και μαύρο, το άσπρο από εδώ, το μαύρο από εκεί, το μαύρο από εδώ, το άσπρο από εκεί. Αυτό θα ήταν φονταμενταλισμός.

Υπάρχει, ένα πράγμα, που τρομάζει σε αυτήν την αμερικανική ισχύ, σε αυτήν την οικονομική, στρατιωτική και τεχνολογική υπεροχή: Το γεγονός ότι ορισμένες αποφάσεις, που έχουν δεσμευτικές συνέπειες για όλη τη χώρα και όλο τον κόσμο, παίρνονται από μία ομάδα μέτρων ανθρώπων, των οποίων η διανοητική ανεπάρκεια είναι πρόδηλη. Το μυαλό τους έχει καταληφθεί από θρησκευτικό φανατισμό. Το καλό εναντίον του κακού, ο Θεός είναι μαζί μας και πάντοτε η επωδός του τυφλού πάθους: Όσοι δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας. Υπάρχει μία μυθική φόρτιση, όπως υπάρχει και από την άλλη πλευρά. Είναι δύο φανατισμοί, που ανταρπαίθενται με ανυπολόγιστους κινδύνους, επειδή έτσι στις μουσουλμανικές μάζες τροφοδοτείται ο μύθος της αντιπαράθεσης ανάμεσα σε Χριστιανισμό και Ισλάμ.

Το πιο ανησυχητικό αποτέλεσμα της πολιτικής των «μαθητευόμενων τσαρλατάνων» του Αμερικανού προέδρου δεν είναι μόνο οι εκατοντάδες πια Αμερικανοί νεκροί, ούτε το δυσβάσταχτο κόστος κατοχής. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι αρχίζουν να εμφανίζονται σημάδια συνεργασίας και συντονισμού, ανάμεσα στις πιο ετερόκλητες και μέχρι πρόσφατα ριζικά αντίπαλες δυνάμεις στη Μέση Ανατολή: Όλοι συγκλίνουν εναντίον των Η.Π.Α.. Η αυτοπαγίδευση είναι τέλεια και ενισχύει την έξαρση της βίας, φέρνοντας στις γραμμές της ιρακινής αντίστασης πολλούς, που τώρα βρισκονται σε μία κατάσταση αμηχανίας και αυτοσυγκράτησης.

Είναι αλήθεια ότι το λάθος στην περίπτωση των ισχυρών κρατών έγκειται στο ότι πέρα από τη χρήση ωμής βίας, θέλουν να έχουν και νομικώς το δίκαιο με το μέρος τους, για την ηθική επικάλυψη των πράξεών τους. Έτσι, στην Ουάσιγκτον, βασιζόμενοι στην αρχή του Μακιαβέλι, ότι η πολιτική δε συμβαδίζει με την ηθική, αντίθετα το δίκαιο του ισχυρότερου υπαγορεύει και προσαρμόζει στα μέτρα του την ηθική, επιδιώκουν να πετύχουν μία γενικευμένη αποδοχή, που θα στηρίζεται περισσότερο στο φόβο και την αδυναμία, παρά σε μία διανοητική ή ψυχική συνέργεια και να επιβάλουν την επικράτηση του οικονομισμού εις βάρος της δικαιοσύνης.

Από τη στιγμή που ο ιμπεριαλισμός εγκρίνει περίσσεια ψυχής, για παράδειγμα πολιτική συνθηματολογία, γενικά, και πιο συγκεκριμένα απελευθερωτικό και όχι κατοχικό στρατό, προστασία της ανθρωπότητας από τα όπλα μαζικής καταστροφής, που δήθεν διέθετε το Ιράκ, προκαλεί μία ελαφριά και επίμονη ναυτία. Έτσι, το φάντασμα του νεοσυντηρισμού και του νεομακαρθισμού αναβιώνει ως ένα σύνολο

νευρώσεων, που στηρίζονται στην προγονοπληξία και το δογματισμό και τη μη ανοχή της διαφορετικότητας.

Αναμφίβολα, η αμερικανική ηγεσία πιστεύει ότι η στρατιωτική υπεροπλία της δίνει το δικαίωμα να δρα μονομερώς οπουδήποτε και οποτεδήποτε, όχι μόνο αντίθετα στο διεθνές δίκαιο, αλλά και με ένα στυγνό και άκαμπτο τρόπο, προκειμένου να εδραιώσει το Imperium. Σαν λαβωμένος Γολιάθ, μετά το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, πρωταγωνίστησε σε ένα κακοπαιγμένο «γουέστερν» και επιδόθηκε σε ένα κινήγι μαγιστών, καταπατώντας τη διεθνή νομιμότητα.

Θαυμάστε τους, ενώ οικοδομούν το μεγαλοπρεπές μνήμα τους και κατασκευάζουν το νέο κόσμο των υπηκόων τους, όπου γης ή, καλύτερα, ανατρέψτε τους, πριν ο νεοχιλιερισμός μετατραπεί από σχιζοφρένεια σε παγκόσμια πανούκλα.

Και η Ευρώπη; Συχνά οι χώρες της Ένωσης συνηθίζουν να αυτοαποκαλούνται «ευρωπαϊκή οικογένεια». Οι πιο αισιόδοξοι από αυτούς διατείνονται ότι στους κόλπους τούτης της οικογένειας υπάρχει ένα μικροσκοπικό βρέφος με το ιδιόρρυθμο όνομα «Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας». Οι πιο πεσιμιστές ή κατ' άλλους οι πιο ρεαλιστές, κάνουν λόγο για ένα έμβρυο, απλώς, και μάλιστα σε αμφισβητούμενη εγκυμοσύνη.

Δυστυχώς, η συναίνεση δε φαίνεται να διευκολύνεται, ιδιαίτερα μετά την είσοδο των δέκα νέων χωρών, καθώς οι περισσότερες από αυτές έχουν επιλέξει την τυφλή συμπαράταξη, με το αντίπαλο δέος της Ένωσης, τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα υπόλοιπα έρχονται μόνα τους. Ο Λευκός Οίκος υποδαύλιζε τις ενδοευρωπαϊκές αντιθέσεις και δημιούργησε με ευθεία παρέμβαση το δίπολο παλαιά και νέα Ευρώπη, με δόλωμα τις ευρωπαϊκές εκείνες χώρες, που ακολουθούν τα κελεύσματα της Ουάσιγκτον. Αν η λέξη «ιδεολογία» σημαίνει τον κοινό τρόπο, που ένα σύνολο ανθρώπων ή χωρών αντιλαμβάνονται την εξέλιξη των πραγμάτων, τότε είναι ανάγκη να παραδεχθούμε ότι στο εσωτερικό της Ευρώπης υφίσταται ένα ιδεολογικό φάσμα.

Μπροστά στο χάος και την αυξανόμενη πλανητική αποσταθεροποίηση, αναγκαστικά οι ελπίδες στρέφονται όχι μόνο στην προσδοκία απύπνισης της παγκόσμιας κοινωνίας των πολιτών, αλλά και της δημοκρατικής και φιλελεύθερης συνείδησης των Αμερικανών ψηφοφόρων.

Βέβαια, απέναντι στο «Εξκάλιμπερ» του εξολοθρευτή, που αναμετωπίζει την τρομοκρατία σαν στρατιωτικό πρόβλημα, υψώθηκε ένα ρωμαλέο «όχι» ενός παγκόσμιου κινήματος, που ξάφνιασε με την ωριμότητα, τη φρεσκάδα και τη μαζικότητά του.

Μπορεί κανείς να αγαπάει τις Ηνωμένες Πολιτείες ως παράδοση, ως λαό, ως πολιτισμό και με τον οφειλόμενο σεβασμό σε όποιον κέρδισε στη μάχη τα γαλόνια της πιο ισχυρής χώρας στον κόσμο, χωρίς, όμως, γι' αυτό το λόγο να παύει να τις προειδοποιεί ότι η Κυβέρνησή τους έκανε μία

εσφαλμένη πολιτική και πρέπει να νιώσει την ειλικρινή διαφωνία μας. Διαφορετικά, αυτό που θα καταπατιώταν, θα ήταν το δικαίωμα στη διαφωνία.

Προς αυτήν την κατεύθυνση θα συμβάλει και ο αγώνας ο καλός, ο τίμος, ο δημιουργικός, που, όπως τονίζει ο παιδαγωγός Παπανούτσος, κάνει αξιοβίωτη τη ζωή, όπως και η παιδεία με ανθρωπιστικό περιεχόμενο, η παιδεία, που θα εμψυχήσει στους νέους ουμανιστικά ιδεώδη και θα καθάρει την ψυχή τους από αντικοινωνικά αισθήματα, η ανθρωπιστική παιδεία, που θα εξοπλίσει τη νέα γενιά με όλα τα εφόδια, που η ανθρώπινη σοφία έχει ως τώρα χαλκήψει. Θα ακονίσει τις πνευματικές ικανότητες των νέων, ώστε να μην παρασύρονται στον επικίνδυνο κατήφορο της παραφοράς από την πολιτική προπαγάνδα, αλλά να κρίνουν τις διεθνείς εξελίξεις με γνώσεις γερά αγκιστρωμένες σε καλλιεργημένη συνείδηση. Θα διαπλάθει χαρακτήρες, που θα μπορούν να λένε το μεγάλο «ναί» ή το μεγάλο «όχι» στην πρόκληση των καιρών.

Με λίγα λόγια, θα κάνει τους νέους όχι μόνο να συνειδητοποιήσουν, αλλά και να μάχονται υπέρ της περιφρημής ρήσης του Γουλιέλμου στο «Όνομα Του Ρόδου»: «Θα ήταν φρικτό να σκοτώσεις έναν άνθρωπο, έστω και για να πεις Credo in unum Deum, «πιστεύω εις ένα Θεό».

Έπειτα, ο άνθρωπος οφείλει να συμβιβαστεί με το νέο υπό διαμόρφωση παγκόσμιο σύστημα και να ενταχθεί υπέρ μας εναλλακτικής παγκοσμιοποίησης. Είναι δυνατόν ποτέ να διαχωριστεί το κεφάλι από το σώμα, δίχως να αφήσει ένα τραύμα; Όχι. Ούτε, όμως, είναι εφικτό να διαγράψει κανείς ένα κεφάλαιο της παγκόσμιας ιστορίας του χωρίς καμιά οσμή, που να υποδηλώνει τη φοβερή απώλεια αυτής της συνείδησης, ότι ανήκει στον κόσμο. Με άλλα λόγια, να θυμάται ο κάθε ένας από εμάς ότι ο θάνατος ενός ανθρώπου το λιγοστεύει, γιατί ανήκει στο ανθρώπινο γένος.

Και κάτι ακόμα: Σε ένα διεθνοποιημένο περιβάλλον και στο πλαίσιο της ενοποιητικής διαδικασίας των χωρών μελών της διεθνούς κοινότητας, είναι αδύνατον να μιλάμε για παγκόσμια ειρήνη, χωρίς την αναβάθμιση του ρόλου των διεθνών οργανισμών, ούτε όμως και να κρυβόμαστε πίσω από αυτούς για τη δική μας έλλειψη πολιτικής παρουσίας, πράγμα που είχε κάνει η Ευρώπη στα Βαλκάνια με καταστροφικές συνέπειες, που επηρεάζουν την περιοχή ακόμα και σήμερα. Χαρακτηριστικό είναι ότι πέντε χρόνια μετά τα τραγικά γεγονότα του βομβαρδισμού της Σερβίας, το Κόσσοβο αιμορραγεί ακόμη.

Παράλληλα, πρέπει να παύσει να διαιωνίζεται αυτή η παράλογη σημερινή τακτική, σύμφωνα με την οποία ο διπλωματικός διάλογος δεν αποτελεί συνέχιση της πολιτικής. Ο κόσμος θα μπορούσε να ήταν ευτυχισμένος, αν ό,τι ευνοεί τη χαρά γινόταν περισσότερο σεβαστό από το να μετράμε βουνα από πτώματα. Δεν είναι αδύνατον. Φυλακισμένος μέσα στον καθένα μας υπάρχει ένας καλλιτέχνης. Αφήστε τον ελεύθερο, για να σκορπίσει παντού χαρά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Πανούση, από τη Β' Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΣΗ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, τον Ιούλιο του 1974 όλος ο ελληνικός λαός συγκλονίστηκε από την τραγωδία της Μεγαλονήσου μας. Οι τουρκικές δυνάμεις έκαναν απόβαση στο νησί, λεηλατώντας και σκοτώνοντας.

Είκοσι εννέα χρόνια έχουν περάσει από εκείνον τον Ιούλιο, 29 χρόνια γεμάτα πόνο και νοσταλγία. Μπορεί τα διαβήματα του Ο.Η.Ε. μέχρι σήμερα να είναι πολλά, όμως η ερώτηση που βγαίνει από την ψυχή όλων μας είναι μία. Για πόσο ακόμα;

Μετά το 1974 όλες οι περιουσίες, που εγκαταλείφθηκαν από τους Ελληνοκύπριους, δόθηκαν σε Τουρκοκύπριους ή εποίκους. Από τότε έως τώρα η πολιτισμική κληρονομιά της Κύπρου καταστρέφεται. Αδίσταχτοι αρχαιοκάπηλοι μετατρέπουν τις εγκαταλελειμμένες εκκλησίες σε τζαμιά, καταστρέφουν εικόνες, λεηλατούν τα μνημεία. Οι Ελληνοκύπριοι φρίττουν, όντας υποχρεωμένοι να υπομένουν τον εξευτελισμό των Τούρκων και την πώληση των έργων τους στο εξωτερικό. Οι εγκλωβισμένοι είναι αναγκασμένοι να υπομένουν και τη στέρηση της ελευθερίας του λόγου, της σκέψης και της έκφρασης.

Η Λευκωσία παραμένει η μόνη διχοτομημένη πρωτεύουσα του κόσμου. Ο Ο.Η.Ε. έχει σταθεί ανίκανος να σταματήσει αυτά που συμβαίνουν. Τα διαβήματα που κάνει στην Άγκυρα, με σκοπό τη διευθέτηση των πραγμάτων, σκοπάζουν στις ανένδοτες κυβερνήσεις Τουρκίας και ψευδοκράτους. Δε βρίσκουν ότι υπάρχει καμία άλλη λύση, πλην της διχοτόμησης.

Το φετινό άνοιγμα των συνόρων το μόνο που πέτυχε ήταν να πληγώσει για μια ακόμη φορά τις καρδιές μας. Προέρχομαι από οικογένεια Ελληνοκυπρίων, που διώχθηκε και φέτος για πρώτη φορά, μετά από 29 χρόνια, επισκέφθηκαν το σπίτι που έζησαν οι γονείς μου στα κατεχόμενα. Μπορεί εγώ να γεννήθηκα στην Ελλάδα, όμως τα δάκρυα των δικών μου στη θέα του σπιτιού τους μου ράγισαν την ψυχή.

Συγκλονίστηκε, όμως, πραγματικά, όταν η οικογένεια που έζησε και ζει στο σπίτι μας δήλωσε ότι ευχαρίστως θα μας το ξαναπαραχωρούσε, αν ο Ντενκτάς το επέτρεπε. Τελικά η προσφυγιά δεν έχει χρώμα και εθνικότητα. Η ανθρωπιά υπερισχύει, όταν παραμεριστούν τα συμφέροντα των κυβερνήσεων.

Οι προτάσεις οι δικές μου είναι πολύ συγκεκριμένες. Να επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, στα σπίτια και τις περιουσίες τους. Να επιβληθεί ο νόμος του Διεθνούς Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την παρανομία της κατοχής των σπιτιών, εφόσον οι τίτλοι ιδιοκτη-

σίας παραμένουν στους Κυπρίους. Για να μη δημιουργηθεί οξύ κοινωνικό πρόβλημα, να χριστούν συνοικισμοί με δαπάνες των κυβερνήσεων Ελλάδας και Τουρκίας, όπου θα μένουν οι έποικοι. Επαναφορά στη χρήση της σημαίας, του εθνικού ύμνου, των εορτών και του συστήματος διακυβέρνησης, όπως ήταν πριν το 1974. Χρήση της τουρκικής και ελληνικής γλώσσας στα σχολεία, για την αντιμετώπιση του εκπαιδευτικού προβλήματος, που, πιθανόν, θα δημιουργηθεί.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να μιλάμε για μια πολιτισμένη ανθρωπότητα, όταν παραμένουν ακόμα τα προβλήματα της προσφυγιάς, της πείνας και της εξαθλίωσης;

Ίσως να νομίζετε πως η νεαρή μας ηλικία δεν μας επιτρέπει να δώσουμε ουσιαστικές και πραγματοποιήσιμες λύσεις για όλα αυτά τα καυτά προβλήματα. Μα, ποιος θα μπορούσε να μιλήσει περισσότερο αληθινά γι' αυτά, παρά παιδιά της ηλικίας μας, ανεπηρέαστα από προσωπικά συμφέροντα, με όλη τη δροσιά, την τόλμη και τη φαντασία των νεανικών μας χρόνων;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας, Μαυρίδου Κυριακή. Παρακαλώ να προετοιμάζεται ο κ. Κεχαγιιάς, για να πάρει το λόγο μετά την κυρία Μαυρίδου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΥΡΙΔΟΥ (Επικρατείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, έρχομαι από την ακριτική Ορεσιάδα.

Το ζήτημα στο οποίο θα αναφερθώ είναι τα ναρκοπέδια, που υπάρχουν στην περιοχή μου, κατά μήκος των συνόρων στον Έβρο. Η δημιουργία των ναρκοπεδίων αυτών έγινε από τη σύσταση των συγκεκριμένων συνόρων ή και λίγο αργότερα, δηλαδή εδώ και 80 ή έστω 60 χρόνια.

Σκοπός των ναρκοπεδίων ήταν η ενίσχυση του αμυντικού συστήματος της χώρας. Οι καιροί ήταν δύσκολοι και για πολλά χρόνια οι σχέσεις μας με τη γειτονική χώρα τεταμένες. Οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονταν, κατά κύριο λόγο, από τις χερσαίες δυνάμεις και η παρουσία ναρκοπεδίων κρίνονταν απαραίτητη.

Όλα αυτά γίνονται εύκολα κατανοητά και αποδεκτά. Οι καιροί, όμως, αλλάζουν, όλα εξελίσσονται και πολλά πράγματα χάνουν την αρχική τους σημασία και αξία. Παρόλα αυτά τα ναρκοπέδια, αν και έχασαν κατά πολύ την αρχική τους σημασία, παραμένουν εκεί και αποτελούν πλέον παγίδες θανάτου. Η αμυντική τους αξία πιθανόν να υφίσταται ως ένα βαθμό, όμως σίγουρα έχει κατά πολύ υποβαθμιστεί.

Οι σχέσεις μας με την Τουρκία έχουν εξομαλυνθεί πολύ και η σκιά ενός πιθανού πολέμου δεν μας απειλεί. Εξάλλου, είναι σίγουρο ότι αυτοί οι ναρκοθετημένοι χώροι, που όλα αυτά τα χρόνια είναι σταθερά ίδιοι και σηματοδοτούμενοι, είναι γνωστοί στους γείτονες. Και μια παγίδα, που είναι γνωστή στο θήραμα, παύει να αποτελεί παγίδα.

Το πρόβλημα, όμως, που δημιουργείται τα τελευταία χρό-

για, σχεπικά με τα ναρκοπέδια, δεν είναι βέβαια η αμυντική τους υποβάθμιση, αλλά το ότι αποτελούν παγίδες θανάτου σε καιρό ειρήνης, σε όποιον επιχειρεί να εισέλθει κρυφά στη χώρα μας.

Από τη στιγμή που άρχισε το φαινόμενο της παράνομης μετακίνησης πληθυσμών, φαινόμενο που τείνει να πάρει παγκόσμιες διαστάσεις, τα ναρκοπέδια αποτελούν δολοφονικά μέσα άμαχου πληθυσμού. Άνθρωποι κατατρεγμένοι, οικογένειες με μικρά, που ονειρεύονται ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά τους, με χιλίες στερήσεις και θυσίες φθάνουν στη χώρα μας. Ενώ φαντάζονται ότι έφθασαν, επιτέλους, στην Ενωμένη Ευρώπη, σε μια πολιτισμένη δυτική χώρα και τα βάσανά τους πλησιάζουν στο τέλος, μια νάρκη είναι αρκετή, για να τα διαλύσει όλα. Η υποδοχή στην Ενωμένη Ευρώπη δεν είναι αυτή που ονειρεύτηκαν.

Τέτοιου είδους γεγονότα δεν είναι σπάνια στην περιοχή μου. Δε γίνονται, όμως, ιδιαίτερα γνωστά. Αναφέρονται στα φιλά γραμμάτια των εφημερίδων και στα τοπικά μόνο μέσα ενημέρωσης. Το θέμα δεν πουλάει αρκετά για τα μεγάλα κανάλια.

Κάθε χρόνο αρκετοί σκοτώνονται ή ακρωτηριάζονται. Το τελευταίο γεγονός έγινε το Μάρτιο. Θύματα μια δεκατετραμελής οικογένεια από τη Σομαλία. Με πόσες θυσίες να έφθασαν ως εδώ; Ποιες ελπίδες και όνειρα τους έδιναν δύναμη στο μακρινό τους ταξίδι; Κάποιο ναρκοπέδιο τους τα έσβησε όλα.

Θεωρώ, λοιπόν, τα ναρκοπέδια πολύ επικίνδυνα, μια που βρίσκονται σε χώρους από όπου περνά απροσπάτετος άμαχος πληθυσμός. Θα πρέπει να καταργηθούν.

Αν κάτι τέτοιο είναι χρονοβόρο, θα πρέπει τουλάχιστον να περιφρουρηθούν πολύ καλύτερα, γιατί, όπως πληροφορήθηκα, με τα χρόνια, την εγκατάλειψη και το χορτάρισμα δεν είναι ευδιάκριτα, ιδίως τη νύχτα. Χρειάζεται να φωταγωγούνται τη νύχτα και να μπουν στην περίφραξη ευδιάκριτες πινακίδες με σήμανση, που θα φανερώνουν σε όλους την επικινδυνότητα του χώρου.

Γνωρίζω, βέβαια, ότι η προσέλευση των μεταναστών στη χώρα μας δημιουργεί πολλά προβλήματα. Η οικονομία μας δεν είναι αρκετά ισχυρή, ώστε να ανταποκριθεί επαρκώς στις ανάγκες αυτών των ανθρώπων. Κρίνεται απαραίτητο να περιοριστεί η έλευση λαθρομεταναστών στη χώρα μας, με διάφορα μέτρα, λαμβάνοντας πάντα υπόψη μας το σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή.

Προτείνω, λοιπόν, καλύτερη περιφρούρηση των συνόρων με συχνότερες περιπολίες, χρήση ειδικά εκπαιδευμένων σκύλων. Τα δύο, που από ό,τι έμαθα υπάρχουν στον Έβρο, δεν αρκούν. Θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην περίπολο και μαγνητοφωνημένα γαυγίσματα σκύλων, αν είναι απαραίτητο.

Επίσης, στα συγκεκριμένα γνωστά σημεία, όπου η πρόσβαση είναι ευκολότερη και έχουμε μεγαλύτερη διέλευση

λαθρομεταναστών, θα μπορούσαν να μπουν ηλεκτρονικά συστήματα συναγερμού.

Θα πρέπει ασφαλώς να επιβληθούν αυστηρότερες ποινές στους διαμεσολαβητές των λαθρομεταναστών.

Τελειώνω με την ελπίδα ότι οι σκέψεις μου θα αποτελέσουν αφορμή μίας σχεπικής κινητοποίησης και ότι δεν θα θρηνηήσουμε και άλλα ανθρώπινα θύματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έβρηβος Βουλευτής Ιωάννης Κεχαγιάς, από το Νομό Δράμας. Στη συνέχεια θα πάρει το λόγο η κυρία Αντωνίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ (Νομός Δράμας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έβρηβοι Βουλευτές, το 1999 είχαμε τη Γιουγκοσλαβία, το 2001 το Αφγανιστάν, το 2003 το Ιράκ. Πόλεμος. Πώς να γράφει το στυλό μου, όταν από την άκρη του ρέει άφθονο το αίμα των μικρών παιδιών; Πού θα πετάξουν τώρα τα πουλιά; Ο ουρανός είναι μαύρος, μαύρος από το πετρέλαιο. Πού θα πετάξουν τώρα τα πουλιά; Δεν μου απαντάει κανείς.

Βαγδάτη. Πόλη ζεστή, πόλη ψυχρή. Το μικρό παιδάκι τρέχει προς την πλατεία της γειτονιάς του. Παίζει κνηγητό. Αντίπαλός του; Οι σφαίρες και μία στολή χακί. Του ξέφυγε, όμως. Αύριο θα του ξεφύγει; Θα του ξεφύγει και αύριο. Έχει διάβασμα και θέλει να κοιμηθεί λίγο. Θα του ξεφύγει.

Πόλεμος. Άγρια θηρία της ζούγκλας, που ονομάζονται κατά τύχη άνθρωποι, ψάχνουν για τροφή και η μητέρα περπατάει. Τη σταματάνε. Την ψάχνουν σε όλο το σώμα της. Σωματικός έλεγχος. Τη δέρνουν. Πονάνε τα χέρια της, τα πόδια της. Σωματικός έλεγχος. Την αφήνουν στο δρόμο, στο κράσπεδο ακουμπισμένη. Το αίμα κυλάει και πέφτει στον υπόνομο. Ζει ακόμα. Ζει στα βάθη της απελπισίας. Προσπάθησε και τα κατάφερε. Σηκώθηκε, έφυγε. Πάει να σταθεί στην κόρη της. Δεν τη βρήκε. Χάθηκε αυτή και το νοσοκομείο μαζί της. Τα άγρια θηρία της ζούγκλας, για μία ακόμα φορά, βρήκαν τροφή. Χόρτασαν και ξεκινούν για άλλες πολιτείες.

Καθημερινές ιστορίες φρίκης στη Βαγδάτη και σε κάθε Βαγδάτη. Άνθρωποι σκέπτονται και αναρωπιούνται, αν θα δουν το φως της επόμενης ημέρας. Αναρωπιούνται αν θα αντικρίσουν ξανά τους φίλους τους. Πόλεμος. Πόλεμος από την Αμερική και τη Βρετανία. Πόλεμος του Γολιάθ ενάντια στο Δαβίδ.

Σε ένα μέρος, όμως, μακριά από εδώ, τα περισσότερα ξεκινούν την πορεία τους. Είχαν μεγάλη ομάδα και μία πολύ καλή παρέα. Ξεκινούν να δουν τον ήλιο και να χορέψουν στα σύννεφα. Το περιστέρι που ξεχωρίζει, είναι το περιστέρι της ειρήνης. Χαμογελάει και απέρνει παντού αυτό το χαμόγελο.

Περνούν από την Κρήτη και στέκονται στον Ψηλορείτη. Βλέπουν τη βάση της Σούδας και εκείνα τα άγρια θηρία στο βάθος του ωκεανού.

Ξέρουν ότι η Ελλάδα δε συμμετέχει στον πόλεμο. Είναι αλήθεια, όμως; Αυτό που ξέρεις δεν είναι πάντα η αλήθεια. Δεν εκφράζει πάντα την πραγματικότητα. Θυμούνται εκείνο το γελαστό παιδί, το Νίκο, που ήταν στο Κόσσοβο και στο Αφγανιστάν. Τώρα έχει γίνει πια μια μηχανή πολέμου.

Φεύγουν τα περιστερία για τη Βαγδάτη. Ξεκίνησαν. Το περιστερί, όμως, της ειρήνης χάθηκε. Τα άλλα έφαξαν, αλλά δεν το βρήκαν. Δεν ήταν εκεί ο προορισμός του. Σίγουρα δεν ήταν η Βαγδάτη ο προορισμός του. Πού βρίσκεται; Βρίσκεται στους δρόμους, μαζί με τον κόσμο και φωνάζει. Φωνάζει για να ακουστεί και ακούγεται. Φεύγει. Πρέπει να φύγει. Να προλάβει τους επόμενους στόχους, Συρία, Ιράν, Κορέα, Κούβα και κανείς δεν ξέρει που αλλού. Θα προλάβει όμως. Πρέπει να προλάβει. Σίγουρα θα προλάβει.

Τέλος, θα ήθελα να κλείσω με μία φράση του μεγάλου παγκόσμιου επαναστάτη από την Αργεντινή, του Ερνέστου Τζε Γκεβέρα, ο οποίος είχε πει ότι «πρέπει να είμαστε ρεαλιστές και να ζητάμε το αδύνατο». Εγώ θα προσθέσω: Να κοιταζόμαστε κάθε μέρα στον καθρέπτη και να αναρωτιόμαστε καθημερινά, τι έχουμε κάνει για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Σταυριάνα Αντωνίου, από την Πάφο της Κύπρου, έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΙΑΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Πάφος - Κύπρος): Εγώ αρχικά είχα γράψει για την ανικανότητα των ισχυρών να διοικήσουν, αλλά τελικά ο χρόνος μου ήταν παρατραβηγμένος, οπότε έγραψα κάτι πιο απλό εφές και ελπίζω το μήνυμά να κατανοηθεί.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, θα σας διαβάσω ένα ποίημα, που έγραψε μία γριά Κύπρια, η Δέσποινα Θεοδούλου- Ευδία, με τίτλο «Το σπίτιν εν δικόν μου».

«Εφές εθώρουν όραμαν πως ήμουν στο Καρπάσι
 τζι' αντίκρισα τον κήπο μου
 τζιαί χτύπουν πας στο στήθος μου
 τζιαί κόντεψε να σπάσει.
 Ήταν μια νύχτα όμορφη του Μάρτη που στολίζει
 τους κήπους, δένδρα, τζιαί φουλιές τζιαί μυρωθιαές χαρίζει.
 Εγύριζαν τον τζι' έκλαια που θώρουν τες δουλειές μου.
 Μα πάλαι έκαμνα χαρές
 'κοσέναν χρόνον ναν' γλωρές
 ως τζ' οι βασιλιτζιές μου
 Είσιεν πεντέξι στον γυρόν τζιαί σούζαν τα κλωνιά τους
 Να μου δια η μυρωθιαά που 'ρεσσα 'που κοντά τους
 Ακούστην 'πόσω μια φωνή χαρούμενη τζι' εάλαν
 Ταράσσουν τες βασιλιτζιές τζι' έχουμν ξένους πάλαι.
 Έκλαια τζι' αναστέναζα για την δική μου σόρταν
 ενέφανεν μια μουζουρού τζι' εστάθην μες την πόρτα.
 Ώρα καλή σου ξένη μου τζιαί γειά σου τζιαί χαρά σου
 ίντα 'παθες τζιαί τρέχουσιν βρούσιν τα δάκρυά σου.

Έλα να πάμεν έσσω μου να πιεις τζιαί τον καφέ μου
 να σε τρατάρω τζιαί γλυκόν να δεις τζιαί τες δουλειές μου.
 Τα 'φκια μου εκουφάνασιν τζιαί χάθηκεν το φως μου
 τζι' άνοιξα το στόμα μου
 τζιαί λάλουν της κοκόνας μου
 το σπίτι εν' δικό μου.

Τα δάκρυά σου εν' πολλά τζιαί ξέρω τον καμό σου
 μα πήραν μου το σπίτι μου
 τζιαί κούτσισεν η τύχη μου
 να πιάσω το δικό σου.

Έλα να δεις το σπίτι σου που τόχω σαν τα σιόνια
 πέρκι σ' ακούσουν τα πουλιά
 τζιαί ξαναχτίσουσιν φουλιάν
 τζιαί λάμπουν τα μπαλκόνια.

Τα καναρίνια που 'φηκες εχάσαν την λαλιάν τους
 γεννούν αφκά βουρκάζουντα μισούν την μητριάν τους.
 Επόσαιρετησθήκαμν τζιαί κλάψαμν αντάμα
 το κρίμα μας να μεν κόψουν τζιείνοι που μας τα κάμαν.
 Εις το στραφίν μου έφερνε μάν γλάστρα με τα κρίνα
 το όνειρον εσκόρπισεν, μισόστρατα έμειναν».

Η Δέσποινα Θεοδούλου, για όσους δεν έχετε καταλάβει, ονειρεύεται τον εαυτό της στην Καρπασία, στα κατεχόμενα, να αντικρίζει τον όμορφο μυρωδάτο κήπο της, το δικό της κήπο, να βλέπει τις δουλειές της, τις δικές της δουλειές και να κλαίει. Περνά από τις βασιλικές που μοσχοβολούν αισθητά στην κύπρια αγραία και, ξαφνικά, βλέπει μια μουζουρού, δηλαδή μια μελαχρινή να λέει, κουνιούνται οι βασιλικές, πράγμα που σημαίνει ότι θα έλθουν ξένοι. Χαιρετά τότε την Κύπρια και τη ρωτά, γιατί δακρύζει. Μετέπειτα την καλωσορίζει στο σπίτι της να πιουν καφέ, να την κεράσει γλυκό, να δει και τις δουλειές της. Και τότε απαντά η μεγάλη Κύπρια, άφωνη με ανοικτό το στόμα, λέγοντάς της: Κοπέλα μου, το σπίτι είναι δικό μου. Τότε η μουζουρού τουρκάλα απαντά ότι τα δάκρυά της είναι πολλά και ξέρει τον καημό της. Μα πήραν το σπίτι της και αυτής, αναγκασμένη έτσι να πιάσει το δικό της. Τελικά αποχαιρετίζονται, κλαίοντας αντάμα, φταίγοντας τον κοινό εχθρό. Στην επιστροφή της η γριά Κύπρια έφερνε μια γλάστρα με κρίνα, μα τελικά ξύπνησε, το όνειρο σκορπίστηκε και τα κρίνα έμειναν στη μέση του δρόμου.

Το ποίημα αυτό γράφτηκε τον Μάρτιο του 1996. Σήμερα έχουμε 2003. Το όνειρο της Δέσποινας Θεοδούλου τώρα δεν είναι τίποτα άλλο από μία πραγματικότητα.

Για το ανέφικτο για εκείνη όνειρο έχει βρεθεί λύση. Ναι φίλοι μου, έχει βρεθεί λύση και μάλιστα βιώσιμη. Τα συναισθήματα της γριάς αυτής ανακατοπτρίζουν τα συναισθήματα χιλιάδων Κυπρίων, που τελικά πήγαν στα κατεχόμενα μέρη τους, στα σπίτια τους, βρίσκοντάς τα σε ξένα χέρια.

Δεν χρειάζεται να αναπτύξω παραπάνω, ο χρόνος των τεσσάρων λεπτών με πιέζει. Το ποίημα «Το σπίτι είναι δικό μου» μιλάει από μόνο του. Εμείς, οι Έφηβοι Βουλευτές, δεν

πρέπει να εφησυχάζουμε, δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε. Πρέπει να κρίνουμε αν όχι την πολιτική, το έργο των ισχυρών, των διοικούντων ετούτης της γης, τούτων των αντίπαλων λαών και να επιρρίπτουμε ευθύνες, να μη δεχόμαστε τα έργα τους, τα λανθασμένα έργα τους, κατά την κρίση μας, αλλά να επαναστατούμε.

Εμπιστεύομαι εσάς, γιατί είστε τα νιάτα, είστε το μέλλον. Σίγουρα ένα χελιδόνι δε φέρνει την άνοιξη, αλλά θέλω να πιστεύω, να ελπίζω, ότι την προαναγγέλλει.

Οι μικρές ήττες στον κόσμο που ζούμε, τις περισσότερες φορές είναι μεγάλες νίκες, γιατί μπορεί να συμβαίνουν τα λάθη, ίσως αδικαιολόγητα, αλλά γι' αυτό υπάρχουμε εμείς, τα νέα μωαλά, για να αναλογιστούμε και να δώσουμε λύσεις σε αυτά, φέρνοντας έτσι –ποιος ξέρει;- την άνοιξη, φέρνοντας έτσι –ποιος ξέρει;- ηρεμία και γαλήνη στο ηψί μας, πραγματική ειρήνη στην όμορφη Κύπρο μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κουλουρίδη Μαρία, από το Νομό Ευβοίας και να ετοιμάζεται ο κ. Αθανασίου Ιωάννης.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΛΟΥΡΙΔΗ (Νομός Εύβοιας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, γνωρίζουμε ότι ένας από τους κύριους λόγους της δημιουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί ο έλεγχος των μεγάλων δυνάμεων. Παρόλα αυτά, όταν η παρέμβασή της κρίθηκε αναγκαία για την αποφυγή ενός πολέμου, φανήκαμε αδύναμοι, χωρίς ίχνος συνοχής, με αποτέλεσμα να μην μπορούσαμε να αποτρέψουμε όσα τελικά έγιναν.

Μιλάμε για ενοποίηση των κρατών της Ευρώπης, αλλά όταν πρέπει να συνεργαστούμε για το κοινό καλό παρουσιάζουμε μια Ευρώπη διχασμένη, ανίκανη να αντεπεξέλθει στις μεγάλες ευθύνες που τη βαρβαίνουν.

Η Ευρώπη αποτελεί μια οικογένεια. Αν όλα τα κράτη της δεν μπορούν να συμφωνήσουν ή, τουλάχιστον, να συμβιβαστούν, τότε δεν μπορούμε να μιλάμε για ουσιαστική ενοποίηση.

Είδαμε τις Η.Π.Α. να μην υπολογίζουν τον Ο.Η.Ε., είδαμε τον πόλεμο στο Ιράκ απλά να ξεκινάει μην μπορώντας να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Είδαμε μια υπερδύναμη να υπερισχύει του σωστού και ο τρόπος αντίδρασής μας ήταν ο διαχωρισμός και οι συγκρούσεις ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη. Το μόνο που καταφέραμε ήταν να γελοιοποιηθούμε και παράλληλα να ενισχύσουμε το γόητρο των Η.Π.Α.. Είδαμε παιδιά να πεθαίνουν, ολόκληρες οικογένειες να ξεκληρίζονται. Το πιο ειρωνικό, όμως, ήταν πως αυτοί, που μια εβδομάδα πριν έσπειραν το θάνατο, μια εβδομάδα μετά προσέφεραν τη βοήθειά τους, μοιράζοντας φαγητά, νερό και φάρμακα στα θύματά τους. Αν είναι δυνατόν!

Πόσο φθηνή μπορεί να είναι η ζωή ενός ανθρώπου, για να του φέρονται έτσι; Πόσο αξιολύπητος μπορεί να είναι

κάποιος, για να σχεδιάσει όλα αυτά και πολύ περισσότερο, ως τότε εμείς θα κλείνουμε τα μάτια; Είμαστε πολίτες φιλελεύθερων κρατών, γνωρίζουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα, χωρίς ωστόσο να μπορούμε να κάνουμε κάτι, για την αποφυγή αυτών των εγκληματικών πράξεων.

Εκτός αυτού, ποιος μας λέει εμάς ότι αυτά, που πριν λίγο καιρό έλαβαν χώρα στο Ιράκ, μετά από λίγα χρόνια δεν θα γίνουν και στην Ελλάδα μας; Τόσα τεράστια χρηματικά ποσά, που ξοδεύουμε ετησίως για την αναβάθμιση της άμυνάς μας και του εξοπλισμού μας, θα μπορούσαν κάλλιστα να χρησιμοποιηθούν σε άλλους πιο ανθρώπινους τομείς. Υπάρχουν τόσες ανάγκες στην παιδεία, στην υγεία, ήταν ανάγκη να έχουμε και το φόβο ενός πιθανού πολέμου;

Ας μην ξεχνάμε τι έγινε στην Κύπρο. Ας μην ξεχνάμε τον πόνο, που καθημερινά βιώνουν αυτοί οι άνθρωποι. Το καλύτερο θα ήταν να επιτευχθεί η ενδυνάμωση των διεθνών οργανισμών, σχετικά με την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων και την εξάλειψη της αυθαιρέσας των ισχυρών.

Ας μη ξεχνάμε, όμως, και τα προβλήματα που δημιουργούνται λόγω της μετανάστευσης. Τόσοι άνθρωποι έφυγαν από το Ιράκ αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο. Δυστυχώς, όμως, φεύγοντας από την πατρίδα τους δημιουργούν προβλήματα όχι μόνο στους ίδιους, αλλά και στους πολίτες άλλων κρατών. Θα ήταν, λοιπόν, πιο φρόνιμο να υπάρχουν ειδικά προγράμματα υποδοχής των μεταναστών και εγκατάστασή τους σε χώρους, όπου υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού.

Όλοι θέλουμε να ζούμε ειρηνικά, και ως γνωστόν ο πόλεμος συμφέρει τους λίγους και δυνατούς. Παρακολούθησαμε τον πόλεμο στο Ιράκ, τα προσχήματα, αλλά και τους πραγματικούς λόγους. Ένας υπέροχος και με τόση ιστορία πολιτισμός καταστράφηκε.

Από την άλλη, έχουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες να προσπαθούν με βίαιους τρόπους να δείξουν το ανεβασμένο βιοτικό τους επίπεδο και τα προηγμένα προγράμματα παιδείας, που ωστόσο δεν μπόρεσαν να κάνουν ανθρώπους τους Αμερικάνους. Είδαμε τους Αμερικάνους να δημιουργούν το Χουσεϊν και, όταν πλέον δεν τους εξυπηρετούσε, να τον αποπλίζουν.

Αυτό θέλουμε λοιπόν; Να μας πουλάνε και να μας αγοράζουν, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους; Τόσες φωνές και τόσες διαδηλώσεις δεν μπόρεσαν να συγκινήσουν έναν άνθρωπο; Είναι δυνατόν ολόκληρος ο πλανήτης να εξαρτάται από έναν άνθρωπο; Ο κύριος αυτός, όμως, δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι αυτό που εκείνος ξεκίνησε, κάποιος άλλος θα το τελειώσει, με καταστροφικές συνέπειες για τις Η.Π.Α..

Όσο για εμάς, καλό θα είναι να επιστρέψουμε σε θεσμούς, όπως η οικογένεια και η Εκκλησία και να γίνουμε άνθρωποι με όλη τη σημασία της λέξης. Ξέρετε ότι τώρα τελευταία προσπαθούμε να δημιουργήσουμε τέρατα μόρφω-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σης και γνώσεων με κίνητρο τον πλούτο. Στο δρόμο για την επίτευξη του στόχου αυτού, όμως, ξεχάσαμε τι σημαίνει να είμαστε πάνω απ' όλα άνθρωποι. Ξεχάσαμε πως, όσα χρόνια και αν περάσουν, πάντα θα είμαστε πάνω απ' όλα παιδιά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έβηθος Βουλευτής Ιωάννης Αθανασίου, από τη Θεσπρωτία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έβηθοι Βουλευτές, η Σύνοδος αυτή τυχαίνει να συμπύπτει με τον απόηχο μιας εποχής, μιας ημέρας που για πολλούς άλλαξε τον κόσμο, μιας ημέρας που μας εισήγαγε βάνουσα στον καινούργιο αιώνα.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, 2.820 ψυχές έγιναν στάχτη μέσα σε λίγα λεπτά, αθώα θύματα θυσιάστηκαν, για να ικανοποιήσουν κάποιοι τις πολιτικές τους ορέξεις και την επεκτατική τους πολιτική.

Εννοείται ότι αυτή η τρομοκρατική πράξη δεν επικροτείται ούτε βρίσκει σύμφωνο κανένα. Κανένας δεν μπορεί να πάρει το νόμο στα χέρια του και να σπείρει το θάνατο σε τόσους αθώους ανθρώπους. Βλέπω, όμως, με τό λυπημένο, ότι αν είσαι σε μία χώρα, που ελέγχει την παγκόσμια οικονομία, έχεις το ελεύθερο να εισβάλεις, χωρίς να δίνεις εξηγήσεις και χωρίς να αιτιολογείς κανένα σου βήμα. Μπορείς να σκορπάς το θάνατο σε χιλιάδες ανθρώπους, να απομακρύνεις από τη χώρα σου χιλιάδες τόνους πυρηνικών αποβλήτων και να διαφημίζεις με το χειρότερο τρόπο τα υπερσύγχρονα και δολοφονικά σου όπλα.

Ίσως ήμουν λίγο άδικος προηγουμένως. Οι Η.Π.Α. δεν ενέργησαν τελείως αυτόβουλα. Εξήγησαν το λόγο, για τον οποίο αντέδρασαν έτσι. Ο λόγος ήταν η διασφάλιση της ειρήνης και η κατάρρευση της τρομοκρατίας.

Η λογική αυτή, που προβάλλεται και επιβάλλεται από τις Η.Π.Α., είναι ασύμβατη με κάθε έννοια διεθνούς δικαίου. Ο πόλεμος δεν μπορεί να διασφαλίσει την ειρήνη. Οι Η.Π.Α. πρέπει να καταλάβουν ότι δεν είναι μόνες στον κόσμο. Οι κάτοικοι αυτού του πλανήτη δεν είναι πιόνια σε καμία σκακιέρα. Οι Η.Π.Α. πρέπει κάποτε να σταματήσουν να αυθαιρετούν.

Πολλοί πιστεύουν ότι οι Η.Π.Α. πρέπει να βρουν ένα σοβαρό αντίπαλο απέναντί τους. Ο αντίπαλος αυτός είναι για πολλούς η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, αυτή η άποψη είναι εσφαλμένη, ανεδάφικη, ουτοπική και σίγουρα επιζήμια. Η ευρωπαϊκή οικονομία θα υποστεί τρομερό πλήγμα, αν αρχίσει να εξοπλίζεται, να συγκροτεί στρατό άμεσης επέμβασης και, γενικά, να στρέφεται προς τη στρατιωτική πολιτική.

Από την άλλη, όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αποδείξει σταθερό χαρακτήρα, αυτόνομη παρουσία στον παγκόσμιο χώρο, με γνώμονα πάντα την τήρηση των κανόνων δικαίου και την τήρηση μόνο των δικών της συμφερόντων και όχι των τρίτων.

Θα κλείσω αναφέροντας ένα κοινό όνειρο: Να σταματήσουν οι πολεμικές επιχειρήσεις, να επικρατήσει παγκόσμια ειρήνη και να στραφούν πλέον οι ισχυροί του κόσμου στις τριτοκοσμικές χώρες, που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έβηθος Βουλευτής Εμμανουήλ Καλομοίρης, από το Ηράκλειο Κρήτης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έβηθοι Βουλευτές, θέλω να πω κατ' αρχήν ότι είναι μεγάλη μου τιμή, που βρίσκομαι κι εγώ στο παλάτι της δημοκρατίας.

Διαβάζοντας το σχετικό βιβλίο με τα θέματα, με τα οποία ασχοληθήκαμε όλοι εμείς, αισθάνθηκα ικανοποίηση, γιατί τελικά κατάλαβα ότι έχουμε γνώση και κρίση και νομίζω ότι προτείνουμε λύσεις σε θέματα που αφορούν όλους μας, εθνικά και παγκόσμια.

Παγκοσμιοποίηση: Πολλοί λένε ότι τη ζούμε. Άλλοι λένε ότι θα έλθει σαν μία τεχνολογική, οικονομική, κοινωνική και πολιτική επανάσταση, που δε θα αφήσει κανέναν ανεπηρέαστο. Θα υπάρχει ένα κοινό εξουσιαστικό κέντρο, όπου θα λαμβάνονται κοινωνικές, πολιτικές, αλλά, κυρίως, οικονομικές αποφάσεις, που θα αφορούν πέντε δισεκατομμύρια ανθρώπους.

Θα είναι μία ελεύθερη διάδοση ιδεών, γνώσεων και αγαθών, που δε θα περιορίζονται στα θεσμικά σύνορα, μια δυνατή οικονομία που θα σταθεροποιεί ακόμα πιο πολύ τους ισχυρούς και θα αποτελεί μια σανίδα σωτηρίας γι' αυτούς, που η μοίρα επεφύλαξε να παίζουν το παιχνίδι της επιβίωσης.

Αλήθεια, ποιοι αποδέχονται τα θετικά στοιχεία; Δε νομίζω ότι είναι δύσκολο να απαντήσετε τι είναι για μένα η παγκοσμιοποίηση. Τα προγράμματα του Σιάτλ, η πορεία στο Γκέντερμπουκ, ο Κάρολος, ο Ιταλός αναρχικός που σκοτώθηκε από τους καραμπινιέρηδες.

Έχω ταυτίσει τη λέξη παγκοσμιοποίηση με τη λέξη συμμαχία, μια συμμαχία του δολαρίου, της κόκα-κόλα, των Μακ-Ντόναλντς και των Μ.Μ.Ε., με ένα και μοναδικό σκοπό, το κέρδος, «profit» που λένε στην απέναντι πλευρά του Ατλαντικού. Μια λέξη τόσο αθώα, αλλά τόσο σατανική.

Έχει σκεφθεί κανείς από μας ότι, αν δεν μπορέσει η Ελλάδα να ακολουθήσει τα αμερικάνικα πρότυπα του χολιγουντιανού και του φιλοαμερικανικού τρόπου ζωής, θα έχει πρόβλημα; Η κοινωνική ψαλίδα θα μεγαλώσει ακόμα περισσότερο, με αποτέλεσμα την ανασφάλεια, που θα οδηγήσει με τη σειρά της σε κινήσεις πανικού. Θα γίνουμε παθητικοί. Όταν η πολυεθνική θα κανονίζει το μισθό μου, την ασφάλισή μου, την κοινωνική μου θέση, τότε ποια δύναμη θα έχω για να αντισταθώ; Ας γίνει από τώρα.

Λύσεις; Υπάρχουν πολλές. Δυναμική εξωτερική πολιτική, χωρίς τάσεις μικροπρέπειας και συνεχώς ουδέτερη στάση.

Εξάλλου, ο κ. Σημίτης και το Υπουργείο Εξωτερικών απέδειξαν, κατά τη διάρκεια της προεδρίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι ξέρουμε να χειριζόμαστε αρκετά καλά δύσκολα θέματα, που αφορούν το μέλλον του τόπου μας και της Ευρώπης.

Δεν είμαι ονειροπόλος, ούτε ουτοπιστής. Ο νόμος, όμως, της φύσης λέει ότι το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό. Ας κάνουμε μία παραλλαγή και να πούμε «το μεγάλο ψάρι μπορεί να τρώει το μικρό, αλλά δύσκολα το χωνεύει». Εξάλλου είπαμε ότι λύσεις υπάρχουν πολλές, λύσεις από όλους και για όλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αντωνογιαννάκη Ζηνοβία, από το Ηράκλειο Κρήτης, έχει το λόγο.

ΖΗΝΟΒΙΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, δεν έχει περάσει πολύς καιρός και μένουν ακόμα χαραγμένα στη μνήμη μας τα γεγονότα, που διαδραματίστηκαν τους προηγούμενους μήνες στο Ιράκ, γεγονότα που συγκλόνισαν τους περισσότερους ανθρώπους. Δέχθηκαν την αποδοκιμασία πολλών και προκάλεσαν πλήθος αντιδράσεων και διαμαρτυριών.

Δυστυχώς, όσο και αν ευελπιστούσαμε ότι ο πόλεμος δε θα γινόταν, τελικά δεν μπόρεσε να αποφευχθεί. Φαίνεται πως ο πόθος του κόσμου για ειρήνη και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν κατάφερε να σταθεί εμπόδιο σε αυτούς, που για μία ακόμη φορά θέλησαν να τα καταπατήσουν, έχοντας ως πρόσχημα την επικράτηση της ειρήνης και της ασφάλειας της διεθνούς κοινότητας. Αν, όμως, ενδιαφέρονται πραγματικά για την ειρήνη, δε θα έκαναν πόλεμο και θα κρατούσαν μία ειρηνική στάση. Και αν ήθελαν να βοηθήσουν το λαό του Ιράκ, θα του προσέφεραν οικονομική στήριξη, αντί να ξοδεύουν εκατομμύρια για τον πολεμικό τους εξοπλισμό.

Αντί αυτού ο πλανητάρχης και οι βασιικοί οπαδοί της πολιτικής του έχουν χωρίσει τον κόσμο σε συμμάχους και εχθρούς και, κατ' επέκταση, σε τρομοκράτες, πράγμα που νομίζουν ότι τους δίνει το δικαίωμα να μάχονται εναντίον τους.

Ο ίδιος, όμως, ο πρόεδρος είχε πει σε μία από τις συνεντεύξεις του ότι: «όσοι δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας», αφήνοντας έμμεσα να εννοηθεί ότι ο οποιοσδήποτε εναντιωθεί στις αποφάσεις του θα υποστεί τις συνέπειες.

Διερωτώμαι, λοιπόν, αν αυτό δε λέγεται τρομοκρατία, πώς λέγεται;

Το άλλο τους το κίνητρο ήταν η, δήθεν, απελευθέρωση του ιρακινού λαού από το δικτατορικό καθεστώς και η αποκατάσταση της δημοκρατίας, λες και η δημοκρατία δεν κατακτείται, αλλά επιβάλλεται με τη βία. Αναρωτιέμαι, όμως, ποιος, άραγε, τους έδωσε το δικαίωμα να παίξουν το ρόλο του προστάτη, που κάθε άλλο παρά τέτοιος είναι, αφού κα-

ταστρέφουν πόλεις, σπέρνουν πανικό και τρόμο και σκοτώνουν ανθρώπους. Και γιατί πάντα στο τέλος να υποφέρουν μόνο οι αθώοι;

Τα περισσότερα θύματα του πολέμου αυτού ήταν άμαχοι. Ποιο ήταν το σφάλμα τους, ώστε να αξίζουν τέτοιο φρικτό τέλος; Δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού. Έχουν τα ίδια δικαιώματα με μας και, όμως, τους ποδοπατούν σαν να είναι σκουπίδια.

Αυτό, λοιπόν, το ενδιαφέρον, που ορισμένοι επικαλούνται προκειμένου να πετύχουν τους βρώμικους σκοπούς τους, καλύτερα να έλειπε. Σαν να μην ακούσε στον ιρακινό λαό ένας δικτάτορας, αλλά θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν και τον, δικτατορικών προδιαγραφών, αυτόκλητο σωτήρα τους.

Δε χρειάζεται, νομίζω, να αναφερθώ σε πυρηνικά και χημικά, για τα οποία έγινε τόσος λόγος. Τελικά, δεν απεδείχθη ότι διέθετε τέτοια το Ιράκ.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι πως μάλλον τα κίνητρα γι' αυτόν τον πόλεμο δεν ήταν τόσο ανθρωπιστικά, όπως ήθελαν να τα παρουσιάσουν, εκτός εάν έτσι μπορούν να ονομαστούν το συμφέρον και η δίψα για χρήμα, η εξουσία και η παγκόσμια κυριαρχία.

Κάποιοι μας ονομάζουν αναμερικανιστές, επειδή δεν μπορούν να καταλάβουν ότι υπάρχουμε σύμφωνα μ' αυτό που νιώθουμε και κρίνουμε ότι είναι σωστό, ότι δεν είμαστε κόλακες κανενός προέδρου, όσο ισχυρός και αν είναι αυτός και ότι δεν ανεχόμαστε να σκοτώνονται συνάνθρωποί μας τόσο άδικα. Αυτοί οι ίδιοι, όμως, που μας αποκαλούν έτσι, δεν έδειξαν περισσότερη κατανόηση και σεβασμό στο αίτημα χιλιάδων άλλων ανθρώπων, που, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και εθνικότητας, ξεχύθηκαν στους δρόμους και εξέφρασαν την αντίθεσή τους όσον αφορά τον πόλεμο. Σχεδόν όλοι, λίγο - πολύ, έχουμε αρχίσει να αμφιβάλλουμε για τη νομιμότητα των πολέμων, που κατά καιρούς διεξάγουν οι Η.Π.Α.. Μιλώντας, όμως, για νομιμότητα υπάρχει, άραγε, πόλεμος που να είναι νόμιμος και να μπορεί να δικαιολογηθεί; Θα μπορούσαμε, βέβαια, να διακρίνουμε τους πολέμους σε επεκτατικούς και αμυντικούς και να δεχτούμε τους δεύτερους. Αλλά και στις δύο περιπτώσεις τα δεινά είναι ίδια. Οι απώλειες σε έμφυχο και άφυχο υλικό μεγάλες. Οι καταστροφές, οικολογικές και μη, τεράστιες. Μια, πάνω απ' όλα, αυτό που χάνεται είναι η ανθρωπιά μας. Αν, όμως, επιτευχθεί να περιοριστούν σε κάποιο βαθμό οι επεκτατικοί πολέμοι, τότε αναπόφευκτα θα περιοριστούν και οι αμυντικοί. Για να συμβεί, όμως, αυτό, πρέπει να αλλάξει εντελώς η νοοτροπία των ανθρώπων και να αρχίσουν κάποτε οι μεγάλοι να βλέπουν τον κόσμο με τα μάτια ενός νέου ανθρώπου, ενός εφήβου, ενός παιδιού, που θέτει στόχους και έχει οράματα, οδηγώντας τον έτσι μπροστά στην πρόοδο και την ευημερία, βελτιώνοντας τις αδυναμίες του και κάνοντάς τον κα-

λύτερο. Επιπλέον, πρέπει όλοι μας να συνεχίσουμε να ονειρευόμαστε και να αγωνιζόμαστε για ένα καλύτερο και ευοίωνο μέλλον, αλλά ακόμη περισσότερο για ένα αξιόλογο και αξιοπρεπές παρόν, έχοντας υπόψη ότι τα πάντα στη ζωή κατακτώνται με κόπο, με ιδρώτα, με αγώνα και ότι τίποτα δε χαρίζεται και δεν παραχωρείται τόσο απλά και εύκολα στους ανθρώπους, αν οι ίδιοι δε διεκδικήσουν αυτό που θέλουν. Αυτό στην προκειμένη περίπτωση είναι ένας κόσμος ειρηνικός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλεοπάτρα Παπαρίζου, από το Νομό Καρδίτσας.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Εντιμότες κύριε Πρόεδρε, αξιότιμε Πατέρα Μεταλληγέ, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, Με το Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», μου δίνεται μια ευκαιρία να εκφράσω τις σκέψεις μου και τους συλλογισμούς μου για το φλέγον ζήτημα των γλυπτών του Παρθενώνα. Πρόκειται για ένα θέμα εθνικό, που εδώ και 200 χρόνια βασανίζει τον Ελληνισμό και κάτι περισσότερο. Νιώθω ότι ο Ελληνισμός υποτιμάται και ο ανεκτίμητος θησαυρός των γλυπτών προσβάλλεται, γιατί τα «μάρμαρα» του Παρθενώνα είναι, βέβαια, παγκόσμια κληρονομιά, εκφράζουν, όμως, μόνο το δικό μας ελληνικό πολιτισμό και ούτε είχε ούτε έχει κανείς το δικαίωμα να τα βεβηλώνει.

Ύστερα από μία διαμάχη 200 ετών, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας εγκλωβίζεται επανειλημμένα σε τυποποιημένες λογομαχίες και πολυάριθμα γραπτά, είναι καιρός να δραστηριοποιηθούμε με δυναμικότητα για την επιστροφή των γλυπτών στην Αθήνα, ειδικά εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων. Λαμβάνοντας υπόψη δεδομένα, όπως τις αναλήψεις για την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς και τις αρχές της Ουνέσκο, τη μελλοντική υποδοχή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στον τόπο τους, στην Ελλάδα, την κατασκευή μουσείου στους πρόποδες της Ακρόπολης, με ειδική αίθουσα για την παρουσίαση του γλυπτού διακόσμου του Παρθενώνα και το γεγονός ότι η Μεγάλη Βρετανία και η Ελλάδα είναι δυο χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιστροφή των μαρμάρων από το Λονδίνο στην Αθήνα είναι μία μετακίνησή τους στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο. Με βάση τα δεδομένα αυτά, όπως υποστηρίζεται στην επίσημη ελληνική θέση, η Ελλάδα απευθύνεται στη Μεγάλη Βρετανία, υπολογίζοντας στην πολιτιστική ευαισθησία του βρετανικού λαού και την πίστη του στις μεγάλες ανθρωπιστικές αξίες.

Την ιστορική και νομική διάσταση του θέματος η ελληνική Κυβέρνηση δεν την καθιστά κεντρικό σημείο της εισήγησής της. Γιατί; Πιστεύουμε ότι προσεγγίζοντας την πολιτιστική διάσταση είναι καλύτερα; Τότε, γιατί οι Βρετανοί έχουν το θράσος να μας κατηγορούν, είτε άμεσα είτε έμμεσα, ότι δεν είμαστε γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, ώστε να μπορούμε να προστατεύουμε τα γλυπτά του Παρθενώνα.

Το αν οι Έλληνες είναι πραγματικά Έλληνες έχει αμφισβητηθεί συχνά, με τον πιο αλαζονικό τρόπο, από μερικούς σύγχρονους υπερασπιστές της μη επιστροφής των γλυπτών. Αυτό το θεωρώ ως το πιο αισχρό που έχω ακούσει για την ελληνική φυλή. Παρά τις πολυάριθμες επιδρομές και επιμίξεις η γλώσσα μας –που γενικά η γλώσσα είναι το πιο χαρακτηριστικό έμβλημα ενός έθνους– είναι ξεκάθαρη και ανιχνεύσιμη, γιατί αν τα γραπτά μνημεία της ελληνικής γλώσσας, η φιλοσοφία, η καλλιτεχνική παράδοση, η εθνική συνείδηση που παραμένουν αναλλοίωτα, δεν σημαίνουν συνέχεια της φυλής και του πολιτισμού, είναι δύσκολο να δούμε το στοιχείο εκείνο που θα δήλωνε τη συνέχεια.

Οπωσδήποτε, κανένας άλλος ευρωπαϊκός λαός δεν έχει παρόμοια αξίωση. Οι Έλληνες διατήρησαν την κληρονομιά και την ταυτότητά τους, μέσα από πολλούς χρόνους κατάκτησης και ξένης κατοχής και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι που είμαστε Έλληνες, γιατί έχουμε προσφέρει αρκετά στους ξένους λαούς, ιδέες, γραφή, φιλοσοφία, καλλιτεχνικά δημιουργήματα και θα ήταν το καλύτερο να μη γίνεται κριτική για τον ελληνικό λαό, για το αν θα είναι ικανός, ως απόγονος των αρχαίων προγόνων του, να κρατήσει τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Γιατί, οι ίδιοι οι Βρετανοί, όπως καθαρά αποδεικνύει η ιστορία, προέκυψαν σαν λαός από ένα περιέργο συνονθύλευμα και δεν έχει μέχρι τώρα, παρά μικρή διάρκεια ύπαρξης. Τι συμβαίνει τελικά και οι Άγγλοι διαμορφώνουν αυτήν την άποψη; Πώς εξελίσσεται η πολιτιστική δραστηριότητα στην Ελλάδα και πιο συγκεκριμένα στον τομέα της αρχαιολογίας; Τι γίνεται; Υπάρχει ο απαιτούμενος σεβασμός σε ο,τιδήποτε έχει να κάνει με την εθνική μας κληρονομιά και την προστασία των αρχαιολογικών ευρημάτων και κτισμάτων; Άποψή μου είναι πως οι ελλείψεις είναι μεγάλες. Και αυτό συμβαίνει, όχι, κυρίως, στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά στην επαρχία και τα νησιά. Επειδή, όμως, οι Βρετανοί μας περιπαίζουν –και αυτό έχει αρχίσει να κουράζει τους Έλληνες και να τους προσβάλλει– κρίνεται απαραίτητο οι ίδιοι να αποδείξουμε ότι πραγματικά σεβόμαστε την εθνική μας κληρονομιά. Γι' αυτόν το σκοπό η Κυβέρνηση οφείλει να δραστηριοποιηθεί, εντοπίζοντας τυχόν προβλήματα και δυσλειτουργίες, που παρουσιάζονται σε μουσεία ή σε αρχαιολογικούς χώρους. Γιατί δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που σε αρκετά μουσεία δεν υπάρχει χώρος έκθεσης για πολλά ευρήματα, τα οποία καταλήγουν τελικά να εκτίθενται σε εξωτερικές αυλές των μουσείων. Ακόμη, έχει παρατηρηθεί αρκετές φορές ότι είναι λανθασμένη η ονομασία σε κάποια ευρήματα. Σαφώς τέτοιες στάσεις, που προσβάλλουν την άμυνα της πολιτείας, πρέπει να προσεχθούν, γιατί από τη μια μεριά μας προσβάλλουν και από την άλλη δίνουν έναυσμα στους Γερμανούς να επιζητούν περισσότερο την κατοχή των γλυπτών. Έτσι, η Πολιτεία πρέπει να ενδιαφερθεί άμεσα και επιτακτικά για την ενίσχυση προγραμμάτων

κατασκευής μουσείων, στήριξης αρχαιολογικών χώρων, αναστήλωσης μνημείων και παρουσίασης τρόπων και τεχνικών μεθόδων έκθεσης των ευρημάτων. Είναι απαραίτητο να κατασκευαστούν ειδικά μελετημένοι χώροι επιστήγασης των εκθεμάτων, ώστε με ευχαρίστηση και ενδιαφέρον να μπορεί να βλέπει ο καθένας τους αρχαιολογικούς θησαυρούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτά είναι θέματα πολιτισμού. Έτσι δεν είναι;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Ναι, σωστά.

Συνεπώς, πρέπει να δαπανηθούν κονδύλια για την κατασκευή μουσείων. Γι' αυτό, άλλωστε, έχει ξεκινήσει ο σχεδιασμός του νέου μουσείου Ακροπόλεως, που υπάρχει στην Αίθουσα για τα μάρμαρα. Το ότι πρόκειται για ένα ειδικό χώρο, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι η γυάλινη οροφή της Αίθουσας θα επιτρέψει στον ήλιο της Αθήνας να τα λούζει με φως.

Τα γλυπτά πρέπει να επιστρέψουν στην Ελλάδα και κανείς στην Αγγλία δεν θα αισθανθεί προδομένος. Όσο για το Βρετανικό Μουσείο μπορεί να εκθέσει αντίγραφα. Επίσης, το Βρετανικό Μουσείο δεν αποδίδει σωστά αυτό, για το οποίο φιάχτηκαν, γιατί φιάχτηκαν από ένα καλλιτέχνη που εμπνεύστηκε από το κλίμα και το περιβάλλον της Ελλάδας, τη γη, τη θάλασσα και τον αέρα της, ένα περιβάλλον τελείως διαφορετικό από αυτό της Αγγλίας. Η υγρασία, το μουντό και γκριζο περιβάλλον καταστρέφουν τα «μάρμαρα».

Κλείνοντας, θα ήθελα να φέρουν τα «μάρμαρα» του Παρθενώνα στη χώρα και στον πολιτισμό που τα δημιούργησε. Η μη παράδοση των γλυπτών αποτελεί έγκλημα, αντίθετα με τους ισχυρισμούς της Βρετανικής Κυβέρνησης και του Διευθυντή του Βρετανικού Μουσείου. Ο ελληνικός λαός θα προστατεύσει τα μνημεία του και την πολιτιστική του κληρονομιά καλύτερα από κάθε άλλο, αρκεί να υπάρχει οργάνωση και συνείδηση. Τελικά, η επιστροφή των γλυπτών στο Μουσείο της Ακρόπολης και στον Παρθενώνα που ανήκουν, θα είναι νίκη όλων των λαών, που πιστεύουν στην παγκόσμια κληρονομιά. Αυτό είναι το σημαντικότερο. Τα «μάρμαρα» του Παρθενώνα που λείπουν, να επιστραφούν και να πάρουν τη θέση τους κάτω από το λαμπρό Αττικό ήλιο, που δημιουργήθηκαν πριν από 2500 χρόνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Ανατολή Μαυσιδου, έχει το λόγο.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΜΩΥΣΙΑΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, χθες δήλωσα να μιλήσω στο Βήμα, αφού με επέλεξαν να έρθω εδώ, για να εκφράσω αυτό που αισθάνομαι. Γι' αυτό θέλω να πω ότι νοιώθω υπερηφάνεια και τιμή για την ευκαιρία, που μου δίνεται να είμαι ανάμεσά σας και να συμμετέχω στις συζητήσεις και στα προβλήματα, που διχάζουν τη σημερινή ελληνική κοινωνία.

Το θέμα που ανέπτυξα για την επιλογή μου ως Έφηβος Βουλευτής είναι οι δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν οι απόδη-

μοι Έλληνες στο εξωτερικό. Μιας και οι γονείς μου υπήρξαν οικονομικοί μετανάστες στη Δυτική Ευρώπη, αντιμετώπισα προσωπικά τις κακουχίες και δυσκολίες της ζωής, μακριά από τη μητέρα πατρίδα. Από τη μια μεριά οι γονείς μαρζώνουν μακριά από τους δικούς τους και από την άλλη τα παιδιά, που προσαρμόζονται και δεν θέλουν να γυρίσουν πίσω. Υπάρχει άνθρωπος να είναι χαρούμενος μακριά από τον τόπο του; Έτσι και εγώ από τη στιγμή που ήρθα εδώ είμαι δυστυχισμένη, αφήνοντας και εγώ με τη σειρά μου το σαράκι των αναμνήσεων να κατασπαράζει τη ψυχή μου.

Όλα αυτά τα παιδιά μεγαλώνουν σε μια κοινωνία πιο ανεπτυγμένη, πιο οργανωμένη και κυρίως με περισσότερους οικονομικούς πόρους, με αποτέλεσμα η ζωή στην Ελλάδα να τους προκαλεί αγανάκτηση.

Για το λόγο αυτό θα αναπτύξω συνοπτικά μερικά από τα προβλήματα, που απασχολούν τους Έλληνες της διασποράς: Πρώτον, οι κάτοικοι της χώρας, στην οποία μεταναστεύουν οι Έλληνες τους αντιμετωπίζουν με εχθρότητα και ρατσισμό και τους θεωρούν υπαίτιους για τη διαφθορά και την οικονομική παρακμή της χώρας τους.

Δεύτερον, υπάρχει έλλειψη ορθόδοξων εκκλησιών, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συμμετέχουν στην εκκλησιαστική λειτουργία. Και τι θα κάνουν, ιδιαίτερα αυτοί που μένουν στις ξένες επαρχίες; Σχεδιάζουν τη δημιουργία εκκλησιαστικών εγκαταστάσεων και ίδρυση νέων εκκλησιαστικών κοινοτήτων. Τα λόγια είναι πολλά, όπως και οι υποσχέσεις. Αλλά, πού βρίσκονται οι πράξεις;

Για το τέλος άφησα το βασικότερο αποτέλεσμα της οικονομικής μετανάστευσης, που με απασχολεί ακόμα, παρόλο που ζω εννέα ολόκληρα χρόνια στην Ελλάδα. Είναι η δυσπροσαρμοστικότητα των ελληνικών αυτών οικογενειών και, κυρίως, των παιδιών τους στο ελληνικό σύστημα και στην ελληνική κοινωνία.

Φταίνε τα Ελληνόπουλα, που χάνουν την εθνική τους ταυτότητα; Φταίνε οι γονείς τους, που μεταναστεύουν στο εξωτερικό για ένα καλύτερο μέλλον; Για τα παιδιά αυτά οι Έλληνες κρέμασαν την ταμπέλα «Ανθελληνιστές». Τι άδικο! Να προσπαθείς να πλησιάσεις τον ελληνικό κόσμο και αυτοί να σε λιθοβολούν με τα λόγια τους και το μόνο αποτέλεσμα όλων αυτών είναι τα παιδιά αυτά να έχουν τάσεις φυγής από την πατρίδα τους.

Ένα τέτοιο άτομο είμαι κι εγώ. Πονάω όταν ακούω τη λέξη «ναξίστρια» και «ανθελληνίστρια». Οι ναξιστές ήταν φανατικοί δολοφόνοι. Εγώ τι είμαι; Είμαι Ελληνίδα και έχω δικαίωμα να ζω ελεύθερα και κανείς δεν μπορεί να με κατηγορήσει με ιδιότητες, που κάποτε σκότωναν χιλιάδες ανθρώπους, άμαχο πληθυσμό.

Για όλους αυτούς τους λόγους βρίσκομαι εδώ, για να εκπροσωπήσω όλους αυτούς τους Έλληνες, που υποφέρουν ψυχολογικά και σωματικά, μακριά από τη χώρα που γεννήθηκαν και κυρίως, για να συζητήσουμε ακόμα και συμβιβαστικές λύσεις για τα προβλήματα αυτά.

Φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, για να στηριχθούμε στην αλήθεια και να μην πετάμε και πατάμε στα ουράνια, που δεν υπάρχει στήριγμα, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο κόσμος δεν είναι αγγελικά πλασμένος, αλλά γεμάτος με διαφθορά, πόνο και δυστυχία, παντού γύρω μας. Δεν βρισκόμαστε εδώ, για να κατηγορήσουμε τους μεγαλύτερους για την παρακμή της εποχής μας, αλλά για να συμβάλουμε στην εύρεση λύσεων.

Τέλος, θέλω να επισημάνω κάτι: Αν ο όρος «ανθελληνισμός», που οι «καθαροί» Έλληνες χρησιμοποιούν τόσο συχνά για να κατηγορήσουν εμάς, τους απόδημους Έλληνες, δεν αφορά πια αυτούς που ανατάσσονται στην Ελλάδα, αλλά έναν πατριώτη με εθνική συνείδηση, που λέει πάντοτε την αλήθεια ξεκάθαρα, τότε κυρίες και κύριοι είμαι περήφανα που είμαι «ανθελληνίστρια».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπατσαρά Φωτεινή, από το νομό Πιερίας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΤΣΑΡΑ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είναι τιμή μου που βρίσκομαι αυτές τις μέρες μαζί σας σε αυτήν την Αίθουσα, μαζί με υψηλόβαθμα στελέχη και με τόσο ξεχωριστά άτομα, τα οποία επέδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ικανότητες, ώστε να βρίσκονται εδώ.

Το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα είναι οι άδικοι πόλεμοι. Ο πόλεμος είναι μια κατάσταση επίκαιρη, άσχημη, θλιβερή, που προκαλεί τον πόνο σε πολύ κόσμο, σε έναν κόσμο που δεν φταίει σε τίποτα και δέχεται καταστάσεις τις οποίες του επιβάλλουν. Ο 20ός αιώνας σηματοδεύτηκε από τέτοιες καταστάσεις, δηλαδή πολέμους και επεισόδια μεταξύ των ανατολικών χωρών ή των νεοσύστατων κρατών με τις Η.Π.Α.. Και όλα αυτά για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών.

Τι γίνεται τότε; Ανεχόμαστε τα καπρίτσια των ισχυρών, για να μην πάθουμε κάτι εμείς ή οι οικογένειές μας. Αναφέρομαι φυσικά στο Ιράκ, σε αυτούς τους δυστυχισμένους ανθρώπους που, παρόλα τα δεινά που υπέμεναν για πολλά χρόνια, είχαν την ατυχία να βρεθούν στο στόχαστρο της Αμερικής, αυτής της μεγάλης υπερδύναμης, που κανείς δεν μπορεί να της φέρει αντίσταση.

Η Αμερική, για να μπορέσει να προωθήσει τα όπλα της και να καταλάβει το Ιράκ, έτσι ώστε να έχει υπό την κυριαρχία της τα πετρέλαια, προκαλεί έναν πόλεμο που έγινε γιατί αρνήθηκε ο ηγέτης του Ιράκ να συμφωνήσει και να δώσει στον Πλανητάρχη αυτήν τη χώρα, ώστε να μπορέσει αυτός να την εκμεταλλευτεί. Και εκείνος, για να αποδείξει σε όλο τον κόσμο ότι αν θέλει κάτι μπορεί να το έχει, προκαλεί μια τέτοια κατάσταση.

Πολλοί είπαν ότι ευθυνόταν ο αρχηγός του Ιράκ. Η δική μου άποψη είναι ότι ευθύνονται πολλοί. Δεν με νοιάζουν τα συμφέροντα που είχε η πανίσχυρη Αμερική. Με ενδιαφέρει που θυσιάστηκαν τόσα παλικάρια, που θυσίασε το Ιράκ τό-

σα γυναίκοπαιδα και άοπλους άντρες. Με ενδιαφέρει γιατί γίνεται κάτι τόσο άσχημο, τόσο αίμα, τόσο δυστυχία!

Αναρωτιέμαι: Γιατί; Γιατί τόση διαφήμιση για αντακείμενα, που σκορπούν κυριολεκτικά το θάνατο στο πέρασμά τους; Ποιο θα είναι το όφελός τους, με το να ρίχνουν τόσες βόμβες σε ένα λαό, που έχει περάσει τόσο δύσκολους καιρούς; Πώς μπορούν να διακινδυνεύουν τόσες ζωές από το στρατό τους, χωρίς να έχουν τύψεις αν πάθουν κάτι;

Δεν μπορώ να καταλάβω ακόμη πώς οι άνθρωποι της πολιτικής ηγεσίας της Αμερικής μένοντας ατάραχοι μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι, βλέποντας τόσες μικρούλες ψυχούλες να εκλιπαρούν για βοήθεια. Άραγε, όλοι αυτοί έχουν τη συνείδησή τους καθαρή; Εκατοντάδες παιδιά σκοτωμένα, εκατοντάδες παιδιά τραυματισμένα στα νοσοκομεία είναι εικόνες που βλέπαμε καθημερινά από τις τηλεοράσεις μας και μόνο ρίγος μας προκαλούσαν. Κανένας, όμως, πολιτικός, από ό,τι έχω καταλάβει, δεν έχει στεναχωρηθεί, γιατί αν είχε θα το έδειχνε με κάποιο τρόπο στο λαό του. Κανείς από τους πολιτικούς δεν μπορεί να καταλάβει τον πόνο των μανάδων, οι οποίες έχασαν τόσο άδικα τα αγγελούδια τους. Κανείς από εμάς δεν μπορούσε να νιώσει τον πόνο τόσων γυναικών, οι οποίες έκαναν πρόωρους τοκετούς, μόνο και μόνο, για να μην έχουν την αγωνία κατά τη διάρκεια του πολέμου, για το πότε θα έρθει η στιγμή της γέννησης του παιδιού τους.

Γεννήθηκα με το πλεονέκτημα να ζω σε μια χώρα όπου γεννήθηκε και συνεχίζει να υπάρχει δημοκρατία: μία λέξη, ένα καθεστώς πολύ όμορφο, που δυστυχώς πολλοί λαοί δεν το έχουν γνωρίσει. Ένας τέτοιος λαός είναι και το Ιράκ. Με τα γεγονότα που έγιναν, σχετικά πρόσφατα, κατάλαβα πως οι άνθρωποι εκεί δεν είχαν δικαιώματα, δεν είχαν δική τους άποψη. Παρακολουθώντας τα γεγονότα κατάλαβα τι τυχερή είμαι που ζω στη χώρα μου. Δυστυχώς, όμως, νιώθω συγχρόνως και λύπη, που οι άρχοντες της χώρας μου δεν πήραν καμία θέση, για να αποφευχθεί αυτός ο πόλεμος. Και αν δεν ήθελαν τον πόλεμο, λυπάμαι που δεν εισακούστηκαν.

Είμαστε η νέα γενιά του πλανήτη και έχουμε χρέος προς τους γονείς και τους δασκάλους, που μας πλούτισαν με γνώση και οράματα, να δείξουμε πως δύναμη δεν είναι ο πόλεμος, τα όπλα και η τρομοκρατία, αλλά η αγάπη, η ευαισθησία και το κουράγιο να μη συμφωνούμε πάντα με τους δυνατούς.

Με πολύ μεγάλη ευκολία τα βράδια μπορώ να ονειρευτώ έναν κόσμο όμορφο, έναν κόσμο χωρίς πολέμους, έναν κόσμο χωρίς σκοτωμένους ανθρώπους. Κλείνοντας τα μάτια θα μπορούσε ο καθένας μας να κάνει κάτι τέτοιο. Όλοι μας θέλουμε να υπάρχει υγεία πάνω από όλα και μετά, το δεύτερο πράγμα που θα θέλαμε είναι η ειρήνη. Τι καλά θα ήταν να υπήρχε ο κόσμος που θα θέλαμε!

Θα ήθελα να σας πω κλείνοντας ότι θα έπρεπε να σκεφθεστε πολύ καλά κάτι, πριν το προτείνετε, έτσι ώστε να αποφύγουμε τέτοια δυσάρεστα γεγονότα. Πιστεύω ότι πρέ-

πει κατ' αρχήν να αναλογιστείτε τις ευθύνες, που έχετε ως υψηλόβαθμα στελέχη. Προτείνω από εδώ και πέρα να μην σκεφθείτε τα κέρδη που αφήνει ένας πόλεμος, αλλά να συλλογιστείτε τη μεγαλύτερη αξία που έχει η ζωή. Και το αν είναι ή όχι άδικοι οι πόλεμοι θα το δείξει η ιστορία.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Χαλάτση, από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΑΛΑΤΣΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, βρίσκομαι εδώ, κυρίως, για να εκφράσω τα δικά μου συναισθήματα: συναισθήματα αγανάκτησης, ντροπής και αποτροπιασμού.

Πόλεμος: μία λέξη, χιλιά πρόσωπα, χιλίες εικόνες. Εικόνες ντροπής, χωρίς οίκτο, χωρίς συναίσθημα. Εικόνες οικογενειακού ξεριζωμού και κοινωνικής εξαθλίωσης, χωρίς κυριολεκτικά κανέναν ουσιαστικό σκοπό. Όλα αυτά μία μόνον λέξη, μία λέξη που μπορεί να ξεκληρίσει ολόκληρους λαούς, ολόκληρες γενιές, ολόκληρες ζωές. Σκληρές εξευτελισμού, χυδαιότητας και αδιαφορίας.

Κάθε φορά χιλιάδες οικογένειες χάνουν δικούς τους ανθρώπους και για όλα αυτά, τον πόνο, την απελπισία, ακούμε μόνο μια συγνώμη. Ποιος θα μπορέσει να απαλύνει τον πόνο αυτών των ανθρώπων; Ποιος θα μπορέσει να σταθεί πλάι στην καταρρακωμένη ψυχή; Ποιος θα μπορέσει να τους κάνει να χαμογελάσουν; Ποιος θα τους πάρει από το χέρι και θα τους οδηγήσει πάλι στη ζωή, να την κοιτάξουν κατάματα, χωρίς ντροπή, αλλά με θάρρος και ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο; Η απάντηση; Κανείς. Θα τους ξεχάσουμε, χωρίς παρενοχλία, ξεστασιά, μια ανθρώπινη αγκαλιά. Όλη αυτή η αθλιότητα, για να γεμίσουν οι δυνατοί τις τσέπες τους με λίγα παραπάνω χρήματα. Και αυτά πάντα των αδυνάτων. Και εμείς καθόμαστε ξαπλωμένοι στον καναπέ λέγοντας μόνο λόγια, χωρίς να γίνουν ποτέ πράξεις. Ακόμη και τους τραυματισμένους ποιος θα ξεφυχήσει στο πλευρό τους; Ποιος θα μπορέσει να τους κάνει να ξεχάσουν τον φρικτό επιβάτη που έζησαν; Ποιος θα τους αναστήσει το χαμένο τους ηθικό; Πάλι η απάντηση είναι: κανείς. Θα τους στείλουμε κάρτες με τις ευχές μας, τρόφιμα, νερό και φάρμακα, νομίζοντας πως έτσι θα απαλύνουμε τον πόνο τους. Οι άνθρωποι αυτοί, όμως, δεν χρειάζονται τέτοιου είδους βοήθεια. Έχουν ανάγκη από συμπάραση, αγάπη, κατανόηση, έναν άνθρωπο που θα γιώθουν ότι τους καταλαβαίνει και τους νοιάζεται, για να μπορέσουν να ακουμπήσουν πάνω του με ασφάλεια.

Γιατί δε γινόμαστε περισσότερο δημοκρατικοί; Μερικές φορές ο λόγος δίνει καλύτερα τη λύση απ' ό,τι η βία. Μπορούν τα χρήματα, όσο μεγάλη και αν είναι η αξία τους, να

ξεπεράσουν την αξία της ανθρώπινης ζωής; Όχι! Η ανθρώπινη ζωή είναι ανεκτίμητη.

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να γεμίζουμε τις τσέπες μας και ας κοιτάξουμε να γεμίσουν οι καρδιές. Γιατί, όσο και να αδειάσει η τσέπη, τα ανθρώπινα αισθήματα δεν χάνονται ποτέ! Μέχρι που θα μας οδηγήσει η ανεξέλεγκτη έλξη των χρημάτων; Ποιος θα βάλει χέρι σε όλα αυτά; Μόνο το δικό μας μπορεί!

Ας σταματήσουμε να είμαστε απλοί ακροατές. Ας ενωθούμε όλοι, απ' άκρη σε άκρη, και ας ακουστεί η φωνή μας σε όλο τον κόσμο. Φτάνουν οι πόλεμοι! Φτάνουν τα αίματα! Ας κάνουμε κάτι για όλους. Ας φέρουμε ειρήνη! Ας γίνουμε ευαίσθητοι! Ας γίνουμε άνθρωποι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πριν δώσω το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Χρήστο Κολοβό να σας ανακοινώσω ότι έχουμε την τιμή να παρακολουθεί τη συνεδρίασή μας ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και ιδρυτής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Κύριε Πρόεδρε, μέχρι στιγμής έχουν μιλήσει εξήντα τρεις Έφηβοι Βουλευτές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Το γνωρίζω. Σας ακούω όλους από το κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αφού, λοιπόν, παρακολουθείτε τη συνεδρίασή μας, θα έχετε διαπιστώσει ότι το επίπεδο των ομιλητών είναι υψηλό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Πράγματι, είναι υψηλό το επίπεδο. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δίνουμε το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή Χρήστο Κολοβό, από το Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΒΟΣ (Σικάγο Η.Π.Α.): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, Έφηβοι Βουλευτές, είναι πραγματικά αξιέπαινες οι προσπάθειες που καταβάλλουν πολλοί ικανοί και φιλόδοξοι ηγέτες, κοινοβούλια, επιστήμονες και εθνικοί οργανισμοί για την ταχύρρυθμη ανάπτυξη των κρατών τους, για την ανάπτυξη του βιοτικού, πολιτιστικού και του πνευματικού επιπέδου των συμπολιτών τους.

Αυτές οι προσπάθειες απέδωσαν γλυκές καρπούς τα τελευταία χρόνια. Η Ελλάδα κρίθηκε και έφθασε στο επίπεδο της μεγάλης Ευρώπης. Οι συμμαθητές μας, τα Αμερικανόπουλα, που ακόμα προσπαθούν να βρουν τις ρίζες τους, καμαρώνουν εμάς τα Ελληνόπουλα ως απόγονους των παγκοσμίως γνωστών αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, πολιτικών, καλλιτεχνών, επιστημόνων και ηρώων. Πόσο ωραία νιώθουμε να μας θαναμάζουν οι συμμαθητές μας.

Μετά από αιώνες για πρώτη φορά το 1896 οι νεώτεροι

Ολυμπιακοί Αγώνες πήραν τη θέση τους στην Ελλάδα. Υψώθηκε και πάλι η δάδα της αγάπης, της αδελφότητας και ομόνοιας όχι μόνο των Ελλήνων της Μητροπολιτικής Ελλάδας, αλλά και του απανταχού της γης Ελληνισμού. Δεν ήταν μόνο η δάδα της Ελλάδας και των ελληνικών παροικιών ανά τον κόσμο, ήταν η δάδα όλων των λαών της γης.

Είμαστε σπουδαίος λαός εμείς οι Έλληνες. Ό,τι καλό, ιερό, ωραίο έχουμε το μοιραζόμαστε με όλους τους λαούς της γης. Ό,τι έγινε με τη φιλοσοφία, με τις τέχνες, με τις επιστήμες και με τη δημοκρατία έγινε και με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Βροντοφωνάξαμε το 1896 σε όλους τους λαούς ότι θέλουμε να μοιραστούμε μαζί τους τα ιδεώδη και τη δόξα του ολυμπισμού και τους προσκαλέσαμε να προσέλθουν στο Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό Στάδιο.

Όλοι οι λαοί της γης παρακολουθούν κάθε τέσσερα χρόνια τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οπουδήποτε και εάν γίνονται. Η τεχνολογία μεταφέρει τους Ολυμπιακούς Αγώνες σε κάθε σπίτι, πλούσιο ή φτωχικό, και στα ίδια σπίτια θα μεταφερθεί και η εικόνα της πανέμορφης Ελλάδας με όλη την ιστορία της.

Εμείς τα Ελληνοαμερικανόπουλα, που γεννηθήκαμε στη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αλλά μεγαλώνουμε με τα νάματα του ελληνοχριστιανικού μας πολιτισμού, αισθανόμαστε τόσο μεγάλη υπερηφάνεια, που η πατρίδα των γονέων και των παππούδων μας –και επομένως και δική μας μητέρα πατρίδα– έχει μια τόσο σπουδαία ιστορία και υπήρξε η κοιτίδα των υψηλών και ωραίων αρχών και ιδανικών. Είμαστε υπερήφανοι για τη μητέρα-ελληνική γη, που πάνω στα ιερά χώματα αγωνίστηκαν επί πολλούς αιώνες τα παιδιά της.

Μαζί με εμάς –τα παιδιά του Ελληνισμού απανταχού της γης– δισεκατομμύρια άνθρωποι περιμένουν να παρακολουθήσουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες να τελούνται στη χώρα απ' όπου προέρχονται. Δεν έχουμε δικαίωμα αποτυχίας!

Ο Θεός μαζί μας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπάντη Θεσπών, από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΘΕΑΝΩ ΜΠΑΝΤΗ (Β' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ πατέρα, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα όχι τόσο επίκαιρο, αλλά εξίσου κρίσιμο για το μέλλον της Ευρώπης: Το θέμα του ευρωστρατού.

Ανταλαμβάνομαι πως είναι ένα πολύ λεπτό ζήτημα και γι' αυτό θα προσπαθήσω να το προσεγγίσω όσο το δυνατόν πιο προσεκτικά.

Έχουμε αναλογιστεί, άραγε, ποιες θα είναι οι συνέπειες της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού στρατού; Ποια θα είναι η θέση του ευρωστρατού στην Κύπρο, για παράδειγμα; Θα είναι εγγυητής ειρήνης ή αιτία πρόκλησης αναταραχών; Προσωπικά θεωρώ πως δεν χωρούν άλλες αναταραχές στη μαρτυρική Κύπρο. Αλήθεια, θα ενδιαφερθεί οποιοσδήποτε Ευρωπαίος να αναχαιτίσει τους Τούρκους, κατά τη διάρκεια μιας ακόμα παραβίασης του εθνικού εναέριου χώρου;

Μα, καλέ, πότε θα μάθουμε πως οι αλλοεθνείς μισθοφόροι ήταν αυτοί που ευθύνονταν για τις εθνικές τραγωδίες; Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι ο ευρωστρατός δεν θα είναι ένα υποχείριο όργανο επιβολής εξουσίας προς όφελος των δυνατών; Ποια θα μπορούσε να είναι η αντίδραση μιας αδύναμης συγκριτικά χώρας, όπως η Ελλάδα, όταν βλέπει ότι ο ευρωστρατός θα στρέφεται ενάντια στα συμφέροντά της, γιατί θεωρώ βέβαιο ότι κάποια στιγμή τα σχέδια του ευρωστρατού θα αναπαρατεθούν με αυτά κάποιων χωρών και ανησυχώ αναφορικά με το ποιες θα μπορούσαν να είναι οι συνέπειες μιας τέτοιας σύγκρουσης συμφερόντων. Ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα υπάρχει εμπλοκή των Η.Π.Α. στον ευρωστρατό; Τι θα μπορέσει να εμποδίσει την υπερδύναμη να ανακατευθεί, για ακόμα μία φορά, στα ευρωπαϊκά πράγματα; Την είδαμε να αφηφεί διεθνείς οργανισμούς, να σκορπά το θάνατο, να διαψεύδει κάθε ελπίδα παγκόσμιας ειρήνης.

Το μόνο που μπορούμε να ευχηθούμε είναι να ληφθούν σοβαρά υπόψη οι συνέπειες ενός τέτοιου εγχειρήματος, όπως αυτό του ευρωστρατού. Ας ευχηθούμε ο ανθρωπισμός να κυριαρχήσει στις διεθνείς σχέσεις. Ας ευχηθούμε η φαντασία να γίνει συστατικό στοιχείο της εξουσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε και η δεύτερη συνεδρίασή μας. Θα ακολουθήσει η τρίτη συνεδρίαση αύριο στις μία ή ώρα το μεσημέρι.

Σας ευχαριστώ πολύ και πάλι για την πολύ ουσιαστική και μεστή παρουσία σας.

Στη συνέχεια και περί ώρα 13:32' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 16-9-2003

Στην Αθήνα σήμερα, 16 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 13.00' μ.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Βρεττού, Βουλευτή Περιφέρειας Ν. Αττικής, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Ευρωπαϊκή Ένωση, Κρίση στα Βαλκάνια, Κυπριακό, Τρίτος Κόσμος, Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις, Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, Εξοπλισμοί - Πυρηνικά, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Απόδημος Ελληνισμός, Παγκοσμιοποίηση, Μετανάστευση - Πρόσφυγες και Πόλεμος - Ειρήνη» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002-2003 (3η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασίου Ιωάννης (Ν. Θεσπρωτίας), Ακριτίδης Κωνσταντίνος (Επικρατείας), Αναστασοπούλου Ελένη (Ν. Μεσσηνίας), Αντωνίου Σταυριάννα (Πάφος - Κύπρος), Αντωνογιαννάκη Ζηνοβία (Ν. Ηρακλείου), Αντωνοπούλου Ιωάννα (Ν. Αργολίδας), Αξυπόλυτος Εμμανουήλ (Β' Πειραιά), Αχματιάν Ελένη - Σοφία (Μ. Βρετανία), Βάρδα Δήμητρα (Λάρνακα - Κύπρος), Βέης Κωνσταντίνος (Αμμόχωστος - Κύπρος), Βλάχου Πολυτίμη - Μαρία (Ν. Αχαΐας), Βραχυνούλη Τατιάνα (Ν. Ιωαννίνων), Γανωτάκη Ειρήνη (Αιθιοπία), Γκαγκτζή Χρυσούλα (Ν. Γρεβενών), Δάμτσα Άννα (Ν. Μαγνησίας), Δαρδάνη Χριστίνα (Ν. Δράμας), Δημοπούλου Μαρία - Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Ζαφείρης Γεώργιος (Ν. Τρικάλων), Ηλιόπουλος Γιώργος (Α' Θεσσαλονίκης), Θεοδώρου Θανάσης (Ν. Φθιώτιδας), Ιωαννίδου Παρασκευή (Β' Πειραιά), Κάγκαλου Αικατερίνη (Ν. Αργολίδας), Κολοβός Χρήστος (Σικάγο - Η.Π.Α.), Καλομοίρης Εμμανουήλ (Ν. Ηρακλείου), Καλούδης Κωνσταντίνος (Ν. Βοιωτίας), Καραβίνος Απόστολος (Β' Αθήνας), Καρακώστας Φοίβος (Β' Θεσσαλονίκης), Καρναμπίτη Ευαγγελία (Α' Θεσσαλονίκης), Κάσσαρη Ελένη (Ν. Θεσπρωτίας), Κεχαγιάς Ιωάννης (Ν. Δράμας), Κίτρινο Μαρία - Ουρανία (Κογκό), Κολοκοτρώνη Λίνα (Ν. Λακωνίας), Κούλα Παρασκευή (Λεμεσός - Κύπρος), Κουλουριδή Μαρία (Ν. Ευβοίας), Κουρέα Ανθή (Σίδνεϊ - Αυστραλία), Λαμπριανίδου Άλκηστη (Επικρατείας), Μόδη Ελένη (Ν. Καβάλας), Μαρδά Νεκταρία (Καναδάς), Ματθαίου Αλεξάνδρα (Λεμεσός - Κύπρος), Μανρίδου Κυριακή (Επικρατείας), Μίκου Μαγδαληνή (Βέλγιο), Μπάνη Θεανώ (Β' Θεσσαλονίκης), Μπατσαρά Φωτεινή (Ν. Πιερίας), Μπούγια Μαρία (Β' Πειραιά), Μπουζά Αικατερί-

νη (Ν. Βοιωτίας), Μωυσίδου Ανατολή (Α' Θεσσαλονίκης), Ξάνθου Εμμανουέλα (Ν. Ευβοίας), Ορφανού Μαρία (Λουξεμβούργο), Παλαμπουίκη Κωνσταντίνα (Ν. Σερρών), Πανούση Βασιλική (Β' Αθήνας), Παπαγγέλου Αναστασία (Ν. Σερρών), Παπαγεωργίου Γιώργος (Αιθιοπία), Παπαδοπούλου Χαρά (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Παπαρίζου Κλεοπάτρα (Ν. Καρδίτσας), Παπαστεργής Στέργος (Ν. Δωδεκανήσου), Πόλεου Άρτεμης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Ποταΐ Γιώργος (Ν. Μαγνησίας), Ρεντζέπη Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σεχάτα Σακίνα (Αίγυπτος), Σιδηροπούλου Στέλλα (Ν. Καβάλας), Σπιλιώτη Ζωή, (Σαν Χοσέ - Η.Π.Α.), Σπύρου Ζαχαρίας (Αμμόχωστος - Κύπρος), Σφακιανάκη Θεονύμφη (Ν. Ηρακλείου), Ταουσάκος Αθανάσιος (Β' Αθήνας), Τζελέπ Σουζάν (Ν. Ξάνθης), Τζωρτζίδης Γεώργιος (Ν. Ροδόπης), Τούμπα Αλεξία (Β' Αθήνας), Τρύφωνος Χρήστος (Λευκωσία - Κύπρος), Τσαγγάρης Παναγιώτης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Τσάμπρα Ρεγγίνα (Α' Αθήνας), Τσαρουχά Ουρανία (Β' Αθήνας), Τσαλίδου Μαρία (Ν. Ροδόπης), Τσόντζου Μιχαηλίνα (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Τσώλη Αναστασία (Α' Αθήνας), Φραντζιάς Ιωσήφ (Λευκωσία - Κύπρος), Χάλασα Ράμψ (Σαουδική Αραβία), Χαλάτση Κυριακή (Α' Θεσσαλονίκης), Χαλβαντζή Χριστίνα (Ν. Φθιώτιδας), Χαλβατζόγλου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Χάντα Ευανθία (Β' Θεσσαλονίκης), Χατζαρά Ειρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Χατζηγιαννακού Αγγελική (Β' Αθήνας), Χατζησωτηρίου Μαρίνα (Αμμόχωστος - Κύπρος), Χρηστάκη Ζωίτσα (Ν. Λάρισα), Χρυσόπουλος Νικόλαος (Μελβούρνη - Αυστραλία) και Χύτα Ελένη (Ν. Ημαθίας).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η τρίτη συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

Σήμερα, θα γίνει η ψήφιση της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, μετά κατά κεφάλαιο καθώς και των νέων προτάσεων που διατυπώθηκαν από εσάς κατά τη διάρκεια των δύο συνεδριάσεων και δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων. Θα διατυπωθούν σε μια έκθεση που θα σταλεί στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων ως εργασία της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Δεύτερον, θα γίνει η επιλογή με κλήρωση των Εφήβων Βουλευτών που θα μας μιλήσουν στην Ολομέλεια μαζί με τον Εισηγητή που είναι ήδη γνωστός.

Η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας περιγράφεται στις σελίδες από 23 μέχρι 37 του βιβλίου που έχετε ήδη πάρει. Είναι, δηλαδή, η καταγραφή των προτάσεων που προήλθαν από 24.000 παιδιά και αποκωδικοποιήθηκαν σε αυτό το βιβλίο.

Λοιπόν, προχωρούμε στην ψήφιση επί της αρχής του συνόλου της Σύνοψης Κειμένων της Επιτροπής μας.

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμέ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

νων της Επιτροπής μας επί της αρχής:

ΣΤΕΛΛΑ ΣΙΑΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, εξηγήστε μας, καλύτερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχετε διαβάσει τη Σύνοψη κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, σελίδες από 23 μέχρι 37. Αυτό θα ψηφίσουμε επί της αρχής, όπως και στη Βουλή.

Ένα κείμενο στη Βουλή το ψηφίζεις με δύο τρόπους. Πρώτα το ψηφίζεις επί της αρχής. Δηλαδή, αν σου πάει, σαν νόημα πολιτικό. Και δεύτερον ερχόμαστε στα κεφάλαια, που το ψηφίζουμε χωριστά. Μπορεί, δηλαδή, να θέλεις να προσθέσεις κάτι στα κεφάλαια ή μπορεί να μη σου αρέσει το συγκεκριμένο κεφάλαιο ή να συμφωνείς με κάποιο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η φιλοσοφία της ψηφοφορίας.

Λοιπόν σαν σύνολο, σαν γενική απογραφή των προτάσεων αυτών πώς τη βλέπετε; Είστε υπέρ; Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων της Επιτροπής μας γίνεται δεκτή ομόφωνα.

Τώρα στα επιμέρους κεφάλαια. Πρώτο κεφάλαιο: Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το κεφάλαιο 1, Ευρωπαϊκή Ένωση ψηφίζεται, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο 2. Κρίση στα Βαλκάνια.

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το κεφάλαιο 2 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο Κυπριακό. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το κεφάλαιο Κυπριακό έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο 4. Τρίτος κόσμος. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το Κεφάλαιο Τρίτος Κόσμος έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο 5. Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το Κεφάλαιο Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις, απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο 6. Ελληνοτουρκικές Σχέσεις. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς το Κεφάλαιο Ελληνοτουρκικές Σχέσεις έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο 7. Εξοπλισμοί-Πυρηνικά. Γίνεται δεκτό;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το κεφάλαιο 7 απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Να εξηγηθούμε σχετικά με το κεφάλαιο. Θέλετε να υπάρχουν πυρηνικά;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εάν δε θέλετε, τότε έχετε κάνει λάθος στην ψηφοφορία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ποιος θέλει να μιλήσει πάνω σ' αυτό; Ας μιλήσει ένας που ψήφισε «κατά», για να το διευκρινίσουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΒΙΝΟΣ (Β' Αθήνας): Το κείμενο μιλάει για την καταστροφή των πυρηνικών, αλλά λέει και άλλα πράγματα μέσα, με τα οποία πιστεύω ότι δεν συμφωνούν τα παιδιά και γι' αυτό καταψήφισαν.

ANNA ΔΑΜΤΣΑ (Νομός Μαγνησίας): Να ψηφίσουμε μία-μία επιμέρους τις προτάσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να γίνει γι' αυτό το κεφάλαιο.

ΙΩΣΗΦ ΦΡΑΝΤΖΙΑΣ (Λευκωσία Κύπρου): Πώς μπορούμε να το ψηφίσουμε στο σύνολο ή να το απορρίψουμε, όταν στα επιμέρους θέματα δεν υπάρχει συνοχή, όταν υπάρχει αντίθεση μεταξύ του ενός επιμέρους θέματος με το άλλο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τις προτάσεις τις έχουν γράψει συμμαθητές σας που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα. Άλλα παιδιά, λοιπόν, λένε ναι, άλλα όχι, για το θέμα του κεφαλαίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία Κύπρου): Μα και στο Κυπριακό υπήρχαν θέματα πολύ αναφαπικά. Το ένα έλεγε ότι το σχέδιο Ανάν είναι καλό και το άλλο ότι είναι κακό και εμείς το ψηφίσαμε. Τι κάναμε δηλαδή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεχθήκαμε μια καταγραφή διαφορετικών απόψεων, που δόθηκαν από τα 24.000 παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Εγώ προσωπικά είμαι αντίθετος στις προτάσεις του συγκεκριμένου κεφαλαίου και συγκεκριμένα σε μια παράγραφο που λέει ότι πρέπει να αναπτύξουμε δική μας πολεμική βιομηχανία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας προχωρήσουμε στις προτάσεις μια-μια.

Η πρώτη πρόταση είναι «να καταστραφούν τα πυρηνικά

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

όπλα και να σταματήσουν οι εξοπλισμοί». Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η πρόταση έγινε αποδεκτή, ομόφωνα.

Η επόμενη πρόταση είναι «τα χρήματα για τους εξοπλισμούς να διατίθενται για τη βοήθεια των φτωχών λαών και για την ανάπτυξη άλλων τομέων, όπως υγεία κλπ.». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στην επόμενη πρόταση, «να αναπτύξουμε και εμείς πολεμική βιομηχανία». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι. Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η επόμενη πρόταση είναι «να βελτιωθεί η εκπαίδευση των Ενόπλων μας Δυνάμεων». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η επόμενη πρόταση είναι «να αυξηθεί ο μισθός των στρατιωτικών». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι. Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση αυτή, απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ας προχωρήσουμε στην επόμενη πρόταση, «να υπάρχουν ίσες ευκαιρίες εξέλιξης στο Στρατό για τις γυναίκες». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση είναι: «Δεν έπρεπε να μειωθεί η στρατιωτική θητεία». Όπως βλέπετε είναι αρνητική η πρόταση. Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Όχι στη μισθοφορική θητεία». Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Άρα, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επομένως, το κεφάλαιο αυτό έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία,

εκτός από τις προτάσεις που απορρίφθηκαν.

Στη συνέχεια οι προτάσεις του κεφαλαίου 8, «Εθνική Ταυτότητα», τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακολούθως:

1) «Να διαφυλάξουμε την ελληνική μας ταυτότητα.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να φύγουν οι ξένοι από την Ελλάδα.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

3) «Να ενημερώνονται οι μαθητές για την ελληνικότητα των Βορειοηπειρωτών.» (δεκτή, ομόφωνα)

4) «Να αναβαθμιστεί το μάθημα της Ιστορίας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Να αγαπάμε την πατρίδα μας αλλά να μην είμαστε εθνικιστές.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

6) «Τη σημαία σας παρελάσεις των σχολείων να την κρατάει Έλληνας μαθητής.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

7) «Στους αριστούχους να δίδονται άλλα έπαθλα.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

8) «Εκπαίδευση και οικογένεια να γαλουχούν τους νέους μας με τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Οι Έλληνες μαθητές να κάνουν εκδρομές σε πολλά μέρη της Ελλάδας και να γνωρίζουν την ιστορία του τόπου.» (δεκτή, ομόφωνα)

10) «Η παιδεία μας να είναι πολυπολιτισμική.» (δεκτή, ομόφωνα)

11) «Τα Μ.Μ.Ε. να προβάλλουν τις παραδόσεις και την ιστορία μας.» (δεκτή, ομόφωνα)

Ακολούθως, τέθηκε σε ψηφοφορία η πρόταση του Κεφαλαίου 8:

«Να απελευθερώσουμε τα κατεχόμενα ελληνικά εδάφη.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γίνεται δεκτή η πρόταση «Να απελευθερώσουμε τα κατεχόμενα ελληνικά εδάφη»;

ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, για παράδειγμα η μισή Κύπρος δεν είναι ελληνικό έδαφος, αλλά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πράγματι είναι κατεχόμενη η Κύπρος, όπως είναι σήμερα. Άρα, μιλάμε για έναν αγώνα, για να απελευθερωθούν τα κατεχόμενα της Κύπρου.

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Μπορούμε να καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο θέμα και μετά σας καινούργιες προτάσεις, που θα κάνουμε, να υπάρχει αυτή η πρόταση με κάποια διαφορετική διατύπωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ προσωπικά δε θα είχα καμία αντίρρηση, δηλαδή να διατυπωθεί πιο καθαρά, όπως «να κάνουμε αγώνα για την απελευθέρωση της κατεχόμενης Κύπρου».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΤΕΛΛΑ ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Μέσω διπλωματίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση διατυπώνεται: «Να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση της κατεχόμενης Κύπρου». Πίνεται δεκτή;

ΟΔΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΤΑΛΟΥ (Νομός Ροδόπης): Η πρόταση που διαγράψαμε μλούσε γενικότερα για κατεχόμενα εδάφη. Μήπως θα έπρεπε να συμπεριλάβουμε σε μία δεύτερη πρόταση και αυτό το θέμα; Να κάνουμε δηλαδή την πρόταση πιο συγκεκριμένη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας είπα ότι δε θα πρέπει να «μπλέξουμε» ιστορικά, γιατί στο τέλος θα φτάσουμε στο Μέγα Αλέξανδρο.

Στη συνέχεια οι προτάσεις του κεφαλαίου 8 «Μειονότητες» τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακολούθως:

1) «Η Ελλάδα να κάνει επενδύσεις στη Βόρειο Ήπειρο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2) «Να ιδρυθεί ελληνόφωνο εκπαιδευτικό ίδρυμα στη Βόρειο Ήπειρο με χρηματοδότηση της Ελλάδος.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Η Ελλάδα να στέλνει σχολικά βιβλία εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) «Οικονομικά κίνητρα σε καθηγητές, που διδάσκουν ελληνική γλώσσα στη Βόρειο Ήπειρο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Η ανταλλαγή επισκέψεων μαθητών Βορείου Ηπείρου και Ελλάδας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

6) «Η ελληνική ταυτότητα και δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές για τους Βορειοηπειρώτες.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

7) «Κρατική μέριμνα για τους τσιγγάνους, εργασία, ασφάλιση κ.λπ.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8) «Τα σχολεία να δέχονται τσιγγανόπουλα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Το κράτος να δίνει στους τσιγγάνους τοιμεντένια σπίτια.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Η Πολιτεία να φροντίζει για τους Πομάκους, ώστε να μην εκτουρκιστούν.» (δεκτή, ομόφωνα)

11) «Η Πολιτεία να φροντίζει, ώστε να υπάρχουν ειδικά προγράμματα για επαγγελματική κατάρτιση των τσιγγάνων.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

12) «Να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στην επίλυση των οικονομικών προβλημάτων των Πομάκων και στην εκπαίδυσή τους, να τους δίδονται υποτροφίες κ.λπ.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Να αναγνωριστεί από τη Διεθνή Κοινότητα η γενο-

κτονία των Ποντίων και των Αρμενίων.» (δεκτή, ομόφωνα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Προχωρούμε στο Κεφάλαιο 10, «Απόδημος Ελληνισμός».

Οι προτάσεις τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακολούθως:

1) «Ελληνόπουλα του εξωτερικού να φιλοξενοούνται από οικογένειες στην Ελλάδα, μέσω προγραμμάτων του Υπουργείου. Σε αυτό μπορεί να βοηθήσει και η Εκκλησία.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να ιδρυθεί Υπουργείο Απόδημου Ελληνισμού.» (δεκτή, ομόφωνα)

3) «Να καταγραφούν οι Απόδημοι Έλληνες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) «Επαγγελματική αποκατάσταση και οικονομική βοήθεια στους παλιννοστούντες Απόδημους Έλληνες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Ελληνικά σχολεία σε όλες τις παροικίες του εξωτερικού.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Το ελληνικό κράτος να τους στέλνει βιβλία και άλλο μορφωτικό υλικό.» (δεκτή, ομόφωνα)

7) «Οικονομικά κίνητρα για την επιστροφή Αποδήμων.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

8) «Το κράτος να ενδιαφερθεί για τους Ποντίους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ακολούθως, τέθηκαν σε ψηφοφορία οι προτάσεις του κεφαλαίου 11, «Παγκοσμιοποίηση» και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακολούθως:

1) «Με μαζικές κινητοποιήσεις οι λαοί να αντιδράσουν.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να διασφαλίσουμε την πολιτισμική μας κληρονομιά και την ελληνική μας ταυτότητα.» (δεκτή, ομόφωνα)

3) «Όχι στην ξενομανία και στο μιμητισμό.» (δεκτή, ομόφωνα)

4) «Να ενδιαφερθούν οι διεθνείς οργανισμοί για την προστασία των αδικούμενων, την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τον περιορισμό της αυθαιρεσίας των ισχυρών.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Να είναι σεβαστές οι ιδιαιτερότητες των λαών.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Ανθρωπιστική παιδεία και μελέτη της ιστορίας και του πολιτισμού μας.» (δεκτή, ομόφωνα)

7) «Κοινό νόμισμα για όλες τις χώρες του κόσμου.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

Στη συνέχεια τέθηκαν οι προτάσεις του κεφαλαίου 12 «Μετανάστευση, πρόσφυγες» και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν, ως ακολούθως:

1) «Το πρόβλημα των μεταναστών πρέπει να αντιμετωπισθεί με διακρατικές συμφωνίες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2) «Να κατανέμονται οι πρόσφυγες σε διάφορες περιοχές.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

3) «Να δίδεται η ελληνική υπηκοότητα μετά από ένα συγκεκριμένο χρόνο παραμονής στην Ελλάδα.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

4) «Να απλουστευθεί ο τρόπος έκδοσης της πράσινης κάρτας.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

5) «Να καταγράφουμε τους πρόσφυγες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

6) «Να παταχθεί η δουλεμπορία και η εκμετάλλευση μεταναστών.» (δεκτή, ομόφωνα)

7) «Να ελέγχονται τα σύνορα και να μην μπαίνουν στη χώρα λαθρομετανάστες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8) «Να απελαύνονται όσοι παρανομούν.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

9) «Να δημιουργηθεί οργανισμός απασχόλησης μεταναστών.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

10) «Να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες υποδομές για την υποδοχή μεταναστών.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

11) «Ειδικά νυχτερινά σχολεία για ανήλικους μετανάστες, για να μαθαίνουν τη γλώσσα και την ιστορία μας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

12) «Να δεχόμαστε συγκεκριμένο και περιορισμένο αριθμό μεταναστών.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Να γίνουν περισσότερα πολυπολιτισμικά σχολεία.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

14) «Να διώξουμε όλους τους μετανάστες εκτός από αυτούς που έχουν οικογένεια και να κτίσουμε τα σύνορά μας.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

15) «Το κράτος να ενισχύει οικονομικά τους παλινοστούντες Έλληνες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

16) «Να γίνονται ειδικά σεμινάρια για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.» (δεκτή, ομόφωνα)

17) «Να διασφαλίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών και να έχουν ίση και δίκαιη μεταχείριση, να έχουν ασφάλιση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

18) «Οι καθηγητές και οι μαθητές να φέρονται με αγάπη στα παιδιά των μεταναστών και να τα βοηθούν μέχρι να περάσουν τα προβλήματά τους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

19) «Όχι ξεχωριστά σχολεία για μετανάστες, γιατί είναι παλινοστούντες.»

Όσοι έρχονται εδώ, δεν είναι παλινοστούντες. Ο Πόντος, που έρχεται από τις χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, είναι παλινοστών, δεν είναι όμως παλινοστών αυτός που έρχεται από την Ινδία. Ο ένας είναι Έλληνας, που έφυγε η οικογένειά του πριν από κάποια χρόνια και ήρθε ξανά εδώ, ενώ ο άλλος όχι.

Εάν θέλετε να τη διορθώσουμε και να γίνει ως εξής: «Όχι ξεχωριστά σχολεία για μετανάστες» και να το βάλουμε σε ψηφοφορία.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γίνεται δεκτή η πρόταση;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

20) «Στις θέσεις εργασίας να προτιμούνται Έλληνες.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

21) «Μετανάστες να εγκαθίστανται όπου υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

22) «Οι οικονομικά ισχυρές χώρες να βοηθούν τις φτωχές, ώστε να μη χρειάζεται οι πολίτες τους να φεύγουν από τις χώρες τους και να γίνονται πρόσφυγες.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

23) «Να τιμωρούνται όσοι εκμεταλλεύονται μετανάστες (ιδιωτικές επιχειρήσεις).» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

24) «Να δημιουργηθεί θεσμός 'Συνήγορος του Μετανάστη'.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

25) «Να προστεθούν διδακτικές ώρες στο σχολικό πρόγραμμα για παιδιά μεταναστών.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην αίθουσα ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

Οι προτάσεις του επόμενου 13 κεφαλαίου τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακολούθως:

1) «Να δραστηριοποιηθούν πιο έντονα τα φιλειρηνικά κινήματα και οι λαοί.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να γίνει γενικός αποκλεισμός και να καταστραφούν τα πυρηνικά.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Τη βοήθεια προς το Ιράκ να τη διαχειρίζεται ο ΟΗΕ.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

4) «Υπό την προστασία της UNESCO οι αρχαιολογικοί χώροι και τα μουσεία του Ιράκ.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Να δικαστούν Μπους και Μπλέρ ως εγκληματίες πολέμου.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Να διώξουμε τις βάσεις από την Κρήτη.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

7) «Τα προβλήματα να λύνονται με διακρατικό διάλογο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8) «Να μποϊκοτάροουμε τα αμερικάνικα προϊόντα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στο Ιράκ.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Οι πλούσιες χώρες να βοηθούν τις φτωχές.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

11) «Να ιδρυθεί ευρωστρατός.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

12) «Να ενισχύσουμε τον Ο.Η.Ε. και να προσέξουμε να μη διαλυθεί.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Να προχωρήσουμε με γρηγορότερα βήματα στην ευ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ρωπαϊκή ενοποίηση και στη χάραξη κοινής ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής, ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι το αντίβαρο των Η.Π.Α.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εδώ είμαστε σε αντίθεση με τον ευρωστρατό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχουμε, όπως βλέπετε, την τιμή να μας παρακολουθεί ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουριάδης. Τον ευχαριστούμε πολύ για την παρουσία του.

ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για συνθήκες, όπου στην ουσία θα είναι υποχείριο άλλων συμφερόντων. Δεν εννοούμε να μην υπάρχει κοινή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Να κάνω μια παρέμβαση; Είναι δυνατόν να απορρίπτουμε βοήθεια προς το Ιράκ, την οποία να τη διαχειρίζεται ο Ο.Η.Ε; Τότε ποιος να τη διαχειρίζεται; Ποιος άλλος;

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δε μιλάμε για δύναμη ταχείας επέμβασης 60.000 στρατιωτών, που θα μπαίνουν να μπαλάνουν αυτό που κάνουν οι Αμερικάνοι. Μιλάμε για ευρωπαϊκή άμυνα. Μήπως τα παιδιά εννοούν δύναμη ταχείας επέμβασης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όχι. Άλλο είναι η δύναμη ταχείας επέμβασης. Είναι σαφές ότι η Ευρώπη θέλει να αποκτήσει τον ευρωστρατό.

Γ' αυτό η πρόταση, που θα γίνει στη Διακυβερνητική Επιτροπή, είναι να δοθεί η δυνατότητα σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κάνουν ιδιαίτερες συμμαχίες για ορισμένα θέματα.

Προχωρούμε στις λοιπές προτάσεις.

14) «Στους αγώνες κατά του πολέμου να πρωτοστατεί η εκκλησία και οι άνθρωποι του πνεύματος.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

15) «Να διοργανώσουμε καλλιτεχνικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις και να έρχονται οι λαοί κοντά ο ένας στον άλλο.» (δεκτή, ομόφωνα)

16) «Η εκπαίδευση να καλλιεργεί ανθρωπιστικά ιδεώδη, ώστε να διαμορφώνει πολίτες που θα αγωνίζονται υπέρ της ειρήνης και κατά του πολέμου.» (δεκτή, ομόφωνα)

17) «Οι νέοι να βρίσκονται σε εγρήγορση.» (δεκτή, ομόφωνα)

18) «Να απαγορευθεί η πώληση παιχνιδιών που εθίζουν τα παιδιά στα όπλα και στον πόλεμο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

19) «Η διαφορετική θρησκεία δεν πρέπει να χωρίζει τους λαούς και να τους κάνει να μισούνται μεταξύ τους.» (δεκτή, ομόφωνα)

20) «Η εξουσία στο Ιράκ να ασκείται από τους Ιρακινούς και όχι από τους Αμερικάνους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

21) «Τα ΜΜΕ να μην προβάλλουν σκηνές βίας.» (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

22) «Να αποχωρήσουν τα στρατεύματα κατοχής, όπου και εάν βρίσκονται.» (δεκτή, ομόφωνα)

Ακολουθώντας οι προτάσεις των κεφαλαίων 2 έως 6 τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ως ακολούθως:

Κεφάλαιο 2: «Κρίση στα Βαλκάνια».

1) «Να απαγορευσουμε στους Σκοπιανούς να χρησιμοποιούν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

2) «Να μην αναγνωρίσουμε το κράτος των Σκοπίων, εάν δεν αποποιηθεί το όνομα "Μακεδονία".» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Συγγραφή νέων βιβλίων ιστορίας σε όλα τα Βαλκανικά κράτη.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) «Εισαγωγή Μακεδονικών Σπουδών σε ξένα πανεπιστήμια.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Εκστρατεία ενημέρωσης των ξένων με τη βοήθεια του Απόδημου Ελληνισμού για την ελληνικότητα της Μακεδονίας.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Να ενταχθεί και η Τουρκία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

7) «Να μη φανατίζονται οι λαοί ο ένας ενάντια του άλλου.» (δεκτή, ομόφωνα)

8) «Η ιστορία που διδάσκεται στα σχολεία να είναι αντικειμενική.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Ειδικά για την Κύπρο να πέσουν οι διαχωριστικές γραμμές και να ζουν όλοι μαζί ειρηνικά και με ισότητα.» (δεκτή, ομόφωνα)

10) «Ενδυνάμωση της συνεργασίας των βαλκανικών χωρών και ένταξη όλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 3 «Κυπριακό».

1) «Να αποχωρήσουν όλα τα ξένα στρατεύματα.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να πάψουν να υπάρχουν εγγυήτριες δυνάμεις.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Να επιστρέψουν οι πρόσφυγες στα σπίτια τους.» (δεκτή, ομόφωνα)

4) «Να ενωθεί το νησί.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Να εξαρτηθεί η ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το κατά πόσο θα βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

6) «Η όποια λύση να είναι βιώσιμη με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και τους δημοκρατικούς θεσμούς.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

7) «Να αποστρατιωτικοποιηθεί το κυπριακό κράτος.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΩΡΤΖΙΑΗΣ (Νομός Ροδόπης): Ποιο κυπριακό κράτος; Το ελληνοκυπριακό, το τουρκοκυπριακό, ποιο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επι-

τροπής): Έτσι, όπως έχει διατυπωθεί η πρόταση, φαντάζομαι το σύνολο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΩΡΤΖΙΑΗΣ (Νομός Ροδόπης): Αν εμείς, όμως, ως Έλληνες, εννοούμε το ελληνοκυπριακό κράτος, τότε αν αποστρατιωτικοποιηθεί και μείνουν οι άλλοι στρατιωτικοποιημένοι, εμείς τι θα κάνουμε; Έχει νόημα αυτό; Τότε θα καταλάβουν και την υπόλοιπη Κύπρο. Για ποιους μιλάμε; Για το σύνολο; Αν μιλήσουμε για το σύνολο, δεχόμαστε σαν κυπριακό κράτος και τον Ντενκτάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να την επαναδιατυπώσουμε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Λοιπόν, η πρόταση να διατυπωθεί ως εξής: «Να αποστρατιωτικοποιηθεί το κυπριακό κράτος μετά την ενοποίηση...

ΙΩΣΗΦ ΦΡΑΤΖΙΑΣ (Λευκωσία Κύπρου): Συγγνώμη, αλλά εννοούμε όλη την Κύπρο. Δεν υπάρχει ελληνοκυπριακή, τουρκοκυπριακή ή κυπριακή πλευρά. Άρα είναι ασαφές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλό θα είναι να διευκρινιστεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ (Νομός Δράμας): Όταν διατυπώνουμε αυτή την πρόταση, εννοούμε ότι δε θα υπάρχει στρατός στην Κύπρο μετά την ενοποίηση;

Και από που θα φυλάσσονται τα σύνορα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η πρόταση, η οποία έχει διατυπωθεί και αλλού και όπως εγώ την έχω ακούσει, είναι να γίνει η ενοποίηση και να μην υπάρχει στρατός στην Κύπρο ούτε τουρκοκύπριοι, ούτε ελληνοκύπριοι. Έτσι έχω ακούσει την πρόταση και ως τέτοια πρέπει να τη δεχτούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ (Νομός Δράμας): Προφανώς θα μιλάτε για τη νέα πρόταση του σχεδίου Ανάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δε μιλάω εγώ κατ' αρχήν. Μιλάει κάποιος συμμαθητής σας, δηλαδή, κάποιος συμμαθητής σας πρότεινε αυτό και αποκωδικοποιήθηκε έτσι. Να την αναδιατυπώσουμε ως εξής: «Να αποστρατιωτικοποιηθεί το κυπριακό κράτος μετά την ενοποίησή του».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Θέλω να πω πως και ύστερα από την ενοποίησή του, αν δεχθούμε να αποστρατιωτικοποιηθεί το κυπριακό κράτος, τότε πώς μπορούμε να επαναπαυόμαστε ότι κάποια άλλη δύναμη δεν μπορεί να επιχειρήσει κάποια εισβολή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σωστό αυτό που λέτε, μπορεί να το συμμαρξομαι και εγώ. Απλώς ερμηνεύω την πρόταση, όπως θεωρώ ότι την έχει υποβάλει ο συνάδελφός σας. Λοιπόν, ερμηνεύω την ερώτηση έτσι: «Να αποστρατιωτικοποιηθεί το κυπριακό κράτος μετά την ενοποίησή του».

Μετά από ψηφοφορία η πρόταση απορρίφθηκε.

8) «Να επιστραφούν οι περιουσίες των προσφύγων.» (δεκτή, ομόφωνα)

9) «Να φύγουν οι Τούρκοι έποικοι.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Να επιστραφούν αρχαία και έργα τέχνης, που έχουν κλαπεί από τους Τούρκους.» (δεκτή, ομόφωνα)

11) «Να διατηρηθούν η σημαία και ο ελληνικός ύμνος.»

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Το κυπριακό κράτος αυτή τη στιγμή δεν έχει κάποια σημαία; Αυτή η σημαία δε θα διατηρηθεί; Οπότε να κρατήσουν τη σημαία με την Κύπρο και τον ελληνικό εθνικό ύμνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το αφήνουμε έτσι.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρου): Μετά τη σύνταξη κυπριακού κράτους το 1960 δημιουργήθηκε η κυπριακή σημαία και ο εθνικός ύμνος και μετά, όταν χωρίστηκε το νησί το 1974, εμείς η ελληνοκυπριακή πλευρά τα διατηρήσαμε αυτά και αυτά θέλουμε να διατηρήσουμε αμέσως μετά την ενοποίηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ. Παραμένει το ίδιο.

Στη συνέχεια η πρόταση «να διατηρηθεί η σημαία και ο ελληνικός ύμνος» έγινε δεκτή, ομόφωνα.

12) «Να γίνεται αδελφοποίηση σχολείων», φαντάζομαι μεταξύ των δύο κοινοτήτων. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Να απορριφθεί το σχέδιο Ανάν.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

14) «Αποστολή στρατευμάτων του ΟΗΕ, αν χρειαστεί.» (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

15) «Να διοργανώσουν κοινές διαδηλώσεις Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

16) «Όχι ομοσπονδιακό κράτος.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΙΩΣΗΦ ΦΡΑΤΖΙΑΣ (Λευκωσία Κύπρου): Τώρα ψηφίσαμε για Συνομοσπονδία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η πρόταση είναι για χαλαρή Ομοσπονδία, όχι Συνομοσπονδία.

17) «Κοινή πατρίδα για όλους.» (δεκτή, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 4 « Τρίτος Κόσμος».

1) «Αντί να ξεδεύουμε για εξοπλισμό, να βοηθήσουμε τους φτωχούς του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να διαγραφούν τα χρέη των χωρών του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Να δημιουργηθεί ένα Παγκόσμιο Ταμείο Βοηθείας για τον Τρίτο Κόσμο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) «Να διαθέτουμε την υπεραραγωγή μας δωρεάν στον Τρίτο Κόσμο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Οι πλούσιες χώρες να κάνουν επενδύσεις στις χώρες του Τρίτου Κόσμου δημιουργώντας θέσεις εργασίας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

6) «Δραστηριότητες των ανθρωπιστικών οργανώσεων.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

7) «Να υπάρξει ένας φόρος, μικρός βέβαια, τα έσοδα του οποίου να πηγαίνουν για ενίσχυση του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8) «Να κινητοποιηθούν καλλιτέχνες, νεολαία, πνευματικοί άνθρωποι.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Να γίνονται εκδηλώσεις και τα έσοδα να πηγαίνουν σε λαούς του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Η Ευρωπαϊκή Ένωση να δείξει το ανθρώπινο της πρόσωπο.» (δεκτή, ομόφωνα)

11) «Να ενισχυθούν οικονομικά οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και γενικά όλες οι οργανώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που βοηθούν τους λαούς του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 5: Διεθνείς και διμερείς σχέσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΡΝΑΜΠΠΗ (Α' Θεσσαλονίκης):

Έχουμε απορρίψει αυτό το κεφάλαιο, χωρίς να έχουμε σχεδόν διαβάσει τι λέει. Μήπως αυτά που λέει δεν είναι πραγματικότητα;

Μήπως το ΝΑΤΟ δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Αμερικανών; Μήπως δεν ισχύει το δίκαιο του δυνατού, του ισχυρού;

Την προηγούμενη φορά όλοι καταψήφισαν αυτό το κεφάλαιο. Οι περισσότεροι, όμως, δεν ξέρουν, τι λέει. Μήπως δεν ισχύει ότι το ΝΑΤΟ εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Αμερικανών, ή μήπως δεν ισχύει το δίκαιο του ισχυρού; Όπως τα λέει μέσα, είναι η σημερινή πραγματικότητα. Δεν έχει σημασία ότι δεν έχει προτάσεις. Και το κεφάλαιο Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει προτάσεις και όμως το δεχτήκαμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πράγματι δεν έχουμε προτάσεις, έχουμε επισημάνσεις μόνο. Λέει η κοπέλα, λοιπόν, ότι κάποια πράγματα τα θεωρεί σωστά. Πώς απορρίπτουμε συλλήβδην το κεφάλαιο;

Προτείνω, επειδή δεν έχουμε προτάσεις στο κεφάλαιο αυτό, να διαβάσουμε τις επισημάνσεις και να ψηφίσουμε τις επισημάνσεις.

Οι κάτωθι επισημάνσεις τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν δεκτές ή απορρίφθηκαν ως ακουλούθως:

1) «Οι Η.Π.Α. έχουν επιβάλει στον κόσμο την μονοκρατορία τους. Κάνουν ό,τι θέλουν και γράφουν στα παλιά τους παπούτσια τον Ο.Η.Ε.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2) «Ο Ο.Η.Ε., αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν τον πόλεμο του Ιράκ. Γενικά, ο Ο.Η.Ε. είναι αδύναμος και τα ψηφίσματά του δεν εφαρμόζονται. Έχει αποτύχει.» (δεκτή, ομόφωνα)

3) «Στις διεθνείς σχέσεις ισχύει το δίκαιο του δυνατού.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) «Το Ν.Α.Τ.Ο. δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης. Αποδείχτηκε ότι είναι ανίκανο να εμποδίσει συγκρούσεις, ακόμα

και ανάμεσα σε μέλη του, Ελλάδα-Τουρκία.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

5) «Το Ν.Α.Τ.Ο. υπηρετεί τα συμφέροντα των Η.Π.Α.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Η πλειοψηφία των Ελλήνων αναπαθεί τις Η.Π.Α. εξαιτίας της δικτατορίας και της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο.» (δεκτή, ομόφωνα)

7) «Κανονικά η Ελλάδα μετά τη στάση της Τουρκίας έπρεπε να αποχωρήσει από το Ν.Α.Τ.Ο., αλλά υπολογίζει τις συνέπειες. Είμαστε μία χώρα μικρή και εξ ανάγκης υποτασσόμαστε στους μεγάλους και ισχυρούς.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

8) «Είναι απαράδεκτο να σκύβουμε το κεφάλι στους ισχυρούς.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Η συνεργασία των λαών της Μεσογείου είναι προς το συμφέρον όλων.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Η Ελλάδα μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην ειρήνη και ασφάλεια των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

11) «Στις διεθνείς σχέσεις κυριαρχούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία προκαλούν πολέμους και δυστυχία. Οι λαοί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

12) «Στις διεθνείς σχέσεις δεν υπάρχει θέση για ανθρωπιά και ηθική. Οι μικροί λαοί τα βλέπουν τα πράγματα συναισθηματικά, ενώ οι μεγάλοι κοιτούν το συμφέρον τους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Στις διεθνείς σχέσεις, ακόμα και η διπλωματία παραμερίζεται. Μιλάει η διπλωματία των όπλων και ισχυρών.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

14) «Οι μικροί λαοί είναι υποχρεωμένοι να προσδεθούν στο άρμα κάποιου ισχυρού, αλλιώς χτυπιούνται αλύπητα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

15) «Με την κατάρρευση της Ε.Σ.Σ.Δ. άλλαξε η ροή της ιστορίας. Έχουμε αφηθεί στο έλεος των Η.Π.Α. Δεν υπάρχει αντίπαλο δέος.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 6: «Ελληνοτουρκικές Σχέσεις».

1) «Να σταματήσει η Τουρκία τις προκλήσεις.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) «Να αναβαθμιστεί ο ρόλος του Ο.Η.Ε.» (δεκτή, ομόφωνα)

3) «Να εισακούγεται η φωνή των νέων από τους πολιτικούς των χωρών.» (δεκτή, ομόφωνα)

4) «Η εκπαίδευση σε όλο τον κόσμο να έχει ανθρωπιστικό χαρακτήρα.» (δεκτή ομόφωνα)

5) «Τα προβλήματα να λύνονται με διάλογο και διπλωματικούς χειρισμούς και όχι με πολέμους.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) «Να αποδμευτούμε ως χώρα από εξαρτήσεις και να ακολουθήσουμε αυτόνομη εξωτερική πολιτική, αναζητώντας αλλού στηρίγματα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

7) «Η δημιουργία ευρωμεσογειακής περιοχής ελεύθερου εμπορίου στη Νότιο Πελοπόννησο.» (επειδή δεν είναι θέμα του κεφαλαίου, διαγράφηκε ομόφωνα)

8) «Να σταματήσουν οι εξοπλισμοί.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

9) «Η Ευρωπαϊκή Ένωση να παίζει πρωταρχικό ρόλο στα διεθνή δρώμενα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

10) «Να διαλυθεί το Ν.Α.Τ.Ο.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

11) «Να αυξηθούν οι εκδηλώσεις αθλητισμού και τέχνης, που φέρουν τους νέους πιο κοντά.» (δεκτή, ομόφωνα)

12) «Να συνεχίσουμε την προσπάθεια προσέγγισης με την Τουρκία.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) «Να υπάρξει σεβασμός στο διεθνές δίκαιο.» (δεκτή, ομόφωνα)

14) «Να απαντάμε δυναμικά στις τουρκικές προκλήσεις.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

15) «Να λυθεί το Κυπριακό.» (δεκτή, ομόφωνα)

16) «Ο Ο.Η.Ε. να διαγράφει τις Η.Π.Α..» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

17) «Να προσφύγουμε στον Ο.Η.Ε. για τις παραβιάσεις της Τουρκίας.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

18) «Να είναι σε ετοιμότητα οι Ένοπλες Δυνάμεις.» (δεκτή, ομόφωνα)

19) «Να φύγουν οι βάσεις από τη Σούδα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Φέτος, έχω την τιμή να συμμετέχω στη Βουλή των Εφήβων για ένα θέμα που έγραψα, όσον αφορά τα «Μάρμαρα» του Παρθενώνα. Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι αυτό το θέμα δεν αναφέρεται καθόλου ως πρόταση στη Σύνοψη Κειμένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δυσάμαι, αλλά αυτό το θέμα εντάσσεται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν έχουμε εμείς την ευθύνη. Πιστεύω όμως, ότι επειδή αυτά τα θέματα έχουν ακουστεί, θα έχουν καταγραφεί ως προτάσεις στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Στο σημείο αυτό, προχωρώντας στις προτάσεις της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, που έγιναν από εσάς χθες, θα ήθελα να διευκρινίσω το εξής: Οι περισσότερες από τις προτάσεις τις οποίες διατυπώσατε, είτε ως επισημάνσεις είτε ως προτάσεις, συμπεριλαμβάνονται εδώ. Είναι αυτές που ψηφίσαμε προηγουμένως.

Ωστόσο, έχουν καταγραφεί και ορισμένες νέες προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη και τις οποίες καλούμαστε να ψηφίσουμε τώρα.

Οι προτάσεις αυτές τέθηκαν σε ψηφοφορία και έγιναν

δεκτές ή απορρίφθηκαν, ως ακολούθως:

1) Η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Παλαμπούκη (Νομός Σερρών) προτείνει: «Αναγνώριση από την Κυβέρνηση των αγωνιστών της Κύπρου.» (δεκτή, ομόφωνα)

2) Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία-Ελένη Δημοπούλου (Α΄ Θεσσαλονίκης) προτείνει: «Διασφάλιση από το Σχέδιο Ανάν στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων για τους Ελληνοκυπρίους, για να ζήσουν με ασφάλεια και ειρήνη.» (δεκτή, ομόφωνα)

3) Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Ταουσάκος (Β΄ Αθήνας) προτείνει: «Ο Ο.Η.Ε. να μην προτρέπει τα μέλη του για αποστολή στρατού και οικονομικής βοήθειας προς το Ιράκ, ώστε να μην νομομοποιηθεί ο πόλεμος και η κατοχή στο Ιράκ.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

4) Ο Έφηβος Βουλευτής Γιώργος Τζωρτζίδης του Νομού Ροδόπης προτείνει:

α) «Για την οικοδόμηση μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα έχει όραμα την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών.» (δεκτή ομόφωνα)

β) «Για την οικοδόμηση μιας ισχυρής Ευρώπης με πίστη σε αυτή.» (δεκτή, ομόφωνα)

γ) «Να γίνει ενημέρωση επί των ευρωπαϊκών εξελίξεων και όχι ενασχόληση των ΜΜΕ με σκανδαλογίες.» (δεκτή ομόφωνα)

5) Η Έφηβος Βουλευτής Θεονύμφη Σφακιανάκη από το Νομό Ηρακλείου προτείνει: «Να γίνει ένωση ουσιαστική και όχι μόνο τυπική των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να αποκτήσουν δύναμη, να υψώσουν τη φωνή τους και να καταδικάσουν τις κυβερνήσεις Μπους και Μπλερ και να προωθήσουν την ειρήνη.» (δεκτή, ομόφωνα)

6) Η Έφηβος Βουλευτής Νεκταρία Μάρδα από τον Καναδά προτείνει:

α) «Να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην ελληνική γλώσσα και στη γραφή της στα σχολεία των παροικιών του εξωτερικού και εισαγωγή νέων μαθημάτων (παράλληλα με την ιστορία και διδασκαλία της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας.» (δεκτή, ομόφωνα)

β) «Να ιδρυθεί από το ελληνικό κράτος ελληνικό ημερήσιο Γυμνάσιο και Λύκειο στο Μόντρεαλ του Καναδά και να σταλεί εκπαιδευτικό προσωπικό και σύγχρονα βιβλία.» (δεκτή, ομόφωνα)

γ) «Να επαναπροσδιορισθεί ο ρόλος του ΟΗΕ.» (δεκτή, ομόφωνα)

δ) «Να καταργηθεί το δικαίωμα του βέτο στα πέντε κράτη και να υπάρξει η δυνατότητα να ψηφίζουν όλες οι χώρες ισότιμα.» (δεκτή, ομόφωνα)

7) Η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Αναστασοπούλου από το Νομό Μεσσηνίας προτείνει: «Συνεργασία επιχειρήσεων, οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανώσεων με αντίστοιχες της Μεσογείου.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

8) Η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Αντωνοπούλου από το Νομό Αργολίδος προτείνει: «Διεκδίκηση από τους Έλληνες Ευρωβουλευτές του δικαιώματος να διδάσκεται η ελληνική γλώσσα στα πανεπιστήμια των ευρωπαϊκών χωρών.» (δεκτή, ομόφωνα)

9) Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Τσαπλίδου από το Νομό Ροδόπης προτείνει: «Να δοθούν ίσα δικαιώματα στην παιδεία για τη θρησκευτική μειονότητα της Θράκης.» (δεκτή, ομόφωνα)

10) Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Ζαφειρίδης του Νομού Τρικάλων προτείνει: «Να διεξαχθεί δημοψήφισμα για την έγκριση ή μη του Συντάγματος της Ευρώπης.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

11) Η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Μόραλη του Νομού Καβάλας προτείνει: «Εφαρμογή ενιαίου εκπαιδευτικού συστήματος στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς όμως να εξαλειφθούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του πολιτισμού του κάθε κράτους-μέλους.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

12) Η Έφηβος Βουλευτής Μαγδαληνή Νίκου από το Βέλγιο προτείνει:

α) «Οικονομική στήριξη των ελληνικών εδρών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και της διδασκαλίας από εξειδικευμένους καθηγητές.» (δεκτή, ομόφωνα)

β) «Συμμετοχή και αλλοδαπών ως θελοντών στους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004, για να γνωρίσουν καλύτερα την Ελλάδα.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

13) Η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Χατζησωτηρίου από την Αμμόχωστο της Κύπρου κάνει την εξής πρόταση:

«Διοργάνωση κοινών εκδηλώσεων μεταξύ των δύο Κοινοτήτων της Κύπρου για την άμβλυση των μεταξύ τους αντιθέσεων και την ανάδειξη των ομοιοτήτων τους.» (δεκτή, ομόφωνα)

14) Ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Βέης από την Αμμόχωστο της Κύπρου προτείνει:

α) «Τροποποίηση του σχεδίου Ανάν, ώστε να διασφαλίξεται η περιουσία και η ελευθερία της διακίνησης και εγκατάστασης όλων των νομίμων κατοίκων της Κύπρου.» (δεκτή, ομόφωνα)

β) «Ενεργότερη εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην επίλυση του Κυπριακού.» (δεκτή, ομόφωνα)

γ) «Να γίνουν καταγγελίες σε κάθε αρμόδιο ευρωπαϊκό όργανο των μεθοδεύσεων του Ντενκτάς, ειδικότερα για την Καρπασία.» (δεκτή, ομόφωνα)

15) Ο Έφηβος Βουλευτής Εμμανουήλ Αξυπόλητος από τη Β' Πειραιά προτείνει: «Σύσταση Επιτροπής από Βουλευτές όλων των κομμάτων, που θα αποφασίζει για τη θέση της Ελλάδος σε ζητήματα αυτά για την ανθρωπότητα και την παγκόσμια πολιτική σκηνή.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

16) Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Ηλιόπουλος από την Α' Θεσσαλονίκης προτείνει:

α) «Ανάληψη από τον Ο.Η.Ε., την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις υπερδυνάμεις πρωτοβουλιών για τη βοήθεια προς τους λαούς του Τρίτου Κόσμου.» (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

β) «Ανάληψη από τον Ο.Η.Ε. της ευθύνης για τη μόρφωση των λαών της Αφρικής.» (δεκτή, ομόφωνα)

17) Η Έφηβος Βουλευτής Ειρήνη Ρετζέπη από την Αιτωλοακαρνανία προτείνει: «Καμία εμπλοκή της Ελλάδος σε οποιαδήποτε μορφή πολέμου.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να μας εξηγήσει η Ειρήνη ποιό πόλεμο εννοεί.

ΕΙΡΗΝΗ ΡΕΤΖΕΠΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Σχετικά με τον πόλεμο η Ελλάδα να μην έχει καμία εμπλοκή. Να μην είμαστε υπέρ του πολέμου, να μη βοηθήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Για ποιό πόλεμο μιλάτε;

ΕΙΡΗΝΗ ΡΕΤΖΕΠΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Μιλάω για τον πόλεμο του Ιράκ. Γι' αυτό μίλησα χθες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κατάλαβα. Αυτό που λέτε, έχει διατυπωθεί με άλλο τρόπο αλλού. Αν συμφωνείτε και εσείς, να τη σβήσουμε την πρόταση.

ΕΙΡΗΝΗ ΡΕΤΖΕΠΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Συγγνώμη, μίλησα για τον πόλεμο του Ιράκ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όσον αφορά αυτό το θέμα για το Ιράκ, έχει καλυφθεί από αυτά που είπαμε.

ΕΙΡΗΝΗ ΡΕΤΖΕΠΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση διαγράφεται.

Στο σημείο αυτό συνεχίζεται η ψηφοφορία επί των προτάσεων.

18) Η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Πανούση από τη Β' Αθηνών προτείνει:

α) «Εφαρμογή της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου για την παράνομη κατοχή των σπιτιών, εφόσον οι τίτλοι ιδιοκτησίας παραμένουν στους Κυπρίους.» (δεκτή, ομόφωνα)

β) «Δημιουργία συννοικισμών με δαπάνες των κυβερνήσεων Ελλάδας και Τουρκίας για τη στέγαση των εποίκων.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι δύσκολη η ερώτηση αυτή. Η κυρία Πανούση, που έκανε την πρόταση, μπορεί να μας την εξηγήσει; Έχει σημασία αυτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΣΗ (Β' Αθήνας): Εγνώ να φιαχτούν σπίτια με χρήματα των Κυβερνήσεων της Ελλάδας και της Τουρκίας για τους εποίκους, που έχουν μεταφερθεί στην κατεχόμενη Κύπρο, γιατί δεν γίνεται να τους αναγκάσουν να ξαναεπιστρέψουν πίσω στην Τουρκία. Μένουν 29 χρόνια εκεί. Δε λέω, να φύγουν από τα σπίτια των Ελληνοκυπρίων, αλλά να δημιουργηθούν συννοικισμοί, όπου θα μένουν. Αυτό εννοώ.

Στη συνέχεια η πρόταση διατυπώθηκε, ως ακολούθως: «Δημιουργία συνοικισμών με δαπάνες των Κυβερνήσεων Ελλάδας και Τουρκίας για τη στέγαση των εποίκων, που θα παραμείνουν στη νήσο» και έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία Κύπρου): Κύριε Πρόεδρε, δηλαδή τώρα είπαμε να μείνουν οι έποικοι στην Κύπρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όχι, είπαμε γι' αυτούς, που θα παραμείνουν στο νησί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία Κύπρου): Ξέρουμε όλοι ότι ο εποικισμός είναι έγκλημα πολέμου. Όλοι τον καταδικάζουν. Και ήρθαμε εμείς να αφήσουμε τους έποικους μέσα στην Κύπρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μιλάμε για μία πρόταση, που διατυπώθηκε κατά την ομιλία της κυρίας Πανούση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία Κύπρου): Μα, δεν είναι Κύπριοι. Αυτοί διχάζουν και δημιουργούν τώρα το πρόβλημα. Αυτοί είναι που επηρεάζονται από τον Ντενκτάς και δημιουργούν το διχασμό. Αν μείνουν αυτοί, πάντα θα υπάρχει αυτή η ανοιχτή πληγή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ποιοι δεν είναι Κύπριοι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ (Λευκωσία Κύπρου): Τα νότια της Μικράς Ασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μετά τις εξηγήσεις του Χρήστου, θέλετε να την αποσύρετε την πρόταση, κυρία Πανούση;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΣΗ (Β' Αθήνας): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεχίζουμε τις προτάσεις της Βασιλικής Πανούση.

γ) «Χρήση της ελληνικής και τουρκικής γλώσσας στα σχολεία της Κύπρου.»

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΣΗ (Β' Αθήνας): Μετά τη λύση του Κυπριακού, γιατί όλα αυτά αναφέρονται μετά τη λύση, θα υπάρχουν άτομα, Τουρκοκύπριοι που γεννήθηκαν μετά το 1974, οι οποίοι θα μιλούν μόνο τούρκικα. Αυτοί δε θα μορφώνονται;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ισχύει και το αντίθετο. Να μάθουν και Τουρκικά οι Έλληνες.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΣΗ (Β' Αθήνας): Αυτό ακριβώς λέω. Η χρήση της ελληνικής και τουρκικής γλώσσας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Άρα, η ερμηνεία είναι ότι μετά την ολοκλήρωση της όποιας συμφωνίας να καθιερωθεί η εκμάθηση της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας από όλα τα παιδιά που πηγαίνουν σχολείο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΑΤΖΗΣΩΤΗΡΙΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρου): Όπως μαθαίνουμε αγγλικά και άλλες ξένες γλώσσες για λό-

γους επικοινωνίας, έτσι θα μαθαίνουμε και τούρκικα. Δε λέμε ότι θα τα μάθουμε σαν μητρική μας γλώσσα, κάνοντας τέσσερις ώρες την εβδομάδα, αλλά με δύο ώρες την εβδομάδα για λόγους καθαρά επικοινωνίας, αφού ζούμε μαζί τους. Το ίδιο ισχύει και για αυτούς.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρου): Μαθαίνοντας και τούρκικα και ελληνικά ταυτόχρονα στο σχολείο, πιστεύω ότι θα υπάρχει περισσότερος διαχωρισμός. Έχοντας, όμως, μία κοινή γλώσσα, θα είναι πιο επαναπροσεγγιστικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γίνεται δεκτή η πρόταση της Βασιλικής Πανούση; **ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτή. Δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Συνεχίζουμε τις προτάσεις:

19) Η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Μαυρίδου, Επικρατειάς, προτείνει:

α) «Κατάργηση των ναρκοπεδίων της περιοχής Έβρου ή τουλάχιστον περιφρούρησή τους, φωταγώγηση τη νύχτα και σήμανση με πινακίδες για την επικινδυνότητα του χώρου.» (δεκτή, ομόφωνα)

β) «Χρήση ειδικών συστημάτων συναγερμού και διάθεση ειδικά εκπαιδευμένων σκύλων, καθώς και περιπολίες για την αποτελεσματικότερη περιφρούρηση των συνόρων.» (δεκτή, ομόφωνα)

γ) «Αυστηρότερες ποινές για τους μεσάζοντες της λαθρομετανάστευσης.» (δεκτή, ομόφωνα)

20) Η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Βάρδα, από τη Λάρνακα της Κύπρου και η Έφηβος Βουλευτής, Κωνσταντίνα Παλαμπούκη, από το νομό Σεργών προτείνουν: «Επίσημη ενημέρωση για την τύχη των αγνοουμένων της Κύπρου.» (δεκτή, ομόφωνα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχουμε εξαντλήσει και τις νέες προτάσεις, που έγιναν και από τους συναδέλφους σας. Μερικές προτάσεις, που αφορούν άλλα θέματα, όπως εκείνη που είπε η κ. Παπαρίζου, έχουν περάσει σε άλλες Επιτροπές.

Επίσης, πολλές προτάσεις δικές σας περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, τις οποίες ψηφίσαμε στην αρχή.

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, εγώ προσωπικά θέλω, αν γίνεται, να επαναφέρω την πρόταση, που ακούστηκε πριν και την απέσυρε η συνάδελφος που την είχε υποβάλει. Πρόκειται για την πρόταση σχετικά με τους έποικους. Γίνεται αυτό που ζητώ; Να ψηφιστεί η πρόταση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν επαναλαμβάνεται μια διαδικασία που έγινε. Να τη βάλουμε, όμως, αν είναι νέα πρόταση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ (Νομός Δράμας): Υπάρχει η δυ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

νατότητα να κάνω μια πρόταση κι αν γίνεται να τεθεί σε ψηφοφορία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, υπάρχει μια πρόταση του κ. Καρακώστα και μια άλλη πρόταση του κ. Κεχαγιά. Αν δεν έχετε αντίρρηση, να μας κάνουν τις προτάσεις τους, αλλά πρέπει αυτές να είναι επιγραμματικές και γραμμένες.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φοίβος Καρακώστας από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ (Β' Θεσσαλονίκης): «Να μη φύγουν οι έποικοι από την Κύπρο και να δημιουργηθούν οικισμοί, για να μπορέσουν να συνεχίσουν στο χώρο που ζουν τα τελευταία τριάντα χρόνια».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα μπει σε ψηφοφορία. Από ό,τι βλέπω, θέλετε να κάνετε κάποια σχόλια. Θα δώσω ένα λεπτό, για να ομιλήσει εκείνος που είναι υπέρ της πρότασης και ένα λεπτό για εκείνον που είναι κατά της πρότασης. Αν θέλει κάποιος να επιχειρηματολογήσει υπέρ της πρότασης να σηκώσει το χέρι.

MARINA XATZHΣΩTHPIΟΥ (Αμμόχωστος Κύπρου): Δε μιλάμε για όλο τον αριθμό των εποίκων. Να μείνουν αυτοί που γεννήθηκαν στην Κύπρο. Ας πούμε, όσοι είναι παντρεμένοι με τουροκώπριους... Δε γίνεται να μείνουν 80.000 έποικοι στην Κύπρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ καταγράφω την πρόταση, όπως μου δόθηκε.

Από ό,τι με ενημερώνουν, όμως, από τη Γραμματεία έχει ήδη ψηφιστεί κατά πλειοψηφία «να φύγουν οι Τούρκοι έποικοι». Άρα δεν μπορούμε να βάλουμε κάτι που έρχεται σε αντίθεση με αυτό που έχουμε ψηφίσει. Άρα, δεν τίθεται σε ψηφοφορία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κεχαγιάς από το Νομό Δράμας, για να διατυπώσει την πρότασή του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ (Νομός Δράμας): Δεδομένου ότι η ελληνική Κυβέρνηση επικαλέστηκε την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν κάλεσε τον Φιντέλ Κάστρο, τον Αρχηγό της Κούβας, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, προτείνω να δεχθούμε τον Φιντέλ Κάστρο στην Ολυμπιάδα του 2004.

(Χειροκροτήματα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό βλέπω ότι συγκεντρώνει την αποδοχή όλων σας. Δεν μπορούμε εμείς ως Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να μπούμε σε θέματα πολιτισμού, που είναι της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Αυτό, ευχαρίστως, να το θέσετε με κάποια συγκεκριμένη διαδικασία στην Ολομέλεια. Δεν μπορούμε εμείς να ασχοληθούμε με αυτό, διότι θα κάνουμε καταστροφή του Κανονισμού, κάτι που δε θα το ήθελα.

Στη συνέχεια έγινε δεκτή και στο σύνολο της η Σύνοψη Κειμένων με τις προτάσεις που περιέχει, καθώς και τις νέες προτάσεις, που διατυπώθηκαν κατά τη συζήτηση από την

Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εδώ τελειώνει η διαδικασία της συζήτησης.

Η γραμματεία θα συντάξει μια έκθεση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων με τις προτάσεις σας όπως διαμορφώθηκαν, και θα σταλεί στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήςτων, για να ψηφιστούν ή να απορριφθούν.

Εδώ, ήθελα, πρώτον, να σας ευχαριστήσω για τη συνεργασία μας. Νομίζω ότι η εργασία μας έγινε σωστά. Ψηφίσαμε συνειδητά και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Δεύτερον, θα ήθελα να δώσω συγχαρητήρια σε εκείνους, που έκαναν προτάσεις, είτε αυτές συμπεριλαμβάνονται με κάποια συγκεκριμένη διατύπωση στη Σύνοψη Κειμένων είτε ήταν νέες. Μίλησαν 66 παιδιά και όλες οι ομιλίες είχαν ουσιαστικό περιεχόμενο και δεν ήταν καθόλου γενικόλογες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, παρακαλώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Τα άτομα που θα κληρωθούν να μιλήσουν στην Ολομέλεια, πρέπει στο λόγο που θα εκφωνήσουν να αναφέρουν προτάσεις από αυτές, που ακούστηκαν και ψηφίστηκαν εδώ μέσα ή θα εκφωνήσουν κάποιο δικό τους λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μπορείτε να αναφερθείτε σε αυτά που ειπώθηκαν εδώ ή να προσθέσετε και κάποια άλλα πράγματα, για τα οποία έχετε κάποια άποψη, που, όμως, πρέπει να είναι σχετικά με αυτή την Επιτροπή, την Επιτροπή Εθνική Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Ευχαριστώ πολύ για τη διευκρίνιση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Παρακαλώ στο σημείο αυτό να έρθει στο Προεδρείο ο κ. Ζαχαρίας Στύρου από την Αμμόχωστο Κύπρου, για να γίνει η κλήρωση των ομιλητών.

Μετά από τη σχετική διαδικασία κληρώθηκαν: Μπάντη Θεανώ από τη Β' Θεσσαλονίκης, Αθανάσιος Θεοδώρου από το νομό Φθιώτιδας, Μωύσιδου Ανατολή από την Α' Θεσσαλονίκης, Τζωρτζίδης Γεώργιος από το νομό Ροδόπης και ο Ζαφείρης Γεώργιος από το νομό Τρικάλων.

Στη συνέχεια λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Ευρωπαϊκή Ένωση, Κρίση στα Βαλκάνια, Κυπριακό, Τρίτος Κόσμος, Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις, Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, Εξοπλισμοί - Πυρηνικά, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Απόδημος Ελληνισμός, Παγκοσμιοποίηση, Μετανάστευση - Πρόσφυγες και Πόλεμος - Ειρήνη» της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002-2003.

Προς τη Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 14, 15 και 16 Σεπτεμβρίου 2003, σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν συνολικά περίπου 8 ώρες, υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Βρεττού, Βουλευτή Περιφέρειας Νομού Αττικής, με επικείμενη την εξέταση των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασίου Ιωάννης (Ν. Θεσσαλονίκης), Ακριτίδης Κωνσταντίνος (Επικρατείας), Αναστασοπούλου Ελένη (Ν. Μεσσηνίας), Αντωνίου Σταυριάννα (Πάφος - Κύπρος), Αντωνογιαννάκη Ζηνοβία (Ν. Ηρακλείου), Αντωνοπούλου Ιωάννα (Ν. Αργολίδας), Αξυπόλυτος Εμμανουήλ (Β' Πειραιά), Αχματιάν Ελένη - Σοφία (Μ. Βρετανία), Βάρδα Δήμητρα (Δόρονα - Κύπρος), Βέης Κωνσταντίνος (Αμμόχωστος - Κύπρος), Βλάχου Πολυμήμη - Μαρία (Ν. Αχαΐας), Βραβιτούλη Τατιάνα (Ν. Ιωαννίνων), Γαυτιάκη Βιρήνη (Αιθιοπία), Γκαγκιτζή Χρυσούλα (Ν. Γρεβενών), Δάμπα Άννα (Ν. Μαγνησίας), Δαρδάνη Χριστίνα (Ν. Δράμας), Δημοπούλου Μαρία - Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Ζαφείρης Γεώργιος (Ν. Τρικάλων), Ηλιόπουλος Γιώργος (Α' Θεσσαλονίκης), Θεοδώρου Θανάσης (Ν. Φθιώτιδας), Ιωαννίδου Παρασκευή (Β' Πειραιά), Κάγκαλου Αικατερίνη (Ν. Αργολίδας), Κολοβός Χρήστος (Σικάγο - Η.Π.Α.), Καλομοίρης Εμμανουήλ (Ν. Ηρακλείου), Καλούδης Κωνσταντίνος (Ν. Βοιωτίας), Καραβίνος Απόστολος (Β' Αθήνας), Καρακώστας Φοίβος (Β' Θεσσαλονίκης), Καραναμίτη Ευαγγελία (Α' Θεσσαλονίκης), Κάσσαρη Ελένη (Ν. Θεσσαλονίκης), Κεχαγιάν Ιωάννης (Ν. Δράμας), Κίτρινη Μαρία - Ουρανία (Κοζάνη), Κολοκοτρώνη Λίνα (Ν. Λακωνίας), Κούλα Παρασκευή (Λεμεσός - Κύπρος), Κουλουριδή Μαρία (Ν. Ευβοίας), Κουρέα Ανθή

(Σίδνεϋ - Αυστραλίας), Λαμπριανίδου Άλκηστη (Επικρατείας), Μόδη Ελένη (Ν. Καβάλας), Μαρδά Νεκταρία (Καναδός), Ματθαίου Αλεξάνδρα (Λεμεσός - Κύπρος), Μανρίδου Κυριακή (Επικρατείας), Μίκου Μαγδαληνή (Βέλγιο), Μπάνη Θεανώ (Β' Θεσσαλονίκης), Μπατσάρα Φωτεινή (Ν. Πιερίας), Μπούγια Μαρία (Β' Πειραιά), Μπουζά Αικατερίνη (Ν. Βοιωτίας), Μωυσιάδου Ανατολή (Α' Θεσσαλονίκης), Σάνθου Εμμανουέλα (Ν. Ευβοίας), Ορφανού Μαρία (Λουξεμβούργο), Παλαμπούκη Κωνσταντίνα (Ν. Σερρών), Πανούση Βασιλική (Β' Αθήνας), Παπαγγέλου Αναστασία (Ν. Σερρών), Παπαγεωργίου Γιώργος (Αιθιοπία), Παπαδοπούλου Χαρά (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Παπαρίζου Κλεοπάτρα (Ν. Κορδίσκος), Παπαστεργιάς Στέργιος (Ν. Δωδεκανήσου), Πάλεου Αρτεμης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Ποτσάι Γιώργος (Ν. Μαγνησίας), Ρεντζέλη Βιρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σεχάτα Σακίνα (Αίγυπτος), Σιδηροπούλου Στέλλα (Ν. Καβάλας), Σπυλιώτη Ζωή, (Σαν Χοσέ, Η.Π.Α.), Σπύρου Ζαχαρίας (Αμμόχωστος - Κύπρος), Σφακιανάνη Θεονύμφη (Ν. Ηρακλείου), Τσουτσάκος Αθανάσιος (Β' Αθήνας), Τζελέπ Σουζάν (Ν. Ξάνθης), Τζωρτζίδης Γεώργιος (Ν. Ροδόπης), Τούμπα Αλεξία (Β' Αθήνας), Τρύφωνος Χρήστος (Λευκωσία - Κύπρος), Τσαγγάρης Παναγιώτης (Αμμόχωστος - Κύπρος), Τσόμπρα Ρεγγίνα (Α' Αθήνας), Τσαρουχά Ουρανία (Β' Αθήνας), Τσατλίδου Μαρία (Ν. Ροδόπης), Τσόντζου Μιχαηλίνα (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Τσώλη Αναστασία (Α' Αθήνας), Φραντζιάς Ιωσήφ (Λευκωσία - Κύπρος), Χάλασα Ράμψ (Σαουδική Αραβία), Χαλάτση Κυριακή (Α' Θεσσαλονίκης), Χαλβαντζή Χριστίνα (Ν. Φθιώτιδας), Χαλβατζόγλου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Χάνια Ευαθία (Β' Θεσσαλονίκης), Χατζαρά Βιρήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Χατζηγιαννακού Αγγελική (Β' Αθήνας), Χατζησωτηρίου Μαρίνα (Αμμόχωστος - Κύπρος), Χρηστάκη Ζωίτα (Ν. Λάρισα), Χρυσόπουλος Νικόλαος (Μελβούρνη Αυστραλίας) και Χύτα Ελένη (Ν. Ημαθίας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Τσαγγάρης και οι Έφηβοι Βουλευτές Ευαγγελία Καραναμίτη, Κωνσταντίνα Παλαμπούκη, Μαρία -Ελένη Δημοπούλου, Χρυσούλα Γκαγκιτζή, Αθανάσιος Τσουτσάκος, Αναστασία Τσώλη, Γεώργιος Τζωρτζίδης, Θεονύμφη Σφακιανάνη, Σακίνα Σεχάτα, Μιχαηλίνα Τσόντζου, Νεκταρία Μαρδά, Ευαθία Χάνια, Παρασκευή Κούλα, Ζωή Χρηστάκη, Χριστίνα Χαλβαντζή, Ρεγγίνα Τσόμπρα, Ελένη-Σοφία Αχματιάν, Αικατερίνη Μπουζά, Κωνσταντίνος Ακριτίδης, Ελένη Αναστασοπούλου, Ιωάννα Αντωνοπούλου, Ελένη Κάσσαρη, Χρήστος Τρύφωνος, Αλεξάνδρα Ματθαίου, Αθανάσιος Θεοδώρου, Μαρία Μπούγια, Γεώργιος Ζαφείρης, Στέλλα Σιδηροπούλου, Ιωσήφ Φραντζιάς, Φοίβος Καρακώστας, Μαρία Τσατλίδου, Ελένη Μόδη, Χριστίνα Δαρδάνη, Ελένη Χύτα, Μαρία Ορφανού, Μαγδαληνή Μίκου, Μαρίνα Χατζησωτηρίου, Δήμη-

τρα Βάρδα, Ζαχαρίας Σπύρου, Κωνσταντίνος Βέης, Άρτεμης Πόλεου, Απόστολος Καραβίνος, Εμμανουήλ Αξυπόλητος, Ανθή Κουρέα, Αικατερίνη Κάγκαλου, Γεώργιος Ηλιόπουλος, Ειρήνη Χατζαρά, Νικόλαος Χρυσόπουλος, Ειρήνη Ρεντζέπη, Πολυτίμη –Μαρία Βλάχου, Βασιλική Πανούση, Κυριακή Μαυρίδου, Ιωάννης Κεχαγιιάς, Σταυριάνα Αντωνίου, Μαρία Κουλουριδίη, Ιωάννης Αθανασίου, Εμμανουήλ Καλομοίρης, Ζηνοβία Αντωνογιαννάκη, Κλεοπάτρα Παπαρίζου, Ανατολή Μωυσίδου, Φωτεινή Μπατσάρα, Κυριακή Χαλάτση, Χρήστος Κολοβός και Θεανώ Μπάντη, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Ο Εισηγητής - Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Τσαγγάλης (Αιμόχωστος Κύπρου) είπε τα εξής:

«Τα παιδιά που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων και ανέπτυξαν θέματα που έχουν σχέση με την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, μίλησαν για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την κρίση στα Βαλκάνια, για το Κυπριακό, για τον Τρίτο Κόσμο, για τις Διεθνείς και Ελληνοτουρκικές σχέσεις, για τα Πυρηνικά Όπλα, για την Εθνική Ταυτότητα, για τις Μειονότητες, για τον Απόδημο Ελληνισμό, για την Παγκοσμιοποίηση, τη Μετανάστευση, τον Πόλεμο και την Ειρήνη. Εξέφρασαν τις απόψεις τους, τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες τους, γύρω από τα θέματα αυτά. Προσέγγισαν τα θέματα κριτικά και έδωσαν τις δικές τους προτάσεις.

Ευρωπαϊκή Ένωση: Όσον αφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Έφηβοι πιστεύουν ότι υπάρχουν πολλά θετικά στοιχεία. Προσφέρει ελεύθερη διακίνηση στους πολίτες της και πολλές δυνατότητες εργασίας. Μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης διευρύνεται η δημοκρατία και εκσυγχρονίζονται τα πολιτικά συστήματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσφέρει διεύρυνση πόρων και συμβάλλει στην ανάπτυξη κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης. Από την άλλη, όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση προξενεί πολλά προβλήματα. Η μετανάστευση, με τις συνέπειες που επιφέρει, είναι ένα από τα κυριότερα. Τα ανεπτυγμένα κράτη, δηλαδή τα οικονομικά ισχυρότερα, επιβάλλονται στα κράτη με περιορισμένη ισχύ. Γίνεται, ακόμη, ευκολότερη διακίνηση ναρκωτικών και παρατηρείται έξαρση της εγκληματικότητας. Τέλος, αλλοιώνεται η πολιτιστική ταυτότητα των λαών.

Οι Έφηβοι θίγουν και το γεγονός του πολέμου στο Ιράκ, ο οποίος έδειξε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει ακόμα κοινή εξωτερική πολιτική και δεν μπόρεσε να αναταχθεί στην πολιτική των Η.Π.Α.. Η πορεία προς την ουσιαστική ενοποίηση είναι δύσκολη, όχι μόνο λόγω της πολιτικής των Η.Π.Α., αλλά και λόγω της διαφορετικότητας των λαών, που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το σημαντικότερο γεγονός για το νησί, διότι δίνει ελπίδες για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Η Κύπρος θα ωφεληθεί, γιατί θα προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι των Τούρκων. Θα μειωθούν οι δασμοί των εισαγόμενων προϊόντων και θα διασφαλισθεί η ελεύθερη διακίνηση των Κυπρίων για εργασία, σπουδές και τουρισμό. Προς το παρόν, όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πιέζει την Τουρκία για την αποκατάσταση της ενότητας του νησιού.

Κρίση στα Βαλκάνια: Οι Βαλκανικοί πόλεμοι, τα εθνικιστικά κινήματα και η επέμβαση του ΝΑΤΟ στη Σερβία, προκάλεσαν την κρίση στα Βαλκάνια. Οι Σκοπιανοί επιμένουν να ονομάζουν τη χώρα τους «Μακεδονία». Η Ελλάδα, έχοντας την οικονομική υπεροχή στα Βαλκάνια, βοηθά τα Σκόπια οικονομικά. Δεν πρέπει, όμως, ποτέ να αναγνωρίσει κράτος με το όνομα «Μακεδονία». Μια διάσταση της βαλκανικής κρίσης αποτελούν οι σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας. Οι Τούρκοι παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο, εγείρουν αξιώσεις στο Αιγαίο και δε συναινούν σε μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Θα πρέπει να γραφτούν νέα βιβλία ιστορίας για τα βαλκανικά κράτη, επειδή στα σχολικά βιβλία υπάρχουν πολλές ανακρίβειες. Θα πρέπει να ενημερωθούν οι ξένοι για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Με την ενδυνάμωση της συνεργασίας τους, οι βαλκανικές χώρες θα καταφέρουν να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυπριακό: Αναμφισβήτητα, η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού. Είναι επιτακτική ανάγκη η επανένωση του νησιού και η πτώση των διαχωριστικών γραμμών. Η Κύπρος, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, μπορεί να προσφέρει πολλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μεγάλα συλλαλητήρια έδειξαν τη διάθεση για συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Το Σχέδιο Ανάν δεν ικανοποιεί, αλλά μπορεί, με τις απαραίτητες τροποποιήσεις και διασαφηνίσεις, να αποτελέσει τη βάση της λύσης. Ζητούμε την αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων και την αποστρατιωτικοποίηση της Κύπρου. Για τη μη λύση του Κυπριακού ευθύνεται ο Ντενκτάς, που είναι αδιάλλακτος και στηρίζεται από το στρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας.

Επομένως, η ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού. Θέλουμε τη λύση του Κυπριακού, με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα και την επιστροφή των προσφύγων. Πρέπει να διατηρηθούν η σημαία και ο εθνικός ύμνος και να επιστραφούν τα αρχαία και τα έργα τέχνης, που κλάπηκαν από τους Τούρκους. Η Κύπρος είναι κοινή πατρίδα για όλους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους.

Τρίτος Κόσμος: Η φτώχεια, η πείνα, οι πόλεμοι, η αμάθεια και η αμορφωσιά μασιάζει τις χώρες του Τρίτου Κόσμου. Τα ισχυρά κράτη όχι μόνο δε βοηθούν, αλλά εκμεταλλεύονται τον Τρίτο Κόσμο. Είναι ντροπή για την ανθρωπό-

τητα, εμείς να έχουμε όλα τα καλά και εκεί τα παιδάκια να πεθαίνουν από την πείνα ή από την έλλειψη ενός εμβολίου. Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα είναι τρόπος ζωής στον Τρίτο Κόσμο, όπου θερίζει άλλωστε και το Aids. Οι μεγάλες δυνάμεις ξοδεύουν τεράστια ποσά για οπλικά συστήματα, αλλά δεν δίνουν οικονομική βοήθεια στους εξαθλιωμένους λαούς του Τρίτου Κόσμου. Πρέπει να δημιουργηθεί ένα Παγκόσμιο Ταμείο Βοήθειας για τον Τρίτο Κόσμο. Θα μπορούσαμε, ακόμη, να διαθέτουμε την υπερπαραγωγή μας, δωρεάν, στον Τρίτο Κόσμο. Η οικονομική ενίσχυση των «Πατρών χωρίς Σύνορα», καθώς και άλλων εθελοντικών οργανώσεων συντελεί στην αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στους λαούς αυτούς.

Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις: Στις διεθνείς σχέσεις ισχύει το δίκαιο του δυνατού. Κυριαρχούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Οι Η.Π.Α. έχουν επιβάλει στον κόσμο τη μονοκρατορία τους, μετά την κατάρρευση της Β.Σ.Σ.Δ.. Ο Ο.Η.Ε. έχει αποτύχει, αφού τα ψηφίσματά του δεν εφαρμόζονται και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν τον πόλεμο στο Ιράκ. Το ΝΑΤΟ δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης, αφού υπηρετεί τα συμφέροντα των Η.Π.Α.. Η διπλωματία στις διεθνείς σχέσεις παραμερίζεται και μιλάει η «διπλωματία των όπλων» των ισχυρών.

Ελληνοτουρκικές σχέσεις: Οι Τούρκοι συνεχώς προκαλούν και οι Έλληνες φερόμαστε με δουλοπρέπεια απέναντι στις προκλήσεις τους. Η Ελλάδα, όμως, σαν ανώτερη χώρα που είναι, ακολουθεί πολιτική προσέγγισης. Η προσέγγιση θα είναι πιο εύκολη, όταν λυθεί το Κυπριακό, που αποτελεί το μεγαλύτερο αγκάθι στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η Τουρκία οφείλει να σταματήσει τις προκλήσεις και να σέβεται το Διεθνές Δίκαιο. Η φωνή των νέων πρέπει να εισακούεται από τους πολιτικούς των χωρών.

Εξοπλισμοί: Οι μεγάλες δυνάμεις έχουν αποδυθεί σε μια φρενήρη κούρσα εξοπλισμών. Θέλουν, μόνον αυτές, να διαθέτουν πυρηνικό και χημικό οπλοστάσιο και όχι οι μικρότερες. Τα πυρηνικά και χημικά όπλα μολύνουν την ατμόσφαιρα για πολλά χρόνια και ευθύνονται για καρκινογενέσεις και τερατογενέσεις. Σε περίπτωση πολέμου, η χρήση πυρηνικών όπλων θα σημάει την καταστροφή όλης της γης και του ανθρώπινου είδους. Οι Έφηβοι προτείνουν την καταστροφή των πυρηνικών όπλων και των εξοπλισμών. Τα χρήματα για τους εξοπλισμούς θα μπορούσαν να διατίθενται για βοήθεια των φτωχών λαών.

Εθνική ταυτότητα: Η παγκοσμιοποίηση και η ευρωπαϊκή ενοποίηση ενέχει τον κίνδυνο να χάσουμε την εθνική μας ταυτότητα. Κινδυνεύουμε να αφελληνιστούμε. Οι νέοι ενδιαφέρονται για την εθνική μας κληρονομιά και κυριεύονται από ξενομανία. Ο Ελληνισμός της Θράκης και των ακριτικών

περιοχών συρρικνώνεται. Οι Έλληνες, δυστυχώς, αντιμετωπίζουν τους Βορειοηπειρώτες σαν Αλβανούς. Οφείλουμε να διαφυλάξουμε την εθνική μας ταυτότητα και να αγαπάμε την πατρίδα μας. Οι νέοι πρέπει να γαλουχούνται από την οικογένειά τους με ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.

Μειονότητες: Οι Βορειοηπειρώτες αντιμετωπίζονται σαν Αλβανοί. Αισθάνονται εγκαταλελειμμένοι από τη μητέρα πατρίδα, αλλά, εν τούτοις, το όνειρό τους είναι να ενωθούν με την Ελλάδα.

Οι τσιγγάνοι έχουν σημαντική παρουσία στην Ελλάδα, είναι Έλληνες πολίτες, ψηφίζουν και υπηρετούν στο στρατό, αλλά τους εκμεταλλευόμαστε και τους θεωρούμε πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους Πομάκους, μια μειονότητα που ζει στη Θράκη.

Η Ελλάδα μπορεί να κάνει επενδύσεις στη Βόρεια Ήπειρο και να βοηθήσει οικονομικά στην ίδρυση σχολείων. Θα πρέπει οι Βορειοηπειρώτες να δικαιούνται ελληνική ταυτότητα και να έχουν δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές. Θα πρέπει, ακόμα, να υπάρχει κρατική μέριμνα για τους τσιγγάνους.

Απόδημος Ελληνισμός: Οι Έλληνες της Διασποράς είναι πολλοί και έχουν πολλά προβλήματα. Στη Γερμανία, συγκεκριμένα, αντιμετωπίζουν προβλήματα στην εκπαίδευση. Το ελληνικό κράτος απλά αδιαφορεί. Οι Έλληνες μετανάστες στο εξωτερικό ξεχωρίζουν και πολλοί από αυτούς κατέχουν σημαντικές θέσεις. Οι Έφηβοι εισηγούνται να ιδρυθεί Υπουργείο Απόδημου Ελληνισμού, καθώς και ελληνικά σχολεία σε όλες τις παροικίες του εξωτερικού. Επίσης, τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού να μπορούν να φιλοξενοούνται από οικογένειες στην Ελλάδα και να έρχονται να γνωρίζουν την πατρίδα τους.

Παγκοσμιοποίηση: Κάποια παιδιά υποστηρίζουν την παγκοσμιοποίηση. Με την παγκοσμιοποίηση υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων και εμπορευμάτων, παράγονται φθηνότερα και καλύτερα προϊόντα και δημιουργούνται προοπτικές για την επέκταση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Τα οφέλη είναι, κυρίως, οικονομικά. Υπάρχουν, όμως, και πολλά αρνητικά στοιχεία. Καταλήγει στην ισοπέδωση των εθνικών πολιτισμών και στη διαμόρφωση του «καπιταλισμού», που οδηγεί στην επιβολή από τους ισχυρούς ενός παγκόσμιου συστήματος ελέγχου και εκμετάλλευσης. Πέραν από την ασυδοσία του μεγάλου κεφαλαίου, με την παγκοσμιοποίηση γίνεται ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών.

Ενδεχόμενος είναι ο κίνδυνος επιβολής μιας κοσμοκρατορίας. Ήδη, Η.Π.Α. και Αγγλία έχουν επιβάλει σε όλο τον κόσμο τη γλώσσα τους, τον τρόπο ζωής και τις θελήσεις τους. Οι λαοί, ευτυχώς, αντιδρούν με μαζικές κινητοποιήσεις στην παγκοσμιοποίηση, που θα έχει ως αποτέλεσμα την παρακολούθηση, ακόμη, και της προσωπικής μας ζωής. Τα

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Μ.Μ.Ε. και το διαδίκτυο διευκολύνουν την παγκοσμιοποίηση. Οι λαοί πρέπει να αντισταθούν στην ξενομανία και το μιμητισμό και να διασφαλίσουν την πολιτισμική τους κληρονομιά και την εθνική τους ταυτότητα.».

Οι Έβρηβοι Βουλευτές Κωνσταντίνα Παλαμπούικη, Μαρία – Ελένη Δημοπούλου, Αθανάσιος Τσουτσάκος, Γεώργιος Τζωρτζίδης, Θεονύμφη Σφακιανάκη, Νεκταρία Μαργδά, Ελένη Αναστασοπούλου, Ιωάννα Αντωνοπούλου, Μαρία Τσαυλίδου, Γεώργιος Ζαφειρίδης, Ελένη Μόδη, Μαγδαληνή Μίκου, Μαρίνα Χατζηρωτηρίου, Κωνσταντίνος Βέης, Εμμανουήλ Αξυπόλυτος, Γεώργιος Ηλιόπουλος, Βιργήνη Ρεντζέλη, Βασιλική Πανούση, Κυριακή Μαυρίδου και Δημήτρα Βάρδα διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Οι νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία, όπως αναφέρεται αναλυτικά στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα, ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

- Στο θέμα «Κρίση στα Βαλκάνια» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Να απαγορευτούμε στους Σκοπιανούς να χρησιμοποιούν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης.
2. Να ενταχθεί και η Τουρκία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
3. Ενδυνάμωση της συνεργασίας των βαλκανικών χωρών και ένταξη όλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- Στο θέμα «Κυπριακό» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Να αποστρατηποιηθεί το Κυπριακό κράτος.
2. Αποστολή στρατευμάτων του Ο.Η.Ε., αν χρειασθεί.

- Στο θέμα «Εξοπλισμοί – Πυρηνικά» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Να αναπαύσουμε κι εμείς πολεμική βιομηχανία.
2. Να αυξηθεί ο μισθός των στρατιωτικών.
3. Δεν έπρεπε να μειωθεί η στρατιωτική θητεία.

- Στο θέμα «Εθνική Ταυτότητα» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Να φύγουν οι ξένοι από την Ελλάδα.
2. Τη σημαία στις παρελάσεις των σχολείων να την κρατάει Έλληνας μαθητής.
3. Στους αριστούχους ξένους να δίνονται άλλα έπαθλα.

- Στο θέμα «Μειονότητες» απορρίφθηκε η πρόταση «Ελληνική ταυτότητα και δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές για τους Βορειοηπειρωτές».

- Στο θέμα «Απόδημος Ελληνισμός» απορρίφθηκε η πρόταση «Οικονομικά κίνητρα για επιστροφή αποδήμων».

- Στο θέμα «Παγκοσμιοποίηση» απορρίφθηκε η πρόταση

«Κοινό νόμισμα για όλες τις χώρες του Κόσμου».

- Στο θέμα «Μετανάστευση - Πρόσφυγες» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Να δίνεται η ελληνική υπηκοότητα μετά από ένα συγκεκριμένο χρόνο παραμονής στην Ελλάδα.
2. Να απλουστευθεί ο τρόπος έκδοσης πράσινης κάρτας.
3. Να απελευθύνονται όσοι παρανομούν.
4. Να ιδρυθεί οργανισμός απασχόλησης μεταναστών.
5. Να διώξουμε όλους τους μετανάστες, εκτός από αυτούς που έχουν οικογένεια και να κλείσουμε τα σύνορά μας.
6. Στις θέσεις εργασίας να προτιμούνται Έλληνες.

- Στο θέμα «Πόλεμος - Ειρήνη» απορρίφθηκαν οι προτάσεις:

1. Τη βοήθεια προς το Ιράκ να τη διαχειρίζεται ο Ο.Η.Ε..
2. Να ιδρυθεί ευρωστρατός.
3. Στους αγώνες κατά του πολέμου να πρωτοστατεί η Εκκλησία και οι άνθρωποι του πνεύματος.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Ευρωπαϊκή Ένωση, Κρίση στα Βαλκάνια, Κυπριακό, Τρίτος Κόσμος, Διεθνείς - Διμερείς Σχέσεις, Ελληνοτουρκικές Σχέσεις, Εξοπλισμοί - Πυρηνικά, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Απόδημος Ελληνισμός, Παγκοσμιοποίηση, Μετανάστευση – Πρόσφυγες, Πόλεμος – Ειρήνη» της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και της Γ' Τάξης του Ενταίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002-2003, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Παναγιώτη Τσαγγάρη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν ομόφωνα, κατά θέμα, ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη της πρότασης «Να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση της κατεχόμενης Κύπρου», καθώς και των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έβρηβους Βουλευτές:

1. Αναγνώριση από την Κυβέρνηση των αγωνιστών της Κύπρου. (ομόφωνα)

2. Διασφάλιση από το σχέδιο Ανάν στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων για τους Ελληνοκυπρίους, για να ζήσουν με ασφάλεια και ειρήνη. (ομόφωνα)

3. Ο Ο.Η.Ε. να μη προτρέπει τα μέλη του για αποστολή

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

στρατού και οικονομικής βοήθειας προς το Ιράκ, ώστε να μη νομιμοποιηθεί ο πόλεμος και η κατοχή στο Ιράκ.(κατά πλειοψηφία)

4. Αγώνας για την οικοδόμηση μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα έχει όραμα την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών. (ομόφωνα)

5. Αγώνας για την οικοδόμηση μιας ισχυρής Ευρώπης με πίστη σε αυτήν. (ομόφωνα)

6. Να γίνει ενημέρωση επί των ευρωπαϊκών εξελίξεων και όχι ενασχόληση των Μ.Μ.Ε. με σκανδαλογίες. (ομόφωνα)

7. Να γίνει ένωση ουσιαστική - και όχι μόνο τυπική - των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να αποκτήσουν δύναμη, να υψώσουν τη φωνή τους, να καταδικάσουν τις Κυβερνήσεις Μπους και Μπλέρ και να προωθήσουν την ειρήνη.(ομόφωνα)

8. Να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην ελληνική γλώσσα και τη γραφή της στα σχολεία των παροικιών του εξωτερικού και εισαγωγή νέων μαθημάτων (παράλληλα με την ιστορία, διδασκαλία της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας).(ομόφωνα)

9. Να ιδρυθεί από το ελληνικό κράτος ελληνικό ημερήσιο Γυμνάσιο και Λύκειο στο Μόντρεαλ του Καναδά και να σταλεί εκπαιδευτικό προσωπικό και σύγχρονα βιβλία. (ομόφωνα)

10. Να επαναπροσδιορισθεί ο ρόλος του Ο.Η.Ε.. (ομόφωνα)

11. Να καταργηθεί το δικαίωμα του βέτο στα πέντε κράτη και να υπάρξει δυνατότητα να ψηφίζουν όλες οι χώρες ισότιμα.(ομόφωνα)

12. Συνεργασία επιχειρήσεων, οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανώσεων με αντίστοιχες της Μεσογείου. (κατά πλειοψηφία)

13. Διεκδίκηση από τους Έλληνες Ευρωβουλευτές του δικαιώματος να διδάσκεται η ελληνική γλώσσα στα πανεπιστήμια των ευρωπαϊκών χωρών. (ομόφωνα)

14. Να δοθούν ίσα δικαιώματα στην παιδεία για τη θρησκευτική μειονότητα της Θράκης.(ομόφωνα)

15. Να διεξαχθεί δημοψήφισμα για την έγκριση ή μη του Συντάγματος της Ευρώπης.(κατά πλειοψηφία)

16. Εφαρμογή εναίου εκπαιδευτικού συστήματος στα κράτη - μέλη της Ε.Ε., χωρίς, όμως, να εξαλειφθούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του πολιτισμού του κάθε κράτους - μέλους.(κατά πλειοψηφία)

17. Οικονομική στήριξη των ελληνικών εδρών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Διδασκαλία από εξειδικευμένους καθηγητές, με τη διάθεση πλούσιου υλικού. (ομόφωνα)

18. Συμμετοχή και αλλοδαπών ως θελοντών στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, για να γνωρίσουν καλύτερα την Ελλάδα.(κατά πλειοψηφία)

19. Διοργάνωση κοινών εκδηλώσεων μεταξύ των δύο κοινοτήτων της Κύπρου, για την άμβλυση των μεταξύ τους αντιθέσεων και την ανάδειξη των ομοιοτήτων τους.(ομόφωνα)

20. Τροποποίηση του σχεδίου Ανάν, ώστε να διασφαλίζεται η περιουσία και η ελευθερία της διακίνησης και της εγκατάστασης όλων των νομίμων κατοίκων της Κύπρου.(ομόφωνα)

21. Ενεργότερη εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην επίλυση του Κυπριακού. (ομόφωνα)

22. Να γίνουν καταγγελίες σε κάθε αρμόδιο ευρωπαϊκό όργανο των μεθοδεύσεων του Ντενκιάς, ειδικότερα για την Καρπασία.(ομόφωνα)

23. Σύσταση Επιτροπής από Βουλευτές όλων των κομμάτων, που θα αποφασίζει για τη θέση της Ελλάδας σε ζητήματα αυτά για την ανθρωπότητα και την παγκόσμια πολιτική σκηνή.(κατά πλειοψηφία)

24. Ανάληψη από τον Ο.Η.Ε., την Ε.Ε. και τις υπερδυνάμεις πρωτοβουλιών για τη βοήθεια προς τους λαούς του Τρίτου Κόσμου.(κατά πλειοψηφία)

25. Ανάληψη από τον Ο.Η.Ε. της ευθύνης για τη μόρφωση των λαών της Αφρικής.(ομόφωνα)

26. Εφαρμογή της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου για την παράνομη κατοχή των σπαιών, εφόσον οι τίτλοι ιδιοκτησίας παραμένουν στους Κυπρίους.(ομόφωνα)

27. Διδασκαλία της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας στα σχολεία της Κύπρου, μετά την επίτευξη συμφωνίας.(κατά πλειοψηφία)

28. Κατάργηση των ναρκαπεδίων της περιοχής Έβρου ή τουλάχιστον περιφρούρησή τους, φωταγώγηση τη νύχτα και σήμανση με ευδιάκριτες πινακίδες για την επικινδυνότητα του χώρου.(ομόφωνα)

29. Χρήση ηλεκτρονικών συστημάτων συναγεμίου και διάθεση ειδικά εκπαιδευμένων σκύλων, καθώς και περιπολίες, για την αποτελεσματικότερη περιφρούρηση των συνόρων.(ομόφωνα)

30. Αυστηρότερες ποινές για τους μεσάζοντες της λαθρομετανάστευσης.(ομόφωνα)

31. Επίσημη ενημέρωση για την τύχη των αγνοουμένων της Κύπρου.(ομόφωνα)

Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2003

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΒΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΒΕΩΤΒΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ